

APPATATUS AD HERODOTUM

---

4. 8. 14.

4 B. 8

d. XXIII

Borchuk

16

D. AUGUSTI CHRISTIANI BORHECK

HISTOR. ET ELOQ. IN REGIA DUISBURGENSI RHENANA
ACADEMIA PROF. PUBL. ORD.

APPARATUS

A D

HERODOTUM

INTELLIGENDUM ET INTERPRETANDUM.

Volum. V.

Apparatus criticus ad constituendam lectio-
nis Herodoteae integritatem.

LEMGOVIAE

in Officina Libraria Meyeriana 1798.

Ad Librum VIII.

In Inscriptione abest τε Arch. qui Αλικαρνησση-
ος, cui desunt quoque επιγραφομενη Ουρανισα.
In Ald. & Cam. I, II absunt τε Αλικαρνησσηος &
επιγραφομενη.

ad Cap. I.

Ελληνων es τον) Ελληνες τον Arch. prave.

ἐκατον και εικοσι και επτα) επτα και εικοσι και
εκατον idem Vind. post ἐκατον & εικοσι commata,
post επτα punctum Ald. Cam. I, II, in quibus
comma post προθυμης, nullum post Πλαταιαες.

Post Κορινθιοι de comma, post τας νεας pun-
ctum in iisdem.

δυοκαιδεκα) δυωδεκα Arch. Vind. Valla. Ae-
ginetis naves dat unde viginti, male.

Post επτα punctum, idemque post πεντε
Ald. Cam. I, II.

Στυρες) Στυριες Arch. qui patrono pos-
sunt uti Eustathio, cui ethnon Στυριος ad Ho-
mer. p. 781, 12, at Στυρες Thucydidi VII, 57
ubi Wasse, & Holsten. ad Steph. Byz. Στυρας.
Wessel. Post δυο punctum Ald. Cam. I, II.

Κεροι Ask. alii cum Ald. Κιοι. Justius erit
Κεροι nam sic insulae Ciae cives Thucydidi d. I.

Lyfiae in Harpocrat. *Κεῖς*, unde Suidas *Κίς*, quomodo *Κίς* hic prius & c. 46 mutata, quae frequens corruptela, diphthongo, Diod. IV, 82 & c. *Wesseling.* *νῆες*, quomodo hoc libro Arch. Vind. Ask. saepissime, Ask.

Post *Οπεντιοι* comma Ald. Cam. I. II.

επιβωθεον) Arch. *επιβωθεον* reliqui cum Ald. Ionicam praestant speciem *βωθεοντες*, vice *βωθωντες*, Hesychii, *ανεμοι θεοισι βωθεοντες* Alydeni in Praep. Evang. Eusebii L. 9, 14. p. 416. Nostri *βωθησαντες* VIII, 72 & *άπας βωθεε* 9, 23 aliaque. Quis ergo receptum averfabitur, rediturum c. 14 & 45 scriptis ex exemplaribus? Quam Ionicam consuetudinem Eustath. ad Poet. p. 288. ibid. attigit, *το επιβωταν* ex Herodoto in medium collocans, volens, quod censeo, *επιβωθεεν*. Nusquam *επιβωταν* in Mufis. *Wessel.*

ad Cap. II.

Post *ην* abest comma Ald. Camer. I. II, in his comma post *διακοσιοι*, & post *εβδομηκοντα*. *Μίς καὶ εβδομηκοντα*, *εβδομ.* Vind. *καὶ διηκοσια* Arch.

το μεγαλον) Praetereunt *το* iidem. Porro *κρατος* Vind. & Brit. cuius & alibi in Mufis usus.

παρεχοντο) *παρεχοντο* Ald. Cam. I. II.

Ευρυβιαδεα) *Ευρυβιαδεα* *Ευρυκλ.* Vind. ceteri cum Ald. *Ευρυβιαδην*, *τον* tamen Arch. Pass. reticent. Post *εφασαν* abest comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. III.

κατ' αρχας) *καταρχας* Ald. Camer. I. II, quae comma post *λογος* non habent.

πει

πειν η) sic, non πεινῇ, Ask. Parif. A. B. & D. teste Larcherio.

ἐπὶ συμμαχίην) ἐπὶ τὴν Arch. Vind.

χρεων) χρεον, ut saepe, Arch. post ἐπιτρε-
πειν colon Ald. Camer. I. II, abest hic comma
post γνοντες.

ῥασιασῶσι) ῥασισσι ex compendio scriptu-
rae, Arch. Comma post ἡ Ἑλλας Ald. Cam.
I. II, idemque post ὁμοφρονέοντος.

ὄση) ὅ Arch. Vind. Brit. Ald. ὄση Medic.
Pass. Ask. Prius servari potuit, uti L. I, 181.
Post αὐτῶν abest comma Ald. Cam. I. II, pon-
dum ponunt post διδάξαν.

Περσεα) Περσην Pass. Ask.

περὶ τῆς ἐκείνης) περὶ γῆς ἐκείνης frustra legi ma-
lebat Galeus, qui saepe repererat apud veteres
etiam τὴν Ἰνδῶς, τὴν Ἀθηναίων, & similia: Asiae
pars maxima unius imperio Xerxis subiecta re-
cte dicitur ἡ ἐκείνη. Valken. Alleverat docta
manus Aldinae meae γῆς δηλονότι; satis est, ea
vox si pro tacita habeatur. Infra c. 41 Ἀθηναῖοι
δε (κατεσχον) ἐς τὴν ἑαυτῶν & c. 106 φεύγων ἐς
τὴν ἑαυτῆ. Wessel.

προφασιν τὴν Πausanίῳ) Satis erat dixisse,
τὴν Πausanίῳ ὑβριν προῖσχομενοι ut hoc illudve
praetexere dicitur προεχέσθαι τι — sed scribere
noster maluit προφασιν προσχεσθαι, IV, 165. VI,
137. Valkenar. Post ταῦτα μὲν comma Ald. Ca-
mer. I. II.

ad Cap. IV.

τὰς ΑΦετας) τὰς male Arch. & statim πασι-
τὰ cum Vind.

εββλεοντο) εββλεον iidem. Plut. Malign. p.

867. B. haec vellicat. Schedarum εβελειον, redibit c. 18. 57. 100. Vulgatum agnoscit Plutarch. ipſique Euboeenſes in proximis. *Wessel.*
 επ' ο τε) τε deſit Arch. Vind.

ad Cap. V.

εωυτη δηθεν διδως) Paſſ. Vindob. perbene, olim εωυτω. Firmant d' Orvillii ad Chariton. L. VI, 1 ſuſpicionem ſchedae. Superius lib. II, 129. Mycarinum poſuit παρ' εωυτη διδόντα αλλα de ſuo alia donantem, & lib. VII, 29 τας τετρακοσιαις μυριαδας — αποπλησω παρ' εμωυτη, de meo aere. *Wessel.*

Αδειμαντος) Αδαμαντος Arch. Valla; in Stephan. ora Αδειμκτος, utrumque prave.

Κερειδιος στρατηγος) Κερειδιων στρατηγος Brit.

των λοιπων) duo iſta abſunt Arch. Vind.

ησπαιρε) Attrigit Eufſtath. ad Homer. p. 416.

34 verbum hoc diſtrahit interpretes: Eufſtath. ita, Ηερδοτος δε περ και το θερμότερον σπενδεν και οιον αναςκιεταν κα πανν προθυμεισθαι, ασπαιρεν εφη. Vallae placuit reluctandi ſignificatus, fortaſſe ob Homereum ησπαιρ', ως οτε βες —. Portus vertit: palpitabat prae metu: quem quidem ob memoratum antea Graecorum metum, & Adimanti deiectum ingenium c. 94, recte ſenſiſſe opinor. Si Eufſtath. ſequare, promptus ad fugam Adimanti animus intelligendus erit. Vide Porphyrii ad Il. N. 443 ſchoſia, a Valkenariq edita. *Wessel.* Solus reluctabatur, optime vertit Valla: aliis uſitato more poſuerat Noſter ησπαιρ' IX, 119. De uſu, quo hic ponitur, rariffimo Grammatici plerique ſilent. Suidae ſatis erat, in Εσπαιρεν excitafſe Herodotea: quum olim

olim in excerptendo vocem *Φαμενος* omiſiſſet; absurdam nobis dedit Eustathius interpretationem in Iliad. γ. p. 316, 4. Cupiebat ille quidem, Ithium versus abire; sed &, dum ceterarum gentium duces parati erant morem gere Theſtiocli & Eurybiadi, unus omnium Adimantus iuxta Herodotum adhuc obluſtabatur, *ἡσπαιρε μῆνος*. Nihil est in Hesychii interpretamentis, quod huc pertineat; in quo idcirco miror legi *ἡσπαιρεν, ἡσπαιρεται* quod non videtur usu fuisse receptum *ἡσπαιρεν* in primis tamen Scaligeran. p. 11. T. Faber, *σπαιρεν*, ait, & *ἡσπαιρεν* itidem dicuntur, ut *ἡσπαιρεν & σπαιρεν* sed verius Porphy. in Homer. Cod. Ms. ad Iliad. N. 443 de verbis agens *σπαιρεν & σπαιρεν*, prius etiam scribi tradit *μετα τὸ α κατὰ Ἀττικὴν συνήθειαν*. το δὲ *σπαιρεν* ἔκτετι μετα τὸ α ut *σπαιριζεν & ἡσπαιριζεν*, sic usu viguerunt *σπαιριζεν & ἡσπαιριζεν*. — Ad Herodoti locum aptiora videbuntur ista Plutarchi T. 2. p. 327. C. *ἐπὶ τοῖς Φιλιππικοῖς πολέμοις ἡσπαιρεν ἢ Ἑλλάς* sic leviter emendata, *εἰ, ἡσπαιρεν ἢ Ἑλλάς*, moribunda velut Graeciae libertas pedes adhuc iactabat & obluſtabatur morti. *ἡσπαιρεν* veteres, & Atticistae scribebant recentiores; *σπαιρεν* Plutarchus aliique istiusmodi Scriptores: egregie Diodorum correxit L. Rhodomann. l. p. 190. 40, sed non *ἡσπαιριζων, at σπαιριζων* efformare debuerat ex *ἡσπαιριζων* ut recte *ἡσπαιριζων* in *σπαιριζων* mutavit p. 192, 99. In Stobaeo Gesneri p. 193, 28. Junco senex titubans non *ἡσπαιριζομενος*, verum dici debuit *σπαιριζομενος* apud eundem p. 147, 33 pro *ὡς το μ δ* si leniter emendetur *αὐτῶ μὲν δέν*, clara erit

Themistii sententia: in Critonis apud eundem fragmento p. 43, 52 *επαδας και παιδιας* attentus mecum corrigit in *σπαδας και παιδιας* seria & iocos. In Stobaeo huius quoque generis plura supersunt; & vix ullus est Scriptor antiquus, ne sacris quidem exceptis, in quo hoc vitium ab accuratis Criticis non fuerit detectum, ortum ex similitudine literarum C & E. *Valkenar.*

αποπλωσσοθαι) Arch. Vind. in aliis *αποπλευσσοθαι*, etiam Suidae, exscribenti in *ησπαιρεν*. Post *τητον* comma Ald. Cam. I. II, idemque post *απολεψεις*, sed post *ηγορευ* punctum.

την Αδειμαντη) Med. Pass. Ask. Arch. antea *τε* cum Ald. post *τρια* punctum Ald. Camerar. I. II.

πληγυντες) *παιτες* ora Steph. Brit. Passion. Ask. & tres Paris. Venerunt *παντες* ex librariorum, quibus vulgatum durius visum, ingenio. Alia mens P. Victorio Var. lect. III, 22. Illustraturus enim Catullianum. Non si illam rarae labefactas munere vestis, Herodoteis percommode locum dedit. Addebam, quod propius est, ex Themistii Or. II. p. 26. *Α. ὁ μὲν γὰρ ἐπειδὴ τοῖς πεντήκοντα ἅμα ταλαντοῖς ἔκ ἐτρώσθ' ἑὸν ἑκάμψεν τὸν Καλχηδόνιον Ξενοκράτην*. hic enim postquam quinquaginta simul tabulis nec vulneravit neque inflexit Chalcedonium Xenocratem. Erat enim similis, quamquam asperioris, translationis; nec factum muto. *Wessel.* Post *εσαν* punctum Ald. Cam. I. II.

Ευβορεσι) *Ευβορευσι* Arch. Vind. Pass.

εκερδην) *εκερδανεν* Arch. Vind. Punctum post

post vocem Ald. Camer. I. II, idemque post
 εχων, sed abest comma post χρηματων.
 τα χρηματα) omittuntur ab Arch.

ad Cap. VI.

απικατο) Med. Passion. Arch. Ask. Vind.
 Alii cum Ald. απικεατο, quod saepe alibi.

ολιγας) ολιγον Arch. quatuor sequentia
 negligens. Post επιχειρεεν abest comma Ald.
 Cam. I. II.

προσπλωνειν) προσπλεεν Medic. ubique hoc
 libro, & passim Ask. Pass. Post ενεκα punctum
 Ald. Cam. I. II.

κως) deest Arch. Vind.

καταλαμβανη) Med. Pass. Ask. καταλαβει
 Paris. A. B. Ald. καταλαβη Arch. Vind. κατα-
 λαμβανει Brit.

μηδε πυρφορον) μη δε Ald. Cam. I. II, nec
 comma post πυρφορον.

λογω) λοχω Arch. Valla, comma nullum
 post λογω Ald. Cam. I. II.

ad Cap. VII.

Post ων comma Ald. Camer. I. II, in his
 punctum post εμηχανεοντο.

περιπεμπον) περιπεμπσαν εξω Σκιαθ Arch.
 Vindob.

οφθεσσαν) οφθεωσι Paris. B. Arch. Vind.
 Ald. Ex Med. Pass. Ask. Brit. Paris. A. vulga-
 tum: mihi vetus non displicet, quippe Jo-
 nicum.

περιπλωσαι) Arch. Vindob. Vulgo cum
 Ald. περιπλεσαι. Quod de Med. monet Gro-
 nov.

nov. *πλεον* cum hac parte & *περιπλεον* scribere, eadem aliis consuetudo. Contra Arch. & Vind. Jonismi hac & sequente Musa tenaciores, *πλαεν*, etiam in compositis, probant: eorum vestigia premam. *Wesset.*

περι Γεραιζον) Abest *περι* Arch. qui & *Γεραιζον*, ut Valla: abesse *περι* potest, post *Γεραιζον* comma non posuit Ald. Cam. I. II.

μεν) *μεν* δη Arch. Vind. nec male.

εξ εναντιης) *εξεναντιης* una voce Ald. Cam. I. II., in quibus comma post hanc vocem, loco puncti, comma quoque ponunt post *ταχθεισας*.

περιπλεοντων) Arch. Vind. quos sequor. *περιπλεονται* ceteri cum Ald.

εν τησι) *επι τησι* Arch. Vind. & *νηον*, uti hoc solent libro plerumque,

τον αριθμον) defit Pass.

ad Cap. VIII.

Σικωναιος) *Sicyonius* Valla, deceptus pravio-
re libri sui scriptura, quae in codd. obvia fac-
pe. Vide ad Diodor. XII, 72 & infra c. 128.
Wesseling.

δυτης) hinc in Polluce VII, 137.

τοις Περιησι) *τησι* Arch. & Ald. absurde.

περιεβαλετο) *περιεβαλλετο* Arch. Post *Σκυλα-
λης* comma Ald. Cam. I. II.

αυτομηλησεν) octo sequentia defunt Arch.
Post *Ελληνας* colon Ald. Cam. I. II.

ε γαρ οι παρεσχε) Enotatum a Galeo ex
cod. Eton. *αλλ' επω καιρος παρεσχε*, scholion
redolet. Non ita noster. Ecce tibi lib IV, 140
παρεσχε αν σΟι, huius libri c. 30.
Portum consule, & supra L. V, 49 *Wesset.* He-
rodo-

rodoteum hoc Porti satis adfirmabunt collectanea, si vel plures dabunt codd. quam praebet Galeus ex Eton. lectionem. *Valken.*

επαι) επειν Pass. Ask. post ατρεκως comma Ald. Cam. I. II.

ως εχ) ως omittit Arch. & Vind.

ανεσχ) αν εσχ Ald. Cam. I. II commate post vocem posito.

πριν η) ανεχεν πρινη Arch. Vind. Post Αρ-
τεμισιον colon Ald. Cam. I. II.

τετες ες) defunt haec duo Arch. Vind.

εκελα) ικελα Arch. in ora Steph. ομοια ex scholio. Rectum est εκελα *Valkenay.* Post τε-
τε comma Ald. Cam. I. II, in queis abest comma post αποδεχθω.

εσημνη) εσημαινε Arch. Vind. Post ναυγι-
ην abest comma Ald. Camer. I. II. Reiskius in
his ναυμαχην putabat legendum, ut Scyllias
praelium navale imminere indicaverit: hoc illi
iam noverant, simul atque indicasset τας περι-
πεμψεισας των νεων: ego ναυηγην omnino re-
tinendum arbitror. Persicae classis naufragium
Graecis quidem significaverant speculatores se-
cundum VII, 192, sed quantum haec Persae
tempestate perdidissent, unus omnium optime
noverat Scyllias, quo tum urinatores fuerant usi
ad praetiosa quaedam recuperanda: Scyllias ita-
que, praeter id quod instabat, Graecis etiam:
εσημνη την ναυηγην όση εγενετο quantum fuisset
illud naufragium. Sic libenter vulgata corrige-
rem: Sophocleum est: Όρας Οδυσσου την θρων
ισχυν όση. *Valken.* cuius in sententiam imus.

ad Cap. IX.

Post *ενικά* abest comma Ald. Cam. I. II.
περιπλωσσης) Arch. Vind. *περιπλεσσης*
 alii cum Ald. Sed temperabo in his enotandis.
Φυλαξαντες) Suidas excerpfit in voce.
 Post *βελομενοι* comma Ald. Cam. I. II, idemque
 post *μαχης*.
διεκπλωσ) *διεκπλωσ* Arch.

ad Cap. X.

Post *Ξερξω* comma Ald. Cam. I. II.
ανηγον) *αιηγαγον* Vind. & *ηας* semper.
οικοτα) Arch. & Ald. *εικοτα* antea.
πολλαπλησιας) Med. Pass. Ask. ceteri cum
 Ald. *πολλαπλασιας*.
πλωσας) Arch. Vind. *πλεσας* Ask. Pass.
πλωευσας Ald. &c. Vetus *πλωευσας* de senten-
 tia Porti Jonum habet formam ex *πλωεω*, cuius
 nullum novit simile. Contra *αριτα πλωσας*
 Scriptor probavit c. 22 & 42. *Wesseling*.
αυτες) *αυτας* omittit Arch., *αυτες* ora Steph.
 Vind. Pass. Ask. Brit. Valla, vere; alii cum Ald.
αυτας. *αυτες* ob codd. imperium elegit *Wesseling*.
αυτες, quod in margine posuit Steph., merito
 probavit in Thef. L. Gr. II. p. 504. D. Sed quia
 legitur infra c. 16. *εκυκλευοντο* ως *περιλαβοιεν* *αυ-*
τες, quod me iudice defendi nequit, & hic &
 illic scribi malim *εκυκλευντο*: quia hanc Noster
 adamavit scribendi formam in talibus etiam,
 quae Jones aliter vulgo pronunciabant, *Φειδα*,
παρce, scribitur & *Φειδευ*: sed *παrcum*, *τον Φειδευμε-*
νον Eusebius Stobaei mihi dixisse videtur *Φειδευμε-*
νον: sic vulgatur Tit. X. p. 130, 30. *οι πλευνες*
 των

των ανθρωπων παρα λογον φιλευμενοι· *corrigere* Φει-
 δευμενοι· his enim Φειδωλοις opponuntur περι τω
 δεσ αναλίσκοντες. Vid. Diog. Laert. V, 20. bis
 terve legitur in Eusebianis istis Stobaci αζηυσι,
 ut apud Nostrium praeter cetera δικαιουν. Valken.

αυτων απονοσηται) σφιν απονοσησειν Arch.
 post απονοσησες punctum Ald. Cam. I. II, in his
 comma post εποιουντο.

αυτος εκαστος πρωτος) Med. Arch. Pass. Vind.
 olim αυτων ex Aldo & aliis, perperam. Vid.
 lib. 3, 82.

δωρα παρα βασιλης) παρα βασιλης δωρα
 Arch. Pass. Ask, in Pass. λαψηται.

ad Cap. XI.

αντιπρωτοι) αντιπρωτα Ask.

γνωμενοι) γνωμενοι Id. Pass.

απολαμψεντες) απολαμψεντες Pass. ex cor-
 rectione.

των βαρβαρων) desunt haec duo Arch.

Λισχρεα) Λισχρεα Arch. Vind. Med. Pass.
 Ask., Λισχρεα ceteri cum Aldo, & verius. Patri
 Lycomedis nomen datur in Edd. Herodoti
 Λισχρεα· in Med. Cod. Λισχρεα· sic in omni-
 bus si forte codd. scriberetur, omnibus codd.
 usos esset Atticus anteposendus; Attica fuerunt
 nomina Χαιρεας, Δημας, Ταιρεας, Λισχρεας. Val-
 ken. Ex dialecto bene Valken. decernit Wessel.

Post αγωνιζομενης comma Ald. Cam. I. II,
 idemque post επελθασα & post Ελληνας.

απεπλανον) απεπλεον cum colo Ald. Cam. I. II,
 in quibus abest comma post Λημνιος, punctum
 post Ελληνος.

αυτω)

αὐτῷ) defit Arch. Vind. cum χαράαν in priorē, satis accommodatē, uti inferius c. 85.

ad Cap. XII.

Ὡς δὲ εὐφροῖη ἐγγεγονεῖ) Arch. Vind. Med. Ask., a Pass. quatuor illa absunt; antea cum Ald. ὡς εὐφροῖη δ' ἐγγεγονεῖ.

ἐγίνετο) ἐγείνετο Arch.

βρονταὶ σκληραὶ) σκληραὶ βρονταὶ id. Pass. Ask. Post Πηλιᾶ punctum Ald. Cam. I. II, in his post νεκροὶ & ναυηγία commata Ald. Cam. I. II.

ἐξεφφροντο) Arch. Vindob alii cum Ald. ἐξεφφροντο. Dialectus, quod editum est, ratum habet. Διαφφρονασθαι, φροσφρονεῖν, ἐφφρονασθαι, & eius modi alia, saepe tractavimus. Wessel.

τας Αφέτας) τας Αφετάς, ad Steph. Byz., cui ὀχυρονεῖται, morem, hoc loco & deinceps Arch. exemplar, non item antea. At levius istud, & saepe arbitrarium. Wessel.

ταρσος) citat Suidas in Ταρσος.

κατίσφατο) κατέσφατο Arch.

καὶ ἀναπνεύσαι) καὶ abest Arch. ἀναπνεύσαι Med. a secunda manu. Post χειμῶνος abest comma Ald. Cam. I. II.

γνομενῶ) γνομενῶ Arch.

κρατερῇ) κρατερῇ Vind.

ομβροὶ τε λαβροὶ) ομβροὶ κρατεροὶ id. Arch. ex glossa. Vid. Rittershus. ad Oppiani Cynegit. V, 139.

ἐς θαλασσαν) Med. Pass. Ask. Arch. Vind. Brit. Valla: optime; in aliis ex Ald. κατὰ θαλάσσαν.

ad

ad Cap. XIII.

Post αἰγριοτερῇ abest comma, positum post
 τοσῶτω Ald. Cam. I. II.

καὶ το τέλος) καὶ τέλος Arch. Spectavit ista
 Longin. περὶ Ὑψ. Sect. 43.

πλωσσι) Arch. Vind. πλεσι Ald. Cim. I. II,
 in quibus nullum post ἐπεργινετο comma, & Κολαῖ
 appellative semper scribitur.

Post τῇ comma Ald. Cam. I. II. ἐξεφέροντο
 Arch.

πρὸς τὰς) ἐς τὰς id. Vind.

ὑπο θεῶ) τῇ θεῶ Med. Pass. Ask. Vind. Arch.,
 τῇ Ald. & ceteri non agnoscunt, nec requiri-
 tur. *Wesseling*. Oblatum a codd. reciperem,
 ἐποιετὲ τὸ τοπικὸν ὑπο θεῶ. nam qua sede posuit G.
 articulum, non magis requiro, quam in istis l.
 c. 34. εἰλαβε ἐκ θεῶ νεμεσις μεγάλη Κροισον, simili-
 busque. *Valken*.

Περσικὸν) περιεὶον Arch. Valla. stare non
 potest, quippe legitimi corruptela. *Wessel*.

ad Cap. XIV.

ατρεμας) ατρεμα Med. Pass. Ask. ατρεμας
 Vind. Arch. Brit. Ald. Sive hoc, seu aliorum
 ατρεμα adsciscatur, sententia eadem: malim
 pristinum, quod plerumque semper in his libris,
 uti mox c. 15. V, 19 &c. conf. Ez. Spanhem.
 ad Nob. Aristoph. v. 260. *Wessel*. Ex uno codice
 non mutassem ante vulgatum: semel versa
 coactus ἐχ' ατρεμα scripsit Homerus, quod ta-
 men Aristophani aequè ac alterum ἐχ' ατρεμας
 usurpatur, aliisque. *Valken*.

ἐπεβωθεον) Arch. Vind. cui restituito ob-
 dicta c. I. nemo non favebit. *Wessel*. prius erat

ἐπεβ-

επεβοηθεον. Post απικομεναι colon, & mox περι-
πλεοντες Ald. Cam I. II, in his commata post
χερμωνος & πλωντες.

ad Cap. XV.

Post των βαρβαρων abest comma Ald. Ca-
mer. I. II.

ετω σφι) ετω σφειας Arch. Vind. Nihil ad-
nexum proderit, utrum probetur. Λυμαιοσθαι
utroque strui modo, Gronov. ad lib. 3, 16. &
Alberti in Act. Apost. VIII, 3. ostenderunt. *Wes-
seling.* Lenissima mihi vera videtur G. Koenii
correctio, legentis δεινον τε ποιησαμενοι hoc
poscere videtur sequens και, alterum autem re-
spuere ratio locutionis, e qua alibi etiam τ, su-
stuli, facile natum e litera vicina π. *Valken.*
Post αρχαι colon Ald. Cam. I. II.

παρεκελευσαμενοι) παρασκευασαμενοι Arch.
Vind. sed ob seqq. prave.

ανηγον) ανηγαγον idem.

ταις αυταις ημεραις) τας αυτας ταυτας ημερας
τας τε ναυμ. Arch. τας αυτας ημερας Vind. Id
dubito, sitne vulgato cod. Arch. posterius.
Negabit scriptor, quippe VII, 151. Λεγεις δε,
τον αυτον τετον χρονον πεμφαντας και τετες —
confirmilem in modum. *Wessel.* Post ταυτας
comma Ald. Cam. I. II.

Λεωνιδα) Λεωνιδην Ask. Post οι μεν comma,
sed nullum post παρεκελευοντο Ald. Cam. I. II, in
his colon post βαρβαρης.

ad Cap. XVI.

εκυκλευοντο) Arch. quod verius, nisi fuerit
εκυκλευτο. Antea εκυκλευοντο ex Ald.

επα-

ἐπ' ἀνεπλάων) ἐπ' αὐτοῖς ἐπ' ἄλλων & comma post το
Ald. Cam. I. II.

ναυμαχίῃ) μάχῃ Brit.

ἐγενόντα) ἐγένοντο Pass. Ask.

ταρασσομένων) πικραττασσομένῳ Pass. Post νεῶν
comma Ald. Cam. I. II.

περὶ ἀλλήλων) desit praepositio Arch. Qui
praepositionem insuper habuit Arch. scriba,
ἀλλήλων fortasse, non immemor similibus, quo-
rum data quaedam lib. I, 108. in Musis maluit.
Sed recte, ab ipso neglecta vox, in talibus
adest; exempla si desiderantur, ex Abresch.
Diluc. Thucyd. lib. VI, 33. sumi possunt. Wessel.
Post εἰς punctum Ald. Cam. I. II.

ἐποιούντο) Ask. Pass. alii ἐποιέοντο cum Ald.
Post ἀνδρες punctum Ald. Cam. I. II.

ἔτω δὲ) ἔτω τε Arch. Vind. Post βαρβαρῶν
comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XVII.

Post ναυμαχίῃ comma Ald. Cam. I. II.

μεγάλα ἐργα) ἐργα μεγάλα Arch. Ask. Pass.

Post ἡμέρην comma Ald. Cam. I. II.

Κλείνης) Κλείνιας Pass. Ask. Post διηκοσιοῖσι
comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XVIII.

ὡς δὲ διετήσαν) οἱ δὲ ὡς Arch. Vind. Post
Ἕλληνες abest comma Ald. Cam. I. II, habent
comma post νεκρῶν, colon post ἐπέκρατον.
ναυηγῶν Arch.

τρηχέως) Excitat Plut. Malign. p. 367. D.
ubi male περιεχθόντες.

Appar. Herod. Vol. V.

B

26

ἐκ ἡκιστοῦ) ἐκῆκιστο Ald. Camer. I. II, in his comma post τῶν.

ἡμισεα) ἡμισεες Arch.

ἐβελευον) Med. Ask. Pass. Arch. ἐβελευοντο Plut. Vind. Ald. Vid. superius c. 4.

ad Cap. XIX.

βαρβαρικῶ) lid. βαρβαρεν, in aliis βαρβαρικῶ, quod verius. mox Ἰωνικὸν φύλον καὶ τὸ Καρικὸν Arch. Pass. Ask. Post Ἰωνικὸν comma Ald. Camer. I. II, idemque post γενεσθαι.

θαλασσαν, ταυτῇ) ταυτῇ συλλ. Arch. Valla: antea cum Ald. θαλασσαν ταυτην commate post ταυτην posito. Mutata punctione haec, postulante Arch. & Valla, aptavi: id Pavius fieri oportere, perspexerat, nec, credo, reproba- verit quisquam. *Wesseling*.

παλαμην) Habet Suidas ex h. l. in voce, qui ἐλπίζοι quoque cum Arch. Med. Pass. Ask., olim ἐλπίζει. post τη comma Ald. Camer. I. II, idemque post περηγμάσει & post ελεγε.

Ευβοεικῶν) Ευβοεικῶν Ald. Cam. I. II. Ευβοϊκῶν Arch. Vind. Utrum exaretur, arbitrarium erit: in membranis eadem dissensio. lib. 3, 89. & 74, 192. *Wessel*.

ὅσα τις θελοὶ καταθυσεν) καταθυσεν ὅσα τις θελοι Pass. θελοι eodem ordine Arch. Vind. In Ask. καταθυσεν non invenitur. Post εχεν comma Ald. Cam. I. II.

ἑωϋτων) ἑωϋτῶ Arch.

πυρ ἀνακαίειν) id. Med. Pass. Ask. belle. Vid. ad lib. 4, 145. πυρην ἀνακαίειν Vind. Brit. Ald. Post περι comma Ald. Cam. I. II.

ες την Ἑλλάδα) Med. Arch. Vind. Pass. Ask.
olim cum Ald. ἐπὶ την. Post ποιεῖν punctum
Ald. Cam. I. II.

πυρ ἀνακαυσάμενοι) πυρὸς καύσασθαι Arch;
mox ἐτραποντο id. Paris. B. Vind. Brit., ex Med.
Ask. Pass. ἐτραποντο contra Jonum morem.

ad Cap. XX.

ὅτε τι ἐξεκομισάντο) Pass. Ask. Med. antea
cum Ald. ὅτ' ἐξεκομισάντο tantum. In notis Gronovius proponit lectionem Mediceam, & lectori commendat ut perquam suavem: illa mihi quoque placet, &, si licet de vicinis duas demere literas, haec equidem censereim a esse manu Herodoti: ὅτε τι ἐξεκομισάντο, ἔθεν τε προσεσάζαντο: recte Valla: neque exportaverant quicquam, neque importaverant: illud, ὅτε — ἔθεν τε, obvium apud quosvis, simillima firmarunt Herodoti in Ed. Gronov. p. 382, 5. 395, 34. 468, 2. 509, 10. 529, 10. Valken. ὅτε τι a Gronovio iure laudatum, sed infelicitur defensum, in sua iterum sede statui. Sic. lib. 4, 19, ὅτε τι σπέρμα ἔδαν, ὅτε κριντες. Wesseling.

Post προσεσάζαντο abest comma Ald. Cam. I. II: προσεσάζαντο Pass. Med. προσεταζαντο Brit. Ut προσεσάζαντο sibilante litera auctius procederet, nulla erat necessitas. Repete ad lib. 5, 34 adposita. Wessel. Post πολέμῳ colon Ald. Cam. I. II, idemque post χρησμός. Abest ab his comma post Φραζέο.

βαρβαροφωνόν) Ex Vallae Latinis βαρβαροφωνός erit, quae non iniusta Pavii Reiskii quoque divinatio. Wessel. Recepit eam Larcherius.

Βυβλινον) Βυβλιον Arch. Ask. Βυβλινον Pass. Vind. Brit. Ald. Βυβλιον cur Gronov. exprimi voluerit, non perspicio. Credo ex Med. etfi de eo silentium, huc ob Ask. consensum migrasse. Pristinum longe praestantius. *Wesseli.*

χρησθαι) χραισθαι Arch. Vind. post μεγιστον colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXI.

Post οἱ μὲν comma, post ἐκρησσον punctum Ald. Cam. I. II. In quibus punctum post Ἀντι-κυροῖς, comma post τῷ & post προσεττακτο.

παλῆσεις) παλίσσεις Edit. Genevens. Scripti editique libri nihil novant; nam editoris Genev. et παλίσσεις coniecturae Porti debetur, male tamen repraesentatae: coniecerat ille, quamquam haesitans, et παλίσσεις pro integro επαλίσσεις ex εφάλιζω, contra aliquem copias congrego: obtrudi noluit, idque prudenter; neque enim moris id Herodotei. Tolerabilius de opinione d'Orvillii & Reiskii et παλαίσσεις, si adpropinquaret, videretur; cuiusmodi lib. 9, 73 ὅπως πελάσσεις ἀπικινεῖσθαι τοῖσι πολεμίοις neque abiret longius; παλαίσσεις Pavii, & fortasse Gronovii, ob eius Latina; eoque minus, quod diphthongus et & η in scriptis saepe commutantur. Sed omnibus schedae obstant. Aliud ergo circumspiciamus. Παλῆσεις Hesychius exponit διαφθερεῖς, quod de clade in belli certamine non illaudabile, & hinc, nisi erro, sumtum. Priscos sane παλαίειν ac παλεῖν novisse, Jonesque in primis, vero mihi proximum. Hippocratis sunt ἀποπαλεῖν, atque ἐκπαλεῖν in evibratione & concussu vehementiore. Αποπα-
λησει

λησει Erotianus σαλευσει καὶ σφοδρα κινησει. Foesius Oecon. p. 78 plura. Sive ergo εἰ παλησει de conflictu, seu clade secuta, agitationeve classis maiore accipiat, vocabulo scriptura locoque sententia constabit. Wesseling. Varias attolit coniecturas Portus, verilimioribus facile locum daturas. Quod hic vulgatur, Lexicographis, credo, praetermissum, παλησει legitur in sua serie apud Heiych. cum interpretamento διαφθερειε διαφθάρειη ab huius loci sententia non esset valde alienum: παλησει quid sit, expectabimus qui nos docent: licebit interea coniecturam proferre: εἰ τι πτασει ὁ ν. τρατος literas prope accedit; id est, εἰ τι περι την ναυμαχίαν γενηται πτασμα, ut scribit Diod. I. p. 415. S. εἰ ποτε συμβη τι πτασμα, Demosth. p. 59, 71. εἰ δε τι πτασει, idem p. 16, 28. Thucyd. p. 327, 79. Forma quidem est paullo insolentior, minime tamen absurdum, quod non nemini venit in mentem: εἰ τι παθησει ὁ ν. τρασι quid eveniret classi: certe talibus uri solebant ευφημοις, ne belli tristem eventum memorent. Eurip. Phoeniss. v. 251, εἰ τι πεσεται ἱπταπυργος γα. Xenoph. K. II. p. 24, 9 εἰ τι πεσονται Μηδοι. Si naufragio navis perierit, Euripidi dicitur, ἡν τι ναυς παθη. Iphig in Taur. v. 755 plenius legitur in syngrapha nautica apud Demosth. p. 547, 16 εἰν δε τι ἡ ναυς παθη ανηκετον. Valken. cuius emendationem recepit Larcherius & Degenius.

Post ετοιμος comma, quod abest post τρηκοντερω Ald. Cam. I. II, in his colon post πεζον.

Post ἀπικόμενος comma Ald. Camer. I. II. σφι εσημανε Arch. Ask. Pass.

εποιουντο) Pass. Ask. Brit. olim cum Ald.
εποιουντο. Post αποχωρησιν colon Ald. Camer.
L. II, quae punctum post εταχθησαν ponant,
idemque post πρωτοι, & comma post υστατοι δε.

ad Cap. XXII.

επιλεξαμενος) Corrigitur απολεξαμενος, for-
te ob c. 101 τρηκοντα μυριαδας απολεξαμενος τη
ερατη & απολεξαντες το κριτον L. V, 110. Quae
quidem boni commatis, neque pravioris vul-
gatum. Επιλεξαμενος ανδρας δικαι Αιγυνητεων L.
VI, 73. επιλεξαμενος τε ανδρας της εθελεις L. VII,
10. Adde Thom. M. in αναλεγομαι. Wesseli.

γραμματα) γραμμαται λεγονται ταδε. Ανδρες
omissis mediis Arch. Vind. Quae ex duobus
his codd. exulant, non illa casu exciderunt,
utpote nexa optime: praeberent profecto, si
pluribus abessent, glossatoris specimen. Wesseli.
Post ελεγε punctum Ald. Cam. l. II.

της πατερως) Citat Eustath. ad Dionys.
V. 423.

καταδελωμενοι) καταδελωμενοι Arch.

γινεσθαι) εσεσθαι idem.

εξεσθαι) Ask. ceteri εσεσθαι. Notabile εκ τη
μεση εξεσθαι Cod. Ask. restitutum volui. Scio
εκ μεση οντας Dion. Cass. lib. 50. p. 581 neutra-
rum esse partium, sed εσεσθαι per hic, nec latuit
H. Stephano, incommodum. Contra κατησθαι,
sive εξεσθαι εκ τη μεση de illis, qui rei se non
miscunt, & ex eius medio quasi otiosi sedent,
Herodotea sunt. Inferius c. 73 αι λοιπων πολεις
εκ τη μεση εκαστατο, & iterum εκ τη μεση κατη-
μενοι quibus gemina III, 83. IV, 118 &c.
Wesseling.

τα αὐτα) ταυτα Arch. Vind. ταυτα Brit.
post ποισεν colon Ald. Cam. I. II.

αναγκαιης) αναγκης Med. Pass. Ask. nulla
necessitate. Post κατεξευχθe comma Ald. Ca-
mer. I. II.

απισασθαι) μη απισασθαι Arch. posterius
& in Pass. Ask. αφισασθαι antea ex Ald. Post
εργω abest comma Ald. Cam. I. II.

συμμισγωμεν) συμμισγωμεν Arch. Vindob.
quod sperno. Vid. 9, 97. Post βαρβαρον com-
ma Ald. Cam. I. II.

δε ταυτα) Defit de utrique, tum εγραψe
ambo. Post εμοι abest comma Ald. Cam. I. II.

μεταβαλεεν) iidem, alii μεταβαλεν cum
Ald. Post η abest comma Ald. Cam. I. II.

ανενεχθη) ανενεχθη Pass.

ναυμαχηων) Med. Pass. Ask. Brit. Paris. A.
B. Valla: bene: ceteri cum Ald. συμμαχηων.

ad Cap. XXIII.

μεν ταυτα) Arch. Vind. Medic. Ask. Pass.
Brit. antea μεν νυν ex Aldo.

Ισιαιευς) iidem & Plut. Malign. p. 867. E.
etiam Valla: ισιευς prius cum Aldo, sed perpe-
ram. Post υπ' απιστης comma Ald. Cam. I. II,
in his post φυλακη punctum.

ταχαιας) Sic omnes: ταχαιας dialectus po-
stulat. Post τα ante ην comma Ald. Cam. I. II.

αιμα ηλιω σκεδναμενω) αιμα ηλιω Arch. Vind.
Attigit Eustath. ad Poet. p. 691, 3. Post σκεδ-
ναμενω comma Ald. Cam. I. II.

επεπλεε) Medic. Brit. Pass. Askew. επλωe
Arch. Vindob. Ald. rectum satis, nisi επεπλωe
malueris. Wesfeling.

των Ἰσιαιῶν) Scribendum est Ἰσιαιέων hinc Diod. XI. c. 13 f. κατήγεν εἰς τὴν Εὐβοίαν μετὰ πάντος τοῦ στόλου, καὶ τὴν τῶν Ἰσιαιέων πόλιν βιάσασθαι &c. vid. ibi Wessel. Non nescio, quid scribat Steph. Byz. in Ἰσιαιᾷ, Ephorum cives Ἐσιαιᾶς dixisse; sed Herodoto huius capituli initio memoratur ἀνὴρ Ἰσιαιεύς, quod pro Ἰσιεύς recte posuit Gronov. ex Med. a Galeo iam oblatum ex Arch., a Valla, quin & a Plutarcho, cuius in Edd. Herodotea describentis T. 2. p. 867. E. reperitur ἀνὴρ Ἐσιαιεύς illi Ἰονικᾷ tantum pronuntiatio versa fuit in vulgarem. Hos ex Euboea Histiaeenses, τῆς Ἰσιαιᾶς, istius aetatis Atticorum more talia contrahentium Thucydides vocat Ἐσιαιᾶς I. c. 114, ubi memorat Euboeam opera Periclis Atheniensibus subiectam, Aristides in Pericle T. III. p. 226. hoc existat Scholion in cod. Ms. Ἐως καὶ [ταύτην] Ὁ Θουκυδίδης, ἐξοικισάντες Ἰσιαιᾶς (L. ἐξοικισάντες Ἰσιαιᾶς,) αὐτοὶ τὴν γῆν εσχον ἢ δὲ ἰσχυρίαν πολλὰς Εὐβοίας' miram in his corruptelam subiit Ἰσιαιᾷ, πόλιν Εὐβοίας. In istoc negotio Burmann. Cod. Ms. eadem pag. saltem octo nobis ex Androtione praebet ducum nomina, qui cum Pericle susceperant expeditiones Thucydidi narratas, pleraque aliunde ignota, Valkenar.

Ἐλλοπίης μοίρης) Ἐλλογίμης Arch. Valla. Valla sui codicis pravam, qualis & Arch. lectionem secutus, Ellopieae, qua de uberius Strabo X. p. 683. A. mentionem praeteriit. Wessel. Post μοίρης colon Ald. Cam. I. II.

Ἰσιαιητίδος) Arch. Vind. Ἰσιαιωτίδος alii omnes cum Ald. tum τὰς iidem duo omittunt. Quod

Quod editum, Jonum est formæ, optime hic in membranis custoditum. Non obliviscor γης της Ισιωντιδος VII, 175, cui si verum amamus, prorsus idem, quod paludi Macoti, Μακητιδος titulo lib. I, 104 & IV, 20 notae, usu saepe venit. Par periculum Ἀμπεράκηταις, propulsandum lib. 9, 28. *Wessél.*

ad Cap. XXIV.

τα περι) τα abest Arch.

ὑπολιπομενος) ὑπολοιπομενος Ald. Cam. I. II, quod non annotavit *Wesseling*. Abest his comma post λοιπας, quod nec habent post ἰορυσσμενος.

επιβαλων) επιβαλων Arch.

παντος) παντα ora Steph. post ταδε colon Ald. Cam. I. II.

συμμαχοι) Ask. Arch. Vindob. συμμαχοι olim ex Ald. Post παραδιδωσι & post ελθοντα nulla commata in Ald. Cam. I. II.

θησασθαι) θησεσθαι Ask. Similis scriptura lib. I, 8 &c.

ὑπερβαλεσθαι) ὑπερβαλεσθαι Arch. Vind.

ad Cap. XXV.

Post διαπεραιωθεντες de comma Ald. Camer. I. II.

εθνευντο διεξιοντες) εθνεοντο διεξιοντες Arch. prius & Vind.

ορεοντες και της ελωτας) Magna in his de Pauw molimina. Negat ullos adfuisse Hilotas; negat quatuor Graecorum ad Thermopylas iacuisse millia. Είλωτας facit ιδιωτας, sive εινει.

B 5

scrip-

scriptum praeterea supra c. 24 olim fuisse, ὑπο-
 λιπομενός τῶν ὡς τετρακισχίλις. Proinde
 post nonnulla τῶν μὲν χίλιοι εὐφάνοντο νεκροὶ Grae-
 corum sunt cadavera, τέσσαρες ὁ δὲ χίλιαδες Per-
 sarum. Haec pauca de multis. Ego vero sci-
 re maximopere aveo, quinam illi praeter Spar-
 tanos & Thespienses ἰδιωτῶν εἴησι, si eorum
 mille tantum fuerint? & quomodo nautae ex
 ἰδιωτῶν corporibus agnoscere Spartanos potue-
 rint? Hilotae, quos adfuisse vidimus VII, 228
 habitu cultuque pares ceteris non erant. Hoc
 amplius si mille duntaxat Graeci ad Thermopy-
 las ceciderint, quid fiet Epigrammate, in quo
 contumulatorum χίλιαδες τέτορες VII, 228? Sed
 desino, id tantummodo adstruens, ieiunum
 hoc in Stratagemate Polyacnum esse L. VII, 15

4. Wessel.

Post *ὁ μὲν* comma Ald. Cam. I. II.

Ξερξῆς) Ξερξῆς δὲ Arch. Comma post τῶν
 ante μὲν Ald. Cam. I. II, in quibus colon post
 κείμενοι, comma post οἱ δὲ, quod abest post χω-
 ρίου. Punctum habent post τετραπύκντο, comma
 post ὑπερῆκεν & post οἱ μὲν, colon post νῆας.

Ξερξῆα) Arch. Vind. Ξερξην ceteri cum
 Aldo.

ἑρμεατο) Arch. Vind. Ask. sine augmento,
 sicuti infra c. 35. I, 83, prius ὠρμεατο.

ad Cap. XXVI.

ἀλγεῖσι τινες) desunt dno ista Brit.

αγαγοντες) αγοντες Med. Pass. Ask. Arch.

Vind. alii αγαγοντες.

την βασιλῆα) τῶ βασιλῆα Brit.

τα ποιειειν) τι ποιειειν ora Steph. Paſſ. Ask. Brit. in Fragm. Pariſ. ο, τι. Sic quoque Choricus Or. in ſummum Duc. haec aemulans, c. 22. Poſt τα comma, poſt ποιειειν punctum Ald. Camer. I. II. Aequè bonum τι ποιειειν. Weſſel.

ερωτων) ερωτων Paſſ. Ask. Brit. ερωτεων Arch. Vind. antea ερωτων cum Ald. Veriſſimum ερωτων, unde αγγελω ερωτεοντι IV, 135 aliaque. Weſſel.

αγοειν) αγωσι Med. Ask. Paſſ. Brit. Fragm. Pariſ. αγοειν Arch. Vind. διαγοειν Ald. Edd. Malui αγοειν Ολυμπια, ut αγεν Απωθερια, denique θεωρειειν, praeſuntibus manu exaratis exemplaribus. Weſſeling. Koenio corrigendum videbatur, ως Ολυμπια δη αγοειν hoc mihi olim etiam placebat; nunc, ſi praeſent alii cod. lectionem, quam dat margo Steph. legi malim, ως Ολυμπια αγωειν vulgatum ſi forſan ut hic legeretur alibi, uno tamen alterove exemplo noſſim ſubuti adverſus centena. Valken.

θεωρειειν) Arch. Vindob. ceteri cum Ald. θεωρειειν. Comma poſt γυμνικον Ald. Cam. I. II. idemque poſt ε δε.

ο δε επηρετο) οι δ' επηροντο Fragm. Pariſ. male.

κειμενον) Med. Ask. Paſſ. Arch. Vind. Brit. prius cum Ald. προκειμενον.

οτευ) οτεω Arch. Vind.
τον διδομενον) In iſtis leve forſan vitium latet, quod una lineola loco mota facile tolli poſſet, ſi nempe ſcriberetur της ελαιης τον αδομενον τεφανον, ex oleaſtro coronam, ut ſimpliciter dixerint Arcades; quorum verbis noſter Olym-

Olympiacae laudis admirator interiecerit τοῦ ἀδομένου, illam Pectarum, Pindari praesertim, carminibus decantatam. Quibus hoc forte videbitur non necessarium, fatebuntur tamen his Pausaniae III. p. 278 ἀρχονται μεν ἀπο Τηλεφῶ τῶν ὕμνων, προσδίδασσι δὲ ἕδεν ἐς τὸν Εὐρυπύλον, omnino corrigendum, προσάδει δὲ ἕδεν. Valken. cui calculum nostrum adiciamus.

Τριταῖταιχμης) Arch. Valla: reliqui Τίγρης. Maxime memorabilis est Τριταῖταιχμης ὁ Ἀρταβανὸς Vallae & Arch. idem, uti videtur, ac L. VII, 12. Tigranes haud quidem ignotus inter Persas est, Achaemenidarum gente profeminatus, sed nusquam Artabani filius, VII, 62. IX, 95. Quare Th. Galeo videor adstipulari posse. W. Jfeling.

ωφλε) ωφλε Ask.

πινθασιόμενος) πινδομιος Arch. Vind. Paris. B. Brit. Ald. Ex Med. Ask. Pass. πινθανόμενος, non magna differentia.

το ἀεθλον) τὸν ἀεθλον εὐντα Arch.]

σιγῶν) σιγῶν Brit.

ἐς πάντας ταῦδε) Medic. Pass. Askew. Arch. Vind. quorum ultimi duo ἴοδε: antea erat πρὸς πάντας. colon post ταῦδε Ald. Cam. I. II.

μαχησομένων) μαχεσομένων Ask. uti frequenter. Vide I, 103 & VII, 103 &c.

περὶ ἀρετῆς) περὶ abest Arch. & Choricio.

ad Cap. XXVII.

Post χερσὶν comma Ald. Cam. I. II.

ἐπεὶ τε) ἐπεὶ ταχίστα το Arch. Vind.

εἰσχόντες) iidem, olim εχόντες cum Ald. post χερσὶν colon Ald. Cam. I. II.

ἐπεὶ

επει τε) Arch. Pass. Brit. Vind. prius cum Aldo καὶ εἰπε τε, abundantius isto.

Παρηήσαν) Παρηήσαν Pass. comma post vocem Ald. Cam. I. II. Exscripsit haec Eustath. in Iliad. N. p. 945, 40. Post Φωκῆες abest comma Ald. Cam. I. II, punctum habent post τοῖαν-δε, comma post Θεσσαλοῖσι & post τον ante αν. λευκακθίζοντα) λευκακθίζοντα Arch.

αἱ τε Φυλακαί) αἱ Φυλακαί Pass. post ἰδύσαι comma Ald. Cam. I. II.

εἰ τετρακισχιλίων) τρισχιλίων Arch. Vind. Val. la, male. Polyaeus, καὶ πτωμα ἐγενοντο Θετ-τάλικον ἀνδρες τετρακισχιλιοι. Wessel. Post νεκρῶν comma, idemque post των Ald. Cam. I. II.

εἰς Ἀβας) Ἀσπίδας εἰς Arch. post ἀνεθέσαν punctum Ald. Cam. I. II.

τας δὲ olim cum Ald. τας δὲ λοιπας, quod omittit Arch. cum Med. Pass. Ask. Vind. Paris. A. B. Brit. Cūr ego autem λοιπας tuerer, tanta codd. conspiratione in exilium actum? Vocis absentia sententiae nihil nocet. Wesseling. Post χρη-μάτων abest comma Ald. Cam. I. II, quae co- lon ponunt post μάχης.

τον τριποδα) τῇ τριποδῶν Arch. Post συνεστῶ-τες abest comma Ald. Cam. I. II.

ἀνακατατα) ἀνακαεεται Arch. Vind.

ad Cap. XXVIII.

εργάσαντο) Vind. Pass. Ask. alii cum Ald. ἐργάσαντο.

πολιορκεόντας) πολιορκεόντες Ald. Cam. I. II.

κεινῆς εἰς αὐτὴν) κεινῆς Vind. Arch. ceteri cum Ald. κεινῆς, & εἰς αὐτὴν iidem, Pass. Brit. Ask.

Ask. ora Steph. quod melius, olim ταύτην ex Aldo.

εσβαλλοντας) εσβαλεοντας Arch. post φερα-
μενοι comma Ald. Cam. I. II.

εσεπесон) ενεπεσον Arch. post αμφορεας punctum Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXIX.

Post ταδε colon Ald. Cam. I. II.

ημιν) υμιν Arch. & εκότε.

εσι της γης τε) εσε Arch. tum της γης το
Vind. aberat ultima particula.

και προς, ηνδραποδισθαι) Separat προς a se-
quente verbo Pass. sicuti supra lib. I, 136, iun-
ctum antea cum Ald. προσηνδραποδισθαι.

ημεες) Vindob. Arch. alii cum Ald. ημεας
Post περιγυρις punctum Ald. Cam. I. II.

υποδεκομεθα) επιδεκομεθα Arch. omittens
επιοντα.

ad Cap. XXX.

Post εμηδιζον punctum Ald. Cam. I. II, ab-
est his comma post εδεν.

συμβαλλομενος) συμβαλλομενος Arch. Vind!
των) Θεσσαλων) το Θεσσ. Pass. & Plutarch.

Malignit. p. 868. B. κατα το εχθρος το Θεσσαλων
Pass. & apud Plutarch. minime malum; confi-
mile κατα τε το εχθρος το Λακεδαιμονιων, quo
Spartanos prosequabatur Hegesistratus, five ut
ibidem, το εχθρος το ες Λακεδαιμονιους, L. IX, 36,
37. In Latinis talia saepe. Vide Cortium ad
Fragm. Sallustii p. 936. Wessel. Herodotea de-
scribens Philosophus praebet ex suo codice le-
ctionem unam alteramve vulgata apud Herodo-
tum

tum non deteriozem, velut in proximis: κατὰ
 δὲ το ἐχθρὸς το Θεσσαλων, nulla alia de causa,
 quam quia oderant Thessalos: similiter scribit
 & in eundem sensum Noster IX, 37 κατὰ το
 ἐχθρὸς το Λακεδαιμονιαν, propter odium, quo
 Lacedaemonios oderat: & Thucydides, κατ'
 ἐχθρὸς το Λακεδαιμονιαν· κατ' ἐχθρὸς το Ρηγιναν·
 κατ' ἐχθρὸς το Κορινθιαν· p. 67, 73. p. 239, 10.
 p. 483, 57. Aptissima dedit in eam rem Jac.
 Perizon. in Aeliani V. H. II. c. 25, ex his suis
 observatis explicare debuerat apud eundem
 XII. c. 53 το Μεγαρεων πινακιον· ubi commodè
 Thucydideum, το Μεγαρεων ψηφισμα contulit
 Abr. Gronov. cuius avus J. F. Gronov. vid. in
 Livii 34, 26. Valken. Post δοκεειν abest com-
 ma Ald. Cam. I. II. δοκει Arch. Plutarch.

χρηματᾶ) χρηματᾶ τε. Pass. Askew. mox τὸ
 negligentes. Post μηδισειν abest comma Ald.
 Cam. I. II.

ad Cap. XXXI.

Επειδη δε) επει δε δη Arch. Vind. επει δε
 Ask. Quo non uter, vid. c. 69.

εγενοντο) εγινοντο Arch. Vind. Post Τρηχι-
 νης comma Ald. Cam. I. II.

Μηλιδος) Arch. Valla, bene. Prius ex Ald.
 Μηλιαδος. Της Μηλιδος rediit ex dictis VII, 198.
 Wessel. Ad Callim. h. in Del. 287, ιερὸν αἰσυ καὶ
 ἄρεια Μηλιδος αἰης Ernesti aptissimum dedit Thu-
 cyd. locum, quo Melienses etiam ἱερης nomi-
 nantur. Exemplis aliquot ostendi posset, non
 inutilem esse observationem Scholiastae Aristidi.
 in cod. Mf. καλῶς επει (T. I. p. 304) Μηλιων,
 καὶ ὁ Μηλιων· Μηλιαι μεν γαρ οἱ την νητον οικοντες·
 Μη-

Μηλεις δε, οί εν τω Μηλιακω κολπον. *Maliacum* finum Liv. 27, 30 & 35, 37 Μηλιακ-κολπον dixit Herod. IV, 33. Attica contractione Μηλιακ-κολπον Aeschyl. Pers. 486. & Aristoph. in Lysist. 1171, ubi notat Palmer. in Exercit. p. 769. Μηλιακ-κολπον Atticistam scripsisse puto Philostratum p. 551, non, quod ferri nequit, Μηλιακ-κ-
— *Valkenar*.

Δρυοπις) Δρυοπίης Arch. Vind. Valla. Δρυοπις, cti Δρυοπίης suspicionibus ex Schol. ad Apollon. Rhod. I, 1212 ansam praebet, non movetur. Vide c. 43 & lib. I, 56. *Wessell*,
εσβαλλοντες) εσβαλοντες Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXXII

Commata post οί μεν & post Φωκεων Ald. Cam. I. II.

πα Παρηγοσθ) Med. Pass. Ask. Arch. Brit. Vindob. olim ex Ald. τας. In Passion. Παρηγοσθ semper.

κορυφη) κεφαλη ex scholio Brit. Haec habet Pausan. X, 32. p. 878 mutata tamen. — Suo quoque nomine vocata dicitur Τιθορεα. Ista quidem clarent, atque aliunde firmanur; sed his interiecta sic primum vulgabantur: [τα Παρηγοσθ η κορυφη] κατὰ Νεωνα πολιν, κειμένη υπ' εαυτης. [Τιθορεα ενομα αυτη.] Vallae Latina: qui vertex est iuxta urbem Neonem illic sitam, nomine Tithorea: facta videntur de Graecis hoc modo scriptis, κατὰ Νεωνα πολιν κειμένην επ' αυτης. Sed codd. lectionibus instructus de Laurentianis certius iudicabit. Pro sua lingua Graecae peritia H. Steph. scripsit *seorsim sitam*, legens κειμένην επ' εαυτης. sed nec huius sibi lectionis sensum satis-

satisfacere faretur: Holstenii commentum ad Steph. Byz. in Τιθορεα vix memorari meretur: Latina Palmerii in Graecia Ant. 635. Graecis nequiquam respondent: Gronovii ingeniosa esset interpretatio, si mons Graece dici posset *δεξασθαι ὁμιλον ἐφ' ἑαυτῇ* quod non puto. Habuerunt etiam Phocenses velut commune gentis concilium, in quod *συνεδρες* suos mittebant civitates, το Φωκικόν dictum vide Pausan. X. p. 805. 808. 882. 892. Jam suspicor, Neōnem urbem dictam *κειμένην ἐπ' ἑαυτῇ*, quod *σεῖσι* *posita*, *suique iuris*, cum reliquis Phocidis civitatibus in commune non consulebat: hoc sensu commode urbs dici potest *ἐπ' ἑαυτῇ εἶναι*, vel *κεισθαι*, vel *οικεσθαι*. Nusquam istius urbis incolae memorantur Νεωνιοί, ubi res narrantur a Phocensibus in commune gestae cum Thessalis, aut cum plerisque Graecis bello sacro. Hos itaque suspicor *ἐπὶ σφῶν αὐτῶν αὐτονομῆς οἰκῆσαι* quae phrasis est Thucyd. II. c. 63, ut huius & aliorum, sic Herodoti *κεισθαι ἐπ' ἑαυτῇ* II, 2, *infantes voluit ἐν γῆν κρημνὴν ἐπ' ἑαυτῶν κεισθαι* *σεῖσι* iacere: vid. VII, 10. IX, 17. 37 *εἶχον ἐπ' ἑαυτῶν μαντίν*, *suum sibi habebant haruspicem*, ab illo Mardonii diversum. Valken. Distinctio Gronovii est, cuius rescripta H. Stephano & L. Holstenio, locique novam dilucidationem Notae repraesentant. Aspera tamen mihi visa semper dictio fuit, κορυφή κατὰ πολιν κειμένη, siquidem oppidum adstrui montis solet vertici, non vertex urbi. Placuit propterea *κειμένην ἐπ' αὐτῆς*, *sitam in eo*, non *ἐπ' αὐτῆς*, quae divinatio docti viri. Wessel. quocum sentimus. Recepit eam quoque Degen.

Appar. Herod. Vol. V.

C

en

ἐπ' ἐαυτῆς) Medic. Arch. Pass. Ask. Vind.
Ceteri cum Ald. ὑπ' ἐαυτῆς.

ἀνηντικαυτο) Post ες τὴν comma Ald. Cam.
I. II. Eustath. in Odyss. p. 1604, 4. Post αὐ-
τῶν comma Ald. Cam. I. II.

Ἀμφισσαν) Ἀμφισαν Pass. & Κρισσαι cum
Arch. Valla, crebra variatione. Conf. Wasse
ad Thucyd. II, 69. Post ἐπεφλεγεν comma Ald.
Cam. I. II, idemque post πυρ.

καὶ ες τὰ ἴσα) κατεκαὶον loco quatuor ho-
rum Arch. male.

ad Cap. XXXIII.

ἐδῆεν πάντα) ἐδῆεν Pass. non incommode
ex dialecti ritu, post πάντα punctum Ald. Ca-
mer. I. II, colon habent post πολιν.

Χαράδραν) Med. Ask. Arch. Pass. Paris. A.
Alii cum Ald. Χαράδρην Jonum more. Post
Εραχον nominaque singula sequentia cola po-
suit Ald. Cam. I. II.

Τεθρωνιον) Τεθρόειον Arch. Τιθρωνιον Pau-
san. X, 3 & Steph. Byz. Θρόνιον Eustath. in Ho-
mer. p. 638, 58.

Νεωσι) Citat Harpocratio in Νεωσι, & Sui-
das voc. Νεωσι. Post Αβας comma Ald. Ca-
mer. I. II.

δε τι καὶ) δε καὶ Arch. Pass. Askew. & mox
ετι Ask. loco εσι. Post τοτε comma Ald. Ca-
mer. I. II.

συλησαντες) συλῆσαντες Arch. Ald. & dein-
ceps. Post συλησαντες comma, post ἐνεπρήσαν
colon Ald. Cam. I. II.

διεφθεραν) διεφθερόν Arch. Vind. post μισ-
γομενοι comma Ald. Cam. I. II.

ad

ad Cap. XXXIV.

ἐπ' Ἀθηνᾶς) es Ἀθηνᾶς Arch.

ἐς γην) idem Pass. Vind. Ask. Olim cum Ald. την, quae obvia varietas. Post διατεταγμένοι comma Ald. Cam. I. II, quod non habent post εσωζον.

τῇδε) desideratur in Arch., ubi mox δὴλον βελομένοι Pass. Brit. Ask.

ad Cap. XXXV.

ἐπὶ ἀμωρεῶν) Explicat, male scribens, Hesych. in voce.

Λιολιδέων) Med. Pass. Ask. Arch. Λιολιδῶν Brit. Vind. Paris. B. Ald. Ex Med. posuit Gronov. Λιολιδέων. Aeolidenfium, Valla: Palmer. Graec. Ant. p. 675 miratur, nullum alium de hac Aeolide mentionem fecisse. Iisdem paene servatis literarum ductibus iam ante aliquot annos veram, ut opinor, lectionem detexi corrigendo Λιλαεῶν. Quo quisque colore suum errorem incrustaverit nihil attinet dixisse, veritate monstrata: Persae τῶν Πανοπέων τὴν πόλιν ἐνέπρησαν, καὶ Δαυλίων, καὶ Λιλαεῶν. Panopensium urbem incendio vastarunt, & Dauliorum, & Lilacensium; atque adeo Panopea, Daulida, & Libaeam, Λιλαίαν. hinc, auctore Stephan. Byz. fit Λιλαίους. iuxta Pausan. X. p. 817, οἱ Λιλαεῖς — ἐς τὴν Κηφισὸν τὴν πηγὴν περὶ μάλιστα ἐπιχωρία ἀφίσσιν. accolabant Cephisi fontem; ab interitu tutos praestitit Homerus, a quo praeter ceteros Phocenses Lilaeenses etiam intexuntur Boeotiae Iliad. β. 523. Οἱ Κυπαρισσῶν ἔχον — καὶ Δαυλίδας, καὶ Πανοπηάς, οἳ τ' ἄρα παρ' ποταμὸν Κη-

Κηφιστον διον εναιον, Οί τε Λιλαειαν εχον πηγης επι Κηφισσοιο. — A Philippo solo aequatae hae primae memorantur urbes Pausaniae p. 803, Λιλαία· Τάμπολις· Αντικυρά· Παράποταμιοι· Πανοπρευσ· Δαυλις, veteres omnes, partim Homeri carmine nobilitatae, partim Xerxis furore: de Lilaea Palmer. egit Graec. ant. 6. p. 681 seqq. *Valken.* Daulidem & Panopea Poeta in catalogo, uti situs requirebat, iunxit. Quas urbes cum Persae inflammarent, Αιολιδων titulus oppidi complecti nomen debet. Ubi vero in Phocide illud? Palmerius cum omni Graecia ignorat: Gronovius reperisse se in Plutarchi Lucullo p. 479. D. putavit, ubi της Φωκιδος περι Στεφριν αιολιζοντες. Demior tamen vehementer, istos huc αιολιζοντας advocari, qui L. Luculli aetate ex Boeotiae Chaeronea, uti nitide Plutarchus, in eam Phocidis partem conmigrarunt. Ficulneam ergo *Aeolidis* illi praesidium. Quid itaque? Menda se vocabulo insinuavit; scripserat ΑΙΑΙΕΩΝ, imperiti vero ΑΙΟΙΔΕΩΝ. Quam quidem scripturae fraudem Valkenarius mihi monstravit & probavit: nunc eandem video in Pavii coniecturam incidisse. Profecto, si quae alia, ex tripode venit. *Λιλαία, Lilaea*, proxime ab oppidis incensis aberat, doctore Pausania X, 33, nec fatum, quod illa merfit, potuit vitare. *Wesseling.* Ingeniosissimam hanc aequae ac verissimam Valkenarianam coniecturam, a *Wesselingio* & *Larcherio* non receptam miramur, qui postremus de Graecia veteri cognitiones nostras nimis imperfectas putavit, ut his in locis nullum huius nominis oppidum extitisse probare audeat. Nos secundis

dis curis] Herodotum ſi contigerit edere, emendationem hanc recipere in contextum vix dubitarem. Mox ταυτην Med. Paſſ. Ask.

συλησαντες) συλησαντες Ald. Cam. I. II.

επιτεατο) Arch. Vind. alii cum Ald. ηπιτεατο. Poſt πυθανεμαι abeſt comma Ald. Camer. I. II, habent comma poſt αμενον & poſt η τα.

τα Κροισυ) Abeſt Articulus Arch. qui cum, ſi plures accederent, non diſſentirem. Weſſel.

ad Cap. XXXVI.

Οί Δελοι δε) Οί δε Δελοι Arch. Vindob. Poſt δε abeſt comma Ald. Cam. I. II.

απικατο) Med. Arch. Paſſ. Askew. Vind. απικατο Paris. A. B. Brit. Ald. frequente variatione. Punctum poſt vocem Ald. Cam. I. II.

κατορυξει) κατορυξωσι & εκκωμισωσι Arch. Paſſ. Askew. Vind. Poſt χωρην punctum Ald. Cam. I. II.

φας) deſit Brit. Poſt εφρεντιζον punctum Ald. Cam. I. II, comma habent poſt γυναικας, punctum poſt διεπεμψαν, colon poſt κορυφας.

ες το Κωρυκειον) Sumſit hinc Euſtath. ad Odyſſ. p. 1604, 4. Poſt ει δε comma Ald. Camer. I. II, colon in his poſt υπεξηλθον & poſt προφητεω.

ad Cap. XXXVII.

τε εσαν) τε non eſt in Ask. Paſſ. Poſt τε ante ενομα comma Ald. Cam. I. II.

εξενηνεγμενα) εξενηνεγμενα Paſſ. Ask. εσωθεν imprudenter tentavit H. Stephan. Hic ſane miror, cur εξαθεν is ſcribi maluerit, quod, me iudice, protinus altero deberet mutari, ſi hic

forte legeretur: εἰς infra recte scriptum in istis: θωύμας — καὶ τὸ κατὰ εἶς, ὅπλα ἀρτίως αὐτομάτως φαίνονται εἰς πρὸς κεκρυμμένα τὰ νησ. Arma, credo, sponte sua templi exierant penetrali, ut heroës Delphorum Phylacus & Autonous, scutis sacris velut amuletis muniti, pro aris & focis Delphorum suorum propugnarent; vide α, 38 & 39. Paulo ante Leuctricam pugnam, Thebis, ut ait Callisthenes, in templo Herculis valvae clausae repagulis subito se ipsae aperuerunt, (ὡς τὰ Ἡρακλῆος εἰς τὴν μάχην ἐξωρημένον, Xenoph. *Εἰκ.* VI. p. 348, 11) armaque quae fixa in parietibus fuerant, ea sunt humi inventa; Cic. *Divin.* I, 84. Plura praeter ceteros narrat illic prodigia Xenophon, ipse neutiquam liber a superstitionis morbo: nonnullos tamen dixisse fatetur, ὡς ταῦτα πάντα τεχνασμάτων ἢ τῶν πρὸς τῆς κατὰ εἶς. Delphis hoc tempore nec locus erat fraudibus nec tempus. Delphorum propheta Acaratus, exsternatus praesentis periculi metu, facile sibi videri potuit duplices videre Delphos, quidni, sponte sua foris patentibus, arma etiam αὐτομάτως εἰς πρὸς κεκρυμμένα τὰ νησ; neque est cur miremur, ista talia elegantissimo Herodoti ingenio se probare potuisse tamquam vera. *Valken* Post ἰσὰ colon, post τῶν comma Ald. Cam. I. II.

αὐθραπῶν) αὐθραπῶν Arch. Vind. Post ὁ μὲν comma Ald. Cam. I. II.

Προνοίας) Vind. & Harpocratio in Προνοίας. Προνοίας Med. Passion. Ask. ceteri προνοίας cum Ald. semper. Magna Vind. ex servata scriptio-
ne veriore laus, cumulatior futura, modo in consequentibus auferri sese passus haud fuisset:
scri-

scribi ad eam formam semper oportet; nam *προναίης* in Demosthene, Aeschine, Diodoro, Pausania, improbum minime, in Herodoto ubique. Conf. lib. I, 92. *Wessel.*

γενομένων) Med. Pass. Ask. alii *γεγεννημένα*, pti Arch. Vind. Brit. Ald. Post *νη* punctum, post *τα* comma Ald. Cam. I. II.

επιγενομένων) *επιγινόμενα* Pass. Ask. *γινόμενα* Arch. Vind.

Προναίης) *Προναίης* Ald. &c. *Προνηίης* scribendum ex dialecto.

ἔραν) *ἔρα* Arch. Post *επεπιπτον* colon Ald. Cam. I. II, in his post *σφρων* punctum.

Προναίης) *προναίης* *νη* Arch. *Προνηίης* dialectus postulat.

ad Cap. XXXVIII.

επεπεπτώκες) *επεπτώκεν* Arch. *επεπτώκεν* Vind. Τα vide IV, 203 & VII, 43.

τι αὐτῶν) *τε* Arch.

ἔν) *εὐθύ* Med. Ask. Pass. Paris. A. B. non bene. Post *βαρεβαρων* abest comma Ald. Cam. I. II, quod ponunt post *τέτοις* postque *κτείνοντας*, & colon post *διωκοντας*.

εχοντας) Una tantum litera ex *εχοντας* detracta, (*εχων* autem & *ων* in Herodoteis codd. aliquoties inter se permutantur:) feliciter, ut puto, corregebat G. Koenius, *εοντας*, armatos hominum statura altiores: *την ἡλικίαν*, *Φυσιν* dixit etiam Sophocl. Trachin. v, 312, ubi v, est 1079, *Γυνη δὲ, Θηλυς ἦσα, κ' ἔκ ἀνδρὸς Φυσις* i. e. *ἐκ αἰῆς*. Koenii coniecturam d' Orvilliana ad Charit. p. 182, longe praeferendam. & veram a bitror; nam, admissa d' Orvillii lectio-

ne, si μεζονας quis scribat, μεζονας Φυσιν εχοντας vereor, ut Graece doctis hic approbet. *Valkenar.*

ad Cap. XXXIX.

Τατας de της δυο) Arch. Brit. Ask. Passion. Vind. ora Steph. Olim cum Ald. της δυω δε τατας. Porro ενωα επιχωρις ηρωας Pass. Askew. Arch. Post Φυλακον τε comma, post Αυτονοον punctum, post των comma Ald. Camer. I. II, quod non ponunt post Φυλακας μεν.

παρ αυτην) κατ αυτην Ask. margo Steph.

Προναιης) Προναϊης Ald. &c. punctum post vocem Ald. Cam. I. II.

Υαμπειη) Una litera minus Jonice scribendam Υαμπειη. *Valken.*

σοοι) Ask. in ceteris σωοι. Conf. II, 181. V, 96, abest comma post σοοι Ald. Cam. I. II, in his comma positum post es το.

ενεσκηψαν) ενεσκηψαντο Arch. Post ανδρων comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XL.

κατισχει) κατασχειν Arch. qui statim των δε ενδεκα.

αυτοι) abest Arch. Vind. Post βηλευσαντα & το commata Ald. Cam. I. II, idemque post πρηγμασι, sed abest post ποιησεσθαι.

ποιησεσθαι) ποιησασθαι Pass. Ask.

πανδημι) πανδημι Med. quae tria sequuntur, in Steph. ora omittuntur.

των μεν) των, οι μεν, Ald. Camer. I. II, in quibus punctum post εον, comma post οι δε.

es την Πελ.) κατ την II. Arch. In Isthmi mu-

munitione varios se dant docti homines, ablati-
taque praepositione, *τον Ισθμον αὐτὴς τεύχουσ-*
τας, τὴν Πελοπόννησον περὶ — fingunt. Sed fla-
re vulgatum posset, ac sumi de septo, in Pelo-
ponnesum versus spectante: malim tamen,
quod ex Arch. enotavi, *καὶ τὴν Πελοπ.* sic ces-
sat difficultas. Conf. Diodor. XI, 16. *Wes-*
seling.

ταῦτα δὲ) τὰ δὲ ἄλλα Arch. Ask. satis bene.

ταῦτα δὴ) Arch. Vind. Paris. A. B. Brit.

in Med. Ask. Pass. illud *δὴ* post *ἔτω* ponitur.
Porro *πρεσυνθαινομενοι* Brit.

ad Cap. XLI.

Post *Σκλαμινὰ* punctum Ald. Camer. I. II,
in his comma nullum post *εποίησαντο*, sed posi-
tum post *Αθηναίων* & post *τῇ*, itemque post *πλε-*
τοι, & colon post *ἀπεσεύλαν*, punctum denique
post *Αργίναν*.

Omissum in iisdem comma post *ὑπεκ-*
θεσθαι.

χρηστῆριω τε βελομενοι) Medic. Pass. Arch.
Ask. Valla cum Paris. A. teste Larcherio: in
Aldo & aliis χρηστῆριωτε πειθόμενοι καὶ βελομενοι.
τῷ χρηστῆριω βελομενοι ὑπηρετεσθαι Paris. B. & D.
teste probanteque *Larcherio*. Particípio servato,
Koenius commodum inesse sensum putabat, sic
scriptis: *εσπευσαν δὴ ταῦτα ὑπεκθεσθαι πειθόμενοι,*
τῷ χρηστῆριω τε βελομενοι ὑπηρετεσθαι, referens
nempe *το πειθόμενοι* ad *το κηρυγμα*, quod per
Atticum fuerat promulgatum, ut omnes suis
consulerent; qui nunc dicerentur festinasse in
liberis & familia alio mittendis, *πειθόμενοι*, τῷ
κηρυγματι videlicet; istud placitum opinor in

exilium damnatae vocis patrociniū: παθόμενοι in optimis codd. si omitteretur, non displicebit a Gronovio proposita lectio. *Valkenar.* Qui hanc lectionem, Aldinam scilicet, concinnarunt, si Herodotum spectarunt, debuissent posteriora potius convertisse in negativam formam hoc modo, καὶ ἡ βεβηλωμένη ἀντιβαίνειν. Ita enim crebro procedit eius stylus. Sed propt nunc leguntur ista, certe vel aut illa verba παθόμενοι καὶ, aut tria sequentia videri possunt, immo debent prorsus supervacua; vel ex iudicio interpretis Latini omittentis sane quod spernit. Unde in eo totus eram, an non is egisset temere, & recte duo ponerentur, quorum prius pertineret ad animos, posterius ad exsequutionem, quod persuaderentur oraculo & vellent obsequi. Sed Latinus interpres haud dubie sequutus fuit auctoritatem maiorem & veterem, & forsitan ex hoc ipso Ms. libro petitam, quippe qui ignorat priora duo, ad quem accessi. Certe Laurentium Vallam, & hanc eius versionem Latinam ignoravit Stephanus, qui tam libere de eo pronunciat. *Gronov.* Nos cum Larcherio pro Paris. B. & D. stamus. Post ὑπηρετεῖν punctum Ald. Cam. I. II.

τιδε εἶνεκα) Idem quatuor & Vind. olim τετε cum Aldo, qui cum Cam. I. II. & ἡκνισα. οἱ Ἀθηναῖοι οφιν) τφιν Arch. prave, omittit idem οἱ ante Ἀθηναῖοι cum Pass. Ask.

ἐπιδιαιτασθαι) ἐνδιδαιτασθαι idem Vind. Post κοντι comma Ald. Cam. I. II.

καὶ οὕς) καὶ ὅ καὶ οὕς Vind.

ἐπιτελεῖσι) Medic. Pass. Ask. Vind. Arch.

Antea τελεῖσι cum Ald.

περδου-

προθυμότερον) Paris. A. B. Arch. Vindob. Brit. Valla; sed προτερον Med. Ask. Pass. Valere nequit και προτερον, nisi si η και προτερον scribatur. Equidem pro pravo puto, atque ex descriptionis compendio. *Wesseling*, consentiente *Valkenar*.

απολελοιποις) απολελοιποις Med.

ad Cap. XLII.

νεας) νηας Vind. Arch. Ask. & saepius deinde, tum συνερες Arch.

τον Τρσιζηνιων) των Brit. adi Casaubon. ad Strab. 8. p. 574.

προειρητο) ειρητο tantum Arch. Vind. Comma post νεας Ald. Cam. I. II, in quibus comma quoque post αυτες.

αυτρος) αυτος Ask.

ε Ευρυκλειδω) abest Arch. Colon post Σπαρτιατης Ald. Cam. I. II.

γενεος τε) γειεος γε Vind. pro quo τε Arch. αν & μεντοι γε voluerunt? *Wessel*.

ad Cap. XLIII.

Post Κρηθιοι δε abest comma Ald. Camer. I. II, quod idem ponunt post παρεχόμενοι & post το.

παρεσχοντο) παρεσχοντο Arch. Vind. non differt, moris tamen Herodotei est. Post δεκα punctum Ald. Cam. I. II.

Μακεδον) Med. Pass. Ask. Brit. Μακεδονικον prave alii cum Aldo. Quid hic sibi vult Macedonica gens in Peloponneso? Nonne rectius legatur Ιωνικον? Totus locus distinctione ex-

explanandus. Post αθνος ponendum *εργμα τε-
λαιον*, post *ορμηθεντες* tollendum. Gronovius e
Flor. suo restituit *Μακεδονου*. Vinding, in Helle-
ne p. 330 iam coniecerat *Μακεδονικον* ipsum He-
rod. lib. I, 56 sequutus. Sed haec Macedonia
gens a Dorica non fuit diversa. Legendum
igitur *Δωρικον τε Μακεδονικον*. Goldhagen. Com-
mata post *Ερινα τε & και Πινδα*.

υσατα) *υσατοι* Arch. Post *Μηλίων* comma
Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XLIV.

Absunt commata post *Αθηναίαι μιν* & post
αλλας Ald. Camer. I. II, in quibus punctum post
μιν.

τοιονδε) Pass. Ask. Med. Paris. A. *τοιονδε τι*
reliqui cum Aldo.

περασην) *Ητεριην* Arch. *Πιεριην* Vind. & Val-
la. Unde *Pieriam*, qualem in Boeotia non no-
vi, acceperit Valla, satis nunc in aperto. *Πε-
ραση της Βοιωτίας*, quae contra Chalcidem in Boe-
otiae finibus, cuiusmodi *Περασαι της Ασίας* Dio-
doro XX, 97, Asiae continentis regio, ex ad-
versum insulam Rhodum, *Peraea* apud Liv.
XXXII, 13. Wessel.

εκκομιδην) *κομιδην* Arch. Post *σωζοντες* com-
ma Ald. Cam. I. II.

Αθηναίαι δε) Descripsit Eustath. ad Perieg.
V. 423.

ονομαζομενοι) bene Vind. Arch. Ald. Cam.
I. II, antea *ονομαζομενοι*. — G. Koenius in li-
teris ad me datis, Multa, scribit, sunt in his,
quae me offendunt. Primo Cranaos dictos
fuisse sub Pelasgis; deinde vero Cecropidas,
quum

quum Cecrops Cranaum aetate praecesserit, Quid scripserit Herodotus, codd. forte monstrabunt. Interim velim consideres, num tibi displiceat: ἐπὶ μὲν Πελασγῶν — εἶσαν Πελασγοὶ ὀνομαζόμενοι· ἐπὶ δὲ Κεκροπὸς βασιλῆος ἐκληθήσαν Κεκροπιδᾶν· καὶ ἐπὶ Κρανᾶς Κρανᾶοι. Dubium non est, quin ista ratione vere scripsisset Herodotus; sed, quod in nostris est exemplaribus, in suo Scymnus Chius invenit, cuius ista sunt in *Perieg.* v. 558 Ἐξῆς Ἀθῆνας Φάσιν οἰκῆτας λαβεῖν. Τὸ μὲν Πελασγὸς πρῶτον, ἃς δὴ καὶ λόγος Κρανᾶς καλεῖσθαι· μετὰ δὲ ταῦτα Κεκροπιδᾶς, &c. v. 564 Ἡρόδοτος ἰστέρι δὲ ταῦτα συγγράφων. Scymni loco, quem tum Marcianum vocabunt, usus est Meursius in *Regn. Att.* p. 50. 68. 724, neque omisit huc spectantia Eustathii verba in *Dionys.* v. 423. *Valken.* Jo. Meursium, haec loco non suo deposita arbitratum, in ordinem Gronovius coegit iustissime; addi-potuerat, quod Bouherius *Diss. Herod.* c. 9. p. 99. tacitum non habuit, valde dubium manere, utrum a rege Cranao Athenienses *Cranai* fuerint olim nuncupati, an potius, quod asperam & petrosam, κραναῖαν, regionem haberent, quae Salmafii doctrina *Ling. Hellenist.* p. 359. Ad veritatem propior Berkelii accedit suspicio ad Stephan. Byz. *Ἰωνία*, in vicinis excidisse vocem Ἐρεχθεῖδαν· fuisse primitus Ἀθηναῖοι Ἐρεχθεῖδαν μετωνομασθῆσαν. Verborum enim & rei nexus coniectanti apprime favet. *Wessel.* In Salmafii sententiam cum Larcherio abimus, in Berkelianam abiit *Degenius*.

ἐκληθήσαν) Med, Ask. Pass. ἐπεκληθήσαν Arch. Vind. Brit. Ald. satis commode.

ad

ad Cap. XLV.

παρεχόντο) παρεχον Passion. Askew. Arch.
comma post παρεχόντο & post το Ald. Cam. I.
II, in his comma post εχόντες.

επεβωθησαν) Arch. Vindob. de quo supra
c. I, ceteri επεβωθησαν.
ετοι) abest abs Pass.

ad Cap. XLVI.

Post Αργινηται abest comma Ald. Cam. I. II,
in quibus punctum post vses. Suspico, plus
quam XL naves & in hanc classē Aeginetas
dedit; atque, ut Herodotei numeri conveni-
ant, duo ε quadraginta; legendumque adeo δυο
και τεσσαρακοντα' quo nitatur argumento haec
divinatio diceret ad c. 48. Valken. Expressit
hunc numerum Degenius.

πλωθησι) Arch. Vind. alii πλεωθησι cum
Aldo.

Αργινηται δε) Eustath. ad Dionys. v. 511.

Κεοι) Pass. vere. Κιοι prius cum Ald., qui
cum Camer. I. II comma post vocem non po-
suit. Accurata scriptio requirit, ut dicantur
Κεοι — εθνος εον Ιωνικον απο Αθηναων. Valken.

εον) desit Arch. qui cum reliquis & Ald.
Αθηναίων, etiam inferius. Revocaui απ' Αθηναων,
usus Eustathii consensu. Sic απο Κορηθς, απ'
Επιδαυρε &c. Cognita quoque solemnē in ea
scriptura aberratio. Wessel.

Post Ναξιοι de comma Ald. Cam. I. II.

τεσσαρες) τρεις citat Plot. Malign p. 869.

A. Post ποληταιων abest comma Ald. Came-
rar. I. II.

ωλοι)

ἄλλοι) ἄλλοι Arch. ἄλλοι Vind. εἰ ἄλλοι ceteri cum Ald. conf. adscripta lib. 2, 14.

ἐπλευσαντος) πλευσάμεντος Arch.

Ἀθηναῶν) antea Ἀθηναίων cum Ald. c. 48. Siphnii & Seriphii Ἴωνες εὐντες ἀπ' Ἀθηναίων. Ad L. 2, c. 7 loca quaedam indicata sunt Herodoti, in quibus Ἀθηναῶν scribendum pro Ἀθηναίων ad ista haec poterunt adiungi. Nemo harum rerum sciens in Thucyd. vulgatum sollicitaret, ubi Cei alique insulani dicuntur Ἴωνες εὐντες καὶ ἀπ' Ἀθηναίων VII. c. 57, sed aliter loqui solet Herodotus; quam in rem vicinia satis nobis dabit exemplorum: c. 45. Leucadii vocantur Ἐθνεὶ Δωρικὸν ἀπο Κορινθίων c. 46. Aeginetae Δωρικοὶ ἀπο Ἐπιδαύρων c. 48. Melii γεγονότες ἀπο Λακεδαιμόνων. Ad eam rationem Cei ceterique dicti sunt [Ἐθνεὶ Ἰωνικαὶ] ἀπο Ἀθηναίων. *Athenis orti. Valkenar.* Post νηας comma Ald. Camerar. I, II.

τας καὶ ἐπ') Arch. Vind. τας περ καὶ Brit. Ald. Cam. I, II, deerat καὶ vulgo. Post Ἀρτεμισίας punctum Ald. Cam. I, II.

Κυθνιοὶ) Κυθνιοὶ omnes. Qui Κυθνιοὶ illi, quibus tantopere delectati fuerunt librarii? An ex monte Cyntho Cretensium? Nugae. Cretenses Graecis contra Persam supplicias non ierunt L. VII, 170. Redierunt, unica transposita litera, Κυθνιοὶ ex insula Cythno, quos suis in schedis hic invenit Plutarch. Malign. p. 867. E, restituendosque monuerunt G. Arnoldus Anim. crit. c. 30 & Abr. Gronov. ad Aeliani H. Anim. XVI, 32. De Cythniorum & Styreenfium Dryopica origine Stephan. Byz. & Pausan. IV, 34.

175/114

Wessel. Post Σεριφιοὶ τε & Σιφνιοὶ commata Ald.
Cam. I. II.

εἶδοσαν) εἶδωσαν Pass.

ad Cap. XLVII.

οἱ εἶ) οἱ defit Arch.

οἱ ἐβοηθήσαν) in Vind. optime, οἱ ἐβοηθήσαν

Med. Pass. Ask. Arch. οἱ βοηθήσαντες olim cum
Ald. comma post της ante ηρχε Ald. Came-
rar. I. II.

πυθιονικῆς Φαῦλος) Πυθιονικός Φαῦλος Arch.

Valla. Post Κρατωνηται δὲ comma Ald. Came-
rar. I. II.

ad Cap. XLVIII.

νυν) abest Arch. Vind. comma post αἱλοὶ
abest Ald. Cam. I. II, in his comma post παρε-
χομενοι, παρεχοντες Arch. Vind. Post Μηλιοὶ
μεν abest comma Ald. Cam. I. II.

γενος εοντες) γεγονοτες ora Steph. Pass. Ask.

Post Σιφνιοὶ δὲ comma Ald. Cam. I. II. Habet
hinc Eustath. ad Perieg. v. 525, ubi ἀπ' Ἀθηνῶν
bene. Antea Ἀθηναίων cum Ald. Post Σεριφιοὶ
abest comma Ald. Cam. I. II, in his commata
post τρηκοσια, & ἐβδομηκοντα. In Arch. Vind.

Valla οκτώ καὶ πεντηκοντα καὶ τρηκοσια — Nul-
lam in numeris, tametsi in alia omnia abeant cum
Valla scripti quidam, litem moveo. Re-
petuntur ita c. 28, ut de auctis deminutisve
suspicio cesset omnis. Error se tamen implicuit
catalogo, quem supra Scriptor dedit navium,
non aequante hanc summam. Ubi vero & in
cuius populi naves irreperit, non divino.
Wessel. Graecorum classis ad Salamina hic na-
vium

viū fuisse dicitur triremium trecentarum septuaginta & octo; sed si sedes ad calculos, quidque singulae dederint civitates iuxta c. 43 sqq. in unam summam contrahas, conficies in universum duntaxat naves 366. Jam vero ex Arch. cod. nobis hic offeruntur non 378, sed tantum 358 οκτώ και πενήκοντα και τρηκοσίαι. totidem repertae sunt in cod. Vallae. Si vel eadem praebent alii codd. habent illa, me iudice, speciem tantum, & sunt correctoris. Scripserat Herod., ut hic vulgatur, 378, venit enim ad ceteras, praeter Lemniam, (VIII. c. 11) navis e Teno missa: hae duae numerum 380 expleffe nostro dicuntur infra c. 82 ἐξεπλήρητο το ναυτικόν τρισὶ ἑλπίσι ἑλπίσι εἰς τὰς σὺνδαικόντας και τρηκοσίαις ἡ-
ας. ut adeo is numerus suspectus esse nequeat: ubinam itaque vitii sedes erit quaerenda? nisi fallor c. 46 in Aeginetis: hi non 30, sed dedisse naves videntur 42. Athenienses dederunt naves 180: Corinthii 40, plus quam 40 dederunt Aeginetae; nam post Athenienses maximum dedere navium numerum: en testem, qui legerat Herodotum accurate, Pausan. in Corinth. p. 178 scribentem, Aeginetas ἐν τῷ Μηδικῷ πολέμῳ παρὰσχέσθαι πλοῖα μετὰ γε Ἀθηναίων πλεῖστα. Jam vero numeri postulant Herodotei, ut dederint duas & quadraginta. Val-
kenar.

ad Cap. XLIX.

Post εββαλευντο adest comma Ald. Camer. I. II, quod nec adest post Ευρυβιαδεω, sed exstat post γνῶμην in iisdem.

Appar. Herod. Vol. V.

D

ποιεῖ

ποιεσθαι) ποιησασθαι Arch. Vind. Comma post των Ald. Cam. I. II.

χωρων) χωριων Ald. Cam. I. II &c. in quibus punctum post εσι χωρων Arch. Vind. In Steph. margo χωρων, quod ob seqq. maluit *Wesseling*.

αφετο) αφεται Ald. Cam. I. II, in quibus post ηδη colon.

περι) non est in Arch. Post πλωσαντες comma Ald. Cam. I. II, idemque post Πελοποννησθ.

τονδε) τετον Arch. Vind. Porro ως ει νικηθεωσι Med. Pass. Ask. in Ald. Vind. Arch. Paris. B. Brit. ως ην νικηθεωσι. Post ως abest comma Ald. Cam. I. II. Pravum Med. & sequacium ει νικηθεωσι inconsulte ex Valkenarii monitu ad L. II, 52 inculcatur. *Wessel.* ει νικηθεωσι ferri nequit; revocabitur sincerum ην νικηθεωσι, Perizon. in Aelianī V. H. II, 36, ad ει δε αποθανω, quod codd. offerunt, εαν δε αποθανω spernit ut leve & inane; & est sane levissimum; sed constans veterum usus sperneret το ει αποθανω ut soloecum, alterum εαν αποθ. tantum admisit: in his saepe fuit a viris doctis peccatum. *Valken.*

μεν εοντες) μενεβντες iunctim Arch. Speciem praefert, quoniam tali in negotio c. 57 ως ε αυτε μενεειν, & c. 62 ου ει μενεεις αυτε. Sed fallacem & infirmam his nexa patefaciant. *Wessel.*

επιφανησεται) φανησεται Arch. & Vind.

ad

ad Cap. L.

Post Αθηναίος abest comma Ald. Casn. I. II,
quod his quoque abest post την πόλιν.

αυτεων) εκ των Arch. male.

εδησ) εδησ Pass. ex vero.

Θεσπιαν) Θεσπιαν Arch. Vind. Θεσπεαν
Ald. Camer. I. II. Post Πλαταιαν comma non
habent Ald. Cam. I. II, habent post Θηβαεων.

ad Cap. LI.

Post εν τω comma Ald. Cam. I. II.

μησι) μηνες Vind. notabili scriptura. Post
Αθηναίοισι punctum Ald. Cam. I. II.

ασθενης βιξ) ασθενους Arch. Ald. ασθενης
scribi quoque poterit II, 47. Ionice pronun-
ciabatur ασθενη, ευηδη &c. veteribus Atticis
poetis προμηθια, ευσεβια &c. Valken

εκχωρησάντες) εκχωρησαντας Ald. Cam. I. II.

Post Σαλαμινά in his punctum.

αυτοι δοκοντες) και αυτοι idem Vind. com-
mata post μαντηιον & post το Ald. Camer. I. II,
quod defit post εχρησε. In his το ter legitur
repetitum; corrigendum το μαντηιον, τω — ora-
culum, quo ipsis edixerat Pythia, — putabant
εξευρηκεναι, mentem Dei adsequuti. Valkenar.
rectissime. Post εσεσθαι punctum Ald. Came-
rar. I. II.

και αυτο δη) αυτο δη sine praefixa copula
Ask. Vind. Brit.

ειναι) εσεσθαι Arch. post νηας colon Ald.
Cam. I. II.

ad Cap. LII.

Post τον ante Αθηναίοι comma Ald. Camer. l. II.

επολιορκεον) επολιορκεοντο Vind.

συπειον) συπειον Pass. συπιον Arch. Vindob. quorum prius in Diodoro & Polluce, posterius in Demosthene atque aliis. Retineo vetus.

εσχαστον κακη) sine τε medio, quod habent Ald. &c. Arch. Vind. Ask. quomodo L. I, 22, Porro iidem τε φρωγματος. Post προδεδοκotos comma Ald. Cam. I. II.

ελοιτροχος) Habet Suidas in voce, & Eustath. ad Homer. p. 925, 5. Schol. Pass. τρογυλος, τροχοειδης λιθος. Conf. L. V, 92. 2, ubi ελοιτροχον pinxerunt, Wessel. Post ελεον colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LIII.

εν τη ηπειρω) επι τη Arch. Vind.

εμπροσθεν) εμπροσθε & mox οπισθε Passion. Ask. Porro προ ante της ακροπολης abest Arch. Vind.

πολεων) πολεμιων Brit.

ετε τις) Vind. Pass. Ask. ora Stephan. & Valla, quod ob sequentia opportunius. Olim cum Ald. εκοτε τις. Quia mox suo loco legitur μηκοτε, hic non displicet lectio marg. Stephan. τη δη ετε τις εφυλασσε. Valkenar.

καιτοιπερ) καιπερ Arch. Vind. καιτοιγε Askew. καιτοιπερ non nemini molestum accidit, καιπερ, sicuti in schedis quibusdam, formanti: quo minus adstipuler fragmentum Eusebii in Stob.

Stob. Serm. XLIV. p. 310 κατοιπερ χερ παντας
ειδοναι τον μελλοντα ανθρωπον καταδικαν, impedit.

At hoc momenti non magni. *Wesseling*

επι την) ες την Arch. Post οι μιν comma
Ald. Camer. I. II, in his post διεφθεροντο pun-
ctum, comma post οι δε, colon post πυλας.

ικετας) οικετας idem Ald. Si Cornel Nep.
in Themist. c. 4, haec ob oculos habuerit,
protinus Xerxes accessit astu, idque nullis descendenti-
bus, interfecit Sacerdotibus, quos in arce invenerat,
incendio delevit, suspicio, legisse suo in libro
τας ιρεας, nasceretur; quae incerta vagaque,
quoniam in multis egregius scriptor dissentit.
Librariorum autem solitus in vocibus οικετας &
ικετας lapsus saepe redit. *Wess.* Post εφονευον
punctum Ald. Cam. I. II,

κατετρωντο) Pollux explicat IX, 153.

ευλησαντες) συλλησαντες Arch. more con-
sueti, tam πασαν Arch. Vindob. Brit. prae-
tereunt,

ad Cap. LIV.

αγγελοντα) Arch. melius, quam αγγελου-
οντα. Litera nocet superflua Herodoto; infra
recte scribitur c. 97 επεμπε ες Περσας αγγελου-
οντα την παρεσσαν σφι συμφορην hic misit Artaba-
no nunciaturum την παρεσσαν σφι ευρηξίαν. Ta-
lia quaedam notata sunt ad Eurip. Phoen. p. 289
& p. 383. *Valkenar.* Post ημερη comma Ald.
Cam. I. II, idemque post ακροπολιν,

ιδαν ευπινις) Memini, fuisse, cui de conie-
ctura vehementer ridebat ιδαν εν υπνω. Id enim
scriptoris praecipua usu teri; εψιν ειδε ο Καμβυ-
σης εν τω υπνω L. III, 30 & c. 65 εψιν ειδον εν τω

ὑπνοῖ· atque ad eum modum frequenter. Verum illud, pariterque οψιν ενυπνιῖ ab eo non sperni. Adi L. VII, 18 & 47. *Wesseling.*

εμπρησαντι) εμπρησαντα Pass. Askew. Post Αθηναίων comma, post εντεταλμενα colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LV.

Post τῆς comma Ald. Cam. I. II.

Ερεχθιδος) Ερεχθιδος Pass. Ask. Arch. Vind. Post εναι comma, post νος punctum, post εν τῶ comina, post ενι punctum, post τῶ comma Ald. Cam. I. II.

παρ' Αθηναίων) ὑπο Αθηναίων Arch. Vindob. Post βαρβαρων punctum Ald. Cam. I. II.

Αθηναίοι εἰ) Αθηναίων εἰ Arch. Passion; haud male.

νυν) ον Arch. Vind.

ad Cap. LVI.

Post εξηγγελθῆ comma Ald. Camer. I. II. εξαγγελθῆ sine augmento Arch. Vind.

τῶ περι) τῶ deficit Arch. Vind.

ὥς) ὥστε Arch. Vind. commode.

νῆας) νεας Arch. Ask. Post αὐτῶν comma Ald. Cam. I. II, colon in his post γινετο.

ad Cap. LVII.

Ενθαυτα δῆ) Excerptit Plut. Malign. p. 869. D. Post εἰς colon Ald. Cam. I. II.

ἔτοι αἶρα) ἔτοι Arch. Vind. Valla: εκ Plut. ετ' αἶρα antea cum Ald. Koenius elegantem vulgatae huius correctionem mecum communicavit, Συγ' αἶρα — Dederatne forsan utrumque

que noster: Συγ' αρα, ἔτοι ην αἰπαρωσι τοὺς νηὲς,
 περι εδεμης ἐτι πατριδος ναυμαχησεις, aptum hac
 in sede esse negari nequit: quid si legerit utrum-
 que Valla? eius sunt Latina: Si isti &c. iam tu
 pro nulla amplius patria dimicabis. Valken. Post
 Σαλαμινος abest comma Ald. Cam. I. II.

περι εδεμης) εδε περι μης Plut.

πολις) Ask. recte: πολιας ceteri cum Ald.

μη ε διασκεδασθηναι) ε μη Pass. & σκεδασθη-
 ναι tantum Vind. Arch.

ιδι, και) Plutarch. ιδι τε και vulgatis me-
 liora, iudice Valken.

μεταβηλευσασθαι) μεταβαλεσθαι Vindob.
 Arch. in Plut. vulgatum.

ad Cap. LVIII.

δη) δε Ask. τε Arch. Vind. omittit, Post
 υποθηκη punctum Ald. Cam. I. II.

θελειν) εθελειν Pass. Post εσβαντα comma
 Ald. Cam. I. II, εμβαντα Arch.

θελει) θελαι Arch. cum Vind.

παρεζομενος) παριζομενος iidem. Sicuti VII,
 18 non Plutarch. his quoque usus, sed ο ante
 Θεμιστοκλης cum Arch. negligens, cuius loco
 δε Plut. satis bene. Post οι comma Ald. Came-
 rar. I. II

παντα) Non habet Plut. post τα comma
 Ald. Cam. I. II, quod abest post Μησιφιλς, sed
 exstat post προστιθεις.

εκβηται) Huic nexa in Ald. &c. τον Ευρυ-
 βιαδεα non legunt Med. Pass. Ask. Paris. A. B.
 Pristino, ni codices vetuissent, εκβηται τον Ευρυ-
 βιαδεα, συλλεξαι — nihil deminuissem. Glossae
 libra.

librarii inconsulte sollertis istae voces, quarum absentia utilior, tribuendae sunt. *Wessel.*

ad Cap. LIX.

αρεα) abest Arch. Vind. comma post των Ald. Cam. I. II.

ὁ Ωκυτης) ὁ quoque & ω abest Arch. Vind. Post Ωκυτης comma, post επε colon Ald. Camer. I. II.

απολυομενος) απολογυμενος Brit. quae glossa. Vide Suid. απολυομενος. Post εφη punctum Ald. Cam. I. II.

εφασκεινται) Arch. Vind. optime, εφαναται vulgo cum Ald.

ad Cap. LX.

Post ελεγε comma Ald. Cam. I. II.

ετι) ηκετι Arch. Vind. quod non damno.

κοσμον εδεναι κατηγορεεν) vir doctus εδενος κατηγορεεν, haud recordatus, κοσμον εδεναι saepissime Scriptorem iunxisse. *Wessel.* Accusationi nullus erat hic locus, verum εκ εφρε οι κοσμον εδεναι κατηγορεεν sic corrigendum arbitror: dodecebat ipsum cuiuspiam facinorosi male dicere: saepius idem vitium hinc illinc fuit a viris doctis sublatum; nondum tamen, quod sciam, ex Attica lege apud Demosth. p. 710, 42 ενσχον εναι τη κατηγορια &c. transcripsit ista Petit. in Legg. Att. p. 52: legendum τη κατηγορια, facile liquebit attendenti. *Vaiken* Post ὁ δε comma Ald. Camer. I. II, punctum post ταδε in iisdem.

Post ποιεσθαι punctum Ald. Camer. I. II, μενων abest Arch. Vind.

μηδε)

μυθε) ην δε Ask. Post ἐκατερον abest comma Ald. Cam. I. II.

συμβαλῶν) συμβαλῶν Arch. Post εἰ abest comma Ald. Cam. I. II. εἰς ὁ immerito in abundantiae suspicionem incidit: quid enim tritius, quam εἰς vice εν poni? ἰζόμενος εἰς τὸν βασιλῆϊον θρόνον L. 3, 64 & μοχ εἰς τὴν ἡμῖν ὑπεκκείται τέκνα —, eiusdemque structurae cumulum congeffit Portus. *Wesseling.*

Post ελασσονας colon Ald. Cam. I. II. ελασσονας Arch. Vind. Paris. B. Ald. Brit. quibus obtempero. ελασσονας Medic. Pass. Ask. Post Σκλαμῖνα τε & Μεγαρεα commata posuit Ald. Cam. I. II.

πεζος στρατός) Arch. Vind. Med. Pass. Ask. Defit στρατός Ald. & reliquis.

σφραγς αὐτός) σφραγς αὐτῆς Arch. Post Πελοποννησον punctum Ald. Cam. I. II, comma in his post τα ante εγω.

ποιήτης) Arch. Paris. A. B. Vind. Brit. Ask. Ald. ex Med. & Pass. ποιῆς. Post πρώτα μὲν abest comma Ald. Cam. I. II.

συμβαλόντες) συμβαλόντες Arch. Post εἰ punctum Ald. Cam. I. II.

Post αὐτῷς δε abest comma Ald. Cam. I. II. δε defit Arch. & Vindob. post περιγίνεται punctum, post εἰς τὴν comma Ald. Cam. I. II.

ὑπεκκείται) νῦν συγκατα Arch. Vind. post τέκνα τε comma Ald. Camer. I. II, in quibus & comma post τε ante καί.

περιεχάθη) περιεχάθη μαλιστα, ὁμοίως Med. Pass. Ask. περιεχάσθαι μαλιστα, ὁμοίως Arch. & Brit. alii cum Ald. περιεχάσθαι μαλιστα χρεών. ὁμοίως. Praeclare scripta exemplaria atque ex illis

illis Gronovius, quem ὁμοίως αὐτῇ — καὶ πρὸς τῷ Ἰσθμῷ illustrantem L. VI, 139 visi. *Wessel.*

προνουμαχησεις) προνουμασχεις Pass. προνουμασχησεις Ald. Cam. I. II.

γε καὶ) absunt duae voculae Arch. Vind. Commata post τὰ & ελπιζω Ald. Cam. I. II.

ἐκατέρω) ἐκατέρω Arch. post κοσμῶ punctum Ald. Cam. I. II, in his comma post Ἀργινῇ, punctum post Σαλαμῖνι, comma post ἐν τῇ.

μη οἰκοτα δε) μὴ δε οἰκοτα Pass. Arch. Ask.

ad Cap. LXI.

Comma post τῷ ante μὴ ἐστὶ Ald. Camer. I. II.

Ευρυβιαδεω) Arch. Vind. prius Ευρυβιαδην cum Ald. contra morem.

εων) εἰς Arch. cum Vind. Vide Suidam in Ἀδελμάντος.

ἀπολι) ἀπολιδι Arch. Haesitavi, hoc probarem an ἀπολιδι, quod multo receptius, Arch.? Re considerata visum illud formae fuit, cuius Ἰσιος, τῇ Ἰσι, Οσιριος, τῇ Οσιρι, κανναβιος &c. in superioribus. *Wesseling.* Post ἀνδρὶ punctum Ald. Cam. I. II.

προεφερν) προεφερετο Ask. Pass. Steph. ora. Post ἠλωπessαν τε comma Ald. Cam. I. II.

αὶ Ἀθηναί) non est in Arch.

τοτε δὲ) Scribendum τότε δε δὲ —. Ad ista namque c. 60, Τότε μὲν ἡπίως πρὸς τὸν Κορινθίον ἐμμενῆσθαι· hæc respondent: Τότε δε δὲ ὁ Θεμιστοκλῆς κείνον τε καὶ τὴς Κορινθίους πολλὰ τε καὶ κακὰ εἶλεγε. *Valkenar.* Post Θεμιστοκλῆς comma Ald. Cam. I. II.

κακα)

κακα) καλα perperam Arch. post πολισ
comma Ald. Cam. I. II.

μεζων ηπερ κεινοισι) μεζω & εκεινοισι Arch.
Vindob.

αποκρευσθαι) iidem Pass. quod verius: an-
tea αποκρευσθαι cum Ald.

ad Cap. LXII.

Post τω λογω comma Ald. Cam. I. II.

αιατρεψεις) αιατρεψεις Brit. prave. Post
πολεμει comma Ald. Cam. I. II.

πεισσεις) πεισσης Pass. Arch.

αυτην δεειν) iidem Vind. Med. Ask. olim
cum Ald. αυτων. Mox in Ald. δεον κτισθηναι.

τοιωνδε) iidem omnes: ex Ald. τοιςδεων,
mox μεμνησθε margo Steph. Pass.

ad Cap. LXIII.

Post δε μοι abest comma Ald. Cam. I. II.

αναγν) Arch. Vind. antea αγγαγν. Quidni
rediret, quod Herodoteum habetur? Antea c.
57 ως ειη δεδογμενον αναγειν τας νηας προς τον
ισθμον & ανηγον τας νηας επι την Σαλαμινια c.
70 &c. Wesscl.

ad Cap. LXIV.

Ούτω) ετοι Arch. Vindob. Post Σαλαμινια
abest comma Ald. Cam. I. II.

εγενετο) εγενετο Ald. Cam. I. II. colo post
vocem posito, commate vero post ανιοντι &
post γη.

εγενετο) εγενετο Pass.

μεν εκ) μεν abest Vind. & Arch. qui cum
Valla deinceps Αικατα τον Τελαμωνος, quod ful-
cire

cire videtur c. 121, ubi soli Aianti, nulla patris Telamonis habita ratione, victores triremem ex manubiis mittunt Salaminem & dedicant. Qui voluerint, eorum sequi auctoritatem poterunt, mihi non nihil dubii superest, *Wessel.* Post επεκαλεστο punctum Ald, Camer, I, II, commata in his post Λιακον & Λιακιδας (απεισελαν) Med. Pass. Ask. Arch. Vindob. vulgo cum Ald. απεσελαν & Schol. Hermogenis p. 407, qui & sequentia excerpfit p. 390,

ad Cap. LXV.

Post φυγας τε comma Ald, Cam, I, II, εκειρετο) Explicat Eustath, ad Poet. p. 364, 25.

τυχειν τε) defunt haec duq Arch, Post πεδιω comma Ald, Cam, I, II,

ιδειν δε) Arch, Vind, Med, Ask, Pass, Brit, deorat de Ald, &c, Haec ob oculos habuit Criticus ad Aristoph. Nub, v. 30.

μαλιστα κη) μαλιστα κη Med, Pass, Ask, πα Schol, Hermog. In Arch, Vind, Brit, Paris, B, Ald, μαλιστα κη. Laudavi εκ τριων ετηων κη μαλιστα L. VI, 21, quoniam nihil aptius codd. offerebant. Alioqui μαλιστα κη Musae solent amare L. II, 75. IV, 174. VII, 30. *Wesseling.*

αποθωμωμαζεν τε σφρας) αποθωμωμαζοντας σφρας Arch, Schol, Hermog. & Passion τε τον κονισατον, sine ista pronominis. Post ακηεν colon Ald, Cam, I, II,

την φωνην ειναι τον) Olim mihi facile persuadebam, vocem hinc excidisse, sic restituendam: την φωνην ειναι [αδονταν, vel εξαγοντων] τον Μυσικον Ιακχον. Nunc paratus sum, vulgata tueri,

ri. Prior illa coniectura locis nitebatur praesertim a Jo. Meurfio collectis in Eleusin. c. 27. Solebant initiati certo die mysteriorum Jacchum ex facello suo, quod habebat in Ceramico, deducere Eleusina, magno clamore & strepitu, Jacchum cantantes, aut hymnum sacrum, qualem, neglectum Meurfio, dabit Aristoph. Ran. v. 401 &c. *Ιακχε πολυτιμητε — Δευρο συνακολουθαί προς την θρον, και δειξον ως Ανευ πανθ ποδην οδον περαινεις· Ιακχε φιλοχορευτα συμπροπεμπε με.* Tot mystarum vocibus excantatus laetus per viam sacram cum illis procedebat Jacchus, quos ut is *εξαγειν* in Aristoph. Ran. v. 354, sic illum verius *εξαγειν* dicebantur; in Schol. ad Ran. 326. Boëdromionis memoratur *η εκκας*, *εν η τον Ιακχον εξαγισι* ter quaterve, τον μυτικον Ιακχον εξαγειν legitur apud Plutarch. Vide Casaub. in Athen. V. c. 14. Nihil interest, utrum dicatur *δies*, *η τον μυτικον Ιακχον εξαγισιν*, *αν η τον Ιακχον αδισι*. Schol. ad Ran. 324 *οι μεμνημενοι αδισι τον Ιακχον*. Hesych. *Ιακχαζεν*, in v. *Δι' αγωγας*, interpretatur *αδειν τον Ιακχον*. Sed ode sacra, quam cantabant, ipsa quoque dicebatur *Ιακχος*. Hesychius in *Ιακχον* *και η ωδη*, *ην οι μεμνημενοι αδισι* apud Suid. in v. *ο Ιακχος ηκισθη εκ της θειασιας πεδις υμνημενος τε και αδομενος*. hoc sensu Herodoti dicebat Dicaeus *οι φαινενθαι την φωνην εναι τον μυτικον Ιακχον*, clamorem esse mysticum Jacchum, quo, ut ait paullo post, *εν ταυτη τη ορτη ιακχαζισι* isthoc utuntur die festo Jacchum saepius inclamantes. Valken. *ιεναι* placuit, teste Larcherio, Villosonto, vertenti: hanc vocem emissam esse a mystico Jaccho. Sed vox mystici Jacchi, iure inquit Larcherius, num

num tantum differebat ab hominum Deorum-
que ceterorum vocibus, ut agnosci a Diceo po-
tuerit? Is Atheniensis num perfectam habuit
vocum omnium Deorum cognitionem? His
aliisque de causis reprobendam censuit Villoi-
sonianam hanc coniecturam, insertam in li-
brum, cui titulus: *Memoires pour servir à l'histoi-
re de la religion secreete des anciens peuples par M. le
Baron de Sainte Croix.* Nota 5. p. 199.

ΕΛΕΥΣΙΝΙ ΓΙΝΟΜΕΝΩΝ ΤΟΝ ΔΗΜΑΡΧΕΤΟΝ) ΕΛΕΥΣΙΝΙ ΤΟΝ
ΔΗΜΑΡΧΕΤΟΝ Brit. & Schol. Hermog. quod utique
non absurdum. Post ΔΗΜΑΡΧΕΤΟΝ punctum, com-
maque post αὐτον Ald. Cam. I II.

ΤΟΝΤΟ) ΤΟΙΕΤΟΝ Pass. Ask. απεν iidem.

απ' ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ) απο ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ plene Arch.
Vind. porro εον es Pass. in reliquis εον. Pavii
& Bergleri coniecturam schedae Pass. certam
praestant, tum narrationis cohaesio. & Aristi-
des, quem in re manifesta non describo, Or.
Eleus. p. 258. Adfinitas, quae εον & ιον iungit,
confusionem peperit L. I, 157 & lib. V, 59, ubi
vide. Wessel.

συμμαχοισι) Arch. Vind. Pass. Ask. olim
ξυμμαχοισιν. Post Πελοποννησεν comma Ald. Ca-
mer. I. II.

ΒΑΣΙΛΕΙ) τω βασιλει Brit. qui & εσαυ prae-
terit.

τη μητρι και τη πορη) Δημητρι Arch. Vind.
κηρη Med. solus, haud improbe. Wessel. Hic
Gronovius ex Med. Cod. Ionicam Proserpinae
dare potuerat nominis formam Κερη. Valkem.
Editis inhaereo: Cererem, μητρεος titulo L. IV,
53 nobilem, describi, dubitabit nemo. Wessel.
post

Post μητρι comma Ald. Camer. I. II, idemque post βηλομενος, post φωνην & post της.

ισακχαζουσι) ιακχαζουσι schol. Hermog. prave.

Vide Suid. in voce hoc spectantem.

ειπαι) ειπεν Pass. Ask. Arch. Vind. Post Δημαρhton punctum Ald. Cam. I. II, comma in his post σιγα τε.

ανενεχθη) ανενεχθη Pass.

εδεις) εδε εις idem, Ask. neque male. mox εσ' ησυχες Ask. erronee. Comma post εδεις Ald. Camer. I. II, idemque post τηςδε & post τον, post κοινορτε & post φωνης, punctumque post νεφος.

μεταρσιωθεν) μεταρσιον γεναμενον Schol. Hermog. ex glossa.

επι το) ες το Vind. Arch.

απολεσθαι) απολεσθαι Schol. Hermog. Arch. Post Δημαρhte τε comma Ald. Camer. I. II.

αλλων) των αλλων Vindob. Arch. Eustath. qui ad Hom. p. 155, 28 citat. Post καταπτομενος colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXVI.

Post Ευριπυ colon Ald. Cam. I. II.

δοκειεν) Med. Ask. Pass. Alii cum Ald. δοκειεν. Voculam hic vellem libri scripti darent Herodoteo more interiectam, ως μεν νυν εμοι δοκειεν. Valken Post Αθηνας abest comma Ald. Cam. I. II, adest post ηπερρον.

απικομενοι) Omittit Arch. quem praeter si plures proscriberent, in exilium sine sententiae damno posset abire. Wesseling.

ἢ ἐπὶ τε Σηπιαδα) Arch. cum Valla, non
 ἐπὶ, ut in ceteris & Ald. Verius est editum,
 & necessarium ob scriptoris consuetudinem.
 ἐπὶ & ἐπὶ facillime permutantur. *Wessel.* Koe-
 nius duabus litteris repetitis corrigebat ἐπὶ τε
 ἐξ Σηπιαδᾶς ἀπικοντο. *Valken.* Post ἀπικοντο com-
 ma Ald. Camer. I. II, in his abest comma post
 ναυμαχίῃσι, positum post τεσσε.

Μηλιας) Μηλιας τε Arch. ultimum aberat.

Θεσπιδων τε καὶ Πλαταιων) Θεσπιδας & Πλα-
 ταινας Brit. comma post τε Ald. Camer. I. II,
 punctum habent post Πλαταιων.

Καρυτιος) Καρυτιος Arch. comma post τε
 Ald. Cam. I. II, idemque post Τηνιος τε & post
 παντας.

των επεμνησθημεν) post των comma Ald.
 Cam. I. II. επεμνησθημεν Med. Pass. Ask. ceteri
 omnes επεμνησθην, cui vim non facerem. Pa-
 rum refert, singulari an multitudinis numero
 pingatur, etsi prius Herodoto consuetius, at-
 que ita codd. scripti c. 95 τε καὶ εὐγνω προτερον
 τετεων επεμνησθην. *Wesseling.*

προτεβαινε) recte litteram detrahunt, προ-
 βαινε scribentes, Reiskius & Koenius. *Valken.*
 Post εἰπετο colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXVII.

ἐπικράτο) Medic. Pass. Askew. Arch. Vind.
 ἐπικράτο Paris. A. B. Ald. Brit. quod saepe sine
 causa mutatur. Commata post Αθηνας & παν-
 τας Ald. Cam. I. II.

ἔτοι πλην) Med. Pass. Askew. Arch. Vind.
 ἔτοι deest Ald. &c.

τη

τη αποβησεται) η Arch. Vind. κη Ask. Pass. Brit. Geminio in negotio καταδοκοντες τον πα-
 λεμον, η πεσεται L. VII, 163 & 169. At L. I,
 32 σκοπεσθαι δε χρη — κη αποβησεται, sicuti hic
 tres scripti. Res momenti videbitur exigui,
 nec negligenda tamen, neque improbanda.
 Κη sumi poterit ex Etymol. p. 682 fin. at mox
 iterum τη αποβησεται. Wessel. Post τη com-
 ma, post αποβησεται punctum Ald. Cam. I. II.
 επιπλωνται) Arch. Vind. Olim cum Ald.
 επιπλωντον. Post τυραννοι comma Ald. Camer.
 I. II, punctum post νηων, sed abest comma post
 ιζοντο & post πρωτος μεν.

ωλλοι) Ask. Arch. ωλλοι alii.

ερωτα) Arch. Vind. Pass. & mox, antea
 ηρωτα ex Med. aliisque, abest comma post ηρω-
 τα Ald. Cam. I. II, neque adest post εκατα.

ποιροιτο) Arch. Vind. Brit. Paris. A. B. Ald.
 ποιροιντο Med. Pass. Ask. & ora Steph. quos se-
 quentia refellunt.

ad Cap. LXVIII.

ερωτα) iidem, qui supra. ηρωτα Ald. & alii.

οι μεν δη ωλλοι) δη ωλλοι Arch. Vind. antea
 μεν αλλοι cum Ald. & tribus Paris. teste Larcheto,
 qui αλλοι iure praetulit. ωλλοι enim idem ac οι
 αλλοι, & οι μεν δη ωλλοι idem foret ac οι μεν δη οι
 αλλοι, quod ferri nequit. Conf. & Gronov.
 I, 125.

εξεφεροντο) επεφεροντο Ask. Pass. Stephan.
 margo: απεφ. Brit. Post εφη colon Ald. Ca-
 mer. I. II.

επα) επεν προς Arch. Vindob. επεν μοι
 προς Med. Pass. Ask. Paris. A. B. Brit. in Ald.
Appar. Herod. Vol. V. — E — ει-

εἶπαι μοι, quem ob Jonismum laudo, εἶπε μοι Edd. alii. Nolo obluſtari membranarum conſenſioni morique Herodoteo, qualis ὡς ἐν ἀγγελλῶν Λακεδαιμονίοις — L. VII, 228, & paſſim alii. Redundantia pronominis, dictioque tota, Homereum ſpirat Iliad. ζ. 501 ἐπὶ μνησθῆναι μοι Τρῶας —. Ubi Euſtath. ἐν δὲ τῷ εἰρημενοὶ μοι Τρῶας αὐτὶ τῷ εἶπαι, περισσὸν δοκεῖ το μοι κεῖσθαι. Quo quidem pleonasmō nihil omni in lingua, recte Rittershuſio ad Oppiani Cyneg. I, 89 docente, receptius. Wessel. Herodotum, pro εἶπε μοι, scripſiſſe ſuſpicor cum Koenio εἶπαι μοι πρὸς βασιλ. quia εἶπεν cod. habet Medic. ſic autem Noſtro adhiberi ἀπαρεμφατὰ Portus docebit. Supra II, 90 perperam κατεῖπαι ex Med. poſuerat Gronov. pro Jonico κατεῖπαι. Ionica certe ſunt, quae toties apud Herodotum recurrunt, εἶπαι· εἶπα· εἶπὼν· εἶπας. Valkenar. Abest comma poſt βασιλῆα Ald. Cam. I. II.

κακίστην γενομένην) Med. Paſſ. Ask. & ἀποδεξαμένην. pro quo δεξαμένη Brit. προσδεξ. Arch. Vind. Olim cum Ald. κακίστη γενομένη & ἀποδεξαμένη — Illa, quae Artemiſia ad Xerxem referri poſtulat, fide codd. optime procedent, ὅτε κακίστην γενομένην — ὅτε εὐλαχίῃ ἀποδεξαμένην, δεσποτὰ, τὴνδε εἶσαν γυναικὴν μὲ — me neque ignaviſſimam — neque pauciſſimis defunctam facinoribus, domine, me talem. aequum eſt —. Namque τὴν δε εἶσαν ad γυναικὴν ἀπάρτι ſequentia τὰ τυγχάνω φρονεῖν, eadem utique ſotora, prohibent. Partem horum diſputando nactus eſt de Pauw, cetera, damnata violentiore coniectura, Reiskius. Wessel.

την

την δε εἶπαι) facile liquet, cur voculam inter-
feruerint δε, qua eiecta, την εἶπαι γνώμην in-
terpretor veram animi mei sententiam, ex Hero-
doti more loquendi. *Valkenar.* Post δεσποτα
punctum Ald Camer. I. II, in quibus comma
post τα ante τυγχάνω, & punctum post ταδε
λέγω, postque ἵππων.

ποιεῖν) ποιεε, αἱ γὰρ Arch. Vind. ποιεο, οἱ
Ask. αἱ γὰρ Pass. quoque & ora Steph. Post
τοῖ & γὰρ ἀνδρες commata Ald. Cam. I. II.

τοῦτον) τοῦτο Pass. Ask. Post εἰς inter-
rogandi signum posuit Ald. Cam. I. II.

τοῖ ἀντισητῶν) ἀντιστάται Arch.

ἐκείνους) ἐκείνους Vind. ἐκείνους Pass.

τῇ δε ἐγώ) τῇ, ὃ ἐγώ Ald. Cam. I. II.

ἀλλὰ τὰς νῆας αὐτὲ εἶχε, αὐτὲ δε εἶχε τὰς
νῆας Arch. Koenius in literis, conieceram,
ait. σχῆς, quia σχῆν eo significatu, qui hic
requiritur, saepe vel in hoc libro apud Hero-
dot. usurpatum occurrit. *Valken.*

προβαίωνων) προβαίωνον Arch. Post τοῖ &
δεσποτα absunt commata Ald. Cam. I. II, com-
ma ponunt post τα ante νεῶν.

ἔστι τῶ) rectius, me iudice, scriptum legi-
tur apud Plut. T. 1, p 89° ult. εἰσὶν τοῖ ἀντε-
χῆν a minus attento mutari poruit ob sequens
διασκεδάς: sed hoc idem tempus est ac εἰσὶν τῶν,
veteri more scriptum, de quo Pierson. egit ad
Moer. p. 124. Herodotea dedit rariora H. Ste-
phan. in App. Thes. p 140 *Valken.*

διασκεδάς) διασκεδάς Medic. Pass. Ask. alii
solito more διασκεῖας uti Plut. qui Malign. p.
869. F. citat: in Brit. διασκεδάσας, quod vul-
gatus.

κατὰ πόλιν δὲ) Pass. Ask. Plut. κατὰ πόλιν
 ας δὲ τοι Vind. Arch. κατὰ πόλιν γὰρ Brit. se-
 quor priores. Olim cum Ald. κατὰ δὲ πόλιν.
 Post φευζονται punctum Ald. Camer. l. II, abest
 his comma post οἶκος. Koenius suspicatur le-
 gendum ὅτε αὐτὴ οἶκος, περὶ ibi: vide mihi se-
 quentia, τὴς ἐκεῖθεν αὐτῷ ἵκοντας: quae dum
 omittit Plut. non sane censeri potest tueri vul-
 gatam αὐτῆς. Valkenar. In Aldo παρὰ recte,
 loco παρὰ, alii παρὰ.

ατρεμεν) ατρεμιέν Askew. ατρεμῆσεν Plut.
 alia etiam mutans. Illud opportunius videtur
 Wesselingio.

ναυμαχεσθαι) ναυμαχεῖν Arch. Vind.

προδηλησεται) Med. Pass. Askew. Paris. A.
 προδηλησεται Plut. Ald. & alii, non bene.

βαλεν) Ald. Brit. Arch. Vindob. Paris. B.
 βαλεο Medic. Pass. Ask. βαλε Stob. Serm. 60.
 p. 88, haec describens. L. VII, 51 ἐς θυμῶν
 οὖν βαλεν. Qui βαλεο maluerint, Homereum
 οὐδ' ἐν φρεσὶ βάλεο. σπῆσι Iliad. α. 297 adhibebunt.
 Wessel. Post ἀνδραπῶν comma, post γενεσθαι
 colon Ald. Cam. l. II.

εν — εναι) defit εν & εναι Arch. Post Αιγυπ-
 τιοι τε comma, post Παμφυλοι colon, post των
 comma Ald. Cam. l. II.

ad Cap. LXIX.

τι πεπτομένης) τι non habet Ask. Post ποι-
 εσθαι punctum, post οἱ δὲ comma Ald. Camer.
 l. II. Cuncti ἐκ ἐα, multo rectius ἐκ εἶα, non
 sineret. Wessel. Vide ad lib. II. 30, sed est &
 illud apud Herodot. verantis; nam ἡ Πυθίη ἐκ εἶα,
 IV,

IV, 164. & ὁ θεὸς οὐκ ἔα κινῆσαι VIII, 36 quorum
tum non recordabar. *Valken.*

ἀγχομένοι) ἀγχομένοι Arch. post τε comma
Ald. Cam. I. II.

τετιμημένης) Med. Pass. Ask. Vind. Arch.
τετιμημένη Ald. & Edd. Retinuit *Wesselingius* τε-
τιμημένης obsecundans praestantissimis membra-
nis, quod & *Valkenari* placuit. Perquam egre-
gie Ms. τετιμημένης, ut servetur sermonis forma,
quam inchoavit in proximis, ubi licet praemi-
serit in dativo τῇ ἀρετῇ, tamen subnectit οἷς
πεισομένης, perinde in hoc membro. Quin
etiam solet Herod. sic absolute loqui, non ob-
servato, qui casus antecedit, ut c. 90 διαβαδόν-
τας ἰωάνες, οἷς δὲ ἐκείνης ἀπολοιπὰς αἱ νῆες, οἷς προ-
δόντων. Sic & c. 108. Γροναν.

ἀνακρίσι) κρίσι Arch. Vind. Brit.

πλεοσι Pass. Ald. Cam. I. II. πλεοσι* Arch.
Vind. male in Edd. πλεοισι. Turpis est deterisa
macula, post Aldi & Cameracii aetatem editis
adspecta. *Wessel.* Post κατὰδοξας punctum Ald.
Camer. I. II.

Εὐβοίη) Εὐβοίης Arch. Post αὐτῇ colon Ald.
Cam. I. II.

ad Cap. LXX.

Ἐπειδὴ δὲ) Arch. Vindob. in aliis Aldoque
ἔπει δὲ. Scripsi ex codd. ἐπειδὴ δὲ, quod & ali-
as factum, uti II, 2. VII, 36 &c. recordor.
Wessel. Scribendum puta ἔπει δὲ παρηγγεῖλαι
ἀναπλάσαι. Xerxes nempe, qui tum aderat,
non παρηγγεῖλαι. *Valken.* idque rectissime.
Post Σαλαμίνα punctum Ald. Cam. I. II.

εξεχρησε) εχρησε Brit. post ημερη eomma
Ald. Cam. I. II.

ποιεσθαι) ποιητασθαι Arch. Vind. Passion.

Ask. qui cum Med. επεγενετο omnes: olim cum

Ald. εγενετο. Post οι δε comma Ald. Cam. I. II.

ηκ ηκισα) θηκηκισα Ald. Camer. I. II, in his
punctum post μελλοιεν.

απολαμφθεντες) απολαφθεντες Pass. ex cor-
rect. tum πολωρεκητεσθαι Ask.

ad Cap. LXXI.

Post νυκτα comma, post Πελοποννησον pun-
ctum Ald. Cam. I. II.

εσβαλλοιεν) εμβολλοιεν Arch. Vind.

Λεωνιδεα) iidem, Λεωνιδην ceteri. Saepe su-
periore libro τον Λεωνιδην formarunt exscripto-
res, communioem amplexi adfuetudinem,
cum τον Λεωνιδεα, ut hinc & ex c. 15 liquet,
debuissent: idem crebro in τον Ευρυβιαδην & ali-
os designarunt. Wessl.

συνδραμοντες εκ) συνδραμωντες τε Arch.

Σκερωνιδα) Σκερωνιδας Arch. neque praeter
morem.

οικοδομεον) idem, Vind. Pass. alii cum Ald.
οικοδομεον. Post τεσχος comma Ald. Cam. I. II,
colon post πολλων.

ηετο) οηα Steph. Passion. Brit. prius ηνετο
fuit ex Ald. Planissime L. I, 189 οια δε ομιλη
πολλη εργαζομενη, ηετο μετ το εργον. Wessl.

και πλινθοι) non leguntur in Med. qui pec-
cat, has voces omitiendo, neque dignus patro-
cinio erat arceffito Wessl.

επιφοριοντο) Arch. Vind. ceteri επιφοροντο
cum

eum Ald. Editum melius de dialecti usu. *Wesseling.* Post *νυκτος* comma Ald. Cam. l. II.

ad Cap. LXXII.

Οἱ δὲ βοηθησαντες) Ald. & reliqui. *βοηθησαν-*
tes Eustath. ad Homer. p. 288, 16. Idem in
vicinis olim fuisse, nullum mihi dubium, cui
ducis coddque iudicio destitutus, sedem illaba-
tam relinquo, quamquam invitus. Vide supra c. I.
Wessel. Post *Ἑλλήνων* punctum Ald. Cam. l. II.
Ἑρμιονες) *Ἑρμιονες* Arch. Post *κινδυνευση*
punctum Ald. Cam. l. II.

εμελε) *εμελες* Arch. Pass. Ald. peccato saepe
obvio. Conf. Jungermann. ad Pastor. Lon-
gi p. 229.

ad Cap. LXXIII.

Πελοποννησίων) Spectavit haec Eustath. Ho-
mer. p. 289, 9.

Post *τα μεν δυο* abest comma Ald. Came-
rar. l. II.

ιδρυται νυν τε καὶ) De his septem Pelopon-
nesti gentibus agens hoc capite Herod. non-
nulla tradit, quae vix, ut puto, reperientur
apud alios, & ne apud Strabonem quidem vel
Pausaniam. Sed haeret initio menda, codd.
forfan antiquior, facile tamen tollenda: de
septem istis, *τα μεν δυο*, inquit, *αυτοχθονα εον-*
τα, κατὰ χωρην ιδρυται νυν, την καὶ το παλαιαι οι-
κειον, Αρκαδες καὶ Κυνεριοι, vacula *τε* tantum in
την mutata, sic commode mihi correxisse Koe-
nius noster videtur. *Valken.* Hanc Valkenaria-
nam emendationem expressit *Degenius*, eandem
iam coniecerat *Goldhagen.* Sentio τῇ νυν τε —
hic fuisse, eamque vocem ab ultima praeceantis

verbi syllaba absorptam: series illam sibi expostulat, aut την certe, quam alii maluerunt. *Wessel.*

Ἀρκάδες τε,) Arch. Pass. Vind. Ask. hinc enclitica venit, quae aberat Ald. &c. Post τεσσέρα comma, post εἰς colon Ald. Cam. I. II.

Δωριέων μὲν) sine praeposito καί, quod exstat in Ald. &c. Pass. Ask. Vind. Paris. B. Med. Valla, quos laudo. Quae de Elide sequuntur, Eustath. ad Homer. p. 303, 38 exscripsit.

πόλις) πολίης Ald. Cam. I. II, post μὲν in his punctum.

Ἑρμιονη) Ἑρμιων Med. Pass. Ἑρμιονη Vind. Arch. Ask. Brit. Paris. A. B. Ald. Valla. Homeri Iliad. β. 160. Ἑρμιονην Ἀσπην τε — amplecti malui, quam Med. recentiore urbem titulum. *Wessel.*

Καρδαμυλῆ) Steph. Byz. in v. citat.

Παρωρενται) Παρωρενται Arch. Παρωρενται Jonum hic more, Παρωρενται L. IV, 148, ubi & Lemnia eorum origo. *Wessel.*

ἐκδεδωριενται) ἐκδεδωριενται margo Stephan. Brit. ἐκ δὲ Δωριενται Ask. Pass. Ferri posset ἐκδεδωριενται, quomodo boni codd. modo contractum recte videretur, ἐκ τῆς ἐκδεδωριενται, quae Porti doctrina. *Wesseling.* Monstrat illud δὲ, in vicinia fuisse μὲν. Ab Herodoto tamen scribi non potuit, δοκεῖσι μὲν μοι εἶναι Ἴωνες, quae viri docti est conjectura; videbantur enim nostro αὐτοχθόνες Cynurii. Commode scribi poterit: Οἱ δὲ Κυνηριοί, αὐτοχθόνες εἶναι, δοκεῖσι μὲν εἶναι Ἴωνες: ἐκδεδωρ. — δὲ ὑπο — Ἀργεῖων ἀρχόμενοι quae tum sequuntur viris doctis emendanda relinquam vel explananda.

Quom

Quum dixerat Strabo VIII. p. 514. B. Λασιφθίνοιαι
 — εν τη Πελοποννησῳ τὰ δύο εἴδη το, τε Λασιλικόν
 καὶ το Δωρικόν, causam tradit veram, cur Arcades
 & Elei purius Λασιλισι διελεχθῆσαν, cum in reli-
 quis civitatibus mixta quadam uterentur dia-
 lecto; δοκεσι δε, addit, Δωρίζεν ἀπαντες δια τὴν
 συμβάσαν επικρατεῖαν. Verbo Herodoteo εκδε-
 δωρικευταὶ H. Steph. alique caute abstinnerunt:
 diversam dat lectionem margo Steph. εκδεδωρικα-
 ταί quae facile verti posset in flexum legiti-
 mum εκδεδωριδαται nam quae Portus fingit,
 sermonis analogiae repugnant: sed a verbo
 δωρίζεν, me iudice, neque εκδωρίζεν neque εκ-
 δεδωρισθαὶ formari potuit. Adhiberi sorte po-
 tuit δωρικευεσθαὶ dantur enim & huius flexus imi-
 tativa, sed pro δωρίζεν vel δωρικαζεν. Unicum
 restat, quod hic congruit apte, quodque, a
 Δωριος ductum, analogiae respondet εκδωρικα-
 θαὶ in Dorienfium naturam veluti degenerare,
 Lingua uti, moribus & institutis Doricis. Hu-
 ius formae verba plurima praebet praeter cae-
 teros Plato: unum de multis nobis sufficiet ad
 εκδωρικωθίνοιαι proximum accedens εκβαρβαρωθί-
 ναι. Plato Epist. 8. p. 353. A. κινδυνος ἐγένετο
 εσχάτος Σικελίας τῇ τῶν Ἑλλήνων, ὑπὸ Καρχηδονίων
 ἀναστατον ὅλην εκβαρβαρωθεῖσαν γενεσθαὶ explicat
 illud paulo post ἤξει σχεδὸν εἰς ἐρημίαν τῆς
 Ἑλληνικῆς Φωνῆς Σικελίας πασα, Φοινίκων ἢ Οπικῶν
 μεταβαλῆσα εἰς τινὰ δυναστείαν καὶ κρατος quae
 in hunc Herodoti locum conveniunt, quo scri-
 bendum arbitror εκδεδωρικωνταί. Euripidis in
 Oreste versum 485 Βεβαρβαρωσαι χρονίος ὢν ἐν
 βαρβαροῖς sic invertit Apollon. Tyrann. Epist.
 34, Εβαρβαρωθῆν — χρονίος ἦν ἐν τῇ Ἑλλάδι.

Joiosum hinc facile verbum intelligatur Alexi-
dis Πεφιλίππιδωσαι, de quo L. Küster ad Suid. in
Φιλίππιδης. Valkenar. Post αρχομενοι comma
Ald. Cam. I. II.

Ορνευται) Arch. Vindob. Brit. Paris. B. in
Med. Pass. Ask. Ορνευται. Comma post vocem
Ald. Cam. I. II. ως τε Ορνευται coniectura Lar-
cherii. εορτες videtur insertum esse, aut pro eo
scribendum οί τε Goldbogen.

περισκοι) οί ante περισκοι recte abest Arch.
Vindob.

πολις) Ask. & supra quoque, non πολιε.
Post παρξ των comma Ald. Cam. I. II, pun-
ctum post εκατεκτο.

επαι) επειν Ask. Vind. Arch.

κατεμενοι) κατημενοι Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXXIV.

συνεζασαν) συνεζησαν Ask.

δρομη) δρομον Eustath. ad Homer. p. 1264,
15, & δρομη p. 242, 20 sicuti codd. & edd.
Conspirant in δρομη vocem scripti omnes, unus
Eustathius, nec sibi tamen constans, δρομον ha-
bet, cui post Portum primas darem. Solemne
in talibus, τον περι σωτηρίας αγωνα τρεχειν, apud
Eunapium vit. Maxim. p. 100, aut τον περι της
ψυχης θειν, in eiusdem Juliano p. 115 τρεχων
περι ψυχης infra IX, 36 tacita αγωνος aut δρομα
voce. Plura Budæus, Stephanus, & Portus,
qui τω ελλαμψεσθαι, quod Herodoteum testa-
batur Hermogenes, positumque fuit lib. I, 80,
operam non negarunt. Wesseling. Post θειντες
punctum Ald. Cam. I. II.

ελαμψεσθαι) ελαμψεσθαι Ald. Cam. I. II.
ελαμψεσθαι ex correct. Pass.

Σαλαμινι) Omittuntur Ελληνες, qui in Ald.
&c. leguntur, in Med. Pass. Ask. Paris. A. B.
Brit. Valla: iussuque codd. eieci sunt a *Wesselingio*, neque opus erat, ut εμοις fingeretur;
εμους, quae & Abreschii opinatio, sufficit.
Consimiliter enim, atque ad Isthmum illi, su-
periora auditione accipientes, formidasse sibi,
traduntur. *Wessel.* Post Πελαγονησαν punctum
Ald. Cam. I. II.

Θωμους ποιουμενος) Θωμους Arch. Ask. & ποι-
ομενοι Vind. Arch. ποιουμενος Med. Pass. Ask.
in Ald. Paris. A. B. ποιουμενος. Post μεσαν colon
Ald. Cam. I. II, idemque post γινετο.

χερων) χρεαν Arch. Post κινδυνευων colon
Ald. Cam. I. II.

δοριαλατω) δοριαλατω Arch. Vind. ad Dio-
dor. XVI, 20. Post μενοντας comma Ald. Ca-
mer. I. II.

αμυνασθαι) αμυνεσθαι Vind. Pass. Ask.

ad Cap. LXXV.

Post λαθων comma Ald. Cam. I. II, idem-
que post τα ante λεγεν.

χερων) χρεαν Arch. Vind. Comma post τα
ante ενομα Ald. Cam. I. II

Σικινος) Pass. Brit. Arch. Valla, & dein-
ceps. Σικινος Ald. &c. Scripsi Σικινος, uti Edd.
c. 110, & hic scripti, inque Plutarcho, Poliae-
no I, 30, 2. Clem. Alex. Paedag. I, 7. p. 130.
Etymologo atque aliis. *Wessel.* Post τον ante δη
comma Ald. Cam. I. II,

Θομ-

Θεμιστοκλῆς) ὁ Θεμ. Arch. comma post vocem inseruit Ald. Cam. I. II.

πολιτῆας) Arch. Ask. vere; πολιτῆας prius ex Ald. Colon post ταδε Ald. Cam. I. II.

με) deficit in Pass. Ask. colon post Ελληνων Ald. Cam. I. II, idemque post τα βασιλῆες.

κατυπερθε γινεσθαι) κατυπερτερα γινεσθαι Arch. antecedens μάλλον negligens, sicuti & Vind. qui γινεσθαι cum Pass. Ask. olim γεινέσθαι cum Ald. — Haereo, hoc servem, an ex codd. κατυπερτερα; posterius lib. VII. c. 233 ὡς δὲ ἐν δὸν κατυπερτερα των Περσων γινομενα τα περγματα. Vide c. 136, Omitti & μάλλον, quod damnant schedae, poterit, ut alibi indicatum, Wesseling.

εργον ἀπάντων) εργον παντων Arch. Vind. In Aldo quoque εργον & Valla; postea εργων finxerunt.

ὁμοφρονεσαι) ὁμοφρονεσαι Ald. ex errore typographi a Camerario emendato.

ετι: ετιτι Arch. Vindob. Valla, voluerunt ετι τι, neque incommode.

ναυμαχεοντας) μαχεοντας Brit.

ad Cap. LXXVI.

Post τοις δε comma Ald. Cam. I. II.

εγενετο) εγινετο Arch. Pass. Vind. Sequentis hinc habet Steph. Byz. in Ψυτταλῆα, ubi Pined. errat. Post Ψυτταλῆαν & καμένην comamata Ald. Cam. I. II.

απεβιβασαντο) απεβιβασαν Arch. Vindob. forte verius, απεβασαντο Pass.

Post Κεον τε comma, post τεταγμενοι colon Ald. Cam. I. II.

κατε-

κατερχον) κατερχον Arch. Vind. Ask. μοχ
παρά τον πορθμον Med. Pass Ask.

εἰνεκα). εἰκεν Arch. Vind & μοχ. Post
εζη colon Ald. Cam. I. II.

μηδε φυγεαν) μη φυγεαν Arch. Vind.

απολαμφθεντες) απολαμφθεντες Pass.

τισιν) τισι Ald. quod virium typogr. Ca-
mer. correxit. Post καλομενην comma Ald.
Cam. I. II.

γενηται) γινητε Pass. γινηται Ask. Post αν-
δρων comma Ald. Cam. I. II.

ναυηγίων) ναυηγίων Arch. uti solet. Colon
post vocem Ald. Cam. I. II.

πορω) πορω Ald. & Edd quidam, absurde.
της ναυμαχίης Pass. Cum Heilmanno & γαρ δη
πορω legendum censuit Deger. πορθμω coniecit
Goldhagen.

επεσθαι) defit Arch. Vindob. Post της μεν
comma, post περιποιωσι colon, post τηςδε coma-
ma Ald. Camer. I. II, quibus abest comma post
νυκτες.

της νυκτος) Hinc hiatus in Arch. & Vind.
usque in cap. 84, & οι αλλοι Λαμνιη.

ad Cap. LXXVII.

Post εσβλεψας punctum Ald. Camer. I. II.
σηματα legendum suspicatur Goldhagen.

χρυσασον) Pass. Ask. ora Steph alii cum
Ald. χρυσασον. Melius codd. post ατην comma
Ald. Cam. I. II.

μαινομενη) μαινομενοι Camerarius vulgavit in
Epigrammatibus, Theocrito ab ipso adpositis,
de coniectura puto. Wessel.

σβεσ-

σβεσσει) σβησση Ald. Cam. I. II, quod non annotavit Wesseling. Post κορον abest comma Ald. Cam. I. II.

μαμακοντα) και μαινον τα Brit.

πιθουσαι) πειθουσαι Pass. πιθουσαι Valla, quorsum Pass. vergit. Comina post vocem Ald. Cam. I. II.

Φοιζη) Φοιζη Ald. Cam. I. II, quod non annotavit Wessel.

αντιλογιης) Scripta exemplaria consentiunt, quibus, etsi αντολογιας in Diss. Herod. maluerim, non pugnabo. Desit oblitterata praepositio, reditura, Βακιδι modo δι' αντιλογιης revocetur. An vero δι' αντιλογιης λεγειν, contradicendo obloqui, iniustum sit, fieri, ob varium in isto genere sermonis usum, erubescō. Aliter qui sentiunt, ut Abresch. ετε αυτος ελθεν τολμων refingunt. Quae sane dictio & elegans & trita est, ab ipso Animadv. ad Aeschyl. L. I, 3. p. 15 & Valken. in Phoeniss. Eurip. v. 482 doctissime illustrata. Wessel. αντιλογιης commodē corrigit Wesseling. in Diss. Herod. p. 201. Valken.

ad Cap. LXXVIII.

Post στρατηγαν comma Ald. Cam. I. II.

περικυκλουντο) Med. Pass. Ask. In Ald. & Paris. B. Brit. περικυκλουντο.

ad Cap. LXXIX.

Συνεσηκωσαν) Quod συνεσηκωσαν vertebatur congregateis: sed vide I, 207. IV, 132. Wesseling. Post τον ante εγω comma Ald. Cam. I. II, quod abest post νομοικαι, sed ponitur post Αθηνησι & post

post πεινυμενος, & colon post ισθμον, punctum-
que post ταδε.

εν τε τω) Passion. deerat enclitica Ald. &c.
Abest comma post εν τωδε.

την πατρίδα) Med. Pass. Ask τη πατρίδι
Ald. & alii. Optime Mſl. & Gronov. Proba-
tissima Nostro, Thucydidi, Xenophonti, aliis-
que ea structura, a Thoma M. ad Δρω laudata.
Dubito vero, sitne ex usu τοι, siquidem illud
commodiorem post pauca locum occupat, &
necessarium hic non est. *Wessel.*

δε τοι) Askev. Pass. Medic. antea cum Ald.
λεγω δε fine τοι, in Brit. δε ο ισον. Post ετι τον
abest comma Ald. Cam. I. II, nec ponitur post
θελωσι, sed post Ευρυβιαδης.

ad Cap. LXXX.

Post τεισδε colon Ald. Cam. I. II, idemque
post ηγγειλας, & comma post τα.

εθελον) ηθελον Ask. Post συ δε abest com-
ma, colon post λεγαν Ald. Cam. I. II, idem-
que in his post λεγεις.

ταυτα δη τα καλλιστα) Si qui ταυτα δητα
praeoptaverint, cum doctiss. viro Miscell. Obs.
Vol. III. p. 142, non valde obnitar. Loquen-
di genus plenius hoc loco quam plerumque,
eiusdem & Is. Casauboni ad Athen. V, 2 soller-
tia exemplorum curiculo manifestius, quam
pridem, habetur. *Wesseling.*

ad Cap. LXXXI.

δ Αρτεσιδης) undecim sequentia non habet
Brit. culpa scribae. Malunt ταυτα ελεγε Θεμι-
τοκλη-

ἐκκλησιᾶς παρελθὼν δὲ ὁ Ἀριστείδης — Verum concisus sermo scriptoris est, respiciens illa, σημήνων αὐτὸς παρελθὼν, ὡς ἔχει neque enim opinor, molestum videri, εἰλεγε — Φαμένος, cui simillima in Musis conplura. Wesseling Post μετεσηκας punctum, comma post τῶνδε Ald. Camer. I. II.

αμφισβασίη) Pass. Ask. recte. Antea cum Ald. αμφισβήσιη. Vide lib. IV, 14, tum οἱ γὰρ πλευνες iidem. Post εξαγγελθέντα colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXXXII.

Post τῆς ante ηρχε comma Ald. Cam. I. II, punctum post Σωσιμενεος.

αλληθιήν) αλληθισήν Ask. Post Εἰλησι & οὐδακοντα commata Ald. Camer. I. II, punctumque post γῆας.

ad Cap. LXXXIII.

Post Εἰλησι comma Ald. Cam. I. II.

ἥως τε δὴ διεφάνη) εφάνη Medic. Pass. Ask. colon post διεφάνη, & δὴ non habet Ald. Camer. I. II, Med. & aliorum scriptura, cui similem ex Arch. enotavi L. VII, 217, ex praecipua parte fallit. Ita ibi, ἥως τε δὴ διεφάνη, καὶ οἱ γυγόντο — placuit accessio τὰ δὴ: quamquam & ea vox lib. IX, 46 haud conspicitur. Wesseling.

καὶ οἱ συλλογον &c.) Indigent verbo, fortasse olim scripta καὶ οἱ συλλογον τῶν ἐπιβατῶν ποιησαμένοι ηγροῶντο, & hi propugnatorum convocato consilio concionabantur. Sic apta omnia. Alioqui καὶ οἱ — ποιησαμένους προηγούμενα,

γενε, ut Themistocles, popularibus suis coactis, habita oratione dixerit ista. Memini ab aliis excogitata alia, quae praetereo. *Wissel* — Haec perperam coniecturis tentata, nominativi sunt absoluti, quorum vice scribi potuerat *πες τε διαφαινης, και τουτων συλλογον των επιβατων ποιησμενων*, paucis Themistocles populares suos ad pugnam inflammavit: qualia tum probabiliter dicta sunt; dedit Aeschyl. in Pers. 402 *ο παιδες Ελληνων ιτε, Ελευθερχτε πατριδ', ελευθερχτε δη Παιδας, γυναικας, θων τε πατρωνων εδη, Θηκας τε προγονων, ιυν υπερ παντων αγων*: audiebantur ista secundum Tragicum, *Επει γε με τοι λευκοπωλος ημερα Πασαν κατεσχε γαιαν* iuxta Herod. *prima luce*; simul atque *πως διαφαινε* frequentius legitur *υπεφαινε*. Herodoteum est *αμα ημερη διαφαινηςκη*, vide ad III. c. 86 *αμα εω, & αμα τη εω* leguntur apud Thucyd. p. 00, 64. 396, 11. 311. 2 haec ad manum si fuissent Dukero p. 299, 2 ne dubitasset quidem, quin C in E mutato *προσω* corrigi deberet in *προ εω*. ut *εξ εω*, sic *προς εω* recte leguntur in Aristoph. Eccles. v. 85, 312, & *εις εω* apud Isaeum Or. VI. p. 71, 28. Huc spectabat Harpocras in *εις εω*, *αντι της αρχομενης ημερας* non alium Isaei locum, quo referens ista H. Vales. illic *σινεω* sollicitabat. *Valken*

Post Θεμιστοκλες colon Ald. Cam. I II.

παι κρεσσω) τακρεσσω una voce iidem.

ρησι) κρησι Passion. & mox *εκελευσε*. Post

επεβαινον punctum Ald. Cam. I II.

οι Ελληνες) defit Pass. & Ask.

ad Cap. LXXXIV.

ἐπὶ πρυμνὴν ἀνακρέοντο) Citavit Suidas in ἐπὶ πρυμνὴν, tum ὠκεῶν Pass. punctum post νηὶς Ald. Camerar. I. II, abest ab his comma post Ἀθηναίως.

οἱ ἄλλοι Ἀμεσση) οἱ ἄλλοι αἶμα νηὶ Arch. finito hiatu.

γενεσθαι τῆς ναυμαχίης) τῆς ναυμαχίης γενεσθαι idem & Ask. Post Λιγυηται de abest comma Ald. Cam. I. II, qui habent post φανείσας de & post ὥς.

στρατοπέδον τῶν Ἑλλήνων) τῶν Ἑλλήνων στρατοπέδον Arch. Ask. Colon post ταῦς Ald. Cam. I. II. Necessitudo nulla, ut μικροτερον aut προθυμοτερον formetur. Wessl.

μέχρι κοσῆς ἐτι) Priori quoque sede sic scribendum arbitror, non ἐπὶ, sed ἐτι πρυμνὴν ἀνακρέοντο, quia ἐπὶ non adhibetur apud veteres in phrasi πρυμνῶν ἀνακρέεσθαι. Valkenar.

ad Cap. LXXXV.

Post Ἀθηναίως comma, post ἰωνες punctum Ald. Cam. I. II, absunt commata post αὐτῶν & ἐντολας, colon positum post ὀλίγοι in iisdem.

τρητάρχων) τρητάρχῶν Arch.

Θεομητορὸς τε) Θεμητορὸς Pass. prave. Vide IX, 89.

τὰς εἵνεκα) τὰς de cum Abreschio praeferrem. Wessling. Jonum nomina, qui veteris Graeciae ceperint naves, reliqua prudenter retinet Noster: τὰς de εἵνεκα, sit, μεμνημαι τέτων μόνον sic syllaba scribendum puto repetita pro τὰς εἵνεκα. Valken.

Post Θεομητωρ μόν comma Ald. Cam. I. II.

οἱ)

ει) Non est in Arch. Pass. Ask. Post Περι-
εις colon Ald. Camer. I. II, in quibus comma
post τετες.

ad Cap. LXXXVI.

εκερωζοντο) Eustath. ad Homer. p. 364, 25
illustrat. Colon hic in Ald. Cam. I. II, idem;
que post διαφθορομενοι.

ναυμαχεοντων) abest Brit.

ε τεταγμενων ετι) Kosnio nostro scripsisse
de Barbaris videbatur: ε τεταγμενος τι ετε συν
νομ ποιοντων εδεν de Graecis dixit, συν κοσμω
ναυμαχεοντων κατὰ τάξιν. Valken. Post ετι ab-
est comma Ald. Camer. I. II, ponunt id post
αυτοισεσθαι.

τε εκατος) τει εκατος Pass. tum δεησαισθαι
Vindob.

ad Cap. LXXXVII.

ειπαι) ειπεν Idem, Askew. Arch. & in seqq.
Post ηγονιζοντο punctum Ald. Cam. I. II, in his
comma post Αρεμιστην.

επειδη γαρ) Med. Arch. Passion. Ask. olim
cum Ald. ειπεν.

νης) νεες Ask. Arch. Vind. post η δε αυτης,
& post το ante και commata Ald. Camer. I. II,
post ποιησασθαι colon habent.

Δαμασιθυμω) Σαμασ. Brit.: Steph. Byz. in
Καλυνδα gentile urbis hinc hausit.

εγωγε εχω ειπαι) Arch. antea cum Ald. εχω
γε. Cultius Arch. & verius. Sic cap. 128 αρε-
χην εγωγε εκ εχω ειπαι. Eo vero cupidius id re-
posui, ut scabrities, ad quam vir doctus ultro
offendit, detergeretur. *Wesseling.*

εστε) *este*, & *denuo*, Askew.

κατα τυχην) κατα τυχην *Passion*.

ειβαλε τε) ενεβαλε *Arch.* comma post το

Ald. Cam. I. II.

ειδε) οιδε *Arch.*

νηα της) νεα την Askew. Ald. & Edd. της

Arch. *Pass.* forte & *Med.* de quo Gronov. nihil, vetustum tamen mutari passus. *Wesseling*.

Post ετραπετο colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXXXVIII.

συνενεικε γενεσθαι) *Corrigenti γενεσθαι μη-
χος τε διαφυγεν* — nec schedae veteres, nec
creberrime in *Musis* iteratum συνενεικε γενεσθαι
profunt. Nam διαφυγεν τε και μη απολεσθαι
Herodoteae consuetudinis & ubertatis extra
omnem esse culpam, cumulus exemplorum,
unde pauca delibavit *Abresch*. *Diluc.* *Thucyd.*
L. 6, 87 manifestat. *Wesseling* Post τετο δε
comma Ald. Cam. I. II, quod deficit post λεγε-
ται γαρ. Post παρεοντων in his punctum, post
και τον & και τις commata exstant.

σαφως) *Med.* *Pass.* *Vind.* *Arch.* *Parif.* A.
Ask. Olim cum Ald. σκφως. Ab exemplaribus
scriptis nihil deflecto. Est cui σαφως, ως το —
in coniecturam incidit, non illam damnabilem,
modo ab ipsa re expostularetur. *Wess.* Post
διαφθαρεσθαι comma, quod non ponunt post
αλλα Ald. Cam. I. II.

Καλυδικης) Καλυδωνης *Arch.* quod non di-
spiceret. Sed vide I, 172.

Post οι μεν αχδεις comma Ald. Camer. I. II.
Hinc *Eustath.* ad *Homer.* p. 211, 23 & 668, 43.
Post επαι colon Ald. Cam. I. II.

ad

ad Cap. LXXXIX.

Commata post ποδοι τε & Περσων, punctum post συμμαχων Ald. Camer. I. II. Abest his comma post τεταγμενοι.

προσθε) Pass. Vind. Ask. Brit. Arch. alii cum Ald. εμπροσθε.

ad Cap. XC.

των τινες Φοινικων) post των comma Ald. Cam. I. II. Φοινικων ora Stephan. olim Φοινικες cum Ald. comma post των Ald. Camer. I. II. Quibus ex pluteis & quo cod. H. Steph. accepit Φοινικων, dicere non habeo. Herodoteum est. Περσες των τινας δευφορων L. VII, 146. Gronovium consule lib. I, 85. Wessel. Φοινικων corrigendum vidit Koenius; praeber hoc margo Steph. absque codd. recipiendum: των τινος εταιρων in Pausan. p. 594, Jonicam Sylburg. vocat αιαιερσφην. Nostro frequens, apud alios hic illic observata fuit; vide T. H. in Lucian, p. 82 & P. IV in Diss. Herod. p. 137. Qui loquendi saepe figuras usurpat elegantes & rariores, amat Eustath. hanc etiam voculam Herodoteo sic more transponere: huius immemor Casaub. in Athen. I. p. 22. B. pro των Όμηριδων τις, p. 56 verius iudicabat & elegantius, των τις Όμηριδων. quod praeber Eustath. in Odyss. 9. p. 316, 47. Sed centenis forte locis sic scribit Eustath. semel Athenaeus. Valkenar. Post απολοιαιο αι ης abest comma Ald. Camer. I. II, in quibus punctum post προδοντων.

διαβαλλοντας) Arch. Vind. Pass. antea cum Ald. διαβαλλοντας, mox iidem τοιονδε cum Med. Ask. ceteri τοιαντον cum Ald.

Σαμοθρηκίη) Σαμοθρηκίη Arch. Vind. & flammim. Post κατεδυτο colon Ald. Camer. I. II. κατεδυατο Arch.

Αργιναι) Med. Ask. Passion. olim Αργιναι. Post νηος comma Ald. Cam. I. II.

απηραξαν) Olim απηραξαν, cui alteram caninam ex Valkenarii voluntate detraxi. Conf. Sylburg. ad Dionys. Halic. VIII. p. 494. *Wessal.* Verbum illud careat hoc loco litera superflua; apud Suidam etiam απαραξεις, & απηραξεν, απεκυψεν scribendum, non litera ε duplicata: recte scribuntur alibi apud Nostrum αρασσομενοι: συναρασσονται &c. *Valken.*

επεβησαν τε) Medic. Ask. Pass. Vind. Ald. Valla: απεβησαν male prius. Post τε comma Ald. Cam. I. II, idemque post γενομενα, & post υπερλυπεομενος τε.

και παντας) Arch. Paris. B. Med. Vindob. Pass. Ask. Παν antea ex Ald. quod vertit: eos omni modo accusans, & longe praefert de Pauw: nam συνετο: si rex incusarit, Jonas in idem incurrisse periculum. Quod illi vitio non verto, consensionem Mss., cuiusmodi nullum inspexerat, ignorant. Αιτιωμενος παντας σπης Phoenices, quorum αρχαντων της φυγης αιτιωτατης απικτεινε Diod. XI, 19. *Wesseling.*

ἔρε) αρχ Arch. Vind. Attigit haec Schol. Aeschyl. Pers. 466. Commata post Σαλαμινος & post το Ald. Camerar. I. II, idemque post τρηραρχον.

προς δε επι) προς δετι Arch. Vindob. post προς δε comma Ald. Camer. I. II, idemque post Περσης. Omittunt τε post τετε iidem. — Aut aliquis latet error, aut Latina peccant: pra-

prava esse, non ambigo. Unde enim Ariamenem cladi Phoenicum victimam accessisse, confit? Qua hominis culpa? An προσεβαλετο τετρας Φοινικηῖς παθούς haec indicare apta sunt? Saltem alius verbo casus adfuisset. Porro εἰ μὲν δὴ — quae continuo post Phoenicum postulant poenas, nullas Ariamenis. At obscurum & molestum perseverat προσεβαλετο — τετρας τῆς Φ. παθούς, neque dissipatur Pavii Latinis, ab eo increpabatur praesens propter hanc Phoenicum poenam, quam deprecari voluerat; nam deprecari Ariamenem voluisse, unde nobis patet, & ubi προσεβαλετοσθαι tali notione? Errorem latere arbitror, & προσελαβετο, quae elegans Reiskii coniectura, fingendum, ut innuatur, Ariamenem, virum Persam, Jonam amicum, cum praesens adesset, calamitatem illam Phoenicum adiutasse criminando. Placet Abreschii φίλος Ἰωνῶν τῶν, adeundi Dilue. Thucyd. p. 112. Wessél. quocum Larcherius sentit Reiskianam probans coniecturam felicissimam, quam & Deganius recepit.

ad Cap. XCI.

Post εἰ μὲν comma Ald. Cam. I. II.

ὑποσάντες) προσάντες edit. Genov. 1618.

Valde imprudenter & sine excusatione. Post

αντισσάμενας comma Ald. Cam. I. II, colon ponunt post ἤσαν, comma post Διγινῆται.

εκπλησθεῖς) Arch. Vind. ceteri cum Ald. εκπλησθεῖς.

ad Cap. XCII.

Post ἐπ' ἧς comma Ald. Cam. I. II, idemque post τὸν ante οἱ Πέρσαι.

εκπαιγεσμενοι) εκπαιγεσμενοι Askew. Vide VII, 181. Comma post τον sequens Ald. Cam. I. II, in queis colon post Σιδωνι, sed abest comma post γνω, & punctum ponitur post φρασηγιδος.

Θεμιστοκλεα) Θεμιστοκλεα Arch. Vind. Ask. & iterum. Post Πολυκριτον comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. XCIII.

Comma post των ante αι νηες Ald. Camer. I. II, sed abest hoc περιγενοντο, inseritur autem post ναυμαχη ταυτη.

αριστα Αργινηται) Citat Schol. Vind. Isthmion, V fin. & Plut. Themist. p. 120. D. Post Αθηναιοι punctum Ald. Cam. I. II.

Αθηναιοι) Arch. Vind. Pass. Valla: singulare in ceteris & Ald. Melius plurale: ambo erant Athenienses. Wessel.

Αναγυρασιος) Αργυρασιος Arch. comma post vocem Ald. Cam. I. II, in his punctum post Παληνους.

επειδιωξε) idem, Vind. Pass. Ask. Stephan; margo. Alii cum Ald. απειδιωξε. Illud rei congruentius. Sic c. 108 & 111 επει τε σφι απειδοξε μητ' επιδιωκειν ετι προσωτερω &c. Wessel. Colon post vocem Ald. Cam. I. II.

πλωει) πλωι Pass. Arch. Vind. Ask. qui η non agnoscunt.

τρηραρχοισι) τρηραρχησι Arch. Vind. nec illud male, & παρεκεκελευτο.

γαρ τοι) γαρ τι Arch. Vind. Post μεν δη abest comma Ald. Cam. I. II, adest post ερηται, post αλλοι & post των.

ad

ad Cap. XCIV.

Λδαιμαντον δε) Tangit haec Dio Chryf. in Corinth. p. 458. D. & Plutarch. Malign. p. 870. B.

κατ' αρχας) καταρχας uno verbo Ald. Camer. I. II.

εκπλავγοντα τε και υπερδεισαντα) Non aliter legisse Plutarchus videtur, sed interpretis malevoli perfunctus officio. Valken. Post εκπλავγοντα τε & αειραμενον commata Ald. Cam. I. II.

το ιρον) abest Arch. Pass. Brit. Legendum videtur Goldhagenio απο της Σαλαμινος.

Σκιραδος) Σκιρραδος Arch. Post πομπη punctum, post τον comma Ald. Cam. I. II.

τοις Κορινθιοις) Non legunt ista duo Arch. Vind. & Valla. Abest comma post καλητος Ald. Cam. I. II.

αποσρεψας) Plut. haec, verba compendificiens, negligit Malign. p. 870. Post ναυς comma Ald. Cam. I. II, idemque post οι δε.

αυτοι) αυ Arch. Post ταδε λεγειν punctum Ald. Cam. I. II.

αποσρεψαντα) Med. Pass. Ask. Arch. Paris. B. in aliis & Ald. αποσρεψαντες. Vere ex schedis Gronov. distracto itidem, quamquam ex coniectura επ' εξεργασμενοις. Nunc quod legitur, Jonum & Herodoteum est. Vide lib. 4, 165. Wessel.

επ' εξεργασμενοις) επεξεργασμενοις Ald. Edd. & fortasse Plut. επ' εξεργασμενοις Passion. Arch. Vindob. quibus Paris. A. B. & D. accedunt teste Larcherio.

ad Cap. XCV.

Post τε ante καὶ comma Ald. Cam. I. II.

ολιγω) ολιγον, ut facie. Vide VII, 113.

Wesseling. qui testes pro hac varietate non nominavit.

εμνησθην) επεμνησθην Ask. Arch. Vind. Stephan. ora, quomodo supra. Post γενομενω comma Ald. Cam. I. II.

οι παρατεταχαιτο) Med. Pass. Ask. Arch. Vind. Brit. Olim cum Ald. οι πολλοι παρατεταχαιτο. Post αγων colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XCVI.

κατερυσαντες) Med. Pass. Ask. Arch. Vind. Brit. ante cum Ald. κατερυσαντες. Post ναυηγίων comma Ald. Camet. I. II, idemque post ναυμαχην.

ο ανεμος) ο ante ανεμος defit Arch. & abesse potest.

ωτε αποπλησαι) Ex suspitione eruditi viri αποπλησθηναι, quomodo πληρεσθαι apud Sacros N. Test. scriptores. At noster ad των ναυηγίων τω πολλα aptavit, quae ad Coliadem delata fidem oraculis conciliarint. Wessel. Comma post τον ante τε αλδον Ald. Cam. I. II, in quibus & Μυστω, & post ετσει comma, colon post χρησμολογω & comma post το, colon iterum post Ελληνας.

Κωλιαδες) Habet Strabo IX. p. 611 & Eustath. ad Homer. p. 284, 24.

Φριξουσι) Ultima haec oraculi incunda Κυβητις & Ieni medicina reparavit ad Pausan. I, 2 Φριξουσι: tantam videlicet remorum, ad Coliadem

dem eiectionum, futuram abundantiam, ut illis inter torrendum mulieres uti possent. Quam quidem epein codd. Strabo Eustathiusque recusant, non infuturi, modo liceret, *φρυγην ερετμοις* matronis adprime convenire, *φρυγην ερετμοις*, etsi meticulosum hoc genus, quidpiam arcessiti atque incommodi possidere. Haec pro Kuhnio, vineta mea caedens. *Wessel*, *ερετμοις φριξας* remis horrebant mulieres *Coliades*; an Horret capillis ut marinus asperis *Echinus* aut *Laureus* aper? non opinor. Lenissima mihi quoque placet Kuhnii correctio, *legentis φρυξας*, quae, *Bergler*o probata, *Reiskio* quoque venit in mentem, aliisque: remis sic usurae secundum Kuhnium mulieres dicuntur, ut *φρυγετεσις*, *frictoribus*: *φρυγεν* latinum est *frigere*, de quo N. Heinsius agit ad Ovid. Medic. faciei v. 70. *Valkenar*. Consentit his *Larcherius*, *Alciphronis* citans Epist. lib. 3. Epist. 27. p. 334 & not. *Bergleri*. Kuhnii *φρυξας* recepit *Degenius*.

απελασσαντος) Med. Pass. Ask. Ceteri cum Ald. *επελασσαντος*.

ad Cap. XCVII.

πλεων) *πλεον* Arch. Vind. Pass. Ask.

κινδυνευση) Med. Pass. Ask. & ex coniectura *Pavias*. *κινδυνευσει* Arch. *κινδυνευσαι* prius cum Ald.

εβηλευσ) Ask. Pass. Med. In aliis, Aldoque, *εβηλευσε*.

επιδηλος) *επιδημος* Arch. Post *διαχην* punctum Ald. Cam. I. II, comma ponunt post *εωσι*.

ηπιτατο) *επιτατο* non male Arch.

παρε

παρεσκευασται) Idem, Vind. Med. Passion.
 Ask. Antea παρεσκευαστο ex Ald. &c.
 τε αμω) τε non agnoscit Arch.

ad Cap. XCVIII.

Θνητων εον) Siccine vero nunciis his Perfis nihil mortale celerius? an ne columbae quidem velociores essent censendae, quibus & olim ad domesticos deportandas literas alligabant? qua de re Casaub. egit in Athen. IX. c. 11. Levissima mutatione pro Θνητων libenter corrigerem ανηιον, sive ανθρωπηιον εον, unius ponam, aliis omissa, de iisdem loquentis Xenophontis verba K. Π. VIII. p. 137, 35 οτι γε των ανθρωπινων περ η παρεων αυτη ταχυση τετο ευδηλον, aliorum de his loca dederunt Brissonus de R. P. p. 190 & Stanlei. ad Aeschyl. Pers. 247. Herodotus saepius ανθρωπηιον scripsit, quam ανθρωπων. Valkend. Nobis haec non tentanda videntur.

Post λεγυσι γαρ comma Ald. Cam. I. II.
 ιπποι τε και αιηε) Arch. Medic. Pass. Ask. Brit. Alii cum Aldo εκασην τεταγμενοι tantum. Laudibus Gronovium fero, amplioribus ornaturus, modo Brissonio & Stanleio comiorem sese praestitisset. Neuter schedas Herodoti manu exaratas versaverat, & vitaperabuntur ob vocum, in Mss. latitantium, ignorantiam? Voces bene redierunt, clariusque cursum hunc, cuius Cyrus auctor & inventor, exponunt. Videndus Briss. R. Pers. lib. I, 238 & M. Paul. Venet. L. 2. Reg. Orient. c. 18 non dissimilem vehicularem apud Tartaros cursum enarrant. Wessel. Post της comma Ald. Cam. I. II.

της

της ετε) haud moveo: in distributione, ut dicere amant, numeri solens saepe mutatio. *Wesseling.*

εργας) Askew. Pass. Ald. εεργας Vind. Alii εεργας, uti Homer. Iliad. β. 617.

εωυτω) αυτω Arch. Pass.

Post δραμων comma, post δευτερω punctum, post δευτερος comma Ald. Cam. I. II.

λαμπαδηφορη) λαμπιδοφορη Arch. post την comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XCIX.

Post απικομνη abest comma Ald. Cam. I. II.

ετερψε) ετρεψε Arch. vitiose.

μυρσησι) μυρση Arch. Vindob. Brit.

margo Steph. Vise lib. VII, 54. Post θυσιαι

te comma Ald. Cam. I. II. De Graecis si lo-

queretur, sola mihi forma loquendi nova vide-

retur, εναυ εν θυσιαι. In Graecia saepe την θυ-

σιαν θαλεια sequebatur, convivium sacrorum

causa fieri solitum, interprete Casaub. in Athen.

p. 745, /θων θυσιαι, θαλιαυ τε iunguntur in Ari-

stoph. Nub. 308, qui in Pacis v. 780 ανδρων τε

δαιτας dixit, και θαλιαυ μακαρων. Quando ve-

ro de Persis verba facit, Herodotum scripsisse

suspicio: es αν εν θαλιαι τε και ευπαθισι quo-

rum prius iuxta Nostrum notat χαρμουναι εποι-

εον, vel κεχαρηκοτες εορταζον, laeti velut festos

dies agitabant: θαλειαυ εορτην αγειν & θαλειαυ

αγειν Graecis etiam dicebatur: Eustath. in Odyss.

φ. p. 759, 6. Epist. Socrat. p. 43, 18. Jam vi-

de Herod. III, 27 in Apidis natalibus Aegyptii

εσαν εν θαλιαι. Festo die bonarum rerum af-

fluentes copiae dicuntur εν ευπαθισι εντες Hero-

dot. I. c. 22 & 191, ubi χωρευν και εν ευπαθειαις
 ειναι, ut πινεν και ευπαθειεν II. c. 133. c. 174.
 Nusquam iuncta reperi θυνεν και ευπαθειεν sed
 cum istis bene conveniunt, quod laeti Per-
 sae τας τε οδους μυρσίνης πασας εσπευσαν, και
 εθυμιων θυμηματα vide Brissou, de R. P. p. 340.
 — Valken cuius ingeniosissimam emendatio-
 nem recepit Larcherius & Degenius.

Post επεξελθους comma Ald. Cam. I. II;
 idemque post βοη τε.

αιτη) αιτησι ora Steph. Brit. Post ταυτας
 abest comma ante τον παντα Ald. Cam. I. II.

ad Cap. C.

Αθηναων) Αθηραιων solemnī virio omnes;
 praeter Vallam.

κρεσσον) κρεισσον Pass. Vind. Arch. vetante
 dialecto. Post τον βιον abest comma Ald. Ca-
 mer. I. II.

πλεον) Pass. Vind. Arch. Ask. bene: olim
 cum Ald. πλεω. Μοχ η abest Arch. & οι Pass.
 Post τονδε colon Ald. Cam. I. II.

μηδεμην) μηδεμιαν Ask. Vind.

δοκει) δοκειν Arch.

παρεχει) παρεχε idem. Post εκδυσis abest
 comma Ald. Cam. I. II, ponunt comma post
 λογον των.

σες) τες Arch.

ποιεε) ποιειν idem, quod pro Nostri more
 melius; tale lib. 5, 23 επεαν δε αυτον περιλαβης,
 ποιειν οκως μηκατι — απιζεται. Vide c 67 &
 IV, 126. Wessel. Post βεβουλευται abest comma
 Ald. Cam. I. II.

απα]

απαγαγεν) απαγαγεν Arch. Post Πέρσας
abest comma Ald. Cam. I. II.

Πέρσας τοῖσι) τοῖσι Πέρσας Arch. Positura
vocis τοῖσι multis molesta. Maluit σοῖσι quam-
quam fluctuans, de Pauw, τοῖσιδὲ Reiskius; in-
mutatam qui relinquit Abresch. τοῖσι δὲδληται
ab illis explicat Graecis. Mihi ordo ab Arch.
enotatus placet. Negat Mardonius, Persarum
rebus damnum allatum. Classe quidem victo-
res Graecos abiisse: at ibi ξυλῶν αἰῶν, ἔκ αν-
δρῶν καὶ ἵππων. Aegyptios, Cyprios, Cilices &
Phoenices superatos esse, Persas minime. Un-
de idem in Epistola ad Graecos, νενικηκατε θα-
λασσιοῖς ξυλοῖς χερσαῖς ἀνδραῖς in Plut. Arist.
p. 324. C. Wesseling. Duarum literarum mu-
tatione incommodum ex τοῖσι natum evitari
poterit, & apta enascetur sententia: Οὐ μὲν γὰρ
ἐν Πέρσῃ τοι τι δὲδληται τῶν περὶ γματῶν: — ἐν
δὲ Φοινίκῃ &c. non enim Persarum culpa quid-
quam vetus tuis allatum est detrimenti. Δηλη-
σασθαι significat βλαῖσαι: sed δὲδλησθαι notat
βεβλαφθαι, laesum esse, hinc fluxerunt omissa
Lexicographis, κεντροδελήτος: πανδαλήτος: &
ξυφοδλητός, Hipponactis & Aeschyli vocabula;
Δεδληται in Eurip. Hippol. 175. MS. cod. Paris.
redditur βεβλαπται — Nihil vetat, ἐν Πέρσῃ
hic interpretari διὰ Περσῶν, ut apud Thucyd.
VII. c. 8 ἐν τῷ ἀγγέλῳ. Valken. Nos cum Lat-
cherio & Degenio in Valkenarianam abimus sen-
tentiam. Post περὶ γματῶν colon Ald. Camer.
I. II. In his post Φοινίκῃ τε, & Κυπριοῖς τε com-
mata ponuntur, sed nullum post Κιλικίῃς.

παρὰ μιν) παρὰ μιν Arch. & τῷ αὐτῷ.
Post

Post ἀπελαυνε abest comma Ald. Camer. I. II, idemque abest post δεδωλομένην.

ad Cap. CI.

ταῦτα ἀκῆσας Ξερέης) Non aliter ab Herodoto scripta, sic suo situ verba quoque potuerant collocari: ἦσθι τε ταῦτα ἀκῆσας Ξερέης, καὶ ὡς ἐκ κακῶν εὐχάρεῃ ut III. c. 34 ἦσθι τε ταῦτα ἀκῆσας Καμβύσης, καὶ — ubi eiectum rediit in suam sedem ἀκῆσας. Valkenar. Post Ξερέης & κακῶν & εὐχάρεῃ τε commata, post ἦσθι punctum Ald. Cam. I. II.

ἀποκρίνεσθαι) ἀποκρίνασθαι Brit. Ald. Scriberem: ἀποκρίνεσθαι, ὁκοτερον ποιῶσι τῆτων; ut legitur inferius, ὁκοτερά ποιῶν ἐπιτυχῶ. Valkenar.

ἐς συμβῆλιν) Med. Ask. Pass. ceteri cum Ald. ἐπὶ συμβῆλιν. Optime hic & c. 102. Grönov. cui paria cur faciam, scribere memini ad L. III pritic. Wesscl.

μην) defit Arch. perperam. Post τὰ comma Ald. Cam. I. II.

μετασῆσταμενος) μεταπεμψάμενος male Brit. πείρασθαι) Arch. Vind. Medic. Ask. Pass. antea ἀναπείρασθαι, post Πέλοποννησιν comma Ald. Camerar. I. II, in his idem σφι, & post τῶν σφάτῃ.

τὰ ἐμα) Ask. Arch. Vind. alii cum Ald. τὰ μα. Post ὁ μὲν comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CII.

Post Ἡ δὲ comma, post λεγῶν τὰδε punctum Ald. Cam. I. II.

ἔτι.

εθελει και υποδεκεται) εθελει Ald. υποδεδε-
κται Arch. Post τῆτο μεν γαρ abest comma,
positum id post τα Ald. Cam. I. II.

εθελεν) θελεν Pass. Ask. εθελει Arch. Ald.
& μοx και οί προχωρησες Arch. προχωρησει Ald.
comma post τα Ald. Cam. I. II, omisium id in
his post εργον & δεσποτα.

οί γαρ σοι δελοι κατεργασαντο) σοι δελοι κα-
τεργασαντο Abresch. Post τῆτο δε abest com-
ma Ald. Cam. I. II.

και εκεινων των περιγματον) Ultimam harum
vorum abrasam vir doctus cupit: ego ad εκει-
νων allidor, & ευ κεμενων refingo. Lapsus εκει-
νων & ευ κεμενων facilis, sententia probior: τε
salvo & bene habentibus domus tuae rebus. Par Phi-
lostr. V. Apoll. VIII, 7. p. 352 οδ ευ κεσασθαι
τα εαυτε εφασκεν. Ille rem suam bene se habe-
re dicebat. Wessl. Quocum una cum Larcebe-
rio, & Degenio sentimus. Post Μαρθονις δε ab-
est comma Ald. Cam. I. II, quae comma po-
nunt post νικωντες, punctum post απολεσαντες,
& comma post των ante εινεκα, postque Αθηνας.

ad Cap. CIII.

δη τη συμβελη) defit δη Arch. συμβελη Me-
dic. Pass. Ask. in Ald. & reliquis συμβελη.

επενοε) ενοεε ora Steph. Arch. Vind. Pass.
Ask. Brit. neque improbe. Post εμενε αν abest
comma Ald. Cam. I. II.

Αρτεμισιην, ταυτην μεν) Αρτεμισιην ταυτην,
στην μεν Arch.

συνεσποντο) Med. Pass. Paris. B. συνεποντο
Arch. Vind. Paris. Brit. Ald. συνεποντο Ask.

ad Cap. CIV.

Οἱ δὲ Πηδάσσει) Quae sequuntur de Pedasensibus hic mihi videntur adulterina, atque a mala manu ex marginis scholio interiecta Herodoteis, quae, reiectis istis, hoc modo coibunt: *παρὰ βασιλῆϊ, τῷ μεγίστῃ τισι &c.* Hanc vellem coniecturam, supra iam memoratam, codd. comprobarent, ut illam firmarunt VI. c. 122. Jam primum ponam Herodotea ex L. I. c. 175, paullo *ἰνικώτερον*, quod hic licebit, scripta: *Ἔσαν δὲ Πηδάσσει οἰκούντες ὑπὲρ Ἀλικαρνησὸς μεσογυαίων· τοῖσι ὅπως τι μέλλοι ἀνεπιτηδεὸν εἰσεσθαι, αὐτοῖσι τε καὶ τοῖσι περιοικοῖσι, ἡ ἱερὴν τῆς Ἀθηναίων πώγωνα μέγαν ἰσχὺν· τρεῖς [δὲ] ἄφι τὰτο ἐγένετο.* Sensum si species, hic eadem paene narrantur: his usus And. Donaeus in Demosth. p. 124, hoc, ait, videtur unum esse e splendidioribus Herodoti mendacijs: barbae tamen muliebri patronus citatur Aristoteles: vid. Leopard. Emend. VII. c. 11. XV. c. 24. — Hic tradita spuria videntur, primum quod insunt nonnulla ab Herodotea scribendi facie diversa; deinde quia libro primo posita tantum legisse videtur Strabo; tandem quia ex Herodoti consuetudine illic suo leguntur loco, ubi Pedasensium fit e Caria mentio: ista talia denique sic non solet Noster eadem repetere. Si adeo erant digna, quae reppererentur, cur non illa reposuisset potius L. VI, c. 20, ubi Pedasenses e Caria iterum commemorantur. Quod primum dicebam, me iudice, rem conficit: interpolator suo fraudem prodit iudicio. Herodotea, *τοῖσι ὅπως τι μέλλοι ἀνεπιτηδεὸν εἰσεσθαι* sic lecta Straboni, noster interpre-

pretatur: *ἔπειαν τοῖσι* — *μελλῆ τι ἐντὸς χρόνῳ εἰσε-*
ῥῶν γαλοπόν το εἰσεῖναι videlicet! requirebat
 adiectum *ἐντὸς χρόνῳ* velut Grammaticus *Ἀνεπι-*
τῆδεν, χαλεπόν ἰσχεῖ παύονα reddidit *φύες*. Pri-
 ora missa facio, *ἐν τοῖσι Πηδάσεισι* & τοιοῦδε *φε-*
ρεται πρᾶγμα γίνεσθαι *feritur*. Valla; quod mu-
 tari postea potuit in *συμφερεται* πρᾶγμα. Sed
 quibus tandem hoc ostento malum portendeba-
 tur? an non ipsis etiam Pedasensibus barba suae
 sacerdotis portentum erat expiandum? hoc uti-
 que significatum voluit Herodotus. Et quid
 tandem interpolatur? quum malum imminueret
τοῖσι ἀμφικτιοῖσι πᾶσι τοῖσι ἀμφὶ ταύτης οἰκεῖσι τῆς
πόλιος quae sane non eleganter sunt terenda;
 Vallae reddita, Amphictyensibus, qui circa
 eam urbem habitant; Palmerius, Amphictyo-
 nas, ait, a Pylaea sua in mediam Cariam sine
 navi transfretavit. Suspicio, primum huius no-
 rae auctorem pro *περιοικοῖσι*, l. c. 175 legisse in
 suo cod. *περικτιοῖσι* noverat magister ex Ho-
 mer. *Odyss. β. 65 περικτιόνας ἀνδρῶν* *Οἱ περὶ να-*
εταῖσι iam vide quam docte scripserit ad exem-
 plar Homeri propeimodum *ἀμφικτιοῖσι* — *τοῖσι*
ἀμφὶ — *οἰκεῖσι*. Ubi meminit Thucyd. III. c.
 104. *Δελὶ τῶν περικτιόνων νησιῶν* Schol. *πε-*
ρικτιόνες, inquit, *εἰσι καὶ ἀμφικτιόνες, οἱ περὶ οἰκῶν-*
τες. Usus rarioris vocis *ἀμφικτιόνες* exemplum
 requirenti succurret Androtion apud Pausan. X.
 p. 815, adiutus a Sylburgio: conterminos *Ἀμ-*
φικτιόνας vocans Tzerzes iuxta Vales. in Harpo-
 crat. p. 276, Scaligetum in errorem induxit,
 qualis Grotium etiam decepit Stobaei sui Flori-
 leg. p. 197 in istis incerti Poëtae: *κοτ' ἀλκιμον*
ἔξετε θυμόν, ὦ νεοί, πρὸ αἰδέσθ' ἀμφὶ περικτιόνας;
 G 2 ne-

neque vicinos, iuvenes, reveremini. *Valken.*
 Post Πηδασσεως comma Ald. Cam. l. ll.

Πηδασσεωσι) Πηδασσοισι τέττοισι Passion. prius
 etiam Vind. Brit. Steph. ora, Πηδασσοισι Arch.
 Post τέττοισι comma Ald. Camer. l. ll. Verius
 Πηδασσεῦσι, quod L. VI. 20. P. Leopard. lege-
 bat Πηδασσερσι Emend. VII, 11. Schedarum
 Πηδασσοισι, modo commodus a gentili vocabulo
 ad urbem Πηδασσε processus foret, nec τέττοισι
 moraretur, posset ferri. At ferri non potest
 συμφερεται, et si saepius συνηνέχθη γενεσθαι, repe-
 tatur: id enim quid acciderit, non quid fama fe-
 rat, indicare aptum est. Verum enim vero
 multa narrationis huius offendunt. Poni sal-
 tem oportuerat ἐπεὶ αὐτοῖσι τε καὶ τοῖσι —, si-
 cuti lib. I, 175. Gronovius ἀμφικτιοισι, de cod.
 scripto silens, publicavit. Plerique aliter. Se-
 quar tamen ob Ask. consensum Ex Vallae La-
 tinis *Amphidylionas* expulsos Leopardus voluit:
 eadem mens Nic. Antonio lib. I de Jur. Exul.
 c. 11, unice in ἀμφικτιοισι acquiescenti, neque
 alia Palmerio: sunt sane iidem περικτιοες, ἀμ-
 φικτιοες, sive Schol. Thucyd. L. 2, 104 inter-
 prete, οἱ περιοικῆντες, quales Callino Ephesio
 ἀμφιπερικτιοες Stob. p. 356. Pedasensium ac-
 colas alibi Herodotus περιοικῆς eiusdemque ver-
 bis dixit Strabo XIII. p. 909. Cui ergo bono
 additamentum, τοῖσι ἀμφὶ ταύτης οἰκεῖσι τῆς πό-
 λιος. Cur dis ταύτων; utique ex ingenio librarii,
 rariorem ἀμφικτιονος vocem explicaturi. Porro
 dis ἤδη εὑρετο protinus peccat. Alibi τρεῖς po-
 suit, & cum eo Strabo. Quae cuncta animo
 e volventi, plura his inculcata videntur. Con-
 fu.

sule Valkenar. ad dictum prioris libri caput
Wesseling.

Φερεται) Ald. Arch. Vind. Brit. Paris. B.
συμφερεται Med. Ask. Pass. Post γινεσθαι pun-
ctum Ald. Cam. I. II.

αμφικτιοσι) Ask. αμφικτυοσι Passion. Vind.
Arch. Brit. Ald.

ιρη) ιρη Arch. rem attigit Strabo XIII,
p. 909. Post μεγαν punctum Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CV.

Πηδασεων) Πηδασίων Ask. Comma post vo-
cem Ald. Cam. I. II, in his comma post τω an-
te μεγανη, & post παντων των.

Πανωνιος) Πανωνιος Arch. Vindob. Valla.
Vulgatum in Athenaeo, haec lib. 6. p. 266. E.
citante. — Hocceine mangoni nomen paren-
tes imposuerint, an Πανωνις, scripti codd. du-
bium relinquunt: si posterius, respectus aliquis
ad artem medicam erit, ex qua Apollo, Bacchus
& ipsa Minerva Πανωνιοι. Prius illi furcifero ac-
commodatus ex concilio Panionio, cuius Chii
participes L. I. 143, atque ita Athenaeus,
Wesseling. Post Πανωνιος abest comma Ald.
Cam. I. II.

ζων) ζων Arch. Vind.

και Εφεσον) και ες Εφεσον iidem. Post ευθε-
χοι & πασης absunt commata Ald. Cam. I. II.

ενορχιων) Pass. Ask. ενορχιων Arch. antea
cum Ald. ενορχων. ενορχιων melius videtur, ob
lib. VI, 32. *Wesseling.*

ττεων) ττε Arch. Pass. Ask. Vind. Steph.
margo. ποιευμενος εκ ττε την ζων neque dam-
no, neque recipio. Dedit ποιευμενον απο ττων

την ζων L. 2, 36 diverfiore in re. Si codd. obsecundamus, εκ τετε postulatibi sibi aut εργα aut περηγματος, quomodo Valla. Wessel. Post κα ante & abest comma Ald. Cam. I. II.

παρε Ξερξη) παρε βασιλες Ξερξη Arch. Vindob. Valla.

ad Cap. CVI.

ωρμα) ορμα Arch. Vind. fine augmento, ut solent Jones. Statim ο omittitur a Pass. Ask. & comma ab Ald. Camer. I. II. Post Αθηνες, sed post την ante Χιοι inseritur ab iisdem.

μεν) abest ab Arch. in quo & Vind. Αταρνεος. Tu adi ad L. I, 160.

Πανωνιον) Πανωνιον iisdem & Valla, semper. ποιησεν, ην) ποιητες, ην κομισαμενος Arch. Vindob.

οικετας) Iidem & Med. Pass. Ask. Thomas Mag. in οικετα & Valla: antea παιδας ex Ald. & aliis. Thomas M. & calamo scripti verissime, conf. dicta ad huius libri c. 4. Wessel.

ασμεμον) Omittit Thomas, quod hominis cupiditatem adprime sua praesentia indicat. Corrigitur praeterea αποδεξαμενον, cui in Musis alia potestas. Wessel. Post ως δε comma, post ταδε colon Ald. Cam. I. II.

ηδη) Cum ηδη & δη in Codd. alternentur, posterius eligebam. Verum Abresch. ηδη rario-re accipit notione pro μεχρι νυν, huc usque, qua Pausan. Achaic. C. 32 ipso observante, πυθε-δαι μεν ηδη τα ονοματα αυτων εκ ερχομεν. Wesseling.

εμων τις εργασατο) Arch. Vind. Valla. Ceteri cum Ald. τις τε προγονων εργασατο. Pauca, fche-

ſchedarum iuſſo, ut ſtribiligo in poſterum abeſſet, induxi. Quis enim τί σε εγώ — τις σε προγονών — ή σε aequis oculis adſpiciat? Deleta librariis tranſcripſi. Weſſeling. Poſt ληſαν comma, poſt εμας colon Ald. Cam. I. II.

ωπειδιζε) ωπειδισε Paſſ. Ask. Vind. cuius uſus eſſe poteſt. Poſt ροντων comma Ald. Camer. I. II.

ή τε τις) ή τις και Έρμοτιμος Arch. Vindob. ο̄ deſit & Askew. Poſt τιςις comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CVII.

εκελευ) Paſſ. Ask. Arch. Vind. ora Steph. prius εκελευσε.

της αν βεληται) της βελεται iidem omnes; neque ſperno. Poſt της comma Ald. Cam. I. II.

τηστων) τοστω Paſſion. Poſt νυκτες abeſt comma Ald. Camer. I. II, abeſt quoque poſt Έλαιοποιτον.

ταχρος) ταχρος εσχε Vind. Poſterius etiam Arch. Idem in Pariſ. A. & B. teſte Lareherio, niſi quod εχεν in B. exſtat. Olim ταχρος ex Ald. Statim Vind. Arch. φυλαξας. Plut. T. II. p. 610. C. ως μεν εχε ταχης και δυναμει εκαςο; nec Noſtri diſconvenit L. IX, 58. Weſſel

βασιλει) Med. Paſſ. Ask. Vind. Arch. in Aldo & reliquis βασιληα.

ταυτης, εδοξαν) ταυτας εδοξαν, loco ταυτης, Arch. Vindob. A me tacite praetermitti hoc non debet, quippe elegans, & vulgato haud quaquam poſterius. Opinabantur enim Perſae, minuta iſta promontoria naves eſſe Graecorum,

inde formido illis & fuga. *Wesseling.* Colon
post ἐκομίζοντο Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CVIII.

ἐγινετο) ἐγινετο Passl. Arch. satis bene.

οιχακνίαις) αιχακνίαις Arch. Vind.

νυν) abest ab Arch. Vind.

γνώμην ἀπεδεκνυτο) Non agnoscit γνώμην

Ask. neque Brit. in Vind. & Arch. ἐπεδεκνυτο.

Post ἀπεδεκνυτο abest comma Ald. Cam. I. II.

Post Ευρυβιαδης δέ comma in iisdem.

σφεις κακων) σφι Passl. Askew. σφεις Vind.

Arch. & κακων. Porro εργαζαίτο Arch. Vind.

Passl. Ask. Animum multiplex in schedis variatio percussit: quid ea intendatur, non adfirmavero. Ubi pronomine, vario in omnibus, ablato, εργαζαίτο probaveris, res solvendi pontis in consideratione erit, universae Graeciae ingens allaturum damnum. Si σφεις malueris, addendum erit καὶ τὴν Ἑλ. quorum equidem neutrum ausim, vulgato contentus, nec plane averfatus Arch. κακων, cui par c. 75 & IX, 36. *Wesseling.*

παρατο αν) plene Arch. Vind. pro περτω αν ex Ald. vulgato. Post οἱ ἡσυχην comma Ald. Cam. I. II.

προχωρεεν) προχωρεεν Arch. Post φανη-
εται colon Ald. Cam. I. II.

διαφθαρεται) Med. Passl. Ask. Arch. Pa-
rif. A. Olim ex Ald. διαφθαρεται.

προχωρησαι) Brit. προχωρησαι, ex quo Lau-
rentii succedere fluxit, saepeque legitimi locum,
sicuti paullo superius in Arch. & Thucyd. II, 5
invasit. Editum plerorumque consensu muni-
tur,

eur, indicans, Xerxi, modo strenue & prudenter egerit, singula per Europam oppida & nationes, partim captas, ultro partim, sese adiuncturas. Id vero προσχωρησαι velle, nemo ignorat. *Wessel.*

ελθαι) Ask. Med. Passion. ceteri cum Ald. ελθῃ.

Πελοποννησίων) οἱ Πελοποννησίων Arch.

ad Cap. CIX.

Post περιημεκτεον comma Ald. Cam. I. II.

ὀρμεσται) Arch. Vind. bene. ὠρμεσται alii cum Ald. Post βαλλομενοι abest comma, Ald. Cam. I. II. βυλλομενοι Arch. Vind. praeteraque es ὠλλοι, quod Jonum est. Prius es οἱ ὠλλοι ex Ald. post ταδε colon Ald. Cam. I. II.

πλειω) πλειω Arch. Vind. Commata post αναμασχεσθαι τε & post αυτες in Ald. Camer. I. II.

αενωσασμενοι) αενασασμενοι Medic. Pass. Ask. Post ηρωες colon Ald. Cam. I. II, comma post ανοσιου τε.

εμπιπρας τε) επιπρεις Med. Pass. Ask. videtur scripturae aberratio verioris. *Wesseling.* Comma post επιπρας τε Ald. Cam. I. II.

πεδας τε κατηκε) Ob vicinas duae forte litterae perierunt, ut scripserit εγκατηκε, nempe τη θαλασση. Diogen. Laërt. in Prooem. λ. 9 dixit: εις την θαλασσαν πεδας καθεναι κατειναι εις το πελαγος πεδων ζευγες Herodot. VII, 35. *Valkenar.*

εχει) desideratur in Arch. Vindob. Post ημιν punctum Ald. Cam. I. II.

καταμεινάντας) καταμεινάντας ἡμ. τ. αὐτ. ἐπι-
 μεληθῆναι Pass. Ask. Arch. Vind. Brit. Stephan.
 margo. Antea ex Aldo καταμεινάντες — ἐπιμε-
 λεθόμεν; commata post καταμεινάντες & post
 ἐπιμελεθόμεν habet Ald. Cam. I. II.

ἀναπλασασθῶ) Arch. Vind. Eustath. Ho-
 mer. p. 1425, 61. Olim ex Ald. ἀναπλασασθῶ
 σπορε) σπορας Eustath. Post εχεται abest
 comma Ald. Cam. I. II.

παντελως) Med. Askew. Passion. in ceteris
 παντελως.

ἀπελάσας) ἀναπελάσας Arch. Post βαρ-
 βαρον punctum Ald. Cam. I. II, comma in his
 post Ἑλληνιστῶν.

ἀποθῆκην) Med. Arch. Pass. Ask. ὑποθῆκην
 ceteri cum Aldo, tum ποιησασθαι Pass. Erant
 fortasse, qui ὑποθῆκην, notione παρεκκείσεως mo-
 tionis, illustrata Menagii diligentia in Laërt.
 I, 61 praeoptabunt. Equidem in Gronovii par-
 tes eo, Vallam arbitratus ex ipsius subsidio ἀπο-
 θῆκην invenisse. Πέρσας, Porto ob insolentem
 tonum suspectum, recte pingit Arch. Wessel.
 Sequentia cum his arbitror iungenda: ἐς τον
 Πέρσας ἡα (ἡν ἀρα τι μιν καταλαμβάνει πρὸς Αἰθ-
 ναιῶν παῖδος) εχῆ ἀποτροφῆν: ita tamen, ut partim
 etiam ad illa pertineant, τον Πέρσας, Persam enim
 faciūντι erat ἀποθῆκην, ad illam ut haberet receptum
 vel refugium, si qua urgeret necessitas, amicum
 ad certum tempus velut sepositum, aliquando
 usu futurum, eleganter vocat ἀποθῆκην, ad ἀπο-
 θετον φίλον in Lysiae P. 158, vide Markland, &
 qui hic ἀποθῆκην egregie tuetur, Abresch. Di-
 luc. Thucyd. p. 654. Valken.

ad

ad Cap. CX.

ταυτα μεν) μεν ταυτα Arch. Vind. & δι-βα-
λε Ald. Comma post Αθηναιοι δε & punctum
post επειθοντο Ald. Cam. I. II.

οι ανεγνωσμενοι) οι desit Arch. Vind.

επιξευσε) iidem & Pass. Ask. Brit. cum Ste-
phan. marg. Alii επετελλε cum Ald. — *Mis-
ere viros, iussus tacere.* Valla: τοις επετελλε στυγαν.
melior mihi lectio videtur marginis Stephan.
τοις επιξευσε στυγαν ες πασαν βασανον απικνεομε-
νοις τα αυτος επετελλετο βασιλει φρασαι quos,
utunque tormentis excruciantur, fidei cre-
debat occultatos silentio, quae regi mandaf-
set dicenda. *Valken.* Pristinum επετελλε dam-
nant schedae, quibus obsequor. *Wesseling.*

απικνεομενοις) Med. Pass. Askew. in Arch.
απικομενοις αν τητοις επετελλετο, reliqui απικο-
μενοις cum Aldo. Post τα comma Ald. Cam.
I. II, in quibus punctum post φρασαι & comma
post των, & post οι μεν, colon post πλοιω &
post ταδε.

Comma post αριτος & post τοι Ald. Came-
rar. I. II.

ο Αθηναιος) τοι Αθηναιος, & sequens σοι
omittentes, Arch. Vind. non profecto male,
mox υποργεεν Pass. Ask. cuiusmodi & alibi vi-
dimus. Post λυεν colon Ald. Cam. I. II.

απεπλων) Arch. Vindob. απεπλεον Ald.
& alii.

ad Cap. CXI.

Adest comma post Ελληνες Ald. Came-
rar. I. II.

πλω-

πλῶεν) ἐπιπλῶεν Arch. Vind. cui locus esse poterit.

Post περικατεατο abest comma Ald. Cam. I. II. περικατεατο nullo augmento, Arch.

ἐξελεεν) sic recte Arch. Vindob. antea ex Ald. ἐξελεεν. Post νησιωτεων abest comma Ald. Cam. I. II.

χρηματα αὐτῶντες πρὸς Θεμιστοκλεος) αὐτῶντες πρὸς Θεμισ. χρηματα. Pass. Ask. Arch. Vind ordine sat bono.

λογον τόνδε) τον λογον Arch. Vindob. Post μεγαλῆς abest comma Ald. Cam. I. II.

Post Περθω τε comma Ald. Cam. I. II. Plot. Themist. p. 122 citavit. Post χρηματα comma Ald. Cam. I. II.

ταῦτα) ταδε Arch. abest comma post vocem Ald. Cam. I. II.

εσαν αρα αἱ Ἀθηναί) αρα ησαν Ἀθηναί Arch. & Vind. Post ευδαιμονες colon Ald. Cam. I. II, commaque post ευ.

και θεων) Fingebat de Pauw και θεων — non absurde, modo necessitas adesset: insuper ἐπὶ Ἀνδρίῃς γε ἐνὶ γῆνι γεωπεννας ες τὰ μαλιστα ἀνηκόντας — ad Andrios certe non accedere, nisi maxime pauperes, & in primis, deas inutiles & noxias duas numquam eorum insulam relinquere, sed in ea gratum sibi domicilium habere, Paupertatem & Impossibilitatem. Γεωπεννας non homines, sed ipsas respicere deas, sic ab Andriis dicacioribus appellatas: ad Athenienses accessisse θεας χρεστες, ac si semper invisere θεας γεωπεννας, praeterque ceteros Πενιν και Ἀμνηχανιν insulae possessione delectari. Quae, doctissimo viro mirifice olim blandita, minime ex-

exagitabo, incertus, an ipsum αἰνέοντες ἐς τὰ
 μέγιστα, seu potius τὰ μεγάλα, uti lib. ε, 49 fe-
 fellerint, an repetiti toties post ἐπεὶ accusativi;
 hos certe improbavit, invito Herodoto, &
 praeceptore structurae H. Steph. de Dial. p. 138.
Wess.

τὰ μεγάλα) Med. Arch. Passion. τὰ μέγιστα
 Askew. Vind. Brit. Paris. A. B. & Ald. Post
 ἀνηκοίτας colon Ald. Cam. I. II.

ἀχρηστας) χρηστας Arch. Valla. Post φιλο-
 χωρεῖται abest comma Ald. Cam. I. II.

ἐπιβόλους) ἐπιβόλους Arch. & Vind.

ad Cap. CXII.

λογοῖσι τοῖσι — ἐχρησάτο) τοῖσι καὶ πρὸς βασι-
 λείᾳ ἐχρησάτο Med. Pass. Ask. praeterea χρεώ-
 μένης solus Medic. In ceteris λογοῖσι τοῖσι καὶ
 πρὸς Ἀνδρείᾳ ἐχρησάτο post λογοῖσι, post ἐχρη-
 σάτο & λεγών commata Ald. Cam. I. II. Ma-
 gnas cierunt hic turbas amanuenses, quorum
 Med. & consentanei veraces si fuerint, χρεώμε-
 νος, aut χρεώμενης Medic. exilio damnabitur,
 summa plerorumque concordia oblatum: sal-
 vum illud vocabulum perstabit, ubi de vulgato
 demutabitur nihil. Neque fatuus propterea
 fermo erit, tametsi ἀπειλητήριοι λόγοι praecesser-
 rint. Illa enim generatim minacia verba, haec
 τὴν Πείθῃ καὶ Ἀναγκῇ, nisi imperata praestentur,
 denunciantia. Verum vide magnum &
 eruditum Med. patronum. *Wesseling* Incredi-
 bile, *Gronovius* inquit, quantum infuscatus lo-
 cus. Nullos enim nuncios in praecedentibus
 legitur ad Andrios misisse Themistocles, sed
 ipsum poposcisse numos προῖσχομενον εὐς fer-
 mo-

mones, quos audivimus. Deinde abundantia est longe ineptissima, ut is, qui paullo ante dixit, Themistoclem ad alias insulas misisse *απειλητικῶς λόγους*, nunc, paucissimis verbis interpositis, dicat, eum *χρεώμενοι λόγοις τοῖς καὶ πρὸς Ἀνδρίους ἐχρησάτο*. Quis enim tam fatuus est, ut non sponte intelligat, eosdem vel certe similes adhibitos fuisse ab eo sermones in tali negotio, quod totum erat minax? Quin & vide, quantopere hic abeat Mf., in quo tamen videtur vera manus Herodoti *διὰ τῶν αὐτῶν ἀγγέλων χρεώμενος τοῖς καὶ πρὸς βασιλεῶς ἐχρησάτο*. Sic certe ipse ex eo notavi, & statim in eo maxima lux. Nulli enim fuerunt nuncii ad Andrios, & fatua manus illos huc adduxit, ubi non erant necessarii, cum omissi sint, ubi debuerant allegari, si fuissent. Eadem ista lascivia interposuit quoque vocem *λόγοις*. Sed notat Herodotus. Themistoclem in imperandis his pecuniis usum esse Sicino, quem in animo habebat locupletare, sicut etiam locupletavisse in superioribus dixit; ad quam rem poterat inservire haec curatio. Itaque adhuc abundat in lectione cod. Medic. vox *χρεώμενος* qua deleta sunt nitidissima omnia. — Haec Gronovius.

Post *Ἑλλήνων* colon, post *πολιόρκειαν* comma Ald. Cam. i. II, quod idem ponunt post *Καρυσιαν τε* & punctum post *Παριαν*.

διότι) ὅτι Arch. Post *Θεμιστοκλέως* abest comma Ald. Cam. i. II.

αὐτῇ) *τιμῇ* Vindob. Arch. quod Scholion. Ald. Cam. i. II.

ἀλλοὶ ἐδόσαν νησιωτέων) *ἀλλων νησιωτέων ἐδόσαν* Arch. Vind. Post *Καρυσιοῖς* comma Ald. Camer.

mer. I. II. Καρυσιοισι τε εδεν Ask. Καρ. γε εδεν
Pass. cui non adversor.

εφυγεν) Med. Pass. Ask. in ceteris ex Ald.
διεφυγον, cui sedes potuerat relinqui.

εκτεστο) εκτεατο Med. Pass. Ask. Brit. εκ-
τεστο Arch. ητεστο Ald. & ceteri omisso comma-
te. Reiskii εκτεστο genio sermonis & Arch. suf-
fragatione protegitur. Conf. L. IV, 62. Wessel.

ad Cap. CXIII.

Post Ξερξεα abest comma Ald. Cam. I. II,
positum post ναυμαχιν.

εξελαυνον) εξηλαυνον Ald. Cam. I. II.

ανωριην) Arch. Vind. Paris. B. Brit. ανωριη
Med. Pass. Ask. Paris. A.

Θεσσαλιη) Ask. Passion. Arch. Vind. & sic
solet scriptor, non Θετταλιη, uti Ald. &c.

απικατο) Med. Pass. Ask. Alii cum Ald.
απικετο.

μεν Περσας) μεν της Περσας Ask. Pass.; μεν
της μυρις Περσας Arch. & Valla. Praefert inso-
liri quidpiam: saltem παντας omisissent. Glos-
sam atque additamentum ex Lib. VII, 83 arbi-
tror. Wesseling. Post βασιλης punctum Ald.
Cam. I. II, abest his comma post μετα δε, sed
ponitur post Μηδης τε.

Βακτρις τε) Passion. Ask. ultimum deerat
Ald. &c.

την αλην ιππον) την ιππον tantum Arch.
Vind. Valla.

των συμμαχων) Med. Pass. Askew. Paris. A.
alii αλων συμμαχων uti Ald.

κατ'ολιγας) Legi nec posse, nec oportere
κατ'ολιγας verissima Abreschii animadversio,
ad-

advocantis Thucyd. III, 111 ὑπαπερισσαν κατ' ὀλιγας & L. IV, 11 κατ' ὀλιγας ναυς διελθόμενοι. Vide supra lib. II, 93 & Duker. ad Thucyd. L. VI. p. 400. Wessél. Post ὀλιγας colon Ald. Camer. I. II.

ἐς τοῖσι τι χρεῖσον) ἐς τι οἱ χρεῖσον Arch. tum συνεδρ. cum Passl. Forte lectio non esset deterior, καὶ ὅτοισι τι χρεῖσον συνεδρ. πεποιημενον. Est illud ἐτοῖσι Homericum & Herodoteum; Sophocleum ὅτοισι. Ad Homeri Iliad. O. 491. Eustathio adnotantur ὅτοισι, ἔτε, ὅτω, ὅτων, ἀντι τῶ ἀντιῶν, καὶ ὅτοισι de quibus unum restitui poterit Aeliano de N. An. V. c. 39 ad praedam a leone relictam τὰς αἰδοῦς ζωὰς ἡκούσας καὶ αἰσθάνομενας, ὅπῃ scribendum ὅτε λευψάνον ἐσι το κεῖμενον, cuius ista sint reliquiae. Valken.

Post αἰρετο abest comma, positum post φερπτοφορῆς τε, & punctum post ψελιοφορῆς Ald. Cam. I. II.

δε πληθος) δε το πληθος Passl. Ask. post μεν comma Ald. Camer. I. II, colon in his post Περσεων.

ἐσσονες) ἡσσονες Vind. Ask. contra morem. Post συμπαντας abest comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXIV.

Εν δε τετω) εν τετω δε Ask. Post χρονω δε εν τω commata Ald. Camer. I. II, in his colon post φονη, & punctum post ελεγε ταδε, comma habent post απο Σπαρτης, & post γελασας τε.

ὡς οἱ ευτυχανε) ὡς ετυχε Arch. Vind. Post επε colon Ald. Cam. I. II.

τοιγαρε σφι) τοιγαρε τοι Arch. Post τοιαυτας comma-

comma, idemque poſt ὁ μὲν, neque poſt δὴ
Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXV.

ἐν παντί) Abest ἐν Arch. & commata poſt
ἡμερησί & μέρας abſunt Ald. Cam. I. II.

εἰπαί) εἰπεν Arch. Vind. Paſſ. Ask.

ἀρπαζόντες) ἀναρπαζόντες Arch. comma poſt
vocem Ald. Cam. I. II, idemque poſt οἱ δέ.

δένδρεων) δένδρων Arch. Vind.

καταδρεπόντες) καταδιέποντες Paſſ. Citat
Suidas in Δρεπή, ἡσθιον legens. Poſt καταδρε-
πόντες comma Ald. Cam. I. II, quod non ha-
bent poſt κατησθιον, ſed ponunt poſt ἡμερῶν &
αὔραιον, & colon poſt λιμός.

ἐπιλάβαν δὲ λοιμός τε τὸν) Med. Vind. Paſſ.
Askew. Arch. antea λοιμός τότε τὸν, & in Ald.
λιμός. In ἐπιλάβαν exemplarium conſenſus eſt.
Vid. ad lib. VI, 27 λιμός quoque a manu prima
Pariſienſium unus, in quo a manu recentiore
λοιμός, teſte Larcherio, qui addit Τουπίου in
Emend. in Suid. P. 3. p. 333. edit. Britann. λιμός
praetuliſſe, morbumque a Graecis λιμόψωρον di-
ctum, quem Scorbutum vocare ſolemus, hic in-
telligendum, de quo Polybius lib. 3. p. 333 ſcripſit,
cuiusque etiam meminit in Excerpt. ex Polyb.
de virtut. & vit. T. 2. p. 1469 iisdem uſus ver-
bis, quae Herodotus ex Toupii hac correctio-
ne habet. — Poſt δυσεντερειν comma Ald. Ca-
mer. I. II.

ἐφθαιρε) διεφθαιρε Arch. Poſt τὰς δὲ com-
ma Ald. Cam. I. II, quod abest his poſt πολιται.

γίνοιτο) Arch. Vind. Med. Paſſ. Ask. Pri-
us cum Ald. γίνηται.

Appar. Herod. Vol. V.

H

μ

μελεδαινευ τε) defit τε Pass. & Ask. Post
 Διος abest comma Ald. Cam. I. II.

απατεοντος) απατεοντων των περι omiffis
 mediis Arch.

δικημενων) Arch. Vind. Pass. Ask. Brit. Ste-
 phan. margo οικεομενων ceteri, comma post vo-
 cem Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXVI.

Post Κρητωνικης abest comma Ald. Came-
 rar. I. II.

Θρηξ) Θρηξ Arch. Vind.

υπερφους) Pass. Ask. Arch. Vind. in aliis
 & Ald. εργασατο.

οιχετο) ωχετο Askew. Passion. & ορος Vind.
 Arch.

αλογησαντες) αλογισαντες Ald.

Περση) Ξερξη Arch. Vindob. Valla. Post
 πantes abest comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXVII.

Post διαλελυμενας comma Ald. Cam. I. II.

δη κατεχομενοι) de Pass. Placebat olim addi-
 ta litera κατερχομενοι, huc delati, sive reversi,
 ut in Aeschyleo, a Comico acerbius perstricto,
 και γαρ εις γην τηνδε και κατερχομαι. Quoniam
 schedae vetant, patior vulgatum, retentos ali-
 quantisper isthic declarans. Wessel.

σιτοις πλεω) τε πλεω Pass. Askew. non ab-
 surde.

Post ελαγχανον punctum Ald. Cam. I. II.

ad

ad Cap. CXVIII.

λεγόμενος λόγος) λόγος λεγόμενος Ask. Paſſ.
& Arch. Poſt αἰς abeſt comma Ald. Cam. I. II.

Αθηναίων) Αθηναίων omnes, Valla excepto,
quem ſequor. Juſtiſſimum εἰς Αθηναίων, toties
totiesque in Muſis pravum. Weſſeling.
ενθυτευ) abeſt Arch.

διεχρεετο) Ald. Arch. Vind. Brit. Pariſ. A.
B. διεχρητο Med. Paſſ. Ask. Bonum ex Aldo
atque aliis διεχρεετο, Jonici enim commatis
χρεεσθαι eiſdemque compoſita. Vide I, 21.
Weſſel. Poſt Ελλησποντον colon Ald. Cam. I. II,
idemque poſt Ασιν.

πλώνοντα) Arch. Vindob. ante cum Aldo
πλεοντα.

Στρυμονική) Laurentii a Strymonia anſam do-
cto viro praeſtuit corrigendi Στρυμονικήθεν, quo
facile carebimus. Ab amne ventus Boreas
Στρυμονιος & Στρυμονιος, iſque impetuoſiſſimus.
Callim. H. in Del. 25 Τειχεῖς μὲν καὶ λαοὶ ὑπὸ
εἰπῆς καὶ πέποιεν Στρυμονίᾳ Βορέαο. Hinc Ae-
ſchylī πνοαὶ δ' ἀπὸ Στρυμονος μόλησαι κακοσχολοι
Agam. vi. 200. Callimachum reſpexiſſe Helych.
videtur in Στρυμονιος. Weſſel.

ἵ) ἡγαγε) deficient iſta duo fragm. Pariſ. in
Arch. μάλλον γὰρ τοί.

κυβερνήτῃ) κυβερνήτην Paſſion. Poſt καὶ τον
comma, poſt εἰπαί punctum Ald. Camer. I. II,
idemque poſt proxime ſequens εἰπαί.

οἰκε) Med. Ask. Paſſ. male alii φοικε. tum
εἶναι ἐμὴ σωτηρίην Arch. Paſſ. Poſt ὑμεῶν & τον
μὲν commata Ald. Cam. I. II.

εκπηδαν) εκπηδεσεν Arch. Vind. Perplacet εκπηδεσεν, ut ενδιαιτεσθαι, καταμπεργεσεν, & χρεσθαι. Wesseling. Post προσκυνεσθαι comma Ald. Cam. I. II.

δωρησασθαι) δωρησαι χρυσω στεφανω Arch. Vind. qui δωρησασθαι. Post κυβερνησας punctum Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXIX.

αλλος λεγεται λογος) αλλος λογος λεγεται Arch. αλλος etiam Vind. & sine articulo λογος Pass. Valla non dissimile habuit: antea cum Ald. αλλος λεγεται ο λογος. Scripta exempla, quod impeditum erat, sic optime explicant. Respectus est ad initium c. 28. Wessel. Post πινος colon Ald. Cam. I. II.

ερεθη) ειρεθη Pass. ερεθη Vind. ερεθη in Pass. nihil habere damnabile, ostendi ad lib. 4, 257, atque alibi. Wessel. Post αντιξοον abest comma Ald. Cam. I. II.

μη εκ) μη deficit Arch. Vind. Post ταιονδς comma Ald. Cam. I. II, idemque post τας μιν.

επι τε) εκ τε Arch. Vind. Valla, & forte verius. Post κατασρωματος abest comma Ald. Cam. I. II.

των δ' ερετων) και των ερετων Arch. abest comma post ερετων Ald. Cam. I. II.

προτερον μοι) Medic. Pass. Ask. ab aliis & Ald. pronomem negligitur.

ad Cap. CXX.

τιρη χρυσοπασω) Arch. Vind. Valla, τρης Med. Ask. Pass. τρης Paris. tres, Ald. Brit. Donasse dicitur Abderitanos aureo acinace, και τρης

τινὴν χρυσοπάσῳ· quod ex codd. revocabitur; tiaram tamen infrequens fuiſſe puto Regium donum; Acanthios eodem, quo Abderitanos, honore Rex dignatus VII. c. 116 ἐδάρησατο ἐδῆτι Μηδικῇ. Nusquam etiam auro distinctam χρυσοπάσῳ memoratam legi tiaram: de qua praeter Briffon, multa Gataker A. M. P. c. 24, sed alibi reperias χρυσοπάσῳ ἐδῆτα, & τὰ χρυσοπάσα τῶν ἐνδυμάτων. Valken. Ex Vallae Latinis locum instauravit de Pauw: recte factum Mss. testantur. Medic. & paucorum τρεμεῖ formam praefert insolitam, nec usquam obviam, cedereque meliori debuit. Quid de docto in Germania viro (Heilmanno, cui hanc tribuit sententiam Degenius) existimabimus, Aldinum τρεμεῖ χρυσοπάσῳ, tuente, & poculum auro inductum excogitante? Quid? sed mihi tempero. Τρεμεῖς, si qua apud audaciorem poetam, in Musis & solutae orationis auctoribus, de poculo nusquam. Mos quoque Persicus, uti ad hunc diem in Oriente, donare vestes, tias, acinaces, *Wesch*. Post καὶ ante ὡς abest comma Ald. Camer. I. II.

ἐμογε ἑδάμῳς πίσα) Pass. Ask. Arch. Vind. Brit. ora Stephan. alii cum Aldo μὲν ἑδάμῳς ἐμοί πίσα.

ἐξ Ἀθηναίων) ἐξ Ἀθηναίων omnes praeter Vallam, Ἀθηναίων recte legentem. Post οἷσα abest comma Ald. Cam. I. II.

πρὸς τὴν Ἑλλησπόντον &c.) τὰ δὲ Ἀθήνηαι ἰδούται πρὸς τὴν Ἑλλησπόντον μάλλον ἢ τὴν Pass. Askew. Arch. Vind.

ad Cap. CXXI.

Abest post Ελληνες comma Ald. Cam. I. II.
 εγενοντο) εγινοντο Pass. Vind. Arch. & εξε-
 λθεν Arch. Vind.

δηωσαντες) δηωσαντες Arch. Vind.
 νυν τοιςι) νυν defit Ask. post ακροθινια com-
 ma Ald. Cam. I. II.

διεδασσαντο) εδασσαντο Ask.
 απεπεμψαν) Med. Pass. Ask. Brit. alii cum
 Ald. επεμψαν. Post εκ των comma Ald. Came-
 rar. I. II.

δωκαδεκα) Med. Askew. Pass. ceteri cum
 Ald. δυαδεκα, Valla tantum decem. Mox εζηκε
 Arch. Vindob. Post ετος comma Ald. Ca-
 mer. I. II.

ad Cap. CXXII.

Πεμψαντες) Haec apud Plut. Malign. p. 871.
 οι Ελληνες) abstunt ista duo Askew. qui mox
 cum Pass. επερωτεον non επηρεωτεον, ut antea ex
 Ald. Post ε δε comma, & εχει Ald. Cam. I. II.

αλλα απαιτες) Arch. Vind. Askew. plene,
 αλλ Aldus &c. post αυτες comma Ald. Came-
 rar. I. II.

Κροισεω) Med. Pass. Ask. in Arch. χρυσω,
 male, etsi crater aureus fuerit. Redi ad L. I,
 51, in ceteris Κροισω.

ad Cap. CXXIII.

Post ληιης comma Ald. Cam. I. II, idemque
 post ζεατηγοι.

διενεμον) Med. Pass. Ask. διενεμοντο Paris. A.
 B. Brit. Ald. Steph. εφερον Arch. Vind. No-
 lo,

lo, quamquam locuplete priſtinum auctoritate munitur, litem recepto movere. εφερον, quod duobus in codd. adſtipulatores Ariſtiden T. II. p. 218 & Plutarch. Them. p. 120. D. nanciſcitur: hic enim απο τῆ βωμῆ τὴν ψῆφον εφερον οἱ στρατηγοί, plenius ille, καὶ φεροντων τὴν ψῆφον απο τῆ βωμῆ τῆ Ποσειδωνος περὶ τῶν ἀριſτεων unde Canterus Chaeronenſis arae Neptuni, Ποσειδωνος, titulum inſtauratum voluit, Noſtro praeſente. Ambo vero in latis ſententiis ab Herodoto abeunt, & ſumtas ex ara tabellas, ſive ψῆφες ſignificant, nec prave, pro diverſo reſpectu. Weſſel. Revocarem reiectum δινεμεντο. Athenis, cauſſa utrimque dicta, qui iudicibus diſtribuebant ſingulis τὰς δύο ψῆφες, hi dici poterant διανεμεν τὰς ψῆφες. Sed apud Herod. Graeci duces inter ſe calculos dividentes, quibus ferrent ſuffragia, δινεμεντο τὰς ψῆφες & quidem ἐπὶ Ποσειδωνος τῷ βωμῷ ad altare Iſthmii Neptuni; ut Dei maiestate moti ſanctè iudicarent: τὸν πρῶτον καὶ τὸν δευτερον κρινοντες (ſive κρινοντες, iudicatori) ἐκ πάντων. Herodotea Plut. interpretatur in Themist. p. 120. D. Hoc Athenis etiam nonnumquam factum liquet ex Demoſth. de Corona p. 162, ubi ἡ βῆλη ἡ ἐξ ἀρεῖα παύς dicitur απο τῆ βωμῆ φερεſα τὴν ψῆφον. Or. c. Macart. p. 601 τὴν ψῆφον, καίοντων τῶν ἱερῶν, απο τῆ βωμῆ φεροντες τῆ Διὸς τῆ Φρατρειῶν, — εψηφισαντο τὰ δικάια. Valken. Poſt πάντων comma Ald. Cam. I. II.

αυτεων) abeſt Arch. Vind.

ἐκάſτος) Sic omnes; ἐκάſτον edit. Gronov. operarum error eſt, Viſe lib. 3, 82.

H 4

Θεμ.

Θεμιστοκλῆς) Θεμιστοκλῆς Arch. Vind. Ask.
Post οἱ μὲν comma Ald. Camer. I. II, idemque
post Θεμιστοκλῆς δε.

ad Cap. CXXIV.

ἐβωσθη τε καὶ ἐδοξωθη) Vindicavimus prius
ab iniuria H. Stephani L. VI, 131. Εδοξωθη in
eadem recensione voc. Herod. legi posse ἐδοξω-
θη, quod utique ipse, Aldo deserto, mutave-
rat, suspicionem movet, nec urget tamen, id-
que rectissime. *Wessel.*

πολλὸν) πολλῶν ora Stephan. ex Aldo. Post
Θεμιστοκλῆς punctum Ald. Cam. I. II.

δε μιν) γε Ask. καλλιτευοντι Vind.

απειοντα) Arch. Vind. Passion. Ask. margo
Steph. ανιοντα olim. αν ιοντα duabus vocibus
Ald. Camer. I. II. Legerem ex marg. Stephan.
απειοντα quo honore neminem alium dicuntur
prosequuti: hoc apud Thucyd. I. c. 174. Spar-
tanis in memoriam revocat Orator Atticus.
Valkenar. Non nescio patrocinium, veteri ανι-
οντα paratum. Praestat ex scriptis exemplis de-
promptum, estque apud Aristid. T. 2, p. 219 in
memorabili hoc Atticum imperatorem dedu-
centium & prosequentium comitatu: memora-
bili inquam; nihil sane ad honorem amplius &
ad gloriam magnificentius, publice a Spartanis
laudato accedere potuit, quam a CCC, equiti-
bus primae nobilitatis, & regum stipatoribus,
L. 6, 56 ad Laconicae fines honorifice deduci.
Praedicant hoc eius decus Aristides, Plutarchus,
Atheniensiumque legati, ad Spartanos peroran-
tis in Thucyd. L. I, 74. *Wessel.*

ἔρων)

εραν) Arch. εραν alii cum Ald. Post ανθραν
ων & ταν commata Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXXV.

Αφιδναεος) Αθηναεος Arch. Valla neutrum
habet, cui Αφιδναεος haud agnoscanti, nedum
Αθηναεον, modo plures afforent suffragatores,
adensum cupide praeberem. Timodemus Bel-
binita fuit. Memini pulcre, Jo. Meursium in-
sulam Belbinam Atticae populis sive pagis sine
teste inferuisse, & Sponii meruisse censuram,
errantis tamen longe ob negatos insulae incol-
as. Alia omnia Strabo VIII. p. 576 & IX. p.
611. Jam Belbinita si Timodemus, quomodo
Aphidnaeus? Nam Αθηναεος Arch. ex sequenti-
bus, quoniam librarius, sicuti in Valla, aliquid
deesse suspicabatur, huc venisse videtur. Fuis-
se vero Belbinitanum acre Themistoclis respon-
sum arguit. Simile Platonis de rep. 1. p. 330.
A. & Plut. Themist. p. 121. A. quo Seriphio
obtrektatori Themistocles, αλλ' ετ' αν εγω Σε-
ριφιος ων, εγενομην ενδοξος, ετε συ Αθηναεος. Qui
quidem ex insula Seripho, hic ergo ex Belbina,
insula ex adverso Atticae obscuriore, cuius ha-
bitatores ob vilitatem adeo contemtibiles, ut
Βελβινιτης Graecorum conviciis celebraretur.
Testis est Teles Philosophus apud Stobaeum
Serin. 38. p. 233, ubi nunc Βελβινιτης, sed
ad Nostri praescriptum de Abr. Ortelii sententia
reformandus. Si boni tamen commatis Αφιδ-
ναεος, quod valde metuo, quippe dicto Themi-
stocleo nervos incidens, solum superest, ut
Timodemus, domo Belbinita, ius civitatis
Athenis ob nescio quae merita, qualis de Pau-

divinatio, consequutus fuerit, & Aphidnaeis additus. *Wessel.* H. Steph. ad h. l. Valla, inquit, Αφιδναίος omisit, aut potius non legit, quod certe suspectum etiam reddunt, quae sequuntur: Vallae potius suspectam fuisse puto codicis scriptionem Αθηνάιος, in Arch. etiam inventam, atque illum omittendum censuisse, quod emendare non poterat. *Valkenar.*

ἐπιφανεων) ἐπιφανεων ανδρων Arch. Vindob. Pass. Valla, Steph. margo: deerat ultimum Ald. &c. Adiuncto ex schedis, nihil ad hanc rem utilius. *Wessel.* Comma post ἐπιφανεων Ald. Cam. l. II.

καταμαρτυρων) Arch. Vind. Valla, non uti ceteri cum Ald. καταμαρπτειν. Eximiam lectionem καταμαρτυρων Herodoto vindicavit *Wesseling.* in Diss. Herod. p. 203. *Valkenar.* Retinendum καταμαρπτειν, an codd. καταμαρτυρων revocandum, haesitavi. Visum hoc a Valla, quod Portus coniiciendo tenuit, lectum, aequius melius. Nam καταμαρπτειν inprehendendo tritum, solitarie deponi, vix tolerabile. Contra καταμαρτυραν ex more Ionico καταμαρτυρεν, protervi hominis & invidia rumpentis insaniam egregie declarat. Quo qui ingenio μαρτυρωμενοι κυνοθεσσεις Aeschilo Suppl. 766. *Wessel.* *Larcherius* καταμαρτυρων quoque invenit in Paris. A.

ἐς Λακεδαιμονα) ἐς Σπαρτην iidem. Alterum scholion est.

εχοι) Med. Pass. Vind. Ask. Paris. B. Reliqui cum Ald. εχει.

επει τε ην επαιετο) Med. Pass. Ask. Arch. Vind. Brit. Valla. Antea ex Ald. ενεκετο, και

εκ

ἐκ ἐπαυετο. Scholion ἐνεκετο καὶ Mſſ. extrudunt, alioqui non in absurdis, uti L. VII, 158. *Wess-ſel.* Post τοι comma Ald. Cam. I. II.

ἐτ' ἂν συ) εἰτε συ Arch. Vind. Post ἀνθρώπε punctum Ald. Cam. I. II.

τοσδετον) Med. Ask. τοσδετο Passion. Arch. Vindob. levi discrimine: praeterea μεν tantum Ask. Med. Pass. Ceteri cum Ald. μεν νυν. *Vinde Miscell. Obs. Vol. III. p. 146.*

ad Cap. CXXVI.

εἰρατε) εἰρατε τε Med. Pass. Arch. Askew. εἰρατε τον Vind. alii εἰρατε ὄν cum Aldo. Post ὁ μεν comma Ald. Cam. I. II.

ην) desideratur in Passion. & Medic. non absurde.

ἐγενετο) ἐγενετο Pass. Post πορευομενος abest comma Ald. Cam. I. II.

Ποτιδαητησι) Ποτιδαητησι & consimiliter post pauca Arch. Ask.

οἱ γὰρ) & γὰρ ex errore typogr. Ald.

ἐκ τῆς Σαλαμινος) ἐκ Σαλαμινος idem, Vindob. Pass. Post αὖς de comma Ald. Cam. I. II.

ἄλλοι) Arch. Vind. οἱ ἄλλοι Ald. & alii.

ad Cap. CXXVII.

οἱ ἐκ' τε) deficit οἱ Pass.

Κριτοβελω Τωρωναιω ἐπιτροπευεν) Κριτοβελω ἐπιτροπευεν Med. Pass. Ask. omissa media voce Τωρωναιω. Non ausim, hinc quidquam auferre aut demutare; non ἐπιτροπευεν, in cura & administratione civitatis frequens L. 3, 15 & 82; non Τωρωναιω siquidem Toronaei is generis. De Valla fileo. Recte castigatur, ad unum Cri-

Critobulum adplicans, quod toti Chalcidicae genti concessum, conf. H. Casaub. in Strabon. X. p. 685. *Wessel.*

ad Cap. CXXVIII.

Post προθυμως comma Ald. Cam. I. II.
(συιτιθεται) marg. Steph. Vind. Arch. Pass.

Askew. Brit. quod placuit: antea συυτιθεται.

Post αρχην comma Ald. Cam. I. II.

(ειπαι) ειπεν Arch. Vind. Pass. Brit. punctum post vocem Ald. Cam. I. II.

(βιβλιον) βιβλιον Pass. Arch. etiam in seqq. porro Τιμοξενος θελων Arch. Vindob. & similiter mox.

(γλυφιδας) Explicat Suidas in voce. Haec minus recte conversa egent levi correctione, τοξευματος περι τας γλυφιδας περιελιξαντες: verbis adiectas sic solet Noster repetere praepositiones: ad eam rationem Aeneae suo Casaubonus restituit: οι δε τη τοξευματος περι τας γλυφιδας ελιξαντες το βιβλιον: circa sagittae crenas epistolam volventes. *Valkenar.*

(προδιδας) παραιδιδας Ask.

(ε Αρταβαζος) Articulum non agnoscit Pass. Post βληθεντα comma, colon post πολεμω Ald. Cam. I. II.

(παρην) Pass. Ask. Vind. Arch. Paris. A. B. Brit. Ald. ex Med. παρησαν, quem deserui, sine ullo fulcro incedentem: structura tamen non improba, & L. III, 114, atque alibi sese offerens. *Wessel.*

(καταπληξαι) καταπλεξαι Arch. quod probavit recepitque *Larcher.* μη καταπληξαι Τιμοξενον προδοσιγ, de prodicionis supplicio in Latinis

nis Vallae sumuntur, indignante, neque iniuria, Porto, qui, ob prodicionem Timoxenum metu non percellendum, ex communi eius verbi notione, haud prave. Mihi, ut ingenue dicam, blanditur quodammodo Arch. μη καταπλεξαι — προδοσιη non implicare prodicionis crimine. Notum in Mafis καταπλεκειν usu diverfiore, nec hunc tamen sermonis genius adspersatur. *Wesseling*. Post προδοσιη colon, post ο μιν δη comma Ald. Cam. I. II. (αυτων παραδοσιν εγενετο) εγεγοισε Arch. Vind. Passion, ora Steph. haud male, uti c. 139.

ad Cap. CXXIX.

Post Αρταβαζος de abest comma Ald. Camer. I. II.

παρισταν) παρησαν Arch. Ask. loco παρησαν, quod verius opinor.

μεν μοιρας) μεν abest Arch. qui mox cum Vind. διοδοιπορηκεσαν sine augmento. Post τας ante διελθοντας comma Ald. Cam. I. II.

οση) οσην Arch. post λεγουσ abest comma Ald. Cam. I. II.

γενομενη) γενομενης Arch. γενομενη Pass. Ask. Post οι μεν comma Ald. Camer. I. II, idem post επισημενοι, & colon post διεφθεροντο, comma post επισημενους in iisdem.

Ποτιδαιηται) οι Ποτιδαιηται & mox iidem: scribunt Ποτιδαιηται Arch. Ask. Post επιπλωσαντες comma Ald. Cam. I. II, idemque post ρηχης, & post πλημμυριδος, colon post τοδε.

τη Ποσειδεωνος ες τον νηον) ες τη Ποσειδεωνος τον Arch. post νηον comma Ald. Cam. I. II.

το εν τω πρῶτῳ) Quatuor ista negligit Arch. Post Περσεὺν comma Ald. Cam. I. II. τοῖπερ) οἵπερ Arch. Ask. Pass. Vind. Post περιγενομενὸς comma Ald. Cam. I. II. ἔτω ἐπερῆσαν) absunt haec duo M. d. Pass. Askew.

ad Cap. CXXX.

ναυτικός) ναυτικός στρατός Arch. Vind. Ald. quorum vocum ultima defuit Med. Pass. Askew. Brit. Gronov. Wesseling. Hanc vocem ultimam expellit Mf. ut rursus in principio capitis proxime sequentis, & 9, 95 dicuntur οἱ τὰ ναυτικὰ στρατηγοί. Et toties iam in antecedentibus ὁ πῆζος, etiam mox rediens. Quin etiam vox ista huc non convenit. Neque enim classarius exercitus transfretavit alias pedestres copias, sed nautae & classarii. Gronov. Satis olim commodum ὁ δὲ ναυτικός στρατός ὁ — Wesseling. Post Ἀσιν abest comma Ald. Cam. I. II.

ἐκ Χερσονήσου) defuit Ask. διαπερθεμευσεν Arch. τῶν ἐχθρῶν Pass. Ask.

ἐπιλαμψάντος) Codd. etiam praebent I. c. 190 εἰς ὑπελαμψε. hic si darent εἰς de ὑπολαμψάντος, praeferrem ut usitatus; hoc ubi habet Chariton III. p. 11, 9 dedit Herodotea, d'Orvillius, ex ἐπιλαμψάντος hoc in loco maius incrementum colligens; sed confutat illud vox adiecta πρώτος paullo etiam post memoratur το εἰς γένομενον, opposita ad εἰς ὑπολαμπον, vel ὑποφαίνον. Nusquam apud Xenoph. invenietur, ut puto, εἰς ἐπεφαίνε sed εἰς ὑπεφαίνε p. 292, 27. 300, 17 & alibi. Sic Livius orditur libr. 22. Jam ver apperebat, & Hannibal ex hibernis

nis movit: ista codd. lectio ceteris videtur an-
teponenda. Hic Herodoto scribi quoque po-
tuerat, ut alibi solet, αμα τε εαρ υπελαμπε; και
ο ναυτικος συνελεγετο ες Σαμον: eleganter nunc
ponitur, πρωιος συνελεγετο: maturus, pro πρωι,
pro οψε, fero, ut Latinis *ferui*, non usurpatur,
quod sciam, οψιμος, sed επιζων: pro σιότης ον-
τος, σκοτίας adhibetur, ut *vespertinus*, *Valken*.

πρωιος) πρωτος Arch. Vindob. ex Scholio.
Post βαγαν comma Ald. Cam. I. II.

προελομενος) προελομενος Arch.
ο Αμιτρε) Fuerat Ιθαμιτρε, sicuti lib. 9,
101, cuius priore obsolescente litera, mutata-
que altera, id prodiit, quod cernitur: nam
eundem describi, dubio vacat. Fucritne Αρτυν-
της Ιθαματρεω L. 7, 67 huius frater, & patris
hinc corrigendum nomen, non adfirmavero.
Wesseling.

προησαν) προησαν Arch. Vindob. προσαν
Ask. προησαν Pass. antea προισαν ex Ald. ve-
rius προησαν ex codd. discorde scriptura, & το
προς εσπερης, quod cap. 132. *Wessel*.

το προς) Pass. Ask. alii τα.
Post υδεις punctum Ald. Cam. I. II. εδε εις
Arch. Vind.

ε μεν) ε μην Ask. & sic Reiskins.
ελευσεσθαι) margo Steph. Pass. Ask. Arch.
Vind. Brit. quod satis; προσελευσεσθαι antea.
Post φυλασσειν comma Ald. Cam. I. II, colon
in his post θυμω.

πολλω) πολλαν Arch. Vind. bene. Vide c.
13 & VII, 7.

εβουλευοντο) εβουλευσαντο Pass. comma post
vocem Ald. Cam. I. II.

αι τε) αι τι Ald. Cam. I. H.
 δυνασται) Pass. Ask. Med. Arch. Vindob.
 antea δυναντο. Post ποιειν colon Ald. Camer.
 I. II, comma post ατακτερον in iisdem.

ad Cap. CXXXI.

Post εων comma Ald. Cam. I. II, idemque
 post πεζος & post παυτικός.
 Ηγησιλεω) Ησιλεω Arch. Valla. τε η Γησι-
 λεω Ald.

Χαριλλε) iidem, alii Χαριλε cum Ald. Am-
 plexus Χαριλλε suum nomen, obtemperans Pau-
 saniae, pluribusque aliis: vide Χαριλλε apud
 Plut. Lycurg. frequentatur titulus *Weseli*.

Post Ηρακλεος comma Ald. Camer. I. II,
 quod abest his post παντες.
 δυν) δυν Arch. Post οι αλλε abest com-
 ma Ald. Cam. I. II.

Ex Eurythenidarum familia Ηγησιλεως L.
 VII, 204 leniore est spiritu; hic lib. VI, 65.
 Αγισ, non sine lite. Reliqua Proclidarum seri-
 es, ubi scriptores priscos in consilium miseris,
 multis premetur difficultatibus. Omnes ait re-
 ges fuisse, exceptis duobus primis post Leuty-
 chiden depositis. Ubi vero Anaxandridae re-
 gis, filii Theopompi, nepotisque eiusdem Ar-
 chidami, pronepotis Anaxilai, & abnepotis Leu-
 tychidae inter Spartanos reges mentio? Pausa-
 nias III, 7. Proclidarum successionem multo
 digessit aliter, habetque sibi suffragatores mag-
 nae in talibus auctoritatis. Ista ad incommoda
 cum Palmerius animum attenderet, nossetque
 Aristodemum, Aristomachum, Cleodaeum,
 Hyllum in Spartacorum regibus haud censerī,
 scrip-

scriptum fuisse decrevit, πλην των δ' ὕστατων καὶ των ζ' μετὰ Δευρυχίδεα πρώτων καταλεχθέντων, exceptis quatuor ultimis, & iis septem, qui post Leutychem recensiti sunt. Exercit. in G. Auct. p. 39. Quae optimi viri medicina modum excedit, nec pravis sanitatem reddit. Prava reliquit, quae fingi debebant, Χαρίλλου, τοῦ Πολυδέκτου, τοῦ Εὐνομίου· nam Charillus Polydectis fuit filius, Eunomi nepos, sicuti Jo. Meursius Regn. Laced. c. 16 & Ed. Simsonius Chron. A. M. 3107 docuerunt. Perperam abest Σουρ, Euryphontis pater, Proclis filius, eodem Meursio c. 15 monstrante. Omnes hae turbae & errores iniuriae temporum & librariorum debentur, expeditu, silentibus codd. inextricabiles. *Wessel.* Leutychem pater & avus memorantur etiam supra VI. c. 65 proavus, abavus, ceterique maiores ad Theopompum usque aliunde ferme sunt ignoti, quippe qui Sparta non regnaverint. Sed si septem isti, qui post Leutychem primi memorantur, non fuere reges, scribi non potuit hoc capite: ἔσονται πάντες πλην των ὀκτὼ· corrigendum videtur: ἔσονται πάντες πλην των ἑπτὰ των μετὰ Δευρυχίδεα πρώτων καταλεχθέντων, εἰ ἄλλοι βασιλεὺς ἐγενοντο Σπαρτης· levissima correctio, quae Jac. Palmerio debetur, fit unius literae mutatione, reliqua Palmerii molimina probari nequeunt. Reges Proclidas enumerans Herod. forsan in generis auctore Procle substitit, aut in primo potius iuxta Lacedaemonios rege Aristodemo; atque hunc etiam ultimum posuerat recensens Eurysthenidas VII. c. 204. Ab aliis dissentientes Lacedaemonii VI, 52 λεγούσι αὐτὸν Ἀριστοδήμον.

Appar. Herod. Vol. V. I 401

μον τον Αριστομαχε, τε Κλεοδαμ, τε Ὑππ, βασι-
 λευοντα αγωγεν σφρας: quantillum iam fuit
 exemplaria Herodotea corrigentibus illinc re-
 petitos Aristomachum, Cleodaeum, Hercu-
 lem, ad utramque seriem adiciere, aut in mar-
 gine memoratos in contextum recipere. —
 Septem istis omiſſis hic, si vera suspicor, de-
 eem reges memorarentur Lentychidae proge-
 nitores ex Heraclidis ſati, Aristodemus, Procles,
 Sous, (hunc recte, opinor, Jo. Meursius inter-
 ferit reliquis, Eurypontis patrem, de R. Lacon.
 c. 15.) Euryphon, Prytanis, Eunomus, Poly-
 dectes Charillus, Nicander, Theopompus:
 hic, Herodoto decimus, alias regum dicitur
 ex ista familia nonus, quia non Aristodemus,
 sed primus rex ſtatuitur Procles. — In his
 nostris, Jonice scriptis, mirari licet formam
 nominis, Ευρυφαντες, illam quidem inſtar alio-
 rum ex αων contractorum legitimam, sed in
 hoc nomine inauditam; in quo ſcribenda nota
 noſtrorum tantum exemplarium, sed & vete-
 rum eſt inconstantia, quam expoſuit F. Syl-
 burg. ad Pauſan. p. 208, hinc incerti fluctuant
 recentiores P. Faber Agon. III. c. 18. Jac. Pal-
 mer. Exerc. p. 381. N. Cragius, Jo. Meursius,
 Ez. Spanheim ad Julian. p. 129. Ευρυφαν, hoc
 loco poſitum, commendat, quam genuinam,
 puto, ſcriptionem Ευρυπαν, Pauſaniae; me iudice,
 tribuendam & Blutareho, in cuius T. I. p. 662.
 E. pro Ευρυπαντι δε, ſcribendum Ευρυπαντιδας
 — παρεσχον. Rariſſimam formam patronymi-
 cam nobis ſervavit, Etymol. p. 397, 12. Ευρυ-
 πανδης, quae non ſane cenſeri debet ex Ευρυπον-
 τιδης κατὰ ſυγκοπήν nata, ſed potius ex οιδης
 con-

contracta, sicut Μινωδης & similia. *Valken.* —
Corruptus sine dubio locus. Herodotum Spar-
tanorum regum genealogiam & successionem
ignorasse, vix credibile. Librariis ergo erro-
res debentur. Quare cum *Valkenario*: ἔτοι πάν-
τες, πλην τῶν ἑπτα, τῶν μετα Λυτυχίδεα πρώτων
καταλεχθέντων, οἱ ἄλλοι βασιλεῖς ἐγενοντο Σπαρ-
της· corrigendum censemus; τὰ Σαα librario-
rum culpa post τὰ Ευρυφώντος excidisse, ibique
inferendum, & Polydectem, & Eunomum
transponendos cum *Larcherio* iudicamus. Euno-
mus enim Prytanis, & Polydectes fuit Eunomi
filius, uti recte in Pausania collocantur. Sic
omnia expedita.

ad Cap. CXXXII.

ἐς τὴν Σπαρτὴν) ἐς Σπαρτὴν Arch. Passion.
Vindob.

ῥασιωται) ῥακτιωται Arch.

Στραττι) Σταττι Arch. Valla. Post ἐπιβη-
λυσοντες de comma Ald. Cam. I. II.

ἐγενοντο) ἐγινοντο Ask. Pass.

ἐξενεικάντος) ἐξενεικάντες Ald. Cam. I. II.

Post ἔτω δὲ comma Ald. Cam. I. II. οὗτοι οἱ
λοιποὶ Arch. post εἶοντες comma Ald. Came-
rar. I. II.

ὑπερῆσχον ἐκ τῆς) ὑπερῆσχον τῆς Χίης Arch.
τῆς abest Ask.

οἱ προηγάγον αὐτὰς) προηγάγον δὲ αὐτὰς Arch.
Vindob.

πρὸς ὡς) πρὸς ὡς Arch. Post Εἰλησι co-
lon Ald. Cam. I. II.

ἐμπειροῖσι) ἀπειροῖσι Arch. post ἐναι πυλ-
ῆτον Ald. Cam. I. II.

ηπιστατο) επιστατο Arch. Vindob. neque id prave.

τοιητω) τοιητον Arch. concinnius, five τοιητο, quae & Pavii coniectura, belle observantis, planiorem futuram descriptionem, si το προς εσπερης κακωτερω Σαμω & το προς την ηω ανωτερω Δηλω Scriptor maluisset. Sic manifestior Persarum ex orientis plaga progressus infra Samum & Graecorum ab occidente ultra Delum. Verum noster maluit vulgatum, habita utriusque itineris diversa ratione & respectu. *Wesseling*. Post βαρβαρες comma Ald. Cam. I. II.

Δηλω) Δηλος Pass. & mox δε es το cum Askew. loco δεος melius εφυλασσε iidem, Arch. Vind. Brit. ora Steph. Valla: antea εφυλασσαν cum Ald. δεος το μεσον εφυλασσε ab ipsa re & schedarum auctoritate commendatur. Conf. L. IX, 89. *Wesseling*.

ad Cap. CXXXIII.

Comma post Έλληνες Ald. Cam. I. II, idemque post Μακεδονιος δε.

ορμεωμενος) ορμεομενος Arch. & κατω χρησηται. Post τω ante ενομα comma Ald. Cam. I. II, idemque post Mus.

χρησαιμενον) χρησομενον Arch. Vind. Post των comma Ald. Cam. I. II.

σφι) minus accommodum, scribique mallet Koenius των οια τε ην οι. *Wesseling*. Quod probavit recepitque Larcher, & Degen.

ad Cap. CXXXIV.

απικομενος Φαινεται) Φαινεται απικομενος Askew. Pass. Arch. In Vallae Latinis Telebadiam, miro

miro errore. Post Τροφώνιον punctum Ald. Camer. I. II, comma in his post χρηστηριον.

και ες) και abest Arch. Vind.

Ισμενιω) Ισμινιω Arch. prave. Post εσι δε abest comma Ald. Cam. I. II.

Ιεροισι) Literas aliquot a vicinis absorptas suspicor, & pro καταπερ εν Ολυμπιη, ιεροισι restitui commodè posse, καταπερ εν Ολυμπιη, εμπυροισι αυτοδι χρηστηριαζεσθαι, ignem victimarum vaticinium illic (in Ismenii Apollinis Thebis) consulere licet, ut Olympiae. De multis pauca sufficient: Pindar. Olymp. 8, 3. Ολυμπια Δεσποιν αλαθειας, ινα μαντιες ανδρες Εμπυροισ τεκμαιρομενοι παραπτε — Ρωνται Διος αρχικραυνη. Schol. in Olymp. VI, 112 Μαντειον ην εν Ολυμπια, ε αρχηγος γεγονεν Ιαμος τη δια των εμπυρων μαντεια, η και μεχρι τε νυν οι Ιαμιδαυ χρωνται. De oraculo Apollinis Ismenii Thebis Schol. ad Sophocl. Oedip. Tyr. 21 επ' Ισμενι τε μαντεια σποδω] αντι τε βωμω, οτι δια των εμπυρων εμονται οντο οι ιερεϊς, ως φησι Φιλοχορος. Valkenar, Probavit recepitque Larchetius εμπυροισι, cui & nos calculum adijcimus. Recepit hoc & Degenius, Reiskius in Miscell. Lipf. Nov. Vol. 8. p. 503 ιρησια coniecit, ad mentem Porti.

κατεκοιμισε) Seribi malim κατεκοιμισα ως Αμφ. five casus censeatur secundus, atque infatior in talibus; seu potius quartus & rarior. quia legebatur ante ες Αμφιαραιον cubitum ivit in aedem Amphiarai: Triclin. ad Sophocl. Oedip. Tyr. 114 απηλθεν — ες Απολλω. Apollod. III. p. 203 ες Πυθιαν ηλθε. Lucanenum in A. A. XVI, 40 εσσηλθαν ες την Λυδιαν, est & illud ad

Atticam normam Aristoph. Π. v. 237. Demosth. p. 733, 79. Lysiae p. 339, 7. Wessél.

Αμφιαρεω) Medic. Arch. Vind. Pass. Ask. Paris. B. alii cum Aldo Αμφιαραων, post τοδε punctum Ald. Cam. I. II.

εκελευσε) Med. Passion. Arch. Vind. Ask. Paris. A. εκελευε Paris. B. Brit. Ald.

Αμφιαρεως) recte Askew. Αμφιαρεος Arch. Olim Αμφιαραος cum Ald. post απεχομενας punctum, post οι δε comma Ald. Cam. I. II.

εγκατακοιμηθηναι) Pass. Ask. ora Stephan. quod placet. κατακοιμηθηναι prius ex Ald. Non reiicerem, si plures darent codd. lectionem marg. Steph. εγκατακοιμηθηναι. In Amphiarai templo εγκαοιμησόμενοι qua solerent abstinentia praeparari, ad somnium fatidicum accipiendum tradit Philostr. de V. A. II. c. 37. Propria erant de his verba εγκαοιμασθαι, εγκαθευδεν, incubare; vid. Wessél. ad Diodor. I. p. 63 & Davis ad Ciccer. de Divin. I. c. 43, ubi vulgatum excubabant forte tuebitur Xenoph. εξακαθευδον, p. 278, 37. In Aesculapii fanis suo quisque ordine εγκαοιμησόμενοι interim circa templa excubabant aegroti: tales intelligendi sunt περι τον θεον θεραπευται apud Aristid. T. I. p. 531. Vide T. H. ad Schol. in Aristoph. Plut. p. 450, tales etiam latent in voce perverse scripta apud Pausan. II. p. 136 περιοικεισιν μιν δε και αλλοι, και το πολυ οικηται (L. ικαται) τη θεα. Valken. Amphiaraus την δι' ανερατων μαντικης censebatur auctor Pausan. I, 34. Cuius in fano propterea sciscitaturi pellibus incumbabant stratis somnosque petebant. Illud autem εγκαοιμασθαι dicere cum soleant, remque ipsam εγκαοιμησεν εν τοις ιεροις Diodor,

odor. I, 53, cur pro reiiculo *εγκατακοιμηθῆναι* praestantium schedarum censebimus. *Wesseling.*

ad Cap. CXXXV.

Tode de) τοτε de Ald. Cam. I. II, in quibus nullum comma post Μῦν.

Πτωον) Reponunt Πτωον scriptis non addicentibus. *Wesseling.* Comma post λιμνης, quod abest post ερε Ald. Cam. I. II.

Ακραιφινς) Ακραιφινς Arch. Valla. Conf. Sylburg. ad Pausan. IX, 23.

de oi) Med. Pass. Ask. Ceteri de omittunt, nec Ald. habet.

Θεσπιαν) Θεσπιαν Arch. Vind. more Jonum, post τα comma, post εμελλε colon Ald. Cam. I. II.

την προμαντιν) τον προμαντιν Pass. Vindob. Brit. τον μαντιν Arch. Proba haec si sunt, habuit Ptoius Apollo aequae ac Delphicus suam Προμαντιν, suum προφητην, nullaue necessitas υπο της προφητιδος in vicinis ex Reiskii voluntate fingendi, quae quidem, improba ista si fuerint, nulla tamen aderit. Ostentant scripta exemplaria τον προμαντιν. Strabo solum προφητην τε μαντιν Ptoii lib. 9. p. 633 novit, itidem Plutarch. T. 2. p. 412. A. atque erronee, aut corrupte, φωνη Αιολιδι respondentem, loco Καρικη, quam in vit. Aristid., lapsus nonnihil, illi tribuit, h. e. βαρεβαρικη διαλεκτω, qualis Carium, non Aeolensium, L. I, 171. Pausaniae, haec excerptis IX, 13, iusto iudicio. Hinc manare videtur, τον προμαντιν Ptoii Apollinis & προφητην, quorum insequentia vergunt, unum eundemque fuisse. Talis Amphicaeae προμα-

τις δὲ ὁ ἱερεὺς ἐστὶ· Χρᾶς δὲ ἐκ τῆς θεᾶς κατοχος.
 Pausan. X. p. 884. *Wesset.* Post χρᾶν comma
 Ald. Cam. I. II, in quibus nullum comma post
 εἶχεν, sed exstat post μῦν, & post τὴν ante εφε-
 ροντο, pro quo εφερον Arch.

γραφεῖν) γραφῆν Passl.

γλωσση) Φωνη Arch. Vind. punctum post
 χρᾶν Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXXXVI.

λεγοντα) defit Askew. post Μακεδονα pun-
 ctum Ald. Cam. I. II.

οἱ προσκηδεες οἱ Περσαι) οἱ Περσαι προσπηδεες οἱ
 Arch. Sumfit hinc Pollux III, 7 & 30. Post
 εσχε punctum Ald. Camer. I. II, abest comma
 post Ασιγ.

τῆ μητροπατορος) το μητροπ. Arch. Vindob.
 Comma post τω ante δη Ald. Cam. I. II.

Αλαβανδα) Steph. Byz. Αλαβατρα & αμα
 de Ask. quod verum, olim αμα τε. Post νεμ-
 δαι punctum Ald. Cam. I. II.

προξενος) προξενος dialectus postulat. Post
 ειη comma Ald. Camer. I. II. In his comma
 post ειναι, punctum post αλκιμον, comma post
 κατεργασαμενης.

ηπισατο) επισατο Arch. Vind. probabiliter.

προσγενομενων) προγενομεναν Arch.

ταπερ αν και η.) ταπερ ην και ην Ald. male,
 error typographi.

πολλον) bene Arch. alii πολλω. Vide VII, 7.

Ελληνικων) Ελλην Arch. Valla, satis ex
 usu, & mox cum Vind. ταχα δε και.

προλεγοι) Medic. Passion. Askew. in Arch.
 Vind.

Vindob. προλεγσαι ex Ald. Brit. προλεγεις, & sine commate post vocem.

οἱ παινεσθαι) οἱ ποιησασθαι Arch. Vind. Inde pronomen accessit, quod aberat Ald. &c. Post πειδομενος comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXXXVII.

Post τετε comma Ald. Cam. I. II.

Περδικης) Περδικης Arch. Ask. perpetuo. post εσι abest comma Ald. Cam. I. II, in quibus comma exstat post τυρραυνιδας.

Ιλνυρις) Ιλνυρικης Arch. Vind. Valla.

Γαυανης) Γαβαινης Ask. Commata post τε & post Αεροπος Ald. Cam. I. II.

ενθ'αυτα καὶ εζητευον) ενθ'αυτα δε εζητερον Arch. Vind., pro quo δη Passion. & Steph. margo. Post βες punctum Ald. Cam. I. II.

γαιρ) δε Arch. Vind.

μενον) vere Passion. ceteri μονον, post δημοσ colon Ald. Cam. I. II.

οπτωτο) Arch. Vind. Brit. Paris. A. B. Ald. longe verius, quam quod reieci οπτωη Medic. Pass. Ask.

εωυτε) εωυτω Ald. male.

ανδρα εωυτης) ανδρας τον εωυτης non prave Arch. Pass. Ask. Vind. cui subdunt τον δε ακησαντα εσηληθεν αυτικα, ως, sicuti est in ora Stephan. ως δε ηκιστα, επηληθε οι αυτικα ως ειη olim ex Ald. Vulgata haec non est sane deterior lectio Arch. & marg. Steph. vide not. in P. 531, 64, hic adeo quid praeferendum sit, codd. decernent. Valkenar. Quo moti vim his librarii fecerint, non assequor. Corruptelam sustuli imperio excellentium codd. neque cupidius.

ut sua scriptori venustas rediret. De loquendi genere abunde lib. 7, 46 stabilito, taceo *Wessl.* Post αὐτικά abest comma Ald. Cam. I. II.

Φεροι ες μεγα τι) Φεροι μεγα Pass. Stephan. margo, servandum, quod vulgatur. *Valken.*

εκ γης της) εκ της εαυτης Arch. Vind. nec displicet.

απολαβοντες) Pass. Medic. Ask. verissime. Vide Küsterum in Clerici Bibl. Vet. & Nov. T. V. 404. απολαβοντας Arch. Vind. Brit. Ald. Post βασιλευς abest comma Ald. Cam. I. II, nec exstat post ειπε, sed ponitur post αποδιδωμι.

ο Λεροπος) negligitur i in Arch. scribit autem πρεσβυτατοι cum Vindob. post πρεσβυτεροι comina Ald. Camer. I. II, quibus abest comma post εκπληγμενοι.

ταδε, ωδε) Ask. Medic. Pass. quod significantius. ωδε deerat Ald. &c. Non inutili augmento Mf. si distinxerimus επας ταδε, ωδε δεκομεθα. Hoc modo accipimus, ut paullo infra ωδε εγεγοισε. Sed ubi videbis fidem libri veteris 9, 28 στασσαντο ωδε οι επιφοιτωντες Γρονου. Comma post τα ante διδους Ald. Cam. I. II.

ες το εδαφος) Vind. Arch. Askew. Pass. ες τουδαφος antea cum Ald.

τη ηλιθ) Medic. Vind. Pass. Ask. Brit. alii cum Aldo εκ τη.

μετ' εκεινη) Medic. Pass. Arch. Ask. Vind. Paris A. B. μετ' αυτη antea cum Ald. Mox απησαν Ask. απησαν bene, Pass. in aliis & Ald. απισαν, & comma post δη Ald. Camer. I. II. Summae in his Mss. consensionem non derogo. Απησαν Joniac mos, quo vis, απησε, απησαν, & similia, tuebitur. *Wesseling.*

ad

ad Cap. CXXXVIII.

Post παρεδρων comma Ald. Cam. I. II.

κενων) Pass. loco vulgati Aldini εκενων.

δεδομενας). διδομενος Pass. Ask. Vind. Arch.

Scribi malim: ως εν νοω (vel ως νοω) εκενων ο νεωτατος λαβει τα δεδομενα· id esset, ni fallor, ως αυτων ο νεωτατος ενθυμιον ποιοιτο το ρηθεν, sive τον δεδομενον ηλιον, eorum nato minimum, quae rex dederat, in animum demisisset, velut vocem divinitus missam, quae lactum omen portenderet. Rem animo diligenter considerare Herodoto dicitur εν φρενι & εν νοω λαβειν aut omissa praepositione νοω λαβειν· IX, 10. III, 41. 51. Nostro loco νοω λαβειν significat, quod saepius dicitur ενθυμιον ποιεσθαι, nonnumquam ενθυμεσθαι & θειον ηγεισθαι· hoc dabit Xenoph. p. 287, 38. Εισηλθε μοι τι θειον Eurip. Cycl. 410, quod ille dixit εντεθυμημαι δ' εγωγε και τετο, in K. A. III. p. 177. 14. Soph. Oedip. T. 748. Conf. & Thucyd. p. 478, 4. Valken. Post τω ante θυσι comma Ald. Cam. I. II.

σωτηρι) Pass. Ask. Vind. Arch. ora Steph.

Valla, σωτηρια ceteri. Certum vocabulorum delectum habere, saepe difficile: τω θυσι — σωτηρια· videtur adpositum. Alexander ubi a vulnere convalesceret, θυσις θεοις σωτηρια, μεγαλας εξιασεις των φιλων εποιστο Diodor. XVII, 100. Crebro alij, beneficiorum & salutis impetratae memores, convocati a Deo. Heraldo Advers. I, 5. Peiusne vero τω θυσι — σωτηρι tamquam Deo sospitatori? Negabunt, quibus notus vocabuli est usus, ab Spanhem. Diss. VII de praest. numism. p. 416 clara in luce positus, eoque

coque magis, quod σωτηρος titulus latissime por-
rigitur, & fluvii, Deorum olim in numero,
sua sibi templa, aras atque imagines habentes,
Pausan. VIII, 24. p. 647. Offert praeterea τῶ
Σουσι — σωτηρι de Temenidarum posteris am-
plius quid & signatius. Huc itaque inclinb.
Wesseling. Post ερση comma Ald. Camer. I. II,
in his post Γορδισω punctum.

εν τοισι) εν τεττοις Vind. colon post Φυλλας
Ald. Cam. I. II.

Σιληνος) Σηληνος Arch. post ηλω abest com-
ma Ald. Cam. I. II.

ως λεγεται) ωσε Passion. post κηπων comma
Ald. Cam. I. II.

Βερμειον) Βερβιον Arch. Ask. in Valla cor-
rupte fons *Berbinus*. Rectum vulgatum. Conf.
notam Schurzfleischii ad Diodor. T. 2. p. 643.

υπο χειματος) υπο χιανος legendum suspica-
batur Koenius. *Valkenar*. Cum Koenio sensit
Degenius.

ad Cap. CXXXIX.

Post Περδικκω comma Ald. Camer. I. II.
γενετο Med. Pass. Ask. Brit. Paris. A. B. malui
receptum.

παις ην) πατηρ ην Ask. & Stephan. margo,
quod sine ulla controversia reiiciendum; dubi-
um forsan esse poterit, sitne natum ex errore
librari ad vicina aberrantis, an ex erudituli no-
ta, qui in ora libri ad παις posuerit και πατηρ,
memor Alexandro filium quoque dari, praeter
Perdiccam successorem, Amyntam, qui privata
forte contentus filium reliquerit Aridaem: vi-
de quae tamquam ex Eusebii Chron. vulgavit
Sca-

Scaliger p. 57, 26. Sed Amyntas Alexandri fuit nepos ex filio Philippo: docente Wesseling. ad Diodor. XII. c. 50. n. 9, quem Philippum velut fratrem Perdiccae, τὸ Ἀλεξάνδρου, aliquoties Thucydides commemorat I. c. 57, 59. II. c. 95 &c. Conf. Scholia, quae Duker. edidit ex cod. Cass. p. 637, quaeque praefationi subiecit ex Basil. p. 161, 76. Valken.

Ἀλκετω) Ἀλκετης Ask. Ἀλκετω Arch. Post Ἀλκετω de comma Ald. Cam. I. II.

Ἀργαῖος) Arch. Vind. Valla. Ἀργαῖος Pass. Ἀργαῖος reliqui cum Aldo. Si Goltzii numus ΑΡΓΕΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ingenuus, qualis magno visus Scaligero ad Euseb. Ann. 1624. p. 122, Ἀργαῖος Argeus scribendus & appellandus erit. Wesseling. Abest comma post Περδικκαῖ Ald. Camer. I. II, in quibus colon αἰχρην.

ad Cap. CXL.

ἀποπεμφθεις) Ora Steph. Arch. Vindob. Pass. Ask. Brit. πεμφθεις olim ex Aldo.

Post ελεγε ταδε colon Ald. Cam. I. II. λεγες Askew. mox Ἄνδρες &c. usque εμοι, imprudenter negligens. Post λεγες colon Ald. Cam. I. II.

ἡκε) ἡκει Arch. Vind. Pass. Ask. non inconcinne, & si malueris, vere. Wessel. Post εγω colon Ald. Cam. I. II, in his comma post πικρας, & post τὸ το μιν.

εθελωσι) θελωσι Arch. Vind.

ἢν μὴ τὸ ὑμῶν αἰτίον γένηται) Hic lector attentus exspectabat καλυσή, impedimento fuerit, vel simile quid; neque enim bene cohaerent, tibi necessitas incumbit, istis vos beneficiis ornare, ἢν μὴ τὸ ὑμῶν αἰτίον γένηται una lineola adiecta

iecta scribamus *αντιον γινεται*, id est, *αντιαθη*.
 Herodotea sunt *αντιος & αντιισθα* eleganter
 το υμετερον vestrum dixit προ υμεις το εμον, το σου
 & similia frequentantur Platoni praesertim, cu-
 ius sunt ista, το γ' εμον ετοιμον, εαν υτος εθελη,
 T. I. p. 128. B. το γ' εμον εδεν κωλυει επαδισθαι
 υπο σε οσαι ημεραι, me quidem quod attinet ni-
 hil impedit quominus &c. p. 176. B. τα μεν
 υμετερα ακθεν, ως εοικεν, ετοιμ αν εση T. 2. p. 643
 A &c. Plura dabit H. Steph. App. de D. A.
 p. 115. 116. *Valkenar*. cuius in sententiam cum
 Larcherio & *Degenio* abire nulli dubitamus.
 Post ταδε colon Ald. Cam. I. II.

ανταειρομενοι) *αειρομενοι* margo Steph. Pass.
 Ask. Brit.

παρ' εμε εθσαν) Arch. Vind. Eton. Passion.
 Ask. Ora Steph. ceteri *παρεθσαν μοι* cum Ald.
 Editum, fide codd. egregie munitum, cur ie-
 rit mutatum, causam non adsequor, nisi ra-
 riore fuerit in structura. Solet plerumque πα-
 ρα casui tertio adiungi *επι εμψυχε*, h. e. quo-
 ties de re animata sermo. Homerus, Thucyd.
 Plato. Lucian. quacum, & poetarum exemplo
 Noster, adstruxerunt. Vide Thom. Mag. in η
παρα. *Wesset*. Duo tresve codd. dudum inno-
 tuerant, in quibus haec Herodoteo more di-
 stracta leguntur, την νυν παρ' εμε εθσαν δυναμιν.
 Paulo quoque rarius illud *παρ' εμε* supra VI. c.
 86, ex codd. recte receptum *θροσθαι παρα σε*
 quae lectio altera *παρα σοι* non debuerat dici
 deterior. Lexicon Coislin. p. 483 *παρ' ημας*
οικει, αντι τε παρ' ημιν. *Αλεξιος Φιλαθηναϊω*. Soph.
 Electra 184 ο παρα τον Αχεροντα θεος ανασσων
 vere Schol. *καθ' εν τω πεζω λογω εν χρησει αυτη η*
συν-

συνταξίς της παρὰ προθεσεως. Isaeus p. 70. 25.
καθημενοὶ παρ' αὐτον. Thucyd. III. c. 3 τριμῆρες
— βοηθοὶ παρὰ σφας παρεσθαι, ubi vide Abresch.
Valken.

ταπερ) τοπερ Arch. Pass. Ask. Post ελπίς
abest comma Ald. Cam. I. II.

φρονεετς) Med. Pass. Ask. Arch. Vind. Pa-
rif. B. Brit. alii cum Ald. φρονεοιτς. Mox πα-
ρα εσαυ Ask.

παριστυμενοι) Arch. Vind. — Herodoti hæc
manus. Supra L. IV, 166 παριστυμενος Δαρείω
διεφθαρη. Olim cum Ald. παριστυμενοι. Wes-
seling.

αυτων) εαυτων Ald. Cam. I. II.

καταλυσασθε) Arch. Pass. Ask. Vind. Brit.
καταλυσασθε Med. pessime. καταλυσασθε Ald.
&c. Post καταλυσασθαι colon Ald. Cam. I. II,
comma in his post αἰρημενε, nullum post ελευ-
θαιοι, sed habent post δολα.

ειπαυ) επειν Arch. Vind. Pass. Post υμεων
comma Ald. Cam. I. II.

εν υμιν) Med. Pass. Ask. Arch. Vind. Pa-
rif. A. Brit. Antea ex Ald. ενον υμιν. Potuisset
τατο ενον εν υμιν, uti c. 60, 2 και τοδε εν αυτοις
ενεσι. Noluisse membranae docent. Wessel.

τησδε) Arch. Vind. Med. Pass. Ask. Parif.
B. olim τοιςδε ex Aldo. Post τοιςδε colon,
post εσι comma Ald. Cam. I. II.

ων) desideratur in Arch.

επ οισι) εποισι Arch. perperam. Post μενων
abest comma Ald. Cam. I. II.

εξαιρετον τι μεταιχιμιον) εξαιρετον μεταιχιμιον
τε Ask. Pass. Vind. In Arch. εξαιρετον μεταιχι-
μιον την & Brit. εξαιρετον μεταιχιμιον τε, codd.
egre-

egregie scriptum desiderant, fortasse haud improbe. Certe si εξαρετον τε μεταχειμὼν prae-
buisent, quis sperneret? *Wesseling.*

εκτημενων) κεκτημενων Arch. Pass. Askew.
Vindob.

Post Αλεξανδρος μιν comma Ald. Cam. I. II.
τοσαυτα Arch. Vind.

ad Cap. CXLI.

Abeſt comma poſt λογίων Ald. Cam. I. II.
χρεων) χρεον Arch.

εκ Πελοποννησου) απο idem, Vind.

καρτα τε) deſit τε utrique. Poſt Αθηναιοι
colon Ald. Cam. I. II.

τε σφι) δε σφι Arch. Vind. non abſurde.
Poſt επ' ομολογη punctum Ald. Camer. I. II,
quibus comma nullum poſt πυθομενοι τε, ſed
ponitur poſt αγγελος.

ad Cap. CXLII.

Poſt αγγελοι colon Ald. Camer. I. II, poſt
φερων habent comma.

γε αλλοις) abeſt particula Arch. Vindob.
poſt εδαμοις colon Ald. Cam. I. II, ſed abeſt
comma poſt ηκιςα.

εγειρατι) ηγειρατι Arch. Vind.

Poſt βελομενων colon, Ald. Cam. I. II, βε-
λευομενων Pass.

υμετερης αρχης) Pass. Ask. Arch. Ald. alij
υμετερας. Haec Spartani, qui Graeciae ηγεμο-
νων & principatum ſibi vindicabant, ad Atheni-
enſes? Arbitror reliquiſſe ſcriptorem, περι της
υμετερης αρχηθεν ο αγων εγενετο, de veſtra regio-
ne

ne primum decertatum fuit, tum ſequetur oportune, *νυν δὲ φέρει κ. τ. λ.* Simile Themistoclis c. 22 *ὅτι ἀρχήθεν ἢ ἔχθρη πρὸς τὸν βαρβαρὸν ἀπ' ὕμνων ἡμῖν γέγονε* & c. 2 *περὶ τῆς ἐκείνου ἡδὴ τὸν ἀγῶνα ἐποίησαντο.* Sed esto coniectura. *Wesseling.* Sed dignissima, quae recipiatur, & a *Larcberio* recepta.

ἀπαντῶν) πάντων Arch. Vind. In *ἄλλως τε, τῶν ἀπαντῶν* — labat sententia, ad quam instaurandam variantur suspicionum tumultus. D'Orvillius, ut schedae testantur, *ἐκτος τε τῶν ἀπαντῶν* praeter ea omnia Athenienses &c. Reiskius consimiliter, *ἄλλως τε, ἀνευ τῶν ἀπαντῶν* —. Ambo ad dictionis principium, cui molestiam non crearem, adhaeserunt. H. Stephanus eiusdem medio manum implicuit, *ἡγεσθαι δαλοσύνης*, primos ex Graecis iugum servitutis subire, reparans, quod vereor, ut Graece doctis doctissimus ipse probaverit; *ἡγεσθαι ἡδονῶν*, illis imperans, non earum auctor, pariliter *ἡγεται δαλοσύνης*, illi imperium inhibens. Vide IX, 1, idem animadvertit J. C. de Pauw, cuius de opinione *τῶν ἀπαντῶν αἰτίας, αἰτίας γενεσθαι* —, aut addita copula *γενεσθαι καὶ δαλοσύνης* oratio melius procedet. Et procederet profecto, si priori ex Mss. auxilium nasceretur. Simillimam certe iteratae vocis omissionem L. IX, 54 dabit. Sed desino, ne aestus augeſcant. *Wesseling.* In his vocula videtur deesse: Koenius legebat *τῶν ἀπαντῶν ἐκτος, αἰτίας γενεσθαι*. Reiskio *καὶ* post *γενεσθαι* videbatur inferendum: dare quoque potuissent duabus tantum literis repetitis: *ἄλλως τε τῶν ἀπαντῶν αἰτίας τε γενεσθαι δαλοσύνης τοῖσι Ἕλλησι*
Appar. Herod. Vol. V. K Aθη-

Αθηναίους εδάμως ανασχετον. *Valkenar.* Haec summi viri coniectura nobis prae ceteris arri-
det. Pavium sequutus est *Larsenius.*

καὶ το παλαι) Medic. Ask. Pass. Arch. Brit.
prius erat κατὰ το παλαι.

πιεζυμενοισι) Arch. Vindob. praeclare: in
Aldo & aliis πιεζομενοισι. Formae est Jonicae
πιεζυμενοισι. Πιεζυμενοι δε οἱ επικεροι lib. 3, 146.
πιεζυμενοι ὑπο Θηβαιων lib. VI, 108. *Wesseling.*
Post ὑμιν comma, post συναχθόμεθα punctum
Ald. Cam. I II.

εξερηθητε) Med. Passion. Arch. Vind. Brit.
ὑξερηθητε Ask. alii cum Aldo εσερησθε. Nescio,
cur melius censerī debeat lectio Med. quam
Aldi, cui respondet vicinum εικοφθορησθε.
Valkenar.

οἱ συμμαχοι) οἱ λοιποι συμμαχοι Arch. Valla,
quos non laudo.

συνεσηκη) συνεσηκε Arch.

δε γε η) δε γε Arch. Vind. deerat ultimum
Ald. &c.

επε πισον) negligit haec duo Brit. sed mox
post αληθες εδεν nectit επε βεβαιον. Post εδεν
colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXLIII.

Post Αθηναίοι δε comma Ald. Camer. I. II.
Post ταδε colon eadem. τοιαδε Arch. Vind.
Comma post δυναμεις Ald. Cam. I. II.

τω Μηδων) των Μηδων Arch. Valla,

δεη) dees iidem, Pass. Ald.

ελευθεριην σκεπτομενοι) ελευθεριης γλιχομενοι
Pass. Ask. ora Steph. cum Paris. B. teste *Larsen-*
io. In reliquis cum Ald. ελευθεριην σκεπτομενοι,
liber-

libertatis considerantes commoda, vel praerogativas, sincerum videtur: quod praebent duo minimum codd. ελευθερίας sive της ελευθερίας γλιχομενοι, non interpretamentum adeo, sed nota videtur marginalis a studioso lectore repetita ex lib. 2, 102, ubi sic ille scriptum invenit in suo cod. δανως γλιχομενοίσι της ελευθερίας, quod mihi nunc ob hanc lectionem Mss. illic probandum videtur. *Valken.* Si morbus his absit, quid aliud quam libertatis considerationem ostendent? Interpretis Latina ex σκεπομενοι fluxerunt. Fallor autem, aut γλιχομενοι ελευθερίας, desiderio libertatis accensi, praestant. Fundus est in bonae notae exemplaribus ex Herodoto II, 102. *Wesseling.* Praetulit orae Steph. & codd. lectionem *Larcher* quae & nobis, *Degenioque* optima videtur. Post ετω comma Ald. Cam. I. II.

και δυναμεθα) και defit Arch. Vind.

πειρω) Aldus, uti oportebat, πειρω, inconsulte πειρω deinceps per editiones vulgatum. *Wesseling.*

νυν δε) Arch. Vind. quod verius, alii νυν τε. Post ηη comma Ald. Cam. I. II.

τη περ) τη και Med. Pass. Ask. post ξερεξη comma Ald. Cam. I. II.

πισυνοι) πισυνοι Arch. ut solet. Interposita litera scribi poterit in his: Diis adiutoribus πισυνοι μιν επεξιμαν, αμυνεομενοι, και τοισι ηρωσι, των εκεινος εδεμην οπιν εχων ενεπρησε της τε οικης — hinc οικης & ex proximis Deorum οικηματα D. Heraldus attigit Advers. II. c. 9. *Valkenar.* Post ηρωσι punctum, post των & οικης commata Ald. Cam. I. II, idemque post τοιμαδε.

K 2

αθεμ

αθεμιτα ἔρδεν) εἰζεν Arch. Vindob. Galei
αθεμιτα membranae Arch. non agnoscunt.
Supra lib. 7, 33 αθεμιτα εἰρδσκε, ubi plura.
Wesseli.

παθειεν) Arch. Vind. antea παθεν ex Ald.
comma post προξενόν τε Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXLIV.

Post ὑπεκριναντο punctum Ald. Cam. I. II.

καρτα) καρτά μιν Arch. Vind.

το Αθηναίων Φρονημα) των Αθηναίων το Φρο-
νημα non male Arch.

μεγα) μεγαλη idem, post ὑπερφερσα co-
lon, post τα comma Ald. Cam. I. II.

εθελωμεν) θελωμέν Arch. Post μεγιστα abest
comma Ald. Cam. I. II.

εμπεπερησμενα) τα εμπεπερ. Vind. εμπεπερη-
μενα Passion. Post μαλλον abest comma Ald.
Cam. I. II.

τω ταυτα εργασαμενω) τοις ταυτα εργασμε-
νοισι Arch. Vind. Valla. Punctum post εργασσα-
μενω Ald. Cam. I. II.

εον ὁμαιμον) Arch. Med. Ask. Pass. in Al-
do & aliis εον desiderabatur. Post τε comma
Ald. Cam. I. II, in quibus colon post ὁμογλωσ-
σον, comma post κοινα.

των προδοτας) Arch. Vind. ὧν προδ. Med.
Ask. Pass. prius edebatur cum Ald. ὧν καὶ προ-
δοτας tum brevi post ην μη καὶ προτερον Arch.

ες ἡμεας εχασαν) Vindob. Arch. Olim ex
Ald. προς ἡμεας εἰσαν. Nolui, quod suum scrip-
tor agnoscit, adspernari; agnoscere autem,
adnotata L. V, 81 commonstrabant. *Wesseli.*
Reiectis interpretamentis restituetur ex codd. He-
rodo-

Herodotea phrasis τὴν ἐς ἡμεῖς ἐχούσαν, vide nota-
ta p. 412, 72. *Valken.*

Post εἶτω abest comma Ald. Cam. I. II.

καὶ ὑμῖν) καὶ ἡμῖν in margine Arch. quod si
valeat, venustas deminuetur: cessaret enim so-
lita Atheniensium & Spartanorum contra sese
positio. Aiant, quantum ad Lacedaemonios
attinet, plenissime illos benivolentiae officio
defunctos. *Wessel.*

ἡμεῖς) ἡμεῖς Ald. Cam. I. II &c. ἡμεῖς recte
Arch. Post ἡμετέραν comma Ald. Camer. I. II,
in his comma nullum post ἀγγελοῦν, sed adest
post τῶν ante ἐκεῖνος.

ἡμεῖς) Mallem ὑμεῖς, vos Spartanos. *Wessel.*
προσβῶθηται) Arch. Vind. Valla. Olim
cum Ald. προσβῶθησαι. προσβῶθησαι aut προσβῶ-
θησαι Jonum sermo, de quo VIII, 1 desiderat.
Athenienses lib. 9, 6 ἀντιᾶσθαι ἐς τὴν Βοιωτὴν
explicant ipsi, ratumque habent ex Mss. deriva-
tum, & veterum comprobatum usu. Vide Di-
odori T. I. p. 242, deque Pass. & Med. clausu-
la Melpomenes finem *Wess.*

Post Βοιωτὴν Pass. habet, uti Med. & Valla,
principium libri seq. Οἱ μὲν ταῦτα — ἐς Σπάρ-
την, tum cum eodem Med. ΗΡΟΔΟΤΟΥ Η.
XXIIΗΗΔΔΗ. In Ald. ΗΡΟΔΟΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΩΝ
ΟΓΔΟΗ.

Ad Librum IX.

In Inscript. abest τε Ἀλικαρνησσης & επιγραφο-
 μενη Ald. Camer. I. II. Ceteri Ἀλικαρνασσεως.
 Ex Arch. Ἀλικαρνησσης; cui & Brit. defunt επι-
 γραφομενη Καλλιππη; in Pass. & Vind. tantum
 Καλλιππη.

ad Cap. I.

Post ἡγεομενοισι comma Ald. Camer. I. II,
 idemque post προ τε.

παρηκε) Arch. Pass. Vind. ora Steph. In
 reliquis ex Ald. παρεικε. Post Ἑλλάδα colon
 Ald. Cam. I. II.

ad Cap. II.

τον Μαρδονιον) Omittit τον Vindob. Arch.
 Post αυτω comma abest, insertum post λεγοντες
 Ald. Cam. I. II.

κατασρεψηται) κατασρεψητε Ald. Cam. I. II.

εδε εων ιεναι). Si vel codd. praeberent ων,
 quod hic ponendum censebat Reiskius, ego
 tamen vulgatum, εδε εωι, omnino retinuerim
 in proximis more satis usitato εκελυσεν, vel si-
 mile quid, relinquitur factori supplendum:
 plene Socrates in Schol. ad Aristoph. Aves
 521 λεγεται αυτον πρωτον εδεναι εαν ορκεις ποιει-
 δαι κατω των θεων, αλλ' ομνυναι κελυσσαι χηναι,
 και κιναι &c. Sicut hoc in loco, supra Herod.

VII,

VII, 104 εκ των Φευγεν, — αλλα μεμοντας εν τη
ταξι επικρατουν, η απολλυσθαι. ubi huius gene-
ris alia quaedam leguntur adscripta. *Valkenar.*

κατα μεν γαρ το ισχυρον Ελληνες ομοφρονον-
τας) ordo verborum insolentior. Succurrebat
Reiskii sollertia, 'Ελληνων ομοφρονοντων — περι-
γινεσθαι, cui scripta exemplaria pugnant valide.
Potius erit, 'Ελληνες ομοφρονοντας, siquidem
vis abesse debet, accusativos arbitrari conse-
quentiae, quales Gronov. tuetur L. II, 66, vi-
delicet, quantum ad Graecos attinet, concor-
des si mancant, qua illi & ante sententia fue-
rant, subigi vix posse. Par opinio Abreschii.
Wesseling.

περγινεσθαι) περιγενεσθαι Arch. Vind.

ποιησεις) ποιησεις Arch. Vind. Ask. Steph.
margo, non pessime, nec displicet Valkenario.
post τα comma Ald. Cam. I. II, quod abest his
post παραινεομεν.

κεινων ισχυρα βελευματα) κεινων βελευματος
fine medio ισχυρα Med. Pass. Ask.

μετα των εασιωτων) μετα εασιωτων Arch.
Vind. Valla: tum κατασρεψαι.

ad Cap. III.

Commata post οι μεν & οι δε Ald. Camer.
I. II, in quibus post επειθετο colon.

δεινος ενετακτο) δεινος τις Arch. Vindob.
Quae vocula, in codd. Vallae lecta, adest, haud
ea inconcinna. Oppian. Cyneg. III, 314 καμ
βαλιων δε ποδος τις ενετακται Φρεσι θηρων. Omit-
titur a Sophocle Trachin. 480. *Wessel.*

ελειν) Arch. Vind. antea ex Ald. ελειν, in

Brit. *εχεν*, punctum post *ελεν* Ald. Cam. I. II, in quibus comma post *δια νησαν*.

τας Αθηνας) Arch. Vind. hinc venit articulus, qui aberat Ald. &c.

υπερην) Med. Pass. Ask. Vind. *υπεραιην* ceteri cum Ald.

ad Cap. IV.

εν Αθηνησι) abest praepositio Arch. *εν Αθηναιοισι* Brit.

Μερυχιδην) *Μερυχιδην* Pass. Arch. Brit. Valla, semper. Post *λογος* & *της* commata Ald. Cam. I. II.

ελπιζαν) *ελπισας* Arch.

της Αττικής χωρης) *πασης της* idem, Vind. Valla, non prave.

υπ' εωυτω) colon hic Ald. Camer. I. II. *ηδη υπ' εωυτω* Vind. Arch.

ad Cap. V.

ως εδοκεε) *ως οι εδοκεε* satis bene, fragm. Parif.

Post *αμενων εναι* abest comma Ald. Camer. I. II, quae habent id post *λογον* & *τον*, omitunt post *προφρες*, ponunt vero post *ο μεν*.

οι και ταυτα) *και ταυτα οι* Pass. Ask. Arch. Post *εξωθεν* abest comma Ald. Camer. I. II, in his colon post *βαλλοντες*.

Μερυχιδεα) Vindob. Arch. alii cum Ald. *Μερυχιδην*.

των Αθηναίων αι γυναικες) *το γινομενον αι γυναικες των Αθηναίων* Ask. Pass. Arch. Post *παραβιβασα* abest comma Ald. Cam. I. II.

οικην) *οικη* Ald. Cam. I. II, cum commate; *ησαν*)

ησαν) ησαν Ask. quod ad ησαν five ηισαν Jonum ducit, quomodo ex membranis semel iterumque L. III, 77. *Wessel.* Post αυτοκελευς colon.

κατα μεν ελυσαν) citat Eustath. ad Homer. p. 601, 24. Post τεκνα colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. VI.

οι Αθηναιοι) Arch. Pass. Ask. hinc articulus. Comma post οι δε Ald. Camer. I. II, idemque post επες δε & οι μεν.

τε και) deest τε Ask. Vind. Arch.

εν τη Βοιωτη) es την Βοιωτην Arch. Vindob. Paris. A. B. Brit. Ald. εν τη Βοιωτη Med. Pass. Ask. Veius es την Βοιωτην concedere recepto ex Florent. debeat, in dubio haeret. Exstat acervus, ex Musis a Porro congestus, exemplorum in hanc partem. Verum valeat. *Wesseling.*

επεμπον) επεμψαν Arch. post αμα μεν comma Ald. Cam. I. II.

μεμφομεν) Arch. Vind. antea μεμφομεν ex Ald. μομφομεν, quae Reiskii suspicio, volentibus exemplaribus scriptis, suum in locum collocavi. *Wessel.*

εμβαλοντας) Med. Pass. Ask. Arch. Paris. B. antea εσβαλοντας, cum Ald. frequente variatione. Post αμα δε abest comma Ald. Cam. I. II, quod ponunt post μεταβαλσι.

προειπα τε) Modic. Pass. Ask. Arch. Ald. Cam. I. II, alii προειπε. Ald. & Camer. optime, post quorum curas operae, inscite προειπε corrigentes, aberrarunt turpiter. Geminum germanum earundem delictum in ειπε ex legitimo

επαί L. 8, 68. Utique Aldinum exemplar, ut hinc & alias frequenter apparuit, ab infectis contemptius habitum fuit. *Wessel.* Lectionem Mediceam in *πρεσιπαν* mutandam suspicabatur Koenius: praeterea denuntiarunt, ni venirent Atheniensibus auxilio, hos sibi ipsos tutamen quoddam paraturos: sic redderem Herodotea, *ως καὶ αὐτοὶ τινὰ ἀλωφρὴν εὐρησοντάς·* id est ἀποτροφὴν ετοιμασοντάς, vel ἐκπορισοντάς. Hoc signficatu sibi parandi, vel adipiscendi veteribus frequentatum *εὐρεσθαι* adhibuit aliquoties Herod. infra bis c. 26 & 28 *ἀδελφῶν εὐρεσθαι*, vel *εἰρηνῇ*, vel *ἀγαθόν τι*, locutiones sunt usitatissimae: *εὐρεσθαι παρὰ τῶν θεῶν τῶν παρόντων κακῶν ἀπαλλαγὴν* dixit Isocrat. in *Evag.* p. 191. E. Vide R. Dawes, in *Misc. C.* p. 258. *Valkenar.*

ad Cap. VII.

Post *Λακεδαιμόνιοι* comma Ald. Cam. I. II. *ὠρταζον*) *ὀρταζον*, five augmento, Askew. Post *εἰσερχομεν* colon Ald. Cam. I. II, in his comma post *ἀγγελες*. *ἀγγελοι ἀπ' Ἀθην.* Arch. Vind. *ἐπὶ τῆς εφορᾶς*) *ἐς τῆς* Arch. Vind. Vide infra c. 11, post *εφορᾶς* punctum Ald. Camer. I. II, in quibus comma nullum post *Ἀθηναῖοι*, positum post *λεγοντες*.

Post *ποιησασθαι* abest comma in iisdem, ponunt id post *δολῆς*, & post *τὴν* ante *αὐν*.

ἀλλὰ ἀπειπάμεθα) ora Steph. Pass. Askew. Arch. Vind. Brit. quibus addit Larcher. Parisi. A. B. *ἀλλὰ πάντα τὰ ἀπειπάμεθα* Ald. Camer. I. II. Steph. I & seqq. Editum gravius & elegantius legenti accidit, suadentque membranae. *Wessel.* Latina Vallae, *nos tamen — annuere nolle,*

sed

sed recusare, monstrant lectionem in marg. Stephan. notatam, & κατενεσσαμεν, ἀλλ' ἀπειπαμεθα: non adprobavimus, sed repudiavimus, illa nimirum omnia, quae paullo ante sibi dixerant a rege Persarum oblata. *Valken.* Post Ἑλληνας & καταπροδιδόμενοι commata Ald. Camer. I. II, idemque post μάλλον.

απ' ἡμεῶν) Medic. Pass. Arch. Vind. Ask. mox εὐν quatuor posteriores non norunt, ἔτις Arch. olim cum Aldo το ἡμετερον ἔτω ακιβόηλον εὐν. Placet & mihi Med. lectio ab Arch. firmata: καὶ το μὲν απ' ἡμεῶν ἔτω ακιβόηλον εὐν νεμεταί επι τῆς Ἑλληνίας: editum ἡμετερον videtur interpretamentum *Valken.* Καὶ το μὲν απ' ἡμεῶν ἔτω — a Gronovio ac Pavio summo iure laudatur, idem quidem ac το μὲν ἡμετερον, sed suavius atque ex interiore sermonis usu. Quod autem aderat participium εὐν, saepe Scriptori in deliciis, abesse codd. iussu potest; neque hic criminationem, in Th Galeum intentatam, metuo, quippe temerariam valde. Ceterum νεμεταί επι τῆς Ἑλληνίας in Graecos impenditur, sive distribuitur, bene Portus. *Wessel.*

Post ἀπικομενοί comma Ald. Camer. I. II. ἀπικομενοί ἢτε Arch.

διότι) ὅτι idem, Vind.

εν τελεί εἰς) iidem & Pass. Ask. Brit. cum Paris. A. B. & D. teste Larcher. non εντελές, uti ex aliis Ald. Item non moveo membranis, quarum εν τελεί εἰς, haud aliud ac πρὸς τέλος c. 8 & Dion. Chrys. Or. 61. p. 583. D. Platonis επι τελεί Menex. prior., aequatque adeo vulgatum. *Wessel.* Herodoteum videtur εν τελεί

λαί ἐστι, quod est in marg. Steph. ut paullo legitur inferius ἦν πρὸς τέλος, prope finem. *Valken.*

συνθεμενοι τε ἡμῖν τὸν Περσὴν) Scripserim partim cum Reiskio: συνθεμενοι τε ἡμῖν τῷ Περσὶ ἀντιώσεσθαι ἐς τὴν Βαυτινὴν. saepius in Musis obvium ἀντιώσεσθαι sollicitari non debet. *Valkenar.* τῷ Περσὶ ἀντιώσεσθαι, tritius, aut πρὸς τὸν Περσὴν, uti non male Reiskius voluit. Habet tamen illud, quod alius significatum, suum in Musis locum. *Wessel.*

προδεδωκατε) προδεδοκατε Ald. Camer. I. II, cum puncto post vocem.

εσβαλοντα) προσβαλοντα Ask. Passion. & Steph. margo.

μηνισαι) μηνυσαι Arch.

δεκώμεθα) Quod ex Arch. Galeus adposuit εκδεκώμεθα, erroneum est; habet δεκώμεθα. *Wesseling.*

ἐπιτηδεωτατον) ἐπιτηδεωτατον ἐστὶ ἐμμάχεσθαι Arch. Vind. antea μάχεσθαι tantum, ex Ald. Diff. Herod. p. 13: novas nobis obtulit ex codd. lectiones: τῆς γὰρ ἡμετέρης ἐπιτηδεωτατον ἐστὶ ἐμμάχεσθαι τὰ Θριασίον πεδίων. quarum lectionum altera procul dubio est genuina: proximum accedit apud Suidam in Εὐπλατόν. πεδίων — ἐπιτηδεών ἱππῶ ἐμμάχεσθαι. Thucyd. II. c. 20 χωρὸς ἐπιτηδεῖος ἐφάνητο ἐν στρατοπέδῳ. Herod. IX. 25 χωρὸς ἐπιτηδεωτερος ἐν στρατοπέδῳ. *Valken.* Et si ἐπιτηδεωτατον Arch. & Vind. optime ex ἐπιτηδῆς manet, & ἐπιτηδεωτατον Democriti apud Homeri interpretem p. 1441, 16 fere sit genuinum, eo non utar. Mire blanditur ἐμμάχεσθαι, rarioris quidem formae, sed legitimae, quae εἰς στρατοπέδῳ castra in loco metari,

tari, ſupra c. 2, χωρος επιτηδεος ενδιαταξαι τε και εναριθμησαι, uti Mſſ. τον στρατον, aptus locus ad exercitum in eo ordinandum & numerandum L. 7, 59. Tale πεδιον εναγωνισασθαι καλον Appian. B. Cic. IV. p. 1041, rariusque Philon. Iud. L. 2. Vit. M. p. 659. B. επιτηδεοτατον ειναι τον τοπον ενησυχασαι και ενημερησαι & de Num. Septen. p. 1187. A. πεδια επιτηδεοτατα εμβοσκεσθαι. Negligo alia. Conſtat verbo iuſta compoſitio, & probanti ratio. Wefſel.

ad Cap. VIII.

ακυσαν) ηκυσαν Paſſ. Ask. Brit. Arch. Vindob. qui duo αρα non habent.

ανεβαλλοντο) ανεβαλοντο Vind. ενεβαλλοντο Paſſ. tum υποκρινεσθαι Ask.

και επι δεκα) Paſſ. Arch. Vind. Ald. alii δε και. Poſt τω χρονω comma Ald. Cam. I. II, in his punctum poſt Πελοποννησιοι, colon poſt τελευττα comma poſt Αθηναις, quod non habent poſt εδεμην, inferunt autem poſt αλλο γε.

δεσθαι κθεν) δεσθαι κθενος Arch. Vind. prius placuit prae δεσθαι, quod Ald. habet.

ο Αλεξανδρος) ο abeſt Arch. Paſſion. Poſt απετεταρχισο punctum Ald. Cam. I. II.

ad Cap. IX.

Poſt τοιοσδε punctum Ald. Cam. I. II.

Χιλεος) Med. Paſſ. Ask. Arch. Vind. Brit. Pariſ. B. antea ex Ald. Χιλεος κνομαιτι. Poſt μεγαισον comma inſertum, quod poſt ξενων abeſt Ald. Cam. I. II. μεγαισα Arch. non male.

των εφορων επυθετο) Med. Paſſ. Ask. Arch. Vind. Brit. Pariſ. A. B. Valla; εφορων ενα επυθετο

θετο Ald. Cam. I. II. των εφορων επιθετο postulant schedae. *Wessl.* Sic mihi quoque scripsisse videtur, ommissa voce ένα, quae ut a Medic. sic aliis etiam aberit codd. *Valkenar.* Post λογον & τον commata Ald. Cam. I. II, in his colon post ελεγον.

ακυσσας δε ο Χιλιος) Med. Pass. Ask. Paris. B. In Ald. & aliis ακυσσας δε ταυτα ο Χιλιος, colon post ελεγε Ald. Cam. I. II, abest his comma post εχει, positum post εφοροι.

εοντων μη) μη εοντων Arch. Vind. & Suid. in αεθμια, ubi pessime αμμιν, sicuti αεθμιων Ask. mox τῶδε τῷ Arch. τῷ δε τῷ Vind.

εληλαμενε κρατερη) εζεληλαμενε Arch. & κρατερη sicuti Pass. Ask.

κλισιαδες) Citavit Eustath ad Hom. p. 78 pr. εσακυσσαστε) εσακυσσετε Pass. Post φερων colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. X.

Post ο μεν comma, post συνεβηλευσ punctum Ald. Cam. I. II.

φρενι) Med. Passion. Ask. Brit. Ceteri εν φρενι cum Ald.

εκπεμπησι) πεμπησι Arch. & πεντακισχιλιων. και επτα — ειλωτων) Septem haec omittit idem cum Vindob. Eton. Valla. Vereor una cum de Pauw, ut haec Herod. scripserit. Valla tresque scripti libri omittunt, habentque c. 28 sedem magis opportunam. Et cui bono ταξαντες post εκπεμπησι; Non nego, quod Galeus urfit, esse in Plutarchi ea Malign. p. 871, sed hinc derivata, unde confit? Tolle omnia, & orationi ad culturam nihil deerit, modo επιτρεψαν.

ψάντες probetur. Id sane cum exercitus imperium traditur, multo commodius & lenius. Vide III, 155. VII, 52 &c. *Wessel.* Eoſdem memorat Plut. in Ariſtid. p. 325. A. & T. 2. p. 871. E. ubi ἐξηλθον ἐς Πλαταιας πεντακιςχιλιοὶ Σπαρτιάται περὶ αὐτὸν ἔχων ἀνὴρ ἕκαστος ἑπτὰ εἰλωτάς, atque adeo legit hoc in loco, quae nonnullis in codd. perperam omittuntur. Tot numero εἰλωτάς ad Plataeas cum Spartiatis ſteſſiſſe certum eſt c. 28, & bello Peloponneſiaco ſaepe cum Lacedaemoniis miſiſſe τὰς Εἰλωτάς novimus ex Thucyd. IV. c. 80. V. c. 57. c. 64. VII. c. 19. *Valkenar.*

ἐπιτρεψάντες) Vind. Arch. & ἐγενετο μὲν νυν· prius & Paſſ. nec prave. Olim ἐπιταξάντες cum Aldo.

ἐγενετο) ἐγενετο Ald. Cam. I. II, in quibus poſt πᾶς punctum, & comma poſt ἐπιτροπος τε, idemque poſt ἐκ τῆς Ισθμῆς.

τὴν φράτιν ὁ Κλεομβρότος) ἐκ τῆς Ισθμῆς τὴν φράτιν ὁ Κλ. Arch.

Παυſανίης) ὁ Παυſανίης idem, poſt οἱ μὲν comma Ald. Cam. I. II.

ἐξεληλυθεſαν) Arch. Askew. non ἐξεληλυθῆσαν.

ad Cap. XI.

Poſt οἱ δὲ ἀγγελοὶ abeſt comma Ald. Camer. I. II.

ἐπὶ τῆς ἐωϋτῆς) ἐπὶ τὴν Med. Paſſ. Ask. Vin-
dob. Arch. non male, ita ſi velis. Sed vide H. Steph. Dialect. p. 123. *Wessel.* Poſt ἕκαστος punctum Ald. Camer. I. II, colon habent poſt
ταδε,

ταδε, comma post αγετε, punctum post συμμα-
χος. Omittunt comma post Αθηναιοι δε.

χηται τε συμμαχων) χηται συμμαχων Arch.
Vind. Post Περση comma Ald. Cam. I. II.

δη ετι) δη non est in Arch. Vind. Ask. Pas-
sion. quorum plerique βασιλεος. Conf. lib. 2, 5.
Post επι την comma Ald. Cam. I. II.

ταυτα λεγοντων) ταυτα δε Arch.

σειχοντας) σειχοντας idem.

ζειντες γαρ εκαλεον της βαρβαρης) Spectavit
Eustath. ad Hom. p. 423, 26. Parentheseos
signa in editis ante nostram non sunt.

επειρωτες) Arch. Vind. επειρωτων Passion.
Askew. επηρωτες Ald. & reliqui. Post το εον
punctum Ald. Cam. I. II, comma non habent
post δε σφι.

επιλοι) deest Arch. Vind. Valla.

ad Cap. XII.

Post οι μεν comma Ald. Cam. I. II, quae
his absunt post κηρυκα & αριτον.

αυτοι) αυτω Arch.

επει τε) τε omittit idem. Post ταδε colon
Ald. Cam. I. II, comma post τοι in iisdem.

αυτην ισχεν) αυτοι ισχεν Arch. Posterius
Vind. Brit. εχεν alii cum Aldo. Sequor codd.
ipsumque Scriptorem, qui Lib. 3, 77 ισχον τε
βηλομενης — ες το προσω παριεναι & mox c. 13
ωπε και ολιγες σφειας ανδρωπες ισχεν. Wesseling.
Comma post ο μεν Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XIII.

η πυθοθαι) Medic. Passion. Askew. Pa-
rif. A. η aberat Ald. &c. Post ανεκωχεν ab-
est

est comma Ald. Camer. I. II, quod adest post
ἐπημάνε.

εσινετο) εσινετο Arch. Adi ad L. V, 81.

τὸ χρόνον) negligit haec duo Arch. Omni illo tempore, quo in Attica armatus confederat. Necessum enim non puto, δια πάντες cum Reiskio in διαγοντας, aut προίοντες converti. Imo si Arch. consentaneos nasceretur, δια πάντες sufficeret. Aeschyl. Prom. 283 τὴς σὺς δὲ πέντε χρηζὼ δια πάντες ἀκῆσαι, quod in scholiis δι' ὅλα, sed idem ac omni modo. Wesset.

τὸν πάντα) Praetereunt τὸν Pass. Ask.

πριν η) πριν Arch.

εμβαλεῖν) εσβαλεῖν idem, Vind. Post τῶν τεχνῶν comma Ald. Cam. I. II, idemque post καταβαλὼν.

ἐξελαυνε τῶνδε) ἐξελαυνε Arch. Vind. Post καὶ ἣν abest comma Ald. Camer. I. II, in quibus punctum post σείνον.

καὶ ολίγας) non legunt καὶ Med. Pass. Ask. Paris. A. B. deleant, qui velint, ego non aufim. Wesseling. Post ὡν abest comma Ald. Camer. I. II.

Θηβας) Ἀθηνᾶς Arch. & συμβαλεῖν, quod & in Vind.

ἰππασίμη) ἰππασίμῳ Arch. Pass. Ask. Vind. & ora Steph.

ad Cap. XIV.

δὴ ὑπεχωρεε) Med. Pass. Ask. Vind. Paris. B. sine medio ἔτω, quod exstat in Ald. &c. porro ὑπεχωρεεν Arch. Comma post αὐτῷ Ald. Cam. I. II, quod abest post προδρομος.

Appar. Herod. Vol V.

L

αὐτὴν

αλῆν γρατὴν) Calculum corrigenti προδρο-
μος αλῆ, γρατὴν — non adpono. αλῆν scribit,
utpote diversas a superioribus Spartanorum co-
piis. *Wessel.* Post εβλευετο abest comma Ald.
Cam. I. II.

Θελων) non est in Brit. quod, damnatum a
Brit. & docto viro, geminum habere videtur
S. Paulli Epist. ad Coloss. c. 11, 18 μηδεις υμας
καταβραβευετω Θελων, i. e. cupide. Θελων sane
cupiditatem & lubentiam quandam in Aeschyli
fabulis ostentat saepe numero. Θελων δε τωνδε
πυεσεται λογων, cupide libenterque audiet.
Choeph. 791. Plura apud Abresch. Animadv.
in Trag. illum lib. 2, 14. Quare εβλευετο
Θελων cupide consultabat. *Wessel.* Post γρατὴν
comma Ald. Cam. I. II.

προελθισα) Vind. Valla. Prins προελθισα
ex Ald. Quisque videt, Vind. rectum tenuis-
se. *Wessel.* Comma post vocem ponit Ald. Ca-
mer. I. II, idemque post Ευρωπης.

ad Cap. XV.

ηκε αγγελιη) ηλθε Pass. Med. Ask. Arch.
Vind. Alii cum Aldo ηκε, quod patrocinium
ex lib. 8, 140 εμοι αγγελιη ηκε παρα βασιλης,
& observatis d' Orvillii ad Charit. lib. I. p. 37
impetrat. At Aldo congruit L. I, 83 ηλθε αλῆ
αγγελιη, & proxime ηλθε αγγελιη προδρομος.
Eurip. Androm. 79 ηλθεν φαις. Junge Raphael.
in Epist. ad Galat. 3, 23. *Wessel.* Post αγγελιη
comma Ald. Cam. I. II, & colon post ιωμω.

Δεκελης) Arch. non Δεκελης ut reliqui
cum Ald. Jones Δεκελης. Post Ασωπιων pun-
ctum, idemque post Σφενδαλεας Ald. Cam.

Ταται-

Ταναγρην) Arch. Vind. Antea Ταναγρην cum Ald. in qua punctum post vocem.

es Σκωλον) Arch. Pass. Valla: male in Edd. ex Ald. es Κωλον. Cur Ταναγρην & es Σκωλον dederim, nemo mirabitur: mirum vero maxime, turpe illud es Κωλον, praesertim Valla viam ad verum monstrante, hoc tolerari loco quitum fuisse. Την κατὰ Σκωλον παροδον in Boeotiam Poliaen. Strategem II, 1. 11 ostendet, cui accedere Strabo poterit lib. 9 p. 628 cum Casauboni nota. Wesseling. Post Θηβαιων comma Ald. Cam. I. II.

εκερε της χαρης) Eustath. Hom. p. 364, 25. ετι κατὰ) Scribendum suspicor, εκι κατὰ εχθος αυτων. Valken. Post εχομενος comma Ald. Cam. I. II.

βαλομενος) Ask contemnit.

τω στρατοπεδω) στρατω margo Steph. Pass. Ask. Post εκβαινη abest comma Ald. Came-
rar. I. II.

εθελαι) Med. Pass. Ask. in Arch. Vindob. θελη, in Ald. εθελαι.

Ερυθρεων) Arch. ceteri Ερυθραιων cum Ald. flexus Ionicus omnino requiritur Ερυθρεων. Valken. Peccarunt, uti creberrime, in Αθηναιων, vice Αθηνεων. Wessel. Post Τσιας colon Ald. Cam. I. II

παρά τον Ασωπον) Arch. Vind. Ask. Pass. ora Stephan. Valla. περί olim ex Ald. παρά oportuit, pro quo επί τω Ασωπω c. 19 & c. 16. Plut. Arillid. p. 421. Β. των βαρβαρων της στρατοπεδευας παρά τον Ασωπον ποταμην παρεκτετα-
μενης. Apparet inde, castris iuxta flumen por-
rectis, probabiliter Reiskium divinaſſe τεταμε-

909 Herodotum, non τεταγμενον, reliquisse. Illud autem τευχος τετραγωνον, cuius singula latera denuin erant stadiorum, impedimentis rebusque pretiosioribus servandis munivisse Mardonium, Plutarchus adseverat. *Wesseling.* Paris. B, *Larcherio* teste, τετυγμενον, ex errore librarii pro τεταγμενον legit.

τοσσητον) ετως Arch. Post Θηβαιος abest comma Ald. Cam. I. II.

παρασσκευασαμενος) Citat Athen. lib. 4. c. 12. Post Μακρδονιον comma Ald. Camer. I. II, in his punctum post λογιμωτατες, & comma post ετοι-

εποντο) ειποντο Arch. Passion. Vindob. ut saepe, vide I, 172.

ad Cap. XVI.

Ταδε δε) Ask. Fragm. Paris. Pass. δε aberat Ald. & rell. comma post τα Ald. Cam. I. II, in his comma post δειπνον τετο.

και σφραων η χωρις) και σφραας η χωρις Fragm. Paris. non prorsus damnabile: damnabile autem κληθηναι five κληθηναι, citra necessitudinem obtrusum. Vulgatum eodem vergit, & rectum in Vallae Latinis. *Wesseling.*

διαπινοντων) scripti omnes. Videf. Valken. ad V, 18. *Wessel.* Post ομοκλινον abest comma Ald. Cam. I. II.

οποδαπος) ποδαπος Arch. Vind. Conf. VII, 218. Post εσι punctum Ald. Cam. I. II. in his post υποκρινασθαι comma, idemque post statim sequens τον.

ειπαι) ειπειν Vind. Arch. Pass. Ask.

Post Γελω comma Ald. Camer. I. II. εθελω Arch.

δαι-

δαίνυμενος) δαίνυμενος Arch. comma post τον ante ελιπομεν Ald. Camer. I. II, abest his comma post οψεται.

ταυτα αμα τε) ταυτα τε αμα Vind. Arch.

πολλα των δακρυων) πολλας Ald. Cam. I. II.

Θωμιασας) Θωμασας Ask. Arch. Post αυτον colon Ald. Cam. I. II.

εν αλη) defiderantur haec duo in Fragm. Paris. nulla caussa εν Αλη Ald. Camer. I. II, quae & comma post τον δε ponunt, & colon post επαι, comma iterum in his post πιστα λεγουσι.

εθελει) θελει Arch. Vindob. & Stobaeus, haec excerpens, Serm. CV. p. 567.

τε ορχομενις) Abest articulus Ask. Pass.

λεγοι; Arch. Vind. recte: λεγει olim cum Ald. Quod coniectando perceperant Abresch. & Reiskius λεγοι, sermonis series & codd. ratum habent. Wesseling.

προς ανθρωπους) Miror, quod hic legitur de Therfandro, ως αυτος αυτικα λεγει ταυτα προς αιθρωπους: cur enim obsecro προς ανθρωπους; Frequens & hic suspicor haerere vitium, corrigendumque προς αλλας: ut aliis ista narrasse ante dicatur Therfander, quam apud Plataeas decertaretur: inter voces αλλας & ^{αυτας}, sive αιθρωπους, perexigua fuit olim scribendi differentia: videtur Valla illud ipsum in suo quoque cod. reperisse; vertit enim: ipsum haec statim aliis enarrasse: quod in Ed. Gronovii his fuit substitutum, per homines sparsisse, noquam, ut equidem puto, dici potuit λεγειν προς ανθρωπους: hinc valde discrepant locutiones εκφερεν εις της πελλας, vel επαν, vel λεγειν εις παντας, similes.

que. Rarius illud Sophocl. apud Stobaeum p. 579, 1 Μη σπερε πολλοις τον παροντα δαιμονα· προ εις πολλας· ut ibidem v. 11 legitur consuetum more. Εκμαρτυρεν γαρ ανδρα τας αυτες τυχας, εις παντας αμαθες. *Valkenar.*

ad Cap. XVII.

Post Έλληνων punctum, post Φωκεες comma Ald. Cam. I II.

συνεταβαλλον) συνεβαλλον Arch.

σφοδρα) Med. Pass. Ask. Vind. Arch. Ald. & alii μεγαλως. Revocarem, quod ante Gronov. vulgabatur μεγαλως, pro σφοδρα frequenter usurpatum Herodoto, & in hac ipsa phrasi infra c. 39, ubi Thebani, ατε μηδίζοντες μεγαλως, προθυμως εφεραν τον πολεμον. *Valkenar.*

δοκιμωτατος) δυνατωτατος Med. Pass. Ask. quod vulgato non praestat, & mox απικατο cum Arch. Rectius Hermocydes dicitur δοκιμωτατος, quam δυνατωτατος in Medic. ex quo Gronov. optime restituit εκελυσε σφρας επ' εωυτων εν τω πεδιω ιζεσθαι, seorsum secedere. *Valkenar.*

εκελυσε σφρας — ιζεσθαι) εκελυσε Arch. tum επ' εαυτων Ald. Cam. I II. Med. Ask. Pass. Valla: in aliis απ' εωυτων absurde. Verissime Gronovius At cor nulla Aldi mentio? Pavius animadvertit foedam operarum aberrationem, & correxit. Nostri Amazones L. IV, 114 οικωμεν επ' ημεων αυτεων, habitemus seorsim, & IX, 37 ειχεν γαρ και επ' εωυτων μηχανην. *Wessel.* Post ιζεσθαι colon Ald. Cam. I II.

επει δε) ως δε Arch. Vind.

Μηδων)

Μηδων) Μηδα Arch. Post φημη comma Ald. Cam. I. II.

Φακων) defit Arch. Post παραινεις abest comma Ald. Camer. I. II, in-queis colon post τοιαδε.

προσπτω) citat Suidas in Προσπτος, ubi παρ-
αδωσαν, quod in Ask. & ora Steph.

παντα τινα) Arch. Pass. Ask. quorum po-
steriores superius αν non agnoscant, nec Med.
antea τινα παντα cum Ald. Justior ordo, qua-
lis c. 88 επιθησασθαι γαρ οι παντα τινα οieto, &
multifariam. Wesseling.

χρεων επι γενεσθαι) χρεον & γενεσθαι Wesse-
ling in var. lect. excerptit, sed unde? non ad-
scripsit. Post κρεσσον γαρ abest comma Ald.
Cam. I. II.

παρεχοντας) exscripsit Suidas in v cunctis
in codd. obvium, cui tacitum pronomen ubi
apraueris, quae novandi necessitas? Et Reiski-
us tamen η περπερευοντας, imprudenter absurdeque
agentes, sed imprudenter. Περπερευσθαι Graeciae
est recentioris & Cilicum dialecti, nisi Salma-
sius fallit, veterum vestigia premens. Funke
Ling. Hellenist p. 152. Qui quidem falsus si fu-
erit, arguente Jo. Alb. Fabricio ad Sext. Em-
pir. lib. I adv. Gramm. c. 2. p. 227, obtrudi
Herodoto, quod ignorabat, haud oportuit,
Wesseling.

Post αυτων comma Ald. Cam. I. II, idem-
que post βαρβαροι.

ad Cap. XVIII.

Post ο μεν comma Ald. Cam. I. II. Ο μεν
ων Ora Steph. Med. Pass. Ask. αν deorat Ald.

&c. quam voculam ex marg. Stephan. auctori restituerem. *Valken.*

Post *παραινει* colon Ald. Cam. I. II.
επει σφραει) *επει τε* Arch. Vind.

απολευντες) Arch. Vind. *απολεοντες* prius ex Ald. in qua punctum post vocem,

δη διτεινοντο) *δη* deest Arch.

απηκε) *απηκετο* Ald. Cam. I. II, quod non enotavit Wesseling.

Post *ετασαν* abest in comma iisdem. *ετησαν* Arch. Pass. Ask. Vindob. nec improbo: tum *παντες* Arch. Non pugnaturus *αντιοι* *ετησαν* blandientur. Eurip. Orest. 1460 *Ως καπροι δ' ορεστεροι γυναικος αντιοι σταθευτες*. Ferre autem minime queo *παντη συτρεψαντες* mutari. Tales fere *συτρεφοντες* eis *ικαιον πληθος* Diodor. III, 36, & infra c. 61 *συτρεφομενοι*. Vide Valkenar. ad lib. I. c. 101. *Wesseling.*

συτρεψαντες) Arch. Vind. Paris. A. B. Brit. Ald. *τρεψαντες* Ask. Medic. Pass. *συτρεψαντες* *εωυτες*, quum se in unum conglobassent, Livio VIII. c. 11 intactum reliqui debuerat. *Valkenar.*

πυκνωσαντες) *κυκλωσαντες* Arch. Vindob. Post *Θεσσαλων* comma Ald. Camer. I. II, punctum habent post *οπισω*, comma post *Μακεδονιος*, & post *ηθελησε*.

μετεχθσι) *εχθσι* ora Steph. Scribi quidem poterit *ει αληης μετεχθσι*, sed scripsisse Nostrium opinor, ut est in Marg. Steph. *ει τι αληης εχθσι*. *Valkenar.* Post *ταδε* colon Ald. Cam. I. II, idemque ponuat post *αγαθοι*, sed comma post *νικησετε*.

87E

επε ων εμε) Med. Passion. Ask. Arch. ων
omittebatur ab Ald. &c.

τρεπτον) τρεπτο Passion.

ad Cap. XIX.

λοιποι) deficit Arch. Post Λακεδαιμονίων co-
lon Ald. Cam. I. II.

Post των ίρων comma Ald. Camer. I. II.
Frustra των ίρων corrigitur. Latinis *victima cae-
sa litat*, ut Martiali lib. X. Epigr. 73 *victima di-
ti patri caesa litavisse*, recte Graevius in Sueton.
Othon. c. 8. Vide Fr. Oudendorp. ad Lucan.
VI, 524. Graecis itidem, quoties *fausta exta*
ostentat, *καλλιερει*. Noster c. 37 *ὡς δὲ ἐκ ἐκαλλι-
ερει* — επε αυτοισι Περσησι, videlicet *τὰ ίρα* &
c. 95 *τοῖς δὲ Ἑλλήσι ὡς ἐκ ἐκαλλιερει*. Docte su-
per verbo Scholiastes in Gregor. Naz. Stelit. II.
p. 87. Sequens *ίρα ποιήσαντες* consimile habet
ην θυσην τις δημοτελη ποιηται L. VI, 57 & IV,
60 *θυσην ἐρδομενη*. Alia hoc de genere Is. Casau-
bon. Animadv. ad Athen. L. 14, 23. Wesseling.

Post Ελευσινὰ punctum Ald. Cam. I. II.

ὡς δὲ) *ἐκ δὲ* Arch.

ὕπωρεϊς) Sic omnes, alibi ὕπωρεως.

ad Cap. XX.

εἰς αὐτὴς) Med. Passion. Ask. Vind. Arch.
antea *ἐπ' αὐτὴς*. Post *ἵππον* punctum, comma-
que post *της* Ald. Camer. I. II, in his comma
quoque post *Περσησι* & post *τον*.

Μακισιον) Μακισιον Margo Steph. Pass. Ask.
Arch. Vind. quod non improbo.

Νισαιον) Νησαιον Arch. & Ald. Sed adi ad
L. VII, 40.

προσεβαλλον) προσεβαλον Arch. & προσβαλλοντες in proximis Vind. colon post εργαζοντα Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXI.

Post ταχθεντες comma Ald. Camer. I. II. η τε Arch. Vind. colon post παντος Ald. Camer. I. II.

και προσοδος) και η προσοδος Arch. Vindob. neutrum displicet. Post πιεζομενοι comma Ald. Cam. I. II, in quibus colon post ταδε, sed comma nullum post ημεις.

δεκεσθαι μνηοι, εχοντες) Haec ita nexuit Aldus & Valla, commodius, me iudice, vulgata interpunctione post δεκεσθαι. Soli Megarenenses equitum impressionem sustinere hand valebant, hinc nuncius ad Pausaniam. Atque hoc Diodor. lib. XI, 30 & Plut. Aristid. p. 326 E. clarissime. Falsum praeterea, solos tum Megarenenses stationem, sibi principio contributam, tutatos. *Wesseling* Virgulam post μνηοι, non post δεκεσθαι ponendam censuit *Larcherius*, Aldo & *Wesselingio* praeceuntibus. Confirmatur haec interpunctio Paris. A. B. & D. ubi colon post μνηοι, quod idem est. Post ταυτην & ες την commata Ald. Camer. I. II. επ' ης Arch. Vindob.

πιεζουμενοι) recte iidem pro vulgato Aldino πιεζομενοι. Cur πεμψητε & πιεζουμενοι iussu scriptorum exemplarium admiserim, nemini mirum eveniet: pro altero sermonis series, dialectus pro altero propugnat. *Wesseling*. Post ιυν τε abest comma Ald. Camer. I. II. πεμψητε Arch

Arch. Vind. in aliis περιψετε. Comma post
ὁ μὲν Ald. Cam. I. II.

απηγγελε) απηγγελε Vind. Passion. Ask.
Post Ελληνων abest comma Ald. Cam. I. II.

τε ες) τε defit Ask. Post Αθηναίων comma
Ald. Camer. I. II, colon habent post λογαδες,
comma post των.

ad Cap. XXII.

οί τε) τε defit Arch. Vindob. προελομενοι
Passion.

επί της) Med. Pass. Ask. Ceteri cum Aldo
praepositionem non agnoscunt, quodammodo
supervacuam, tum in Arch. προσβαλλουσης. Post
ιππός comma Ald. Cam. I. II.

ισαται ορθος) ισαται τε ορθος Passion. Post
αυτω comma Ald. Cam. I. II, in his punctum
post επεκεατο.

τον τε δη ιππον) Vind. την δε τη Arch. Vin-
dob. sequor. Vide L. 3, 36 & infra c. 26 τον
δε ιππον Ald. Cam. I. II &c. Post κτειναι ab-
est comma Ald. Cam. I. II.

ενεδεδυκε) ενδεδυκε sine augmento Arch.
Vind. Jonum more.

θωρηκα) Pass. Medic. Brit. Paris. B. Ask.
Vind. θωρηκα αυτε ceteri cum Ald. comma
post εδεν Ald. Cam. I. II.

μαθων) μαθοντες Brit.

ες τον οφθαλμον) Lorica tectum Mafisti-
um, primum invulnerabile, tandem aliquis
παρει ες τον οφθαλμον. quod ex Arch. Cod. fuit
enotatum, genuinum putat Galeus; ομφαλον
pretiosissimum ερημα iudicat Gronovius; vul-
gatum tamen οφθαλμον plerisque satis tueri vi-
de-

debuntur haec Plutarchi in Arist. p. 327. C. Τῆτον ἢ το κρανὸς ὑπεφάνη τὸν οφθαλμὸν ἀκοντίῃ
 ὁρᾶναι πᾶσι τῖς ἀνείλεν. Non mirarer, si in ali-
 is hic etiam codd. altera lectio reperiretur,
 quum voces ομφαλὸς & οφθαλμὸς frequentissi-
 me fuerint a librariis inter se vermutatae. Val-
 kenar. Pretiosissimum εὐρημα Gronovii, meri
 carbones pro thesauro. ομφαλὸν non novit
 Arch. a reliquis hic non diffidens. Falsus
 enim est Galeus, fefellitque alios. Immo vero
 si ομφαλὸν iste codex dederat, nequidquam ad-
 vocaretur. Armatura, quae Masistium undique
 amiciebat, ut omnes ictus eludebat, ita pube-
 renus porrigebatur, umbilicum egregie prote-
 gens. Id Nostri Plutarchique pictura & Helio-
 dori in primis Aethiop. IX. p. 431 common-
 strat. Quid multa? Plutarchum audiamus, cui
 auscultare noluerant, in Aristid p. 327. B. a
 Valken. laudatum. Ecquid liquidius? *Wessel.*

Post ἐπεσε τε comma Ald. Cam. L II, idem-
 que post γινόμενα, & post γινόμενης.

ἐποθέσαν) Hanc verbi scripturam concti
 offerunt codd. Sermonis genius postulabat ἐπο-
 θέσαν, a quo deflecti posse, sicuti in similibus
 subinde, Porti doctrina fert. Macula si sese
 nulla adsperfit, absentis desiderio tacti fuerunt.
 De Cambyse lib. 3, 36 ἐπεθῆσε τε δὴ τὸν Κροίσον
 & πολλῶ μετεπεντα χρόνῳ. Estque istud sanequam
 praestantius invento Gronoviano ἐπιθέσαν, quod
 valde metuo, ut Graecae habeatur monetae, &
 umquam intra mare Jonium & Thessaliam, uti
 alia in re notatum memini, auditum sit. *Wessel.*
 Abest comma post ἐποθέσαν Ald. Cam. I. II.

τὸν νεκρὸν) τὸν γὰρ νεκρὸν Vind,

ad

ad Cap. XXIII.

αλλ' αἶμα πάντας) Arch. Vind. αἶμα aberat Ald. &c. Additam ex scriptis exemplaribus vocem sententia desiderabat. Hom. Iliad. ψ. 362 οἱ δ' αἶμα πάντες —. Ἀπας εἰβωθεε, uti eadem exempla, Jonicae consuetudinis est, rei-que satisfacit. Redi ad lib. 8, 1. Wessel. Eliſam a vicina αλλα voculam αἶμα plures forte codd. hic dabunt αλλα αἶμα πάντας ut in Anglicanis invenit Jos. Wasse: vide ad Thucyd. p. 181, 92. Eandem hic a Valla lectam vidit Koenius; requirit illam oppositum, ἐκ ἐτι κατὰ τελεᾶ προσελαιυνοντας τῆς ἰππεας videbant Athenienses, αλλα αἶμα πάντας omnes simul irruentes; non, ut ante, κατὰ τελεᾶ. Inter varios significatus vocis τέλος Eustath. ad Iliad. κ. 56 primum ponit τὸ στρατιωτικὸν συντάγμα, turmam militarem: τῆς ταξιαρχῆς τῶν τελεῶν ex Herodot. IX. c. 41 excitat Th. Magist. in τελεῇ L. 7, c. 211. Persae dicuntur καὶ κατὰ τελεᾶ καὶ παρτοίως προσβαλλοντες ad Thucyd. II. c. 81. Vide Jos. Wasse. Valken.

εἰβωθεε) Arch. Vindob. alii cum Ald. ἐπεβοηθεε.

γινεται) εγενετο Arch. Vind.

επεβοηθησε) επεβοηθησαν Arch.

ἔτω δὴ ἔκετι οἱ ἰπποταὶ ὑπεμενον) ὑπεμενον Arch. Med. Pass. Vind. antea cum Ald. επεμενον & ἔκετι non habent Ald. Cam. I. II, quod Wesseling non annotavit. Colon post επεμενον in iisdem, commaque post ἐκάνω.

προσαπωλεσαν) προσαπολεσαν Arch. Vind.

χρεων)

χρεων) χρεον Arch. suo more. Post ποιεν
punctum Ald. Camer. I. II, abest his comma
post δε σφι.

ad Cap. XXIV.

Post στρατη comma Ald. Cam. I. II.
κειροντες) Attigit Eustath. ad Iliad. ψ. 135.
Comma post ιππεες Ald. Cam. I. II.
μετα γε) γε defuit Arch. Vindob. Comma
post Περσησι Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXV.

προσβαλυσαν) προσβαλυσαν Arch. Vindob.
Coma post δεξαμενοι Ald. Cam. I. II.

εδαρρησαν τε) εδαρρησαν Pass. τε omittunt
Arch. Vindob. post μαλλον punctum Ald. Ca-
mer. I. II.

την θεης αξιος) habet Eustath. in Homer. p.
626, 52, qui ην, sicuti Arch. Ask. Vind. Post
εινεκα comma Ald. Cam. I. II.

τωνδε εινεκα και ταυτα εποιουν) ταυτα εποιουν
Ask. non εποιουν, ut alii omnes cum Ald. abest
comma post εποιουν Ald. Cam. I. II. Lacunae
nulla supererit suspicio, neque supplementis
egebimus, si, voce και, quam eiecit Gronov.
reposita suo loco, sic ista leguntur τωνδε δε εινε-
κα και ταυτα εποιουν, και ελεγοντες τας ταξεις,
εφοιτεον θησομενοι Μαρτιν. Τωνδε, id est, με-
γαλεος εινεκα και καλεος ταυτα εποιουν, nempe
τον νεκρον παρη τας ταξεις εκομιζον. Valken.

ταξεις εφοιτεον) Med. Pass. Ask. Brit. Arch.
Vind. quorum ultimi duo εφοιτεον, antea ex Ald.
ταξεις και εφοιτων. Post ευδρεστερος comma Ald.
Cam. I. II.

Γαρ

Γαργαφιν) Γαρσαφιν Arch. & iterum, non Γαρσαριν, ut Galeus.

ὑπάρειν) ὑπάρειν ora Steph. Ask.

παρά. ἑστίας) iidem & Arch. Vind. Passion. alii περι cum Ald. in Brit. περιεστίας. Post εστίας abest comma Ald. Cam. I. II.

δια οχθών) plene Ask. Arch. απεδε χωρεθ Vind. Arch. Pass. marg. Steph.

ad Cap. XXVI.

πολλος ωθισμος) πολλος Vind. Arch. πολλων alii, contra morem. Supra VIII, 78 των δε — εγενετο ωθισμος λογών πολλος, vehemens sermonis altercatio, & in praelio armato VII, 225 Περσεων τε και Λακεδαιμονιων ωθισμος εγενετο πολλος. Wesseling. Conf. Diss. Herod. Wesseling, p. 203.

αυτοι εκατεροι) Arch. Vind. Pass. Askew. Brit. ora Stephan. αυτων alii. Nihil interest, αυτων legatur, an ex cod. αυτοι εκατεροι εχεν το ετερον κρας. Scripserat opinor Plutarch. T. I p. 326. A. Αθηναιοις δε Τεγεαται περι ταξεως ερισαντες ηξιαν, ωσπερ αι Λακεδαιμονιων το δεξιον εχοντων κρας, αυτοι το ευωνυμον εχεν. Sinistrum ut αριστερον & ευωνυμον, sic per ευφημισμον saepius etiam ετερον dicebant. Valken. Post τετομεν abest comma Ald. Cam. I. II.

Post ταδε punctum in iisdem

της ταξιος) Medic. Pass. Arch. Vind. Ask. in Ald. Cam. I. II. της εασιος, & punctum post απαντων, quod abest post παλαιον, sicuti comma post νεον.

παλαιον) παλαι Arch. Vindobon. Anceps electio est. Scriptor το παλαι deposuit IV, 180 VII,

VII, 142. IX, 71. το παλαιον VII, 129. Similis discordia VII, 71 electurum frustratur. *Wesfeling*. Post *χεον* comma Ald. Cam. I. II.

επει τε) Pass. Ask. Arch. Prius *επει* tantum, ex Ald. *επει τε* plenius & plene Iacov, teste Eustath. ad Homer. p. 1158, 39. Post Πελοποννησον comma Ald. Cam. I. II., quod non adest post *τετο*. Colon ponunt post *τεινονδε*.

μετα) plene Askew. antea cum Ald. *μετ' Αχαιων*.

αντιοι) *αντιον* Passion. post *κατιςσι* comma Ald. Cam. I. II.

χεων) *χεον* Arch. post *τρατον* comma Ald. Cam. I. II.

συμβαλοτα) *συμβαλοντα* Arch. Vindob. post τον ante αν comma Ald. Cam. I. II.

επι διακειμενοισι) Citat. Eustath. Hom. p. 233, 33, in Vind. & Ald. *επιδιακειμενοισι* una vox. Post *ποιητας* colon Ald. Cam. I. II.

δρκιον) *δρκια* Pass. probabiliter ex c. 91.

τον Πελοποννησιων) των Arch.

επι τα — *Ηρακλειδαις*) Haec novem negligens Arch. scriba praetervidit. Post την *τρατιν* comma Ald. Cam. I. II.

τε δη εκ) *δη* non est in Arch.

Φηγεος) Omnes ita, Valla tamen *Phrygis*. Degenius *Κηφεος* ex coniectura recepit. Post *εμνομαχησε τε* comma Ald. Cam. I. II.

εν τοισι Πελοποννησιοισι) *εν Πελοποννησιοισι τε τοισι* Passion. Ask. *εν Πελοποννησιοισι τοισι* Arch. Vindob. Post *τοτε* comma Ald. Camer. I. II., idemque post *τα* ante *διαταλαμεν*, & colon post *εχεντες*.

ικνε-

ἰκνεσθαι) defit Arch. Larcherius a librariis praetermissam putat praepositionem *ἐς* ἡμᾶς, quam Herod. tali usurpare solet in verborum iunctura, uti *ἐς τὸν ἰκνεσθαι* *ἔχειν* lib. 6. 57. vid. Valken. ad lib. 2. 16. cui calculum adiicimus.

γὰρ τε) γὰρ καὶ Arch. Pass. Vind.

Post ἀγωνιῶνται colon Ald Camer. I. II. ἀγωνίας ἀγωνιῶ. Ald. Excerptit Eustath. in Hom. P. 234. 20.

αἰλλῶς) πολλῶς Arch.

ἡμᾶς δικαίον ἔχειν, Maluit, δικαιότερον Pavius, ut αξιονικότεροι antea, & postea c. 28. αξιονικότερος εἶναι ἔχειν τὸ κέρως ἢ περ Δρκαδίας. Quae sane frequentior in talibus norma. Contingit tamen, ut absolutum comparati, & vicissim sedem teneat Sic *ὑπερβαρύτερον* loco *ὑπερβαρῶς* in Apoll. Rhod. III. 1056. δικαιότερον ἀντὶ δικαιοτάτης Diod. XIII. 30. αἰλλοτρίωτατος Musa III. 119. nec fugit magnum Animadverforem in Athen XIII. 1. Wessel. Post οἱ μὲν comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXVII.

Post Ἀθηναῖοι δὲ comma, post ταῦτε colon Ald. Camer. I. II. in his commata post λέγειν & τα.

πατρῶν ἐστὶ) πατρῶϊαν Arch. Vind. post ἐστὶ abest comma Ald. Cam. I. II.

μαλῶν) omittit Arch., comma post vocem ponit Ald. Cam. I. II.

Φασι ἔτοι) ἔτοι Φασι Arch. Pass. Ask.

τὸ μὲν) absunt haec Arch. Post *ἐς τὴς* comma Ald. Cam. I. II.

Εὐρυσθεος) Εὐρυσθενεος prave Arch. Ald. post κατελομεν abest comma Ald. Cam. I. II.

Appar. Herod. Vol. V.

M

κείνοις

κένουσι) ἐκένουσι Arch. Vind. Pass.

Θαψαί της ημετερης) Θαψαί ημετερης Ald. Cam. I. H. quod non annotavit. Wessl.

Αμαζονιδας, τας απο Θερμωδοντος) Pass. Ask. Arch. Vind. Valla, ora Steph. In Ald. & Brit. Αμαζονιδας, τας αποθηκας τας απο Θερμωδ. Ededatur Aldi exemplo: quorum ad τας αποθηκας multi merito offenderunt. Quid illa enim ad Amazonas? C. de Pauw τας αυθεντικας rigidar & severas, formavit: Gronovius τας αποθηκας, tamquam furias, & minime desiderabiles feminas De sententia Jo. Taylor Lect. Lyfiac. c. 4. fuerat, τας Αμαζονιδας, τας απο Θεμισκλεους της επι Θερμωδοντος. Aliud sectatus Abresch. Diluc. Thucyd. p. 655., verborum seriem ordinabat, εν δε και οχες ημιν (κατα) τας αποθηκας (ημων το) εργον (το) ες τας Αμαζονιδας, τας απο Θερμωδ. Quin & thesauris factorum nostrorum illustrium habemus illud, quod adversus Amazonas gessimus: addit coniecturam aliam, quam ibi legi malim. Atque haec clarissime doctorum viorum fluctuationes, ex pravissimis τας αποθηκας auctas, ostendunt. Quorum equidem divinationes malui proponere, quam ad examen revocare. Sentio enim cum Galeo τας αποθηκας in exilium agendas, quorum ab sex bonae fidei membranis ablegantur, fortasse etiam pluribus. Florentiae certe Gronovius nihil singulare annotavit, cuius quidem bibliothecae exemplari cum passim Ask. & Pass. consentiant, opinari & illud τας αποθηκας non habuisse licet. De Parisiensibus, quorum accurata non usurpavi excerpta, tacere debeo. Abunde mihi videtur corruptissimas voces ab optimis libris abesse, natas scribentis, ut opinor, incu-

incuria, ex continuo sequentibus τας απο Θεμ. vocibus, *Wesseling.* quocum sentit *Valkenar.* *Lambertius* in Paris. A. & B. τας αποθηκας non invenit. Ad Gronovium tamen accedit τας αποθηκας emendantem, huiusque coniecturam in versione sua expressit, motus *Toupii* auctoritate eadem probantis in *Epist. Crit.* p. 82. *Brit.* & p. 67. Part. 2. *Opusc. Crit.* edit. *Lips.* Nobis potius auctoritate *codd.* praestantissimorum delenda videntur.

Τρωϊκοῖσι) ἡρωϊκοῖσι *Arch.* *Vind.* *Valla.* Τρωϊκοῖσι non sollicito, tametsi *Cicero Nat. Deor.* III. 21. *Heroicis temporibus, & en τοις ἡρωϊκοῖς χρόνοις* *Diodor.* XV. 79. tu vide VII. 20. *Wess.*

ε γὰρ τι προέχει) *Pass.* *Arch.* *Vind.* *Ask.* non προέχει uti *Ald.* *Expl.* navit haec *Dounaeus* in *Demosth.* p. 29. *Valkenar.*

γὰρ αν) *Med.* *Pass.* *Ask.* *Arch.* *Vind.*, αν non aderat prius, nec in *Ald.*

αὐτοῖσι) ἐαυτοῖσι *Arch.* Post αποδεδωγμενον & εχοντα absunt commata *Ald.* *Cam.* I. II. αποδεδωγμενον *Pass.* *Ask.* *Vind.* *Arch.* *Brit.* recte: vid. c. 71. alii αποδεδωγμενον.

ὥσπερ εἴη) corrigit, *Abresch.* οἷσπερ εἴη, leni, sed parum necessaria medicina. *Wesseling.*

εν Μαραθωνι) deest εν *Brit.* Μαραθωνι sine praepositione ad *Aristoph.* *Acharn.* 697. ανδρ' αγαθον οντα Μαραθωνι & ετα Μαραθωνι μεν οτ' ημεν, exemplum unae schedae, quas iubeo valere. *Wess.* Post εχεις colon *Ald.* *Camer.* I. II. in his comma post προπετε, nullum post υμιν.

αἰτιοι εἰμεν) αἰτι ιοιμεν *Arch.*

δοκρε) *Arch.* *Pass.* bene. δοκρε alii cum *Ald.* Scribendum arbitror εν αν δοκρε vel ινα δοκρε.

iungitur enim *ἰνα*, significans *ubi*, ut apud alios, sic apud Herod. indicativo modo. *Valkenar.*

ad Cap. XXVIII.

Commata post *οἱ μὲν* & post *Λακεδαιμονίων δὲ* Ald. Cam. I. II.

Ἀθηναίους) Omittit Ask. Comma post *κέρως* Ald. Cam. I. II.

ὑπερβαλόντο) *ὑπερβαλλόντο* Arch. Ald. Post *ἐπιφοιτῶντες τε* comma Alt. Cam. I. II.

αρχὴν ἐλθόντες) *αρχὴν ἐθελοῦντες* Ald, ultimum & in Pass. H. Steph. ob Vallae Latina mutavit in Aldo vitiosa, mutantique scripti codd. resque ipsa addicunt. *Wessel* Post *μυριοι* punctum, post *Σπαρτιτᾶς* comma, idemque post *πεντακισχίλιοι*, & post *ένεκα*, iterumque post *χιλίοι* Ald. Cam. I. II.

Post *μετὰ δὲ τῆς* comma in iisd.

δεσφί) *δεσφί* aut *σφί*, non ut Ald. & alii *δεσφίσι*, Arch. Vind., quod *ἰωνικόν*: tum *εὐρῶν* Brit. Post *εχόμενοι* comma, idemque post *εχόντο* Ald. Cam. I. II.

Λεπρεπτεῶν) Med. Pass. Ask. Arch. Valla; antea ex Ald. *λεπρεπτεῶν* Commata post *Μυκηναίων* & *Τριφυτίων* Ald. Cam. I. II.

τῆς ἐσάσαν) *τῆς ἐσησαν* Pass. Ask. post *τῆς* comma Ald. Cam. I. II. In his comma post *Ἐρμιονεῶν δὲ*, post *Ἐρετριεῶν τε*, post *Στυρεῶν*, *τε* abest Arch. Vind.

δε Χαλκιδέας) Med. Pass. Ask., in Arch. tota haec quinque vocum periodus non legitur: Alii cum Ald. *δε εχόμενοι*, *χαλκιδέας*, neque illi male.

Ἀμπερ-

Αμπρακκητεων) Αμπρακκιωτων Vind. Arch.;
perperam. Post Λευκαδίων & Ανακτοριων comma-
ta Ald. Cam. I. II.

ἔτασαν) ἐσησαν Pass. Ask Post Κεφαλληνιης
comma Ald. Camer. I. II. idemque in his post
τῆτες.

πεντηκοσιοι) Pass. ex more, non πεντακοσιοι,
ut Ald. & Edd. etiam supra. Post τῆτες com-
ma Ald. Cam. I. II. idemque post δ' αὐτων.

ad Cap. XXIIX.

Post ὀπλιται abest comma Ald. Cam: I II.

συνάπαντες) Arch Vind prius ex Ald. συμ-
παντες. post αριθμον comma Ald. Cam. I. II.

τρεις τε) Arch. Vind. Ask. Pass quae parti-
cula deerat Ald. Vid. Gronov. I. 98.

Post πεντακισχιλιοι comma Ald. Cam. I II.
idemque post Λακεδαιμονιων.

ων) Negligitur in Arch. Commata post πεν-
τακοσιοι & post τετρακισχιλιοι Ald. Cam. I II.

και εννεα χιλιαδες) haec tria omittunt Valla,
Arch. Vind. Utrum scribarum socordia an alia
culpa haec in codd. paucis non adpareant, quae-
rere nolo. Absunt male, si των ψιλων prae-
scriptus numerus labe caret: Potest disputari,
cum Spartani, erant autem ad quinque millia,
septenos, & Graeci reliqui singulos iuxta se ψι-
λως viderint, ampliornē levis armaturae militum
catalogus poni debuerit? Nihil tamen membra-
nae isthic inprovant. Wessel.

πεντε) ἑπτα Brit.

ad Cap. XXX.

Ἑλληνικῶ) Arch. Vind. bene. τῶ Ἑλληνικῶ
ceteri cum Ald.

ὀπλιτικοί) ὀπλιτοῖσι Arch. Abest post εἶσαν
comma Ald. Camer. I. II. quod habent post
προς de.

ἀνδρῶν) non est in Arch. Post συν de comma
Ald. Cam. I. II. idemque post παρεκσι, sed nul-
lum post περιεσιντες.

ἐς οκτακκοσίους) Haud novit ἐς Arch. Comma
post οκτακκοσίους Ald. Cam. I. II. idemque post
ταχθέντες.

ἐστρατοπεδεύοντο) ἐστρατεύοντο Arch.

ad Cap. XXXI.

ἀντετάσσοντο) ἐτάσσοντο Pass. Post Μαρδονίῳ
prinç. Ald. Cam. I. II. in his comma post Λακε-
δαιμονίους.

περισσῶν) περισσῶν Arch. notabiliter, dein-
ceps οἱ Περσῶν idem Arch. Pass. Vind., hinc ar-
ticulus, quem non habet Ald. &c.

ἐκκοσμησάτο) ἐκκοσμήσατο Arch. Vind. nulla
causa. conf. lib. I. 101. Comma post ἀσθενέστε-
ροι Ald. Cam. I. II. Sermo de Persis, quorum
quod robustissimum contra Lacedaemonios
Mardonius opposuit, quod infirmius vero con-
tra Tegeatas. Nonne ergo ὁ, τὶ μὲν ἦν αὐτῶν —
quae elegans de Pauw coniectio? Alioqui το δυ-
νατοτάτον τῶ στρατῶ L. 8. 34. Wessl. Commata
post Ορχομενίους τε, post ἐχομείς, post Ἐπιδαυ-
ρίους τε Ald. Cam. I. II.

Post Λεπρητάς τε comma Ald. Camer. I. II.
in quæ &c. Λεπρητάς. Λεπρητάς Med. Arch.
Vind. Λεπρητάς Pass. Ask. Comma post Μυκηναίους

τῶ,

τε, post Βακτρίας, post Ερμιονέας τε Ald. Camer. I. II.

Post Στυρέας τε comma Ald. Cam. I. II. idem post Αμπρακινήτας τε. Αμπρακιώτας Vind. Αμβρακιώτας Arch. Αμπρακινήτας recte hic & c. 28. ex Jonum ore, quo & Μαιηται, Μαιητις aliorum Μαιωται ac Μαιωτις L. IV. 123. Scio Steph. Byz. decretum in Αμβρακία probari ab Arch. & Vind., quod in Jonia invalidum iustius sprevisset. *Wesseling*

Σακεων) Σακεας Pass. post δε comma Ald. Cam. αντιον Arch. Vind. post Αθηναίων τε comma itemque post Πλαταιέων Ald. Cam. I. II, quae idem quoque habent post Βοιωτας τε.

άπαντες) πάντες εμνησζον Arch. Vind. Post αυτεων punct. Ald. Cam. I. II, auctore Paris. D. apud *Larcher* delendum.

Παρηγηστον) Arch. Vind. Pass. Alii una sibilante, uti Ald.

κατειλημμενοι) Vind. cum Paris. A. B. & D. teste *Larcher*. loco Editorum κατειλημμενοι. Praeflitterit Vind. scriptura, postulante sermonis indole. Error est librariorum απειλημμενους, κατειλημμενους & απειλημμενους, κατειλημμενους confusionum. Vid. lib. 2. 141. 9. 69. & c. *Wesseling*. Post ορμεωμεναι & εφερον τε commata Ald. Camer. I. II. idem post τρατην. & post Μακεδονας τε.

οικημενους) Med. Pass. Ask. Arch. Vind. Prius οικνομενους.

ad Cap. XXXII.

Post τε ην comma Ald. Cam. I. II. τε abest Arch. Supra υπό Μακεδονία Pass. Ask. Ald. uti c. 30.

ἐνησαν) ἦσαν Vind. Arch. Comma post Φεγγων τε Ald. Cam. I. II.

Θρηϊκῶν) Μουσῶν καὶ Θρηϊκῶν Arch. Valla. Post Μουσῶν τε comma Ald. Cam. I. II. idemque post Διότιπῶν τε.

Καλασιεῖς) Κολασιεῖς Arch. comma post vocem Ald. Camer. I. II. quod non habeat post καλεσμένοι prave. In Paris. A. B. & D. teste Larcherio, interpunctio hic nulla. Post ἀπεβίβασατο abest his quoque comma.

τὰς Ἀθηνας) Praetereunt τὰς Vind. Pass. Arch. Ask.

πρότερον δεδηλωται) sine μοι medio, quod habet Ald. &c. iidem omnes, & Paris. B, quos duces, quamquam alibi additur, uti c. 100. habeo. Weßel. Post συμμαχων comma Ald. Cam. I. II. in his colon post πειθμηθησαν.

ἐπεικασαι ἐσι) ἐπεικασαι Med. Pass. Ask. ceteri cum Ald. ἀπεικασαι. nexum ἐσι non legit Arch. Dubitabam in Diff. Herod., hocce an pristinum ἀπεικασαι amplecterer? Causa ampliata, Gronovii in partes ivi. Inconcinnum huic certe loco ἀπεικασαι, in assimilando & comparando solens: opportunius omnino videtur, ex melioribus advocatum membranarum. Aeschyl. Choeph. 976. φίλοι τε καὶ νῦν, ὡς ἐπεικασαι παῖθ' & Supplic. 252. καὶ τ' ἄλλα πολλὰ ἐπεικασαι δικαίον ἦν. Sophocl. Oed. Col. 17. χωρὸν δ' οὐδ' ἱερός, ὡς ἐπεικασαι, βρυὼν δαφνῆς —, namque sic Mss. H. Stephano notante. Eadem in fabula 147. δυσταίων, μακραίων τ' ἐθ', ὡς ἐπεικασαι, παρὲς nec citra codd. discordiam, qualis & in aliis. Illa vero Sophoclea absentiam τὴ ἐσι ab Arch. legitimam declarant. Weßel. Post ἵππος comma Ald. Cam. I. II. ad

ad Cap. XXXIII.

πάντες) deficit in Vind., qui cum Arch.
 καὶ τὰ ἐθνεα, in Pass. καὶ τὰ ἐθνεα, prius ma-
 luit Wessel. Post ἐθνεα comma Ald. Cam. I. II.
 ἐθνεα) ἐθνεα τε Ask.

Κλυτιαδην) Κλυτιαδης Arch., in Latinis Lau-
 rentii Clytiades. F. Urfinus ad Cic. Divin. I. 41.
 τὰ Ιαμιδων καὶ Κλυτιαδων citat, haud scio unde.
 Cicero ex P. Victorii, Urfini, P. Leopardi ex-
 cellente auxilio: Elis in Peloponneso familias
 duas certas habet, Jamidarum unam, alteram
 Clytidarum, haruspicinae nobilitate praestan-
 tes. Jam si Tisamenus fuerit Clytiades & τῶν
 Ιαμιδων quemadmodum apud Pausan. III. 11.
 p. 232. oportet adfinitate nexae fuerint fami-
 liae, paterque eius ex Clytiadis. Videt. Pet. Vi-
 ctor. Var. Lect. XIII. 15. P. Leopard. Emend.
 IV. 18., neque λεωσφτερον praetervide; h. e.
 πολιτην σφτερον, uti deinceps. Vir doctus dis-
 iuncta voce, λεω σφτερον, alii componunt He-
 sychii λεωλεθρος ἢ λεωκορητος, πάντελως ἐξωλο-
 θρόμενος, quae, modo λεως Jonibus & Hippo-
 crati de Galeni & Erosiani opinione fuerit πάντε-
 λως, aliorum pertinebunt. Wessel. Tisamenum,
 ob Cic. Div. I. 41, εἶναι Ἡλειον, καὶ γένος τὸ
 Ιαμιδων, meo quidem arbitratu dicere non po-
 tuit Herod. Κλυτιαδην ut mirer de Clytidis &
 Jamidis agenti Leopardo Em. IV. 18. hunc, He-
 rod. locum mendae non fuisse suspectum. Ad
 ista γένος τὸ Ιαμιδων, adscribi potuit a lectore,
 & Κλυτιαδην, sive ἢ Κλυτιαδην. Sed Jamidam
 fuisse Tisamenum liquet ex Pausan. III. p. 232.
 qui, Herodotum in his sequutus, Τισαμενῶν,
 M 5, ait,

ait, εοντι. Ηλειφ των Ιαμιδων λογιον εγενετο. memoratus IV. p. 317. Ευμαιντιν οντα Ηλειον των Ιαμιδων. VI. p. 454. Thrasymbulum ex eadem familia & p. 495. vatem Eperastum τε Κλυτιδων γενος. Infra Herod. c. 36. Graecum vatem secum habuisse dicitur Mardonius Hegesistratum, ανδρα Ηλειον τε και των Τελλιαδων εοντα. Triplex hoc genus, οι Ιαμιδαι, και οι Τελλιαδαι, και οι Κλυτιαδαι ubi memorantur Philostrato de V. A. V. c. 25 infelix prostat Olearii coniectura, nescientis veram lectionem iam demonstrasse Kühnium ad Pausan. p. 800. Valken. Nobis, & adficientem habemus Larcheyum, textus quidem corruptus videtur Herodoti, sed accurata veterum Graecarum familiarum notitia destituti vulnus hoc sanare non audemus. Post ο μεν comma Ald. Cam. I. II. quod non ponunt post γυμνασίοις. Omittunt τοις Vind Pass. Arch.

πενταθλον) πενταθλον Arch. Vind. Post ολυμπιάδας abest comma Ald. Cam. I. II. μαθοντες δε Δακεδαιμονιοι) λακεδ, δε μαθοντες Arch. Pass. Ask.

πολεμιων) πολεμων iidem tres & Valla. In Vallae correctis Latinis dux bellicorum certaminum, adscito ex praeeffis αγωνων vocabulo: id si nolueris, ηγεμονας των πολεμων, prioribus non posterius, scripta suppeditabunt exempla. Atque hoc Reiskius praecepit. Wessel.

ποιησαι) ποιησαι Arch. Post Σπαρτιηται δε abest comma Ald. Cam. I. II.

εποιουντο και) Arch. Vind. Alii cum Ald. εποιουν τε και.

μετιοντες) iidem, cum Paris. B. teste Larcheyo, non μετιοντες ut Ald. & alii.

ετα

ἔτιω εφη ετι) ἔτως ετι εφη Pass., prius quoque Ask.

καὶ τὰν ἀδελφῶν) καὶ non agnoscunt Arch. Pass.

γενεθαι) iidem & Vind. recte, γενεθαι ante, post λογοις comma Ald. Cam. I. II. in quibus colon post γινεθαι.

ad Cap. XXXIV.

Comma post ἔτον, sed nullum post Μελαμποδα Ald. Cam. I. II.

ὡς εἰκασται — αἰτιομενος) cupidissime docti viri Pavius & Reiskius αἰτιομενον reformant, quippe Tisamenum spectantia, Lacedaemoniorum ius civitatis, non regnum, sibi postulantum. Diceret plausibilem videri suspicionem. Quid si vero interpungatur, ὡς εἰκασαι βασιληὴν τε καὶ πολιτην, αἰτευμενος, ut regnum & ius civitatis conparem, rogans, quae Abreschii observatio, opusne emendatione? Tisamenus ius Spartanac civitatis quaerebat, Melampus partem regni Argivorum: pares ambo cupiditate habendi, valde dispares in re desiderata. Wesset, cuius recepit interpunctionem Larcherus, observans in Paris. A & B. interpunctionem nullam esse post ὡς εἰκασαι. Recepit eam quoque Degenius.

Post Μελαμπους abest comma Ald. Cam. I. II. in quibus & Μανασσαν.

προετεινέτο) προετεινάτε Pass. Ask. ora Steph. προετεινε Arch.

πολλῶ πλευνες) πολλῶ omittunt Pass. Ask. margo Steph. Brit. Post ὑποσάντες τὰ comma Ald. Cam. I. II.

προε-

προεταίνατο) προτείνεται Arch. Post ὁ δε comma Ald. Cam. I. II. Post ἐπορεύετο abest comma in iisd. ἐπορεύεται Arch. Pass. Ask. & Steph. ora. Non habent comma post φας Ald. Camer. I. II.

μετάδωσι) μετάδωκεν Arch. Post ποιήσεν τας comma Ald. Cam. I. II. quod deficit his post Ἀργεοι.

ad Cap. XXXV.

Post ὡς δε comma Ald. Cam. I. II. καὶ abest Arch. Vind.

Post ὁ Ἥλεος abest comma Ald. Cam. I. II. ἔτοι) Habet Arch. in margine tantum. Post πρῶτος abest comma Ald. Cam. I. II.

Τεγεῖτας τε καὶ) Pass. Ask., hinc enclitica. Τεγεῖτας, καὶ antea ex Ald.

πάντας) πάντων in ora Steph. ὁ Μεσσηνίων) Arch. Vind. Pacif. B. Pass. Ask. quos laudo: aberat articulos ab Ald. &c.

τῷ Ἰσθμῷ) deest τῷ Pass. Ask. punctum post Ἰσθμῷ ponit Ald. Cam. I. II. Bellum Spartanis Messenii una cum Helotis, occupata Ithome, conflant: isthic res gesta in decem annos, longissime ab Isthmo; Thucyd. lib. I, 101. & Diodor. lib. XI, 64. testes sunt. Ergo ὁ πρὸς τῇ Ἰσθμῷ ad Ithomen, veritati, Palmerio Pavioque observantibus, congrueret. Pausanias haec Herodotea apertissime aemulatus, nonnihil impedit Lacon. c. II. τέταρτον δὲ πρῶτον τῶν Τισαμενῶν πρὸς τῇ ἐξ Ἰσθμοῦ Ἰθώμην ἀποσησάντας ἀπὸ τῶν Ἐλλωτῶν. Isthmum enim Ithomenque pae- ne coniungit, nec sine suspicione reperti in Herodoto Ἰσθμὸς Ἰσθμι. Sic maculae origo Pau-
saniam

saniam anteverterat; namque mendam esse, nullus dubito. Illa vero Pausaniae an extra labiis culpam? Palmerius Exercit. ad Gr. Auct. p. 41. negat, scribendumque opinatus, ἐξ Αἰθας Ἰθωμην — quoniam inter rebellantes, qui Ithomen occuparunt, apud Thucyd. Αἰθας, sive, uri Steph. Byz. citavit, Αἰθαιες. At illorum Αἰθαια, Aethaca, oppidum, Ethnicographo auctore, non Αἰθος. Pavius, cui Pausanias itidem vitio notabilis, fingeat πρὸς τῆς ἐς Ἰθωμῆς Ἰθωμην ἀποσησάμενος τῶν Ἑλλήνων. Ithomen Isthmi, quippe in Peloponneso atque intra Isthmum positam, discretamque tali notatione ab Ithome Thessaliae. Bene ego memini Ithomen montium ὄρων, ὅποσα ἐντὸς ἐστὶν Ἰθωμῆς, nulli magnitudine concedere ex Messeniac. c. 9, Ithomen Isthmi non reminiscor. Si Pausaniae voces ἐς Ἰθωμῆς, ex corruptis Herodoteis fortasse additae, abessent, in Pavii correctionem studio inclinarem. Alia doctiss. Kuhnus. Quomodo autem cunque de Pausania statuetur, hic πρὸς τῇ Ἰθωμῇ ad Ithomen, oportuerat. Wessel. In ceteris nihil est difficultatis; quarto loco memoratum exercuit Joach. Kuhnium & Jac. Palmerium; huius mihi in Herodoto verosimilis videtur coniectura, corrigentis Μεσσηνίων ὁ πρὸς τῇ Ἰθωμῇ sed in Pausania neutrius placet tentamen Valkenar. Una cum Larcherio, qui correctionem recepit, Palmerio, Wesselingio & Valken. accedimus. τῇ Ἰθωμῇ quoque Degenius recepit.

ad Cap. XXXVI.

Adest comma post Τισαμένους Ald. Camer. l. II.

εν τη Πλαταιίδι) Pass. Ask. Arch. Vind. Ald.
quem articulum posteriores omiserunt male,
Post αμυνόμενοι punct. Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XXXVII.

προθυμύμενω) προθυμενω Arch. Vind. προ-
θυόμενω ad Steph. oram. Post τα ἴσα colon Ald.
Cam. I. II.

εχρεετο) Paris. B. Brit. Ald., εχρεατο Med.
Ask. Pass., εχρατο Arch. Vind. εχρεετο perpē-
ram mutabatur. εχρεατο numeri multitudinis
est, sicuti εκτεατο Vlll. 113. παρηγορεατο V. 104.
bonis, uti arbitror, avibus instaurata. Wessel.

Post Ηλειὸν τε comma Ald. Cam. I. II. quod
non ponunt post εχομενος.

πεισόμενος) Arch. Pass. Paris. A. B., πησομε-
νος alii cum Aldo, quod non abieciēbam in Diss.
Herod. ob Aeschyli versum, προς κεντρα μη λακα-
τιζε, μη πητας μογης. Agam. 1633. & πησασκε
Etymologi p. 624, 50. Dicta non urgeo, quo-
niam πησομενος ex πεισόμενος scribarum saepe
peccato progignitur. Exempla ad Heliodorum
monstravi, nec repeto, hic meliores eodd. se-
quutus. Wessel.

εσενεχθεντος) εσενεχθεντος Vind. επενεχθεν-
τος Ask. εσενεχθεντα Arch. Post σιδηρις comma
Ald. Cam. I. II.

αυτικοι δε) δη Arch. Commata post παντων
& των Ald. Cam. I. II.

σαθμησαμενος) Suidas citat in v.

απεταμε) απετεμε Ask. Suidas. Post ποιη-
σαι] abest comma Ald. Cam. I. II.

ως φυλάσσόμενος) ως Arch. Pass. Vind. Ask.
quod

quod minime displicet. Post τας δε comma Ald. Cam. I. II.

Θωμάτι) Θωμάτι Arch. Ask.

τὸ ποδὸς κεκμενον) Arch. Pass. Vind. Ask. Steph. margo. τὸ κεκμενον Ald. & alii, quo licet carere.

Ξυλινον ποδᾶ) Spectavit Plut. T. 2. p. 479.

B. Post πολερμος colon Ald. Cam. I. II.

μεν τοι ἐς γε) μεν τοι γε ἐς Arch. Vind. Ask.

συγκεκρημενον) συγκεχωρημενον Vind. Vir doctus, cui in opinionem inciderat συγκεκρημενον, aut, eodem sensu, συγκεκριμενον, prudenter sententiam mutavit. Dudum Portus exχθος συγκεκρημενον idem esse, ac odium casu fortuito susceptum, patefecit. Wesseling.

ad Cap. XXXVIII.

μεν τοι) μεν νυν Arch. nec praeter scriptoris morem. Post Πλαταιικων punctum Ald. Camer. I. II.

ολιγᾶ) ολιγᾶ Arch. Post εδυετο τε comma Ald. Cam. I. II.

κατα τε το exχθος) Med. Pass. Ask. Ceterum Ald. τε negligunt. Abest comma post μαχεσθαι Ald. Cam. I. II. in quibus comma post Ἐθηνων.

Τιμηγεvidης) Arch. ; Olim ex Ald. Τιμογενιδης. Τιμηγεvidης patriae flagitiosus proditor omnium librorum consensione c. 85. Pausaniae Τιμηγεvidας idem Lib. 7. 10. Optimus dux itaque Arch. codex. Wesseling. Post φυλαξαι comma Ald. Cam. I. II.

απολαμψοιτο) απολαμψατο Arch. Vind.

ad

ad Cap. XXXIX.

Post μάθων abest comma Ald. Cam. I. II.
 εκβολας) εμβολας Arch. Post τας ante Βοιω-
 τοι comma Ald. Cam. I. II.
 εσβαλλοντα) εσβαλοντα Arch.
 & φειδομενοι) Med. Pass. Ask., & deerat
 Ald. &c.
 αδην) αδε Arch. male. Citavit Suidas.
 παρα τε) Abest τε Pass. Ask. Vind.

ad Cap. XL.

Post των Έλληνων colon Ald. Cam. I. II. in
 queis comma post Μαρδονια, & post προστεκετο
 τε, sed abest comma post Θηβαις, & post πολυ-
 μον colon exstat, & comma post εσκον.

ad Cap. XLI.

Comma post ημερων Ald. Cam. I. II. idem-
 que post ημερη. Recte, ni fallor, corrigi Koe-
 nius εδεν επι πλευν εγνετο τητων quae eadem
 infra leguntur c. 106, & c. 120; nisi quod πλεον
 ibi sit pro πλευν. Valken.

αντικατημενοισι) Med. Pass. Ask. Arch. Pa-
 ris. A. B. Brit., αλληλοισι interponebatur ab Al-
 do &c. quo nihil ad sententiam opus. αντικα-
 τημενοισι αλληλοισι forte aliis etiam aberant codd.
 Vallae non lecta: iam ante dixerat c. 38, ημε-
 ραι δε σθι αντικατημενοισι ηδη εγγεγενεσαν οκτω.
 Valken. Post Γοβρευω comma Ald. Cam. I. II. in
 his colon post Φαριακεος.

βελευομενων δε) βελομενων Arch. post δε
 comma Ald. Camer. I. II. & punctum post
 γνωμας.

μεν

μεν Δεταβαζου) μεν γαρ Arch. mox χρεον
idem, suo more. Post Θηβαιον colon Ald. Ca-
mer. I. II.

επεινεχθαι) επεινεχθαι Vind. επηνεχθαι
Arch. Post υπαρυγιοισι punctum Ald. Cam. I. II.
δε και αργυρον) δε αργυρον, fine medio και
Pass., in Vind. sequens τε omittitur, & post τε
comma ponitur ab Ald. Cam. I. II.

τετων Φειδαμενης) τετων δε Φειδαμενης Arch.
Post Ελληνας colon Ald. Cam. I. II. idemque
post πολισι.

συμβαλλοντας) συμβαλοντας Arch.

μεν η αυτη) Med. Pass. Ask. Arch., alii μεν
νυν. Nostro tritum: tum εγινετο Arch. Pass.
Vind. Ask.

Post Μαεδονις δε abest comma, positum
post ισχυροτερη τε Ald. Cam. I. II.

κρεσσονα ειναι) κρεσσον' ειναι Arch. & ερατηνην.
Post Ελληνικης abest comma Ald. Cam. I. II.

πλευνας των συλλελεγμενων) πλευνες των omis-
so medio γινεσθαι, Med. Arch. Pass. Ask. Paris.
B. Brit. Porro τον συλλελεγμενων Pass. Vind. An-
tea ex Ald. γινεσθαι των συλλεγομενων Nolo tot
Codd., γινεσθαι exturbantibus, obluclari: par
Gronovii consilium. Auctius autem partici-
pium ad orationem, meo arbitrio, aptius, in
Reiskii quoque coniectura. Quod ille autem
ex μηδε βιαζεσθαι fingit μηδε Ιαζεσθαι, neque
Graecorum mores imitari in extispiciis & vi-
ctimis, laudare nequeo. Quis enim ita? Mar-
donii, nolentis τα σφαγια βιαζεσθαι, ut invita
litarent, mentem intellexit interpretes, Abreschio
plausore. Alia in re Plutarch. Virt. Mulier. p.

244. C. *εἰ δὲ μὴ, χαίρειν εἶναι καὶ μὴ προσβιάζεσθαι*
Wessel.

Post *βιάζεσθαι* punctum Ald. Camer. I. II.
Hoc frustra forte tentatum, vir quidam doctus
in *φραζεσθαι* censet mutandum: sententiae, fa-
teor, satisfaceret, vulgatas literas prope acce-
dens, *μηδὲ φραζεσθαι* neque considerare, sive,
neque ad illa animum advertere; sic usitato πα-
ραλληλισμῷ duo propemodum *ισοδυναμῶντα* hic
quoque coniunxisset: *τὰ σφαιρία — εἶναι χαίρειν*
μηδὲ φραζεσθαι. Valkenar. Post *συμβαλλέν* colon
Ald. Camer. I. II.

ad Cap. XLII.

Colon post *εἶδεν* Ald. Cam. I. II.

ἐκ βασιλῆος) Absunt hae duae voces Arch.
Vind. Vallae.

μεταπεμψάμενος &c.) Exscripsit Th. Mag.
in *τελῇ*, in Musae numero errans sicuti Stoebe-
rus advertit.

εἰρωτα) Arch. Vind. Passl., antea ex Ald.
ἡρωτα.

διαφθαρέντων) Passl. ora Steph. *διαφθορενται*
Vind. Arch. *διαφθρεντας* Ald. Camer. I.
II. *διαφθρενται* alii. Oblatum ex scri-
ptis *διαφθορενται* forma commendatur Jo-
nica, at locus illi Musis nullus: quem
enim occuparat lib. I. 88 & lib. 7. 10. extr. inde
codd. imperio decidit. Stephano praeterea vix
credibile sit, *διαφθορεν* Herodoti seculo in usu
fuisse, Proleg. p. 737. fortasse nullo iure. Am-
plexus tamen sum, quod lib. 8. 108. integraba-
tur. Wesseling. Post *των μὲν* comma Ald.
Cam.

Cam. I. II. idemque post το ante λεγειν, punctum post λεγεις.

Επει τοιουν &c.) Αλλ' εγω πρεω ως ευ επισημα-
νος, επει δη υμας η ιση &c. Arch. Post επισημα-
νος comma Ald. Cam. I. II.

λογιον) λογος Steph. margo & Ask., qui
χρεον cum Arch. Post Δελφοισι colon Ald. Ca-
mer. I. II. comma post διαρπαγην, in iisdem,
αρπαγην Arch. Post επισημανοι comma Ald. Ca-
mer. I. II.

ετι μιν) Pass. Ask. Vind. Arch. Brit. qui-
bus suffragor: in Aldo ετοι τε sequens τιτο non
novit Arch. επιχειριστομεν Ald. Cam. I. II. quod
non annotavit Wessel. Comma post αιτης Ald.
Cam. I. II.

περισσομενης) περιεζομενης Arch.

εσημαινε) εσημνη id. Vind.

ευκρινεα) ευκρινα Arch., ευεκρενεα Pass.

ad Cap. XLIII.

Post χρεσιμον τον comma Ald. Cam. I. II.

τον Εγγχελων) των Arch.

τα δε μιν) τα δε Arch. recte: τα, μιν tan-
tum antea ex Aldo. Post. πεπονημενα colon Ald.
Cam. I. II. comma in his post Θερμωδοντι & post
λαχεποιη.

βαρβαροφωναυην) βαρβαροφωνε αυης Reis-
kios. Vid. Schol. ad Nicandri Theriac. 400.

πολλοι) πολλη Arch. post πρεσυνται abest com-
ma Ald. Cam. I. II. habent comma post λαχε-
σιν τε.

τιτοιςι) omittitur ab Arch. Μισαιε fortasse
legendum suspicatur Golabag. Comma post Τανα-
γρης τε Ald. Cam. I. II.

ad Cap. XLIV.

εγενετο) εγενετο Arch. Ald. Cam. I. II.
 προεληλατο) προτεληλατο Arch. & ησυχια τε.
 Arrisit προτεληλατο Pavio, vertenti, ut prima
 pars noctis adventarat; esse enim προτω αυ το
 προτω primam partem hoc loco. At istud. lib. 2.
 121. 4. considera, ως προτω ην της νυκτος & 3.
 56. ες το προτω τε ηδεν προεκοπτετο. neutubi
 primam partem indicabit. Notae etiam admo-
 dum formulae: η νυξ προεκοψεν S. Paul. Ep. ad
 Roman. XIII. 12. Heliod. Aethiop. I. p. 26. το
 τε γαρ πηλυ της νυκτος προεβη. Sallust. Iugurth.
 c. 21. ubi plerumque noctis processit &c. Wessel.
 Sincerum est προεληλατο. vitiosa scriptio cod.
 Arch. supra II. c. 121. 4. Idem illud aliis dicitur
 ποδης νυκτος, & περι μεσας νυκτας, vel μεσσης
 νυκτος. postremum in eadem hac habet historia
 pro Herodoteis Plutarch. T. I. p. 327. D. Plato
 T. 3. p. 217. D. διελεγομην πορρω των νυκτων. Xe-
 noph. Ecl. VII. p. 367. 15. εκαθευδεν μεχει πορ-
 ρω της ημερας. Valken.

ησυχια) Praetermisit h. l. typographus er-
 rans voces: αινα τα στρατοπεδα, και μαλιστα ει
 ανθρωποι ειναι, quae inferenda sunt.

τας Αθηναίων) Pass. Arch. Ask., quod ma-
 lui: των Αθηναίων Ald. & ceteri.

Post στρατηγος τε εων comma Ald. Cam. I. II.
 idemque post πλευρες, sed colon post παρεμενον,
 & post ελθοντες δε comma.

ηκοι) Arch. Vind. cui primas defero: antea
 cum Ald. ηκες.

τε Μηδων) Ask. Pass. Vind. Arch. Brit. Ald.
 Edd. των edit. Gronovii in quam unde immigra-
 verit,

verit, dicere non habeo. Justum τε, cuiusmodi lib. 8. 75. πεμπει ες το στρατοπεδον το Μηδων ανδρα. Wesscl. Post επος colon Ald. Cam. I. II. in his quoque εθελει, colon post ελθειν & comma post ει δε, initio capitis seq.

ad Cap. XLV.

ειποντο) ειποντο Arch. Vind. Pass. Post φυλακας colon, post απικομενοισι δε comma Ald. Camer. I. II. δη Arch. Post ταδε punct. Ald. Camer. I. II. in his comma non exstat post Παυσανιην.

και διαφθερητε) Arch. Med. Pass. Ask. Paris. A. και Aldo & edd. aberat: tum & γαρ Pass. Ask. Arch. Vind. antea εδε γαρ cum Ald. colon post Ελλαδος Ald. Cam. I. II. idemque post τωρχαιον, commaque post ελευθερης.

θελοιμι) ελοιμι Arch. Codicis lectio ελοιμι, quam non malam iudicat Galeus, in censum venire nequit; ελοιμην si scriberetur in aliis, hoc vulgato non esset deterius: αντ' ελευθερης δεδωλωμενη εκ αν ελοιμην οραν την Ελλαδα· sic το χειρον αντι τε βελτιονος αιρεσθαι, & similia reperuntur plurima. Valkenar. Post γενεσθαι punctum Ald. Cam. I. II. quod idem post εμαχεθε ponunt, & comma post δεδοται, punctumque post χαιρεν. Vir eruditus, quem Canterum fecerunt, margini Ald. alleverat, mendum videtur, forte εμαχετο, pugnasset; quod libris invitis non obtrudendum. Pugnasset utique Mardonius, si sacra addixissent, nec minus ipsi Græci, ad quos Alexandri oratio. Wesseling.

αιμα ημερη) Arch. Vind., non αιμ' ημερη cum Ald. post διαφανυσκησιν comma Ald. Cam. I. II.

καταρρωθηκε) καταρρωθηκε Ask. cui Galeus primas dedit, praeter formam Ionicam curpositius censeatur, nihil habet. Taceo id verbi tempus, ut Grammatici, loquuntur, rei disconvenire. *Wesset.*

συλκεχθητε) Arch. Vind. Pass. Ask., prius ex Ald. συναχθητε. Recte dedit Gronov. καταρρωθηκε γαρ μη πλευνες συλκεχθητε hoc enim moris est Herodotei, non συλεχθητε neque hic locum invenit Galeo probatum καταρρωθηκε. *Valkenar.*

ολιγων) ολιγα Arch.

εινεκα εγω εργον) Med. Pass. Ask. in Arch. εινεκα εργον ετω παραβ. qui Wesselingio ordo concinnior. ex Ald. εινεκα τετο το εργον ετο παρ. Post προθυμιας abest comma Ald. Cam. I. II.

εξαιφνης) non habet Arch. Vind. nec Vala: videri potest glossema. Post Αλεξανδρος comma debet deleri.

ad Cap. XLVI.

Abest comma post Αθηναων Ald. Camer. I. II. in quibus colon post Αλεξανδρε & punctum post ταδε.

χρεων) χρεον Arch. Ask. Plutarch. Aristid. p. 328. A. haec citat. Post Βοιωτας τε comma Ald. Cam. I. II.

εν Μακραθωνι) Med. Pass. Ask. Paris. A., επ. Ald. &c. Post εμεν comma Ald. Cam. I. II. In iisd commata post ημεις δε, & Βοιωτων, itemque post ταυτα, sed colon post ταδε. Nullum habent comma post αρχης, quod ponunt post ταυτα & post φθαντες, & punctum post προφερεται ead.

αλλος

αλλα αρρωθεομεν) αλλα γαρ Arch.

ημιν) Pass Arch. Valla, prius ex Ald. υμιν

scribebatur Adstipulatur Wesselingius Pavio, ex Vallae Latinis, pronomen mutanti, faventibus schedis, & orationis, ut cuivis apparet, tracta.

ad Cap. XLVII.

τοιυτο) τοιυτον Arch.

ως δ' αυτως) ως δε και αυτος ο Μαρδονιος Arch.

tum mox το ευωνυμον. Colon post ευωνυμη Ald.

Cam. I. II. Ut cum Arch. faciamus, caussa non

urget. Et illi minis suspiciosi, qui ob praece-

dens ηγε της Σπαρτητας, melius & ornatius επι

τη ευωνυμη της Περσας futurum praescribunt.

Quis obtuso ita ingenio, ut Persas Mardonium

illam in partem ducturum non advertat?

Wessel.

ad Cap. XLVIII.

Post ταδε Ald. Cam. I. II.

εκπαυλλεομενων) εκπλαγεομενων. Arch. Ratio

doctissimum Galeum fugit hoc praeferentem.

Causa ad lib. 7. 182. adscripta fuit. Wesseling.

Comma post vocem Ald. Cam. I. II. in quibus

post εκλειπετε punctum.

ημεας) υμεας Arch. Brit. Comma post φρυ-

γοντας Ald. Cam. I. II.

ταξιν εκλεποντας υμεας) Arch. Vind., alii

τασιν cum Ald. ταξιν potius quam τασιν censui.

Ταξιν enim tali in re praecipue probare Scripto-

rem, admonitione non eget; ad hoc commu-

tantur hae voces c. 21. Wesseling.

προπειραν) πειραν Arch. αὐτὶ id. & Vind.
 ταῦτα ἑδάμων) Arch. Med. Pass. Ask. Alii
 cum Ald. ταῦτα δὲ, ἑδάμων Brit. post εἰργα pun-
 ctum Ald. Cam. I. II.

προσδοκομενοι) προσδοκομενοι Arch. Post κλεισ
 abest comma Ald. Cam. I. II.

μνηοις) Med. Pass. Ask. Arch. Ceteri cum
 Ald. μνηοι. Μνηοις aptius mihi videtur ante
 vulgatum, βηλομενοι μνηοι Περσησι μάχεσθαι
 utrumque hic ab Herodoto positum Koenius
 suspicabatur, βηλομενοι μνηοι μνηοις Περσησι μά-
 χεσθαι. excitans inscriptionem Homeri Iliad. H.
 Ἥτα δ' Ἀϊας πολέμιζε μόνῳ μόνος Ἐκτορι δῖῳ. Euri-
 pid. Heraclid. 808. ἐμοὶ μόνος μόνῳ Μάχην συνά-
 ψας ἢ κτάνων ἀγῆ λαβὼν τοὺς Ἡρακλεῖδας παῖδας,
 ἢ θάνων ἐμοὶ Τιμᾶς πατρώας καὶ δόμους εἶχεν ἀφ' ἑ.
Valkenar.

ποιεῖν ταῦτα, ἑδεν) Aldina haec interpun-
 ctio commodissima. Omnia Persas respiciunt,
 qui cum parati essent ad ea facienda, quae de
 Spartanis sibi sponponderant, nihil horum anim-
 advertabant. Sententiam nuntii Perfici praeter
 Pavium adsecutus & Reiskius est. Vulgo post
 ταῦτα amplior locabatur distinctionis nota. *Wessel.*

ἑδεν τοιςτω) deest Arch. Vind. pronomen.

πτωσσοντας) πτωσσοντας Arch.

αρχομεν, τι δὴ ἢ) αρχωμεν το δὴ ὡν προ Arch.
 Post ὑμεῖς abest comma Ald. Cam. I. II.

μαχεσσομεθα) Arch. antea cum Ald. εμαχη-
 σαμεθα. Laurentius *dimicemus*, id, quod rediit,
 vertens. Non sane Persae pro barbaris ἰσοι προς
 ἰσας Spartanorum pugnaverant, sed hanc illis
 conditionem ferunt. Hinc brevi ἡμεῖς δὲ διαμα-
 χησομεθα, & praeclare Arch. cod. *Wessel.*

δοκει)

δοκεῖ) Arch. Vind. Brit. Pariſ. Ald. δοκεῖ Paſſ. Ask., & Med. δοκεοι quem non laudat Weſſeling, ἢν μὲν δοκεοι Gronovio contra ſermonis genium obtrudentem.

δοκεοι) Ald. Med. Ask. Paſſ. Arch. Vind., alii δοκεῖ. Poſt διαμαχεſτομεθα colon Ald. Camer. I. II.

ad Cap. XLIX.

ὑπεκρίνατο) ὑπεκρινετο Arch. Vind. non male. Poſt ἀπελθὼν δε comma Ald. Cam. I. II.

εἰσινόντο) εἰσινεόντο Arch. Poſt τοξευόντες colon Ald. Cam. I. II. εἰστοξευόντες Arch. Vind. & ὥς καὶ ἵπποτοξοταὶ εὐντες.

ἀποροι) Med. Arch. Vind. Brit. Paſſ. Ask. Valla: εὐποροι Ald. cum commate poſt vocem. Ad nexum προſφερεῖται εὐποροι, ad pugnandum expediti, accommodati, utpote ex equis pugnantes, ἵπποτοξοταὶ, atque ad hoſtes laceſſiendos maxime habiles. Quam tamen ſententiam codd. nolunt, προſφερεῖται ἀποροι praeſentes, quod de conflictu, quo cominus Graecos urgere commodè haud poterant, accipitur. In equis erant, unde iaculis ſagittisque inceſſebant, ὥς ἵπποτοξοταὶ Appiani B. Civ. IV. p. 1001 & 1024. mox ceſſim euntes ap. Plutarch. in Craſſo. p. 558. B. Weſſel. Vallae lectum & in Arch. rectè reſtituit Gronov. IV. 46. Scythae dicuntur ἀμαχοι τε καὶ ἀποροι ποſμιſγεν. Valken.

Γαργαφιν) Γαρσαφιν Arch. Poſt συνεταραξάν comma Ald. Cam. I. II.

μῆνοι τεταγμένοι) τεταγμένοι μῆνοι Arch. & Paſſ. Comma poſt Εἰησι Ald. Cam. in queis punct. poſt τεταγμένοι, comma poſt Αἰωπος.

απο τε) defit praepositio Arch. Pass.

εφειτεον) εφαιτων Arch. Ask.

υδωρ) Omittit Arch. Comma post ιππεων

Ald. Cam. I. II.

ad Cap. L.

Post τετων comma Ald. Cam. I. II.

παρε Παυσανιην επι το δεξιον) Med. Pass. Paris. B. Valla, Arch. Vind. Ask., quorum tres postremi recte Παυσανιην, ceteri Παυσανιαν. Ab Aldo aberant voces Παυσανιην επι.

αλλα γαρ) Omnes αλλὰ, & abest comma Ald. Cam. I. II. Placet Abreschii & Valkenarii αλλα γαρ, τετων τετων εστων, μαλλον —, alia enim, his ita se habentibus, magis eos angebant. Praecessit συνελεχθησαν περι αυτων τε τετων και αλλων, eo ducens. *Wessl.* Aderit, quod quaerebat vir doctiss., si retracto tantum in primam accentu scribatur: αλλα γαρ, reddit enim nunc rationem paullo ante de Graecis ducibus dictorum, qui, exercitu aqua privato, & ab equitatu hostium infestato, συνελεχθησαν περι αυτων τε τετων και αλλων. *Valkenar.*

Post οπωνες abest comma Ald. Cam. I. II. οπωνες Arch. & iterum. Habent οπωνες quidpiam sibi singulare, a Porto ex dialecto derivatum, cui simile nihil. H. Steph. Propterea Thes. T. 2. p. 1360. οκωνες probantur, ad quem modum οπων L. V. 3. & in Homero, Aeschilo, Euripide latque aliis. Conseniet, modo leviter adiutetur, Arch. liber, me nihil dissentiente. *Wessling.*

αποκεκλεατο) απεκεκλεατο Med. Pass. Ask. αποκεκλεατο, sine augmento, ut solent Jones, Vind. Brit. Ald.

ad Cap. LI.

Post στρατηγοισι comma, nullum post εδοξε
Ald. Cam. I. II.

συμβολην ποιουμενοι) συμβολην μη ποιουμενοι
Arch. Vind. Negativam ex Arch. Valla, & Vind.
valde laudat Galeus, mihi nec plane necessa-
riam, nec inconcinnam. Supra Scriptor c. 44.
ην αρα υπερβληται την συμβολην Μαρόνιος, καί
μη ποιηται, ubi si voluisset, ην αρα υπερβληται
την συμβολην — μη ποιουμενος, quis culpasset?
Wesseling.

ες την στρατοπεδευοντο) επ' ην Ask. επ' η
Arch. Vind. post ες την comma Ald. Cam. I. II.
in quibus comma nullum post απεχσσε, Arch.
εχσσε.

δεχων) habet Thom. Mag. in διεχες. Post
επεθεα comma Ald. Camer. I. II. in his post
εαδια punctum.

τωυτο) τετο Arch. post δε ei comma Ald.
Camer I. II.

Ωερση) In duodecim filiabus Asopi nulla
Oeroe apud Diodor. IV. 72., eundem Apollo-
dorus, qui viginti Asopo dat. L. III, 11. 5.
nominatim negligit. Pausanias vero, θυγατρα
δε ειναι την Περσην τε Ασωπη λεγεται L. IX. 4.,
quod ego nomen hinc corrigendum arbitror
Wesseling. Primus horum una cum postremo de
Aegina loquitur, idemque reginam & Oe-
nonen unam eandemque esse, observat; suspi-
cor itaque vitium in Herodoti contextum irrep-
sisse, & Οινονη legandum esse. Larcher.

μετανασσηται) μετασσηται Arch. & Vind. Post
τον ante δη comma Ald. Cam. I. II. in quibus
com-

comma nullum post περισχίζεται, Arch. σχίζεται. Post τῆς abest οκρωπας Ald. Camet. I. II. quod Wesseling. non annotavit.

ad Cap. LII.

εχον) ερχον Arch. Pass. Vind. Ask. post ατρευτον punctum Ald. Cam. I. II.

εουπας της ωρης) θεουπας ora Steph. Pass. Ask. tum ες την δη συνεκειτο Arch. Vind., satis bene: deerat δη Ald. &c. comma post ωρης, post ες την, & colon post συνεκειτο Ald. Cam. I. II. in iisdem comma post τον χωρον & post ες τον, in Ask. Pass. ες ον Goldbagenio post απαλλασσονται videtur colon ponendum, & pro ες μεν legendum αἱ μεν alioqui, inquit, constructio hiulca.

το δε προ της) το δη προ της Arch. Vind. comma post το δε Ald. Cam. I. II. colon in iisd. post απεχον, comma post απικομενοι δε, colon post οπλα, comma post και αἱ μεν.

Ηραων) ιρον Arch. Valla. mera est παραδιορθωσις. Wessel.

ad Cap. LIII.

Comma post ες τον ante συνεδηκοντο Ald. Cam. I. II.

ταξιερχεων) ταξιαρχων Arch. Pass. Vind., in Steph. marg. ταξιαρχων uti c. 41. & alias.

λοχηγεων) Med. Arch. Pass. Vind. Ask. Paris. B. λοχηγετων Ald. Brit. & Paris. A. Dictumne fuerit Herodoto λοχηγεων τε Πιτανητεων λοχη, an τε Πιτανητεω λοχη, si variant codd. vix discerni poterit: Πιτανητεω Koenio placebat, quia paullo post scribit τον λοχον τον Πιτανητην, atque ita Thucydides, Herodotea respiciens,

τον

τὸν Πιτάνητην λόχον fuisse negat Lacedaemoniis I, c. 20. Hac de re notatis in Att. Lect. I, c. 16., quaedam Meursius adiecit in Miscell. Lacin. p. 100. Μορᾶς & λόχους non distinguentis Meursii errorem corrigit H. Vales, cui suffragatur Ti. Hemsterh. ad Lucian. p. 164. Ex Thucyd. V. c. 68., in Schol. ad Aristoph. Lyf. 454, pro Νικηριτᾶν scribi poterit ἑκίριτων, quod favet vulgatae apud Herod. lectioni Πιτάνητων. Val. ken. Adstipulor Gronovio & Herodoto λοχηγεῖν c. 61. usurpanti. Nec decerno tamen λοχηγεῖν, ut Ald. & pauci, Graeciae finibus expellendum. λοχηγεῖν qui vitiose in Onati fragm. ap. Stob. Eclog. phys. p. 4. λοχαρχεῖται, usus non spernit, nedum Sophoclis ἀρχηγεῖται, Strabonis plurimumque κυνηγεῖν, Philon. Ind. ποδηγεῖται, quibus adprime λοχηγεῖν convenire, quid diffitemur? Vellem subsidium λοχῶ Πιτάνητων in promptu adesset. De illo Hesych., ὁ Πιτάνης λόχος αὐτοσχέδιαζεται, ἔκων ταῖς ἀληθείαις, legens vestigia Thucyd. L. I. 20. diserte cohortem Pitanaem in Spartanorum militia umquam fuisse, negantis. Quid Nostrium in errorem coniecerit, an τριβὺς Φυλὴ Πιτάνη, qua de Hesych. an aliud, prorsus ignoro. Rem Jo. Meursius docte tractavit Lect. Att. I, 15. Wesseling. Post τὴν Σπάρτην punctum Ald. Camer. I. II.

το ποιεῖται) deest το Brit. Ald. Post Πανσάνης τε & Ευρυανᾶς commata Ald. Cam. I. II. colon in his post σφισί.

ὅς ἐστι) Arch. Vind. plene. Ceteri cum Ald. ὅς ἐστι omisso commate.

ταυτὰ γενόμεναι) Arch., Alii cum Ald. ταυτὰ
 ἀναπομέναι. Excellenter schedae Arch., atque ex
 vetere dialecto. Hesychius, Νειώται ἐν νῶ ἔχει
 ex Sophocle, cui Etymologus in Νειώται adscri-
 bit, ubi & hoc Anacreontis, ὁ δ' ὑψηλὰ νειώμε-
 νος, sublima animo agitans. Cognita & Nostri
 sunt αἰλίτας δὴ τῆτες — ἐνειώτο, τὸν χειμῶνα πα-
 ρεισ. &c. L. I. 77. ὁ δὲ ἐννῶσας τὰ λεγόμενα, ibid.
 c. 68. Sintne vero ex εὐνηστας & εὐνηστο con-
 tracta, an ex vetere νῶω, unde νῶσαι ex Nostro
 Enstath. ad poet. p. 1424. 31. anceps in Gram-
 maticorum diffidio controversia. Contra insur-
 git Doctiss. Rich. Dawes. Miscell. crit. p. 102.
 Negat sibi posse persuaderi, Herodotum ver-
 borum illorum formam talem in modum com-
 mutasse, cum ne Attici quidem in illis crasin
 adhibuerint. Quid ergo τῶ βῶσας, ἀμβυσας,
 βῶθησας, προβῶθησας similibusque fiat? Ν. τα-
 μένος Callimachi est in Suida. Νῶσαδαι redire
 reddique debes Perictionae apud Stobaeum
 Serm. 83. p. 487. τὴν ἀρμονίην γυνὰ ἰκανῶσαδαι
 δὲς Φρεισησος τε καὶ σωφροσύνης πλεην. Sunt enim,
 ut praescripta vides, incondita & sine sensu. Vo-
 luit doctissima matrona τὴν ἀρμονίην γυναῖκα νῶ-
 σασθαι δὲς κ. λ. Harmoniam nosse oportet mu-
 lierem, prudentia & modestia plenam, quae
 elegantissima Valkenarii loci instauratio. Haec
 olim in Diss. Herod. p. 156 quibus meritissimo
 Excurs. ad Callim. H. in Jov. v. 87. aptabitur.
 Wesset. Nusquam alibi Nostro usurpatum, hinc
 etiam iure verbum auferetur ἀναίνεμαι atque
 unius auctoritate cod. optima lectio restituetur
 ταυτὰ νειώμεναι egregie formata in Diss. Herod.
 p. 156., ubi meam vir summus coniecturam
 memo-

memorat in fragmento Perictiones Jonico corrigentis, την αἰρμονιὴν γυναῖκα νασαδαί δεσ. Φρονη-
 πτος τε καὶ σωφροσύνης πλεον apud Stob. p. 487,
 18. In eodem fragmento p. 488, 25. scribi pot-
 erit ἐννεωμένην. & v. 31. ἀνδρασι μὲν γὰρ ἐπιχω-
 ρεῖται ἀμαρτία αὐτῇ, γυναῖξι δὲ ἐκεί, τιμωρὴ δ'
 ἐφείκει· νασαδαί ἐν τὸν νομὸν δεσ, καὶ μὴ ζηλοτυ-
 πειν· in his postremis, pro ἐφείκειν· ωσαύδαί,
 sic legendum vidit etiam G. Koenius. Praeter
 alia huius generis dabit Hesych. Νασαδαί, αἰθε-
 ραί, ἐνδυμηθῆναι, νησάι· rariora quaedam serva-
 vit Etymol. in Νειωταί p. 601. conf. R. Bentley.
 ad Callim. h. in J. v. 87. Valken.

Post λοχὸν τὸν Πιτάνητῃ hiatus in Brit. usque
 in cap. 58. post μὴ nullum habet comma Ald.
 Cam. I. II. sed habent post ποιεῦντες τε & post
 Ἀμομφαρετον, colon autem post Λακωνικόν.

ἐπερωτῶν) ἐπερωτῶν Arch. & χρεον, sicuti
 solet, post πεθόντες μὲν comma Ald. Cam. I. II.
 in his comma post οἱ μὲν, nullum post Ἀμομφα-
 ρετον, sed ponitur post Λακεδαιμονίων τε.

ad Cap. LIV.

Post Ἀθηναίαις de comma Ald. Cam. I. II. pun-
 ctum post ταιαδῶ, comma post φρονεόντων, idem
 post Πανυσανῇ το in iisdem.

ad Cap. LV.

παρηγορεον) παρηγορεοντο Pass. Ask. Fragm.
 Paris. neque id praeter usum vid. lib. V. 104.
 Post Εὐρυκταξ comma Ald. Cam. I. II.

Λακεδαιμονίας) Λακεδαιμονικὴν Fragm. Paris.
 quod potius videtur: Amompharetum ipsius-
 que cohortem videlicet, ut c. 52. Wessel. Post

οὐκ

επειδὴν comma Ald. Cam. I. II. idemque post
συμπεσόντες.

απεικαστο) απικατο Arch. Vind. colon post
vocem Ald. Cam. I. II.

σφι απιγμενος) σφι απιγμενης Reiskius cul-
tore. Vitium typographi suspicatur Larcherus, scri-
psisseque Reiskium απιγμενω, scil. ες νεκρας.
Hanc repetitionem Herodoteam censens.

ξενες — βαρβαρες) Parenthesi includendas
duximus has voces. ξενες λεγων Arch. deerat
Aldo ceterisque repetita vox, quam ex schedis
revocavit Wesseling. observans, supra c. 1. και
δη δοκεεν ειναι — σεχοντας επι της ξενες. ξενες
γαρ εκαλεον της βαρβαρες. Suntque similitum pas-
sim iterationes III, 12. VI. 109. Wess. Non lite-
rae tantum & syllabae, sed integrae voces, quae
repeti debuerant, saepe sunt a librariis, ut no-
tum, semel tantum positaе. Novum praebebit
omissionis exemplum Dion. Chrys. in cuius
Orat. 56. p. 565. C. scribendum Έλλην Έλληνων
sed gravius eiusdem locus est affectus in Or. 74.
p. 642. A. το αυτο δη τστο και προς ανθρωπας πε-
πονθασιν οι πολλοι τω μεν εκ γυναικος &c. voces
οι πολλοι τω absorpserunt nomen Ιππολυτω cor-
rigendum sine controversia, οι πολλοι Ιππολυ-
τω μεν εκ γυναικος &c. nam quae subiicit Dion,
Euripidei sunt Hippolyti verba v. 616. Valkenar.
Post μαινομενον comma Ald. Cam. I. II.

ε φρενηρεα) ως φρενηρεα Pass.

τον Αθηναίων) των Arch.

τε προς) τε desideratur in Arch. & Vind.

ad

ad Cap. LVI.

Post καὶ ὁ μὲν comma Ald. Camer. I. II. idem post τὰς δε.

ἀποσπῶντων) Omittit Ask., ἀποσπῶντων Arch. Post τὰς comma Ald. Cam. I. II. nullum post ἐγένετο, sed inferitur post σημείας in iisdem.

κολωνων) κωλων Arch. Post ταχθέντες & ἔμπαλιν commata Ald. Cam. I. II. colon post Λακδοαμονιοι, comma post οἱ μὲν, & post ἀνταχόντο, punctum post ἵππον.

τραφθέντες) τραφίντες Arch. male. Vid. Eustath. p. 519. 41.

ad Cap. LVII.

Post ταξιν punctum Ald. Cam. I. II.

καταδοξας) καταδοξάντας Arch. & mox θειή τεχνῇ. In nuperis docti viri, haec intelligere negantis, coniecturis, εὐηθία ἢ τεχνῇ ἀπολίπεν se deferi prae stulticia, aut callida fraudis dissimulatione. Quale equidem consilium Amompharetum, tametsi animosissimum, de suo imperatore mente agitasse, non dixero. Potius erit, θειήν τεχνῇ industriam rectamque disciplinae artem accipere, sicuti θειήν δίκην in Suida & Etymologo. Non nego, pellexisse olim voluntatem Arch. θειή τεχνῇ, h. e. eccellente & divina. Namque Spartani, ὅταν τινα μεγαλοπρεπῶς ἐπαινωσι θείον, sive suo sermone σεῖον, testibus Platone & Aeschine Dial. I. 13. praedicabant. Lege magnum animadversorem ad Athen. 8. 16. Neque his tamen blandimentis abripior. Wesseling. Goldhagenio & θειή Appar. Herod. Vol. V. O le-

legendum videtur, & ἀναλαβων δὲ. Post αὐτον
abest comma Ald. Cam. I. II.

τον λοχον τὰ ὅπλα) Med. Arch. Pass. Ask.
Parif. B. Vind. Valla; τον λοχον Ald. & Parif. A.
non norunt, male tamen, vid. Gronov. qui:
Quam accessionem quum viderit Valla, & in
versione communicaret, noluit admittere Aem.
Portus iis ἰσθη τεχνῇ; unde ibi, ut nimis docte,
sic infelicissime rem gerit. Patet lapsus, ut
opus non sit monstrare.

ἀλλο) deest hoc Vind. Arch.

δεκα σταδια) ἀλλὰ σταδια Ask. Post λοχον com-
ma ponendum censet Larcher. in Parif. B. & D.
colon post λοχον invenit.

Μολοντα) Μοσεντα Arch. Μολροντα Ask.
Post καλεομενον punctum, post τη comma Ald.
Cam. I. II.

ἦται) ἴται Arch. Post ενεκα colon Ald. Ca-
mer. I. II. comma post χωρον & εν τω in iis-
dem.

εν τω) εν ὧ Pass. Ask. Comma post Ἀμορ-
Φαρετος τε, nullum post μετασι Ald. Cam. I. II.

παρεγενοντο) παρεγινοντο Pass. Arch. Vind.
Post πασα punctum Ald. Cam. I. II. comma in
his post ἰπποτα.

κενον) εκενον Ask. Ald. tum εν τω Ask. Vind.
Pass. Ask. quod Jonum: εν ὧ olim ex Ald.

ad Cap. LVIII.

Abest comma post Μακεδονιος δὲ Ald. Ca-
mer. I. II.

αδε τε) defit τε Arch. & Ληρισσαιον cum
Vind. Valla, non Ληρισαιον, ut Ald. & Edd.
Vid.

Vid. c. 1. Comma post αὐτῶ Ald. Cam. I. II. idemque post Εὐρυπύλον.

Θρασυδῆιον) Med. Pass. Θρασυδῆον Ask, Θρασυδαῖον Arch. Valla, Θρασυδῖον Ald. & alii. Scriba cod. Arch. Θρασυδαῖον, quo nomine The-ronis F. Himeræ impositus, in Diodori XI. 49, & Philippi Macedonis legatus ap. Plut. Demosth. p. 854. B., in mente videtur habuisse. Facio cum Gronovio, opinorque, hunc fratresque eiusdem, ac nominatim Thoracem a Pindaro Pyth. Od. X. fin. laudibus ferri. *Wessel.*

ελεγετε) Med. Pass. Vind. Arch. Ask. λεγετε Ald. Paris. A. B.

ε φευγειν) εκφευγειν Arch. omissa male negativa. Punctum post πρωτης, comma post της Ald. Cam. I. II. in his colon post ειδετε, comma post διεδεξαν τε.

προς της) προς το Arch. Comma post εοντες Ald. Cam. I. II.

συνηδεαται) συνηδεαται Paris. B. frustra hoc, ni fallor, versavit Portus, in συνηδεατε leviter mutandum; quibus quid inesse virtutis bellicae noveratis: idem paene Reiskio placuit. Thes-ſalis, quos excusationis venia dignatur, opponit Artabazum, sine ulla ratione metuentem Lacedaemonios *Valkenar*. Non pugnabo, si συνηδεαται ex libro Paris. B. in συνηδεατε abeat. Editi tamen patrociniū Portus est professus, verbum suo more illustrans, taciteque συνοιδατε & συνηδεετε, quod utrumque Reiskii suspicionibus, taxans. *Wesseling*. Post το ante και comma Ald. Cam. I. II. και non legit Arch. τον και καταερωδησαι alius elegit, cui cur tandem auscultemus? *Wessel.* Comma post καταερωδησαντα τε Ald. Ca-

mer. I. II. in his punctum post πολιορκησόμενης, comma post την & post τῆτων μεν, idemque post ποιεύσι, & post ἡμιν των.

εποίησαν) Med. Arch. Pass. Ask., alii cum Ald. ἐποίησαντο.

ad Cap. LIX.

Περσας, δρομω) virgulam non post Περσας, sed post δρομω, cum Paris. B. inferendam censuit *Larcher*. Abest ea in Paris. A. & D. utrobique.

τον Ασωπον) Ora Steph. Pass. Ask. Vind. Arch. Brit. hinc articulus, qui aberat Ald. & c. Comma post Λακεδαιμονίης τε.

Περσας δε) Pass. Arch. Vind. Ald., in Gro-noviana de de, quod, de δη si foret ex scriptis, tolerassem. *Wessel*. Post Ἑληνας comma Ald. Cam. I. II.

αυτικά πάντες) absunt ista duo Arch.

ἐκάστος ἐσχον) ἐκάστοι margo Steph. Pass. Paris. A. B., tum ἤκον Arch. Iniuria dictionem amanuenses perversum iverunt. Vid. lib. I. 169. II. 53. *Wessel*.

βοητε καὶ ὁμιλῶ) Pro hoc frequentius βοη τε καὶ παταγω χρεωμένοι III 79. Sentio, hic in-
conditum clamorem & turbam Homereo more
exprimi. Κεκλωμένοι καὶ ὁμιλον ἐπ' αὐτῶ πάν-
τες ἐβησαν. Troiani, inordinati atque incompo-
siti, in Ulyssem ruentes. II. A. 460. *Wessel*. βοη
τε καὶ ὁμιλῶ si sincerum est, positum videtur
ὁμιλῶ ἔμμιλαδον ὁμιλαδον ἐσιχωσαντο est apud
Apollon. Rhod. IV. 81. ex Hom. II. β. 93.,
ἐσιχωσαντο ἱλαδον. Sed, me iudice, βοη τε καὶ
κομπῶ, aptius hac in sede convenirent; & videri
posset

poſſet, aliam hic vocem legiſſe Plutarch. in Ariſtide p. 329. &c. ubi Mardonius ἐπεφερετο τοῖς Λακεδαιμονίαις βῆ· πολλὴ καὶ πανταγὰ τῶν βαρβαρῶν, ὡς ἡ μάχης ἑπομένης, ἀλλὰ φευγόντας ἀναρπαſσομένων τῆς Ἑλλάδος quae certa ſunt ex his expreſſa Herodoti; cui ſupra Vill. 28. Theſſiali dicuntur, ὡς ἀναρπαſσόμενοι τῆς Φωκίας, φερόμενοι. Urbs uno velut impetu capta frequenter dicitur ἀναρπαſθῆναι Valken. cui calculum adiecit Larcher & Degenius Poſt Ἑλλήνας comma Ald. Cam. I. II. ἀρπαſσομένοι Arch. Vind. praeter neceſſitatem. Vid. 8. 28.

ad Cap. LX.

Poſt Παιſανίης de abeſt comma Ald. Cam. I. II. colon in his poſt ταῦτα, ſed omittunt poſt προκειμένη.

το ποιητῶν) το abeſt Arch. comma poſt το Ald. Camer. I. II. idemque poſt γὰρ τῇ.

ἡμεῶν) Arch. Paſſ. Ask. Vind. Brit. Steph. margo, quod hic malui; ἡμεῶς Ald. & alii. Poſt ὅμιν punctum Ald. Camer. I. II.

ἀπαντα) παſα Arch. Poſt ἀποπεμψάντες comma Ald. Camer. I. II.

ad Cap. LXI.

Comma poſt τευχῶς Ald. Camer. I. II.

ὥς) ὥς καὶ Arch.

προκειμένου) Arch. Vind. Pariſ. A. B. alii cum Aldo προκειμένου, comma poſt vocem Ald. Camer. I. II. Mentio ἀγῶνος μεγίστου προκειμένου in proxime ſuperioribus anſam hoc mutandi praebuit. Το προκειμένου, Perſarum equeſtres copiae, οἱ προσέκλωτο σφι, a quibus

continuo incessantibus damno Graeci augebantur. Res extra dubii aleam ex c. 56 & c. 39. ἡ μὲν τοι ἵππος. — αἱε προσκεντό τε καὶ ἐλυππε τῆς Ἑλλήνας Wessl. Comma post Λακεδαιμόνιοι Ald. Cam. I. II in his colon post πεντακισμυριοι.

ἀπὸσχιζόντο) ἐσχιζόντο ora Steph. Comma post Λακεδαιμονίων Ald. Cam. I. II. In iisd. comma post Μακεδονίῳ, colon post πολλοί.

Φραζάντες γὰρ τὰ γεγρα) Φαζάντες Ald. Camer. I. II γεγρα & deinceps Arch.

τῶν τοξευμάτων) Pass. Arch. Brit. articulus aberat Ald. &c.

εὐγενομένων) Persuasit Pavió χρησῶν vocem hic ex libro Arch. iungere Th. Galeus, falsus vehementer: namque illo in codice, quem importunissimum Taylor appellavit, ob iniustum additamentum ad Serm. Ἐπιταφ. p. 33, vocabulum illud frustra quaeritur. Plutarchi verba Aristid. p. 329. Ε. αἶμα τὰς εὐχὰς εὐφραῖν τὰ ἱερά auxit ex falso prodita huius loci accessione Dacerius εὐφραῖν τὰ ἱερά χρησῶν. Sic vara, uti dici solet, vibiam sequuta est. Plutarch. bene tutatur Bryannus, Nostrium Taylor. χρησῶν in dictione intelligi adsolent. Conf. L. VII. 134. Wessl. A. scio ex vicinis repetitum χρησῶν, quod praebet Arch, recte reiecit Jo. Taylor ad Lys. p. 33. Quando litabant, τὰ ἱερά, vel τὰ σφαιρία γενοῦνται simpliciter etiam dicebantur. Hic paullo post istis, ἐγίνετο ἀνυμνοῖσι τὰ σφαιρία χρησῶν, haec proxima subiiciuntur ὥς δὲ χρόνῳ κατὰ ἐγίνετο, quum vero tandem aliquando laeta essent exia. χρόνῳ, non nemini suspectum, tandem notat. vid. ad Eurip. Phoen. 313. in Dionys. Halic. T. 2, p. 33. 25. scribendum: το χαίρειν αἶρεν

αἶρετ' ἄνθρωπον. Φερόμενος δ' ὑπ' αἰγῆς. — Ut Herod.
 precantem Pausaniam sistit Plutarch. T. I. p.
 329. E. ubi αἶμα τοῖς εὐχαῖς εἰσέειναι τὰ ἱερά, καὶ
 νικῆν οἱ μὲν τοὺς ἐμνηστῶν Valsepar.

χρηζόντα) χρηζόντα Arch. Vind.

ad Cap. LXII.

ἐπικαλεσμένη) ἐπικαλεσμένη Arch. Vind. Ask.

πρότεροι) πρότερον Arch. Vind. Valla. conf.

Davif. in Max. Tyr. p. 507. post Τεγέται comma
 Ald. Cam. I. II.

ἐγένετο) ἐγενετο Pass. post Περσας colon Ald.
 Cam. I. II.

γέρα) γέρα Arch. post μάχη punctum Ald.
 Cam. I. II.

ἢ μάχη) Absit Arch. neque male.

λημματι) recte Plut. Malign. p. 874. A. Codd.
 plerique omnes cum Aldo λημματι vid. V. 72.
 VII 99. Post ῥωμη comma Ald. Cam. I. II. pun-
 ctum post Περσας.

ἐναντιοῖσι) ἀντιοῖσιν Vind.

καὶ πλευνες) copulam idem & Arch. non
 habent.

ad Cap. LXIII.

Post τη comma Ald. Cam: I II. post οἱ δὲ
 comma, post ἀντερχον colon in iisdem, com-
 ma quoque post ἀμυνόμενοι.

κατεβαλόν) κατεβαλόν Arch. Pass. Vind.
 Ask. Brit. Antea ex Aldo κατεβαλλόντο. Etsi
 minime me fugiat, pristinum patrocinio, si ri-
 xari libeat, non defici, consuetum nolui &
 schedarum praeiudicio protectum abiicere. Sa-
 tis erit, hoc Plut. Aristid. p. 329. F. τοῖς δόρασι

τυπτοντες προσάπα και τερια των Περσων, πολλας
κατεβαλλον. Wesseling.

πλειστον γαρ) Carpit Plutarch. Malign. p. 874.
γυμνητες) γυμνηται Ask in Pass. εοντας γυ-
μνητας male. Porro αγωνας Arch. post γυμνητες
comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXIV.

Post Λεωνιδεω & χρηστηριαν absunt commata
Ald. Cam. I. II.

επιτελεστο) επιτελειτο sine augmento Vind.,
sequentia laudavit Plut. Cat. Maior. p. 353. D.
Post απασσων & των commata Ald. Cam. I. II.
comma quoque in his post ενοματα.

Λεωνιδην) Λεωνιδεω Arch. loco Λεωνιδεα. conf.
lib. 7. 204. ubi maiorum eius series.

Λειμνης) Λειμνης Arch. Valla; Αιμνης Pass.
Ask Λειμνης Med. Justum nobilis viri nomen
non extra certamen. Λειμνης titulum dant illi
Valla & Arch., inque primis Plut. Aristid. p.
330 C. ceteris autem codd receptum in laude
versatur. His equidem conspirantibus accede-
rem, eoque promptius, quoniam ex Plutarchi
scripto exemplari Διαμνησον H. Steph. enotavit,
ab Λειμνησω leviter diversum: Idem porro Plut.
Malign. p. 873. D. sive insulsi potius scribae
Διαμνησον pinxerunt, Λειμνησον utique appellan-
dum. Jam quae in Λειμνης & Λειμνης scriptu-
ra librorum hic & c. 711. discordia, vitiosior
alibi in monumentis sepulcralibus. M. Anton.
Boldettus Observ. ad Coenar. p. 411. titulum ex-
scripsit hunc: ΞΑΝΘΙΠΠΗΔΕ ΙΜΝΗΣΤΕ ΓΡΗ-
ΓΟΡΕΙ & p. 416. ΠΤΟΛΜΑΙΣ Α. Ι. ΜΝΗΓΑΙ.
ΕΝ ΘΕΩ ΠΑΡΘΕΝΟΣ, & Latine Ptolmais A. I.
hymnos.

hymnos personabat virgo. Legisset ΑΕΙΜΗΣΤΗ *perpetuae memoriae*, Latina utique adposuisset meliora. At in talibus crebri eius lapsus *Wesseling*. In hoc forte nomine placebit scriptio Arch. Αριμνηστῆ. quia firmat illam Plut. T. I. p. 330 C. τὸν Μαρδονίον ἀνὴρ Σπαρτιάτης οἰομαῖ Αριμνηστὸς ἀποκτείνουσι, λιθῶν τὴν κεφαλὴν πατάζας. Spartiata, quantum recorder, Arimnestus nusquam Pausaniae memoratus; sed Plataeensium hoc etiam praelio Imperator sic illi dicitur IX. p. 718. & Plutarcho in Ariflid. p. 325. C. quae commendant lectionem Med. apud Herod. infra c. 71. Αριμνηστὸν ἀνδρᾶ Πλαταιεῖα, ubi Αριμνηστὸν dabant Edd. Plataensem Δακωνᾶ τὸν Αριμνηστῆ memorat Thucyd. III. c. 52. *Valken*. Post λογίμῃ punctum Ald. Cam. I. II. quibus deficit comma post εὐντορ. (Μεσσηνίοισι πασι) Arch. deficit τε & Vind. Pass. Ask., quibus obsequi licebit. ante cum Ald. Μεσσηνίδισι τε. Ceterum Μεσσηνιοὶ saepissime Iſocrati & aliis *Wessel*. Post ἀπεθάνε comma Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXV.

(ἐτραπόντο) Med. Pass. Ask. Vind. Arch. Ceteri cum Ald. ἐτραπήσαν. Comma post το ante ἐποίησαντο Ald. Cam. I. II.

(Θωῶμα) Θωμά Arch. Ask.

(παρὰ τῆς) Med. Pass. Ask. Arch. Vind. Val. la, περι. alii cum Aldo. Post Περσέων comma Aldo Cam. I. II., in quibus punctum post ἰσον, comma post πλεῖστοι.

(ἐδεκετο) iidem omnes: ἐδεξάτο Ald. Paris. A. B. comma post vocem non habet Ald. Camer. I. II.

ανακτορον) Med. Pass. Ask., ανακτοριον Arch. Vind. Brit. Paris. A. B. Ald. Valla. Post ανακτορον punctum Ald. Cam. I. II. Templum *primarium & praecipuum* doctissi. de Pauw, ad cuius formam Δημητριος Ελευσινιης ιeron supra c. 56. Notum mihi adprime το σεμνον ανακτορον ταιν Θεον Cereris & Proserpinae Athen. L. V. p. 213. 6, verum το ιeron το εν Ελευσινι ανακτορον insolentius. Hesychii ανακτοριον, ιeron, congruebat codd. quorundam voluntati, ac solemnem vocabuli glossam, Herodoto fortasse inculcatam, indicabat. Vide ibi Alberti & Olearium ad Philostr. Vit. Soph. L. II. p. 600. Wessel. Herodotus alii-que saepe dixerunt ιeron vel ιeron αγιον & mo- nente Hemsterh. ad Lucian. p. 136, proprie Cereris Eleusinae templum dicebatur το σεμνον ανακτορον ταιν Θεον sed causam non exputo, cur Nostro scriberetur το ιeron το εν Ελευσινι ανακτορον mihi potius Cereris templum, quod fuit Eleusine, dixisse videtur το εν Ελευσινι ανακτορον ut ad Ανακτορον quis interpretamenti loco pri- mum adiecerit το ιeron. De quorumvis Deorum Dearumve templis vocem ανακτορον prae aliis Euripides frequentavit in Androm. 43, 1157. Iphig. in Taur. 41. 66. Troad. 15. Jone 55. Sed sacrarium illud a Persis igne violatum igno- rasse videtur Aristides, cuius vid. T. I. p. 451. Valken. cuius in sententiam abire placet, prae- cunte Larcherio, in eam quoque Degenius abivit, τοσητον) τοσητο Pass. Ask.

ad Cap. LXVI.

Post Φαερνακεος comma Ald. Cam. I. II. αρρακετο) ηερρακετο Arch. Pass. Vind. Ask., nol-

nullum comma post *αρεσκετο* Ald. Cam. I. II, quae id ponunt post *κατ' αρχας*.

ληπομενε) *λεπομενε* Arch. Vind. Post *ηνυ* abest comma Ald. Cam. I. II comma in his post *των* ante *εξεστηγεν*.

εχε δε δυναμιν — *περι εαυτον*) Parenthesi includenda duximus. Post *ολιγην* punctum Ald. Cam. I. II. comma post *εαυτον* in iisd. *αυτον* Vind. Arch. Comma post *τα* ante *εμελλε* Ald. Cam. I. II

αποβησεσθαι) *συμβησεσθαι* Arch.

ηε κατηρητισμενος) Med. Pass. Ask, *ηγε* Arch. Vind. Brit. Ald. Valla. tum *κατηρητιμειος* aut *κατηρητημενος* Pass. Ask. ora Steph. Inspice Gronovium, quicum non dissentio *Wessel.* *ηγε* lectio bene colorata, si modo venisset ab Herodoto, non ab aliis, qui volebant alterius differri voculam *τετρε*, quia haberet iam aliquid adminiculi Sed interim optimus MS. habet *ηε*. Et quidquid aliis videatur, id mutari non debuit, quum opiner, omnino sic scripsisse Herodotum, ut vocula ista praecedens *τετρε* quaerere inferius debeat aliquid, cui innitatur. *Gronov.*

κατα ταυτο ιεναι) *κατα τετο* Arch. *κατα ταυτο* Vind. Ask. Pass. In Ald. & aliis *κατ' αυτο ιεναι παντας, τη*, — Scripsi *κατα ταυτο*, scriptis exemplaribus iubentibus. *Wesseling.* Pertinet ad haec praecedens *τετρε* — *παραγγελας κατ' αυτο ιεναι παντας τη* *αυτος εξηγεται*. *Valken.*

αν αυτον) *αν* desideratur in Arch. Pavius de coniectura *οκως* — *ορεωσι σπηδην εχοντα* simul ac viderint ipsum magno studio properantem: neque enim vulgatum ullo Graecorum in sermonis esse commercio. Quid tum vero Aeschyleo

leo fiet Suppl. 844. Σκοθε, — ὅπως ποδων. Quid
 ὡς ποδων εἶχεν Nostri lib. 6, 116. ὡς ταχέος εἶχε
 8, 107. & Dionys. Ant. Rom. XI. p. 626. ὡς εἶχον
 ἑργης τε καὶ ταχέος. Heliod. Aethiop. I. p. 23.
 ὡς εἶχε δεσμων, ut vincētus erat, & ibid. p. 56.
 εἰθων ὡς εἶχε δρομη. Quorum quidem uberrima
 passim messis. Wessel. Post στρατον comma Ald.
 Cam. I. II.

προτερων) Arch. Vind. Pass. margo Steph.
 προτερων prius ex Ald. προτερων elegi, quod
 c. 56 Wessel id quoque Koenius vulgato prae-
 ferendum censebat, ut Ιωνικωτερον & Herodo-
 teum. Valken.

καὶ δὴ) Ask. Pass. Arch. ordine meliore: δὴ
 καὶ alii cum Ald. Post Περσας comma Ald. Ca-
 mer. I. II. idemque post ξυλινον. ξυλινον τεχος
 Arch. Valla, neque absurde.

ad Cap. LXVII.

εχον) εχον Pass. Arch. Ask. Vind. post ολι-
 γην abest comma Ald. Cam. I. II. habent id post
 μαχομενοι τε: in Arch. Vind. μαχομενοι. Post
 Περσαι colon Ald. Cam. I. II.

ἔτε ἀποδεξαμενος τι) ἔτε τι ἀποδεξαμενος
 Arch. Pass. Ask.

ad Cap. LXVIII.

μοι) εμοι Arch. Vind.

ἡτητο) ἡτηντο Arch. Vind. Post ἔτοι abest
 comma Ald. Cam. I. II.

πριν η καὶ &c.) τοις πολέμοισιν εφευγον πρην
 καὶ συμμιζαι Arch. Post πολέμοις abest comma
 Ald. Cam. I. II.

ἔωρων(

ἔωρων) ὥρων Arch. Vind. Post της τε αλλης
comma Ald. Cam. I. II.

αγχιζα εἴσα) Venit Abreschio in mentem
αγχιζα ιῆσα, cui coniectanti schedae addicere
renuunt. *Wesseling* Post οἱ μὲν & διώκοντες com-
mata Ald. Cam. I. II. post φονευοντες colon. διώ-
κοντες τε καὶ Ask. nec male.

ad Cap. LXIX.

Εν δὲ τῷ τῷ γινόμενῳ φοβῶ) Fuit, cum le-
gerem εν δὲ τῷ τῷ πονῶ arbitrarerque similli-
mum εν τῷ τῷ πονῶ L. VI. 114 & VII. 224.
Quod quidem ubique optimum, nec tamen
edito probius. Saepe nos blandimentis huius-
modi auferimur, quae, etsi hoc in se naturale
habeant, ut placeant etiam reiecta, haud raro
futilia evadunt. *Wesseling*.

αγγελλεται) απαγγελλεται Brit.

αλλοισι) Non est in Arch. Vind. & Valla,
neque valde necessarium videtur.

Post οἱ μὲν ante αμφι Κορ. comma Ald. Ga-
mer. I. II. idemque in his post ὑπώρεης. ὑπώρεης
Arch. Vind.

αὐν) Omittitur ab Arch. Vind. Post Δημη-
τρος punctum, post οἱ δὲ comma Ald. Cam. I. II.
idem post Μεγαρέας τε, & post Μεγαρεσσ.

απιδαιτες) αποδιδοντες Ald. Cam. I. II. quod
Wesseling. non enotavit.

τῶν Θηβαιῶν) Omittitur ab Arch. Post ἰππας
punctum, post τῶν & εἰσπασοντες δὲ comma Ald.
Cam. I. II.

κατεσφωρεσαν) κατεσφωρεσαν Pass. Post εἰσακ-
σις punctum Ald. Cam. I. II.

Post

Post λοιπὸς comma Ald. Cam. I. II. in quibus & aliis κατηραξαν male. κατηραξαν Arch. Vind. Brit. Perperam arbitror interesse, κατηραξαν scribatur an κατεραξαν: variabunt hic etiam forte codd., ut apud Thucyd. VII. 6. το αλλο στρατευμα, νικηθεν υπο των Συρακουσιων κατηραχθη es τα τειχισματα: ubi scribitur in aliis codd. κατεραχθη: ex Herodoto sumfit Appian in Pan. p. 15, τας δε λοιπας es τας πετρας κατηραξαν. Demosth. c. Aristocr. p. 430. κατεραξε δ' es τη θαλατταν απαντας, omnes in mare dedit praecipites: illic ex scripto κατηραξε prostat enotatum: una litera ablata κατηραξε potius scribendum Valkenar. Post απωλοντο colon Ald. Camer. I. II.

ad Cap. LXX.

εφραξαντο) εφραζοντο Arch. corrupte.

απησαν) απησαν Arch.

εχον) εχον Arch. Pass. Vind. Ask.

οι Αθηναιοι) Articulum negligunt Arch. Brit. Vind. Ask.

ηρειπον) ηριπον Pass. Arch., probe satis: post τη comma Ald. Cam. I. II. in his punctum post τειχος, & colon post διαρπάσαντες. Comma ponunt post την Μακεδονια, & punct. post Τεγεσταυ eadem.

Αλεης) Azelae Minervae in Valla, sed valde aberrante. Vid. lib. I. 66.

εσηνεικαν) εσηνεικαντο Arch. Vind. haud improbe. Post βαρβαροι comma, post εμεμνητο punctum Ald. Cam. I. II. εμεμνηντο Pass.

αλυκταζον) in margine δυσφορειν, αγανακτων explicat Pass.

χωρων)

χωρῶ) ora Steph. Paris. B. C. alii χρόνῳ. Non erit, opinor, qui Codd. auctoritatem aversetur. Quod ex illis venit, vulgato praeftabilius. Angusto exiguoque in loco exterriti ac compulsi Persae degebant, atque animum, explicare ordines cum non possent, despondebant. Vellem maximopere, iisdem in schedis κατελημμεναι reperiri, quod, mei iudice, verius, ut c. 30. *Wesset.* Suum χωρῶ, adnotatum in Diss. Herod. p. 205. recipiet ex codd.; Noster, qui poetas imitatus ολιγον posuit ἐπὶ μεγεθους. In hoc angusto loco πολλοὶ μυριάδες dicuntur κατελημμεναι ἀνθρώπων ubi Herodoteum dant Codd. κατελημμεναι. Qui sic tenentur, ut elabi nequeant, saepe tamen dicuntur ἀπειλημμενοί, & ἀποληφθέντες. V. c. 101, ὅσοι — ἐνήσαν ἐν τῇ πόλει ἀπολαμφθέντες πάντες. IX. c. 50. ἐν τῷ Κιθαιρώνι ἀπολελαμμενοὶ ἀπειλημμενοὶ Thucyd. II. p. 100, 89 & V. p. 353, 40. Ulysses ἀπειλημμενος dicitur ὑπὸ Κάλυψος Demostheni Thraci ap. Eustath. in Od. A. p. 19, 27 Harpocratiōni ἀποτέτεχισμένος redditur ἀπειλημμενός καὶ ἀποκεκλεισμένος τῷ τεχνεῖ vid. T. Hemsterh. in Aristoph. II. 935. *Valkenar.*

καταδεσπεων τεσσερων) De Reiskio quid dicam? Augetis coniectando καταδεσπεων χιλιάδων τεσσερων, τας εχων — Ergone quatuor duntaxat millia Artabazus fugae socia abduxit? Quod quidem Herodotus ita c. 65. infititur, ut distinctius non valeret. Sentio festinantis hallucinationem. *Wesset.*

Λακεδαιμονιων δε) Tangit haec & miratur Plut. Aristid. p. 330. E. Post Σπαρτης commā Ald. Carh. I. II. idemque post συμβολη. eis καὶ) deficit καὶ in Arch.

ad

ad Cap. LX XI.

Post πεζος μὲν & ἵππος δὲ absunt commata
Ald. Cam. I. II.

ἢ Σακεων) ὁ Σακεων Arch. prave. Comma post
αὐτῆς δὲ Ald. Cam. I. II. idemque in his post γε-
νομένων & Τεγετῶν, & punctum post ἀποση-
μηνάζει.

ἀπαντες) πάντες Arch. Vind.

ισχυροτάτον) ισχυρότερον Pass. Ask. Steph.
margo: tum προσενσχύθησαν Pass. Post ἐκράτησαν
punctum Ald. Cam. I. II.

μακρῷ Ἀριστοδημῶς) Citat Suidas in v.

ταῖς ἡμετέραις) ταῖς ἡμῶς Suidas. Post οὐκ ὄντος
comma Ald. Cam. I. II.

τῆτον) τῆτων solus, hæc in voce pravus.
Med. Post Ποσειδωνίος τε, & Φιλακῶν comma
Ald. Cam. I. II.

Σπαρτιότης) ὁ Σπαρτιότης Pass. Ask. Post
ἀποθάνειν abest comma, quod adest post λυσσάν-
ται τε Ald. Cam. I. II.

ἐκλεπόντα) ἐκλιπόντα Arch. Vind.

εἰποιεν) Arch. Vind. Brit. Paris. B. Ald. Valla.
εἰποιμεν Med. Pass. Ask. quod demiror tantopere
probatum, siquidem non de se, & foret ea pro-
fessio Historiarum patri turpis, sed de Sparta-
norum sermone & iudicio, quis virorum illo-
rum laudabilior, hæc Herodotus. Aristodemi
culpam lib. VII. 231. vidimus. *Wesseling.* Post
ἔτοι δὲ τῆς comma Ald. Cam. I. II.

τῶν ἀποθάνοντων ἐν ταύτῃ τῇ μάχῃ) Cense-
bat G. Koenius, verba hæc hac in sede minus
accommodata, in suam facile posse restitui, si
hunc in modum paulo collocarentur inferius.

Οὔτοι

Οὗτοι μὲν τῶν ἀποθανόντων ἐν ταύτῃ τῇ μάχῃ ἐν Πλαταιαῖσι νόμομαστότατοι ἐγένοντο. *Valkenar.*

ad Cap. LXXII.

Post Ἑλλήνων colon Ald. Cam. I. II. post ὅς abest his comma.

εσφαγιάζετο) Excerptit Suidas in σφαγιάζεν, hinc, quod Portum & Kusterum fugit, adiuvandus. *Wesseling.*

κατημένος) Viro docto in Miscell. Lips. Nov. Vol. 8. p. 670. suspectum, egregie tuitus est & explicuit Wesseling. in Diss. Herod. p. 126. *Valken.* Bona omnia sunt. Callicrates, sacris dum operabatur Pausanias, ad arma suo in ordine confidebat, more prisca militia non in-fueto. Eurip. Suppl. 357. παρ' ὅπλοις θ' ἡμενος πεμψω λόγους Κρεοντι, & 664. 674. Commodum Plut. Aristid. p. 329. B. ὡς δὲ θυόμενος Παισανίας ἐκ ἐκαλίδρεϊ, προσεταξὲ τοῖς Λακεδαιμονίοις, τὰς ἀσπίδας προ ποδῶν θυόμενος, ἀτρεμὸς καθεζέσθαι continuo subdens, Callicratem, dum ista ad arma sederetur, sagitta fuisse percussum. *Wessel.*

Post καὶ δὴ & οἱ μὲν commata, post ἐμαχον-τε colon Ald. Cam. I. II.

ἐξεκμηγμένος) ἐξεκμηγμένος cum commate Ald. Camer. I. II. quod Wesseling. non annotavit.

ἐδυσθανάτῃ) Habet ex h. I. Pollux III. 106.

Λεϊμνήσον) Med. Pass. Ask. Λεϊμνήσον Ald. Arch. Vind. Brit. Valla Schedis viri nomen Λεϊμνήσον repraesentantibus, robor Pausan. lib. 9. 4. addit, ubi, ὁ δὲ Λεϊμνήσος ἐν τῇ τῇ πρὸς Μαρδονίον μάχῃ — Πλαταιεύσιν ἠγήσατο. Plut. quoque Aristid. p. 325. F. Quibus autem πρὸς
Appar. Herod. Vol. V *P* *Λεϊμνή-*

Δειμονησον placet, Thucydides, cui Platæensis
 Lacon Δειμονησε L. 3. 12, fortasse huius filius,
 adfuit. Adeo iterum anceps viri titulus, conf.
 C. 63. Wessel.

μελειν) μελειν vitiose Arch. Ask.
 χειρι) χειρι Pass. Ask

ad Cap. LXXIII.

εκ δημη) Abest εκ Arch. soli, nec praeter
 morem, delendumque censet Lamberius, ni le-
 gere mavis Εως δημη, ex consuetudine Herodo-
 tea. Post Δεκελειων δε comma Ald. Cam. I. II.

και της Δεκελειας) και non est in Arch. Vind.
 qui deinceps Δεκελειον cum Valla Volgato ac-
 cessit Steph. Byz. in Δεκελειαι. Post Δεκελειας
 colon, post οι δε comma Ald. Cam. I. II., quod
 non habent post Δεκελον.

εξηγησασαμενον) εξηγησασαμενον Ald. Cam. I. II.
 quod Wesseling. non annotavit. Comma post
 τας ante δη Ald. Cam. I. II.

Τιτακος) Harpocrat. Suidas, & Etymolog.
 in Τιτακιδαι, discordes in vocis tono, attige-
 runt. Arch. dat δη τε κακος. Post αυτοχθων com-
 ma Ald. Cam. I. II.

απο τατα τε εργα &c.) εν Σπαρτη απο τατα
 τε εργα Arch. Vind. Pass. Ask post Σπαρτη
 comma Ald. Camer. I. II. idemque post γενο-
 μενον.

σινομενων) σινεομενων Arch.

απεχιστα) αποσχεσθαι Vind. satis bene. Post
 απεχιστα colon Ald. Camer. I. II.

ad *Cap. LXXIV.*

βαλεσκετο) βαλεσκετο Vind. post πολεμίοισι
abest comma Ald. Cam. I, II. nec habent post
επιπιπτοντες, inserunt post ταξις punctumque
ponunt post δυνατατο.

επιπιπτοντες) Improbatur, censeturque Pa-
vio Reiskioque επιπιπτοντες, εσπιπτοντες, ημ-
πιπτοντες ad rem opportunius. Eadem illis vo-
luntas Scriptori si sedisset, abiisset eas in partes:
suum maluit, utique, etsi diversiore intuitu, ac-
commodatum. *Wesseling.*

δεδοκτο) εδεδοκτο Vind. Arch.

αμφισβαστων) Med. Pass. Ask. Alii αμφισβη-
των, ut Paris. A. B. Arch. Vind. Ald. Vide Suid.
in v. & supra L. IV 14.

αιαι) Ald. Med. Pass. Ask. Vind. Arch. Brit.,
αιαι editorum incuria negligebatur. Post περι-
θεσης comma Ald. Camer. I, II. idemque post
ατρεμιζσης.

αγκυραν) επισημον αγκυραν Arch. Vind. Val-
la. Laudo Arch. Vallamque, verissimum εφορει
επισημον αγκυραν indicans. Convenit apprimo
narrationi & Graeciae consuetudini, qua Laco
επι της ασπιδος μυϊαν εχων επισημον in Plut. T. 2.
p. 234. C. Neque obtrudo tamen, ne interpre-
tamentum, si cui tale absque caussa videatur,
inulcasse perhibear. *Wessel.* Recepit επισημον
Larcherius & Degen.

ad *Cap. LXXV.*

Ευρυβατην) Ευρυβιαδην Arch. Vind. Valla,
mendose, verior hominis titulus lib. 6. 92. & in
Pausan. I. 29. *Wessel.* Qui dedit *Eurybiadem*, Val-

la reperit in suo cod. quod Galeus obulit ex Arch. Ευρυβιαδην. Hic vulgatum nomen Ευρυβιατη ipse satis tuebitur Herod. VI c 92. ubi Argivus Ευρυβιατης, ter victor cerramine singulari, ὑπο τε τεταργε. ΣαΦα εος τε Δεκελειως αποθισκεσ. Herodoto concinit Pausan. I. p. 71. Valkenay.

προκλησιος) προβησιος Arch. Post τετων comma Ald Cam. I. II. in queis nullum comma post κατελαβε.

Δωαγω) Μελεαγω Arch., in Vallae Latini Leargo

Δατω) Citavit Steph Byz. Musae numerum prave edens in voc.

μαχεομενον) deest Arch.

ad Cap. LXXVI.

κατετρωντο) Pollux cum Jungermanni nota IX. 153.

Φαρανδαττος) Φαρναδαττος margo Steph. Arch. Vind. Valla. Post καυ αυτη comma Ald. Cam. I. II.

και αμφιπολοι) Articulum in his male omisum restituerunt Reiskius & Koenius, και αι αμφιπολοι. Valken. Reiskio adfensitur Wessel.

των παρεσσαν) Med. Pass. Ask. Arch. Brit. Valla, alii cum Aldo εκ των.

Φοιτσι εοντας) Φοινησι Arch. εοντας abest ab Med. Pass. Ask. Comma post εξεπισαμενη, colon post ταδε Ald. Cam. I. II.

λυσαι με) ρυσαι Arch. Vind. quibus ferme obtempero. Eum in modum lib. 5. 49 προς θεων των Ελληνων ρυσασθαι Ιωνας εκ της θαλασσης & 9. 89. πρετερεπε αυτε ρυσασθαι ανδρας Ελληνας

νας εκ δαλσυνης: tum in Epigr. ap. Arist. T. 3: p. 648. Ἐθαδὲ παταν — ρυσσάμενοι Δαλσυνίας. Quae quidem ad verbi usum, ad vulgatum autem, in simili negotio usitatum, praeiudicio damnandum minime *Wesseling*. Post ἀητες τρεῖς comma, nullum post ἀπολετας, sed post τες, & δαυμονων, habent Ald. Cam. I. II., in quibus & comma post γενος μεν, colon post Κη.

Δυγατηρ δε) abest δ. Ald. Cam. I. II. in quibus & comma post Ηγετοριδεω, idemque post ο δε.

αμειβεται τριτη) αμειβετο ὡδε Arch. Vind., prius Ald. & Paris. A. cum Brit. Vulgarum ex Med. Pass. Ask. & Paris. B. Post θαρτα colon Ald. Cam. I. II.

τῷ) τετε Arch. & statim καὶ eis cum Vind.

κενης της χωρης οικημενων) οικημενων Pass. Arch. Vind. Ask. Brit. ora Steph. olim οικουμενων, & εκνης ex Ald. κενης Arch. Vind.

ταυτα δε ειπας) ταυτα ειπας Arch. Vind. Post παρεσι colon Ald. Cam. I. II., in quibus commata post ὑπερον δε, post Αιγιναν, & post es την.

ad Cap. LXXVII.

ἐπ' ἐξεργασμενοισι) ἐπεξεργασμενοισι iunctim Ald. & Vind. male. Vid. IV. 165. VIII. 94. coniecerat iam, quod edidimus, *Golszag*.

ὑπεροι) ὑπερον Arch. Vind. Pass. Post Λακκοδαυμονι δε comma Ald. Cam. I. II. idem post οι δε, post Μαντινευσι, post ετοι.

τα κατα) τα omittit Arch. commata post Μαντινεας μεν & post Ηλειος Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXXVIII.

Post Αιγινήτεων comma, quod non habent post Πυθεω Ald. Cam. I. II.

τα πρώτα Med. Pass. Ask. Arch. Vind. Brit. Paris B. C., edebatur ex Ald. τα πρώτα Φερων. Saltem dictionis corruptores τα πρώτα Φερομενος, ut postulat mos, elegissent. Dio Cass. lib. 40. p. 136. de Suella Britanno sive Cassivelano, τον των τα πρώτα εν τη ιησω διατασων Φερομενον, Aelian. Anim. XIII. 17, auopias ex thynporum genere, ραμην τε και αλκην τα πρώτα Φεροιτο αν. — Resecui importum & ab schedis Gronovioque proscriptum, Φερων. Conf. lib 6, 100. & praeter ceteros Ti. Hemsterh. in Luciani Tim. c. 35. & Xenoph. Ephes. Miscell. Observ. Vol. V. p. 30. Wessel. Si codd. etiam alijs abest Φερων, non repertum in Med, vir inter Aeginetas princeps hic dictus videbitur Αιγινήτεων τα πρώτα; quam sermonis elegantiam his etiam usus Herodoti pertractavit vir summus ad Lucian. T. I. p. 147. Pro Φερων si qui codd. darent Φερομενος, Lampon censeretur dictus Αιγινήτεων τα πρώτα Φερομενος, ut Hermotinum scribit Φερομενον & τα δευτερα των ευνηχων παρ βασιλει, VIII. c. 101, quod commodum excitat Gronov. Dicitur quis τα πρώτα & τα δευτερα Φερεσθαι, non Φερειν. Lucian. T. 2. p. 115. οί αμφ' Αριζιππον τε και Επικερων τα πρώτα παρ αυτοις εφεροντο: dedisse videtur Eunapius in Jambl. p. 21, Ανατολιω τω μετα Πορφυριον τα δευτερα Φερομενω. Moschus Eid. III. 57. μη δευτερα σειο Φερεται. Callim. H. in Del. v. 4. Δηλος δ' εθελες τα πρώτα Φερεσθαι Εκ Μυσεων. Valken.

ὅς ἀνοσιώτατος) Quid? ſi legas ὅς ἂν ὀσιώτατον. Nam conſilium eius, tantum abeſt, ut inſandiffimum dici iure queat, ut nihil acquius videri poſſit. Goldhag.

ἰετο) ἰκετο Arch. Vind.

ταδε) Med. Paſſ. Vind. Ask. Brit. Ald. in quo colon poſt vocem, deerat editorum ſo- cordia ταδε. Comma poſt μεγαθος τε, poſt ΕΛ- λητων & των Ald. Cam. I. II.

ποιων) ποιεν Ask. Brit. Vidi ad marginem Aldinae docti viri manu, μη ὑπαρχων — ποιεν, quorum ultimum in Ask.; ſed eius opera ſuper- vacua, Noſter lib. VII. 8, 2 οἱ γε ἐμε καὶ πατρες τον εμον ὑπερξαν ἀδικα ποιουντες: quibus compa- ria Vaiken. ad Eurip. Phoen. p. 133. conduxit plurima. Wefſeling. Comma poſt κεφαλην Ald. Cam. I. II.

ἀνεſαυρωσαν) εſαυρωσαν Arch. Vind. com- ma poſt τω ante συ Ald. Cam. I. II. idemque poſt εξεσ.

ὑπο παντων Σπαρτιητων) Paſſ. Ask. Arch. Vind. ſine articulo των, quos amplector. Σπαρ- τιητων παντων: αὐτις δὲ Ald. Cam. I. II. in qui- bus colon poſt ταδε.

ad Cap. LXXIX.

Colon poſt τοιςδε Ald. Cam. I. II. comma in his poſt ευνοεν τε.

αγαμαι) αἶμα καὶ Brit. abſurde. comma poſt πατρην Ald. Cam. I. II. in his colon poſt ἀκχε- σθαι, comma poſt τα, & poſt ποιεν, punctum poſt Εἰησι.

καὶ ἐκείνοισι) Paſſ. Ask., alii cum Ald. κα- κένοισι. poſt ἀρεσκεται punctum, nullumque

comma post μοι & post τῶ Ald. Camer. I. II.

Comma post τετιμωρησθαι in iisd.

τωνδε) τησι τωνδε Pass. Ask. Vind. & Steph. ora, quod aliorum arbitrio relinquitur a *Wesfeling*.

οἱ ἄλλοι οἱ ἐν) οἱ ἐν Θερμοπυλῃσι τελευτήσαντες Arch.

ετι) deest Arch.

εμοιγε) εμε, μητε συμβαλευσης, Arch. Vind. quorum ultimum & Pass. Ask.

τε ισθι) ισθι τε Arch. Pass. Ask.

ad Cap. LXXX.

Adest comma post ποιησάμενος Ald. Camer. I. II.

εκελευε) εκελευσε Arch. Vind. Comma post χρυσῶ Ald. Cam. I. II.

Post επιχρυσας comma, post επαργυρας punctum Ald. Cam. I. II., in quibus comma post καὶ φιαλας τε, & post εκποιμαστα colon. καὶ ante φιαλας desideratur in Pass. Ask.

Colon post εὑρισκον. Ald. Cam. I. II.

ενεοντες) εοντες Pass. Ask. comma post χρυσῶι τε Ald. Cam. I. II.

ψελιας τε) Arch. Pass., antea ψελλια. Vid. lib. 3. 20. 4. 168. post τε comma Ald. Camer. I. II.

ακιννακας) Arch. quomodo saepissime: in Ald. & aliis ακιννακας, comma post χρυσας Ald. Cam. I. II.

εγινετο υδεις) εγινετο υδα εις Arch. Vind. post υδεις punctum Ald. Cam. I. II. in his comma post

post κλεπτοντες, punctum post είλωτες, colon
 post εγενοντο, abest comma post χρυσον.
 είλωτων) είλωτων. Ask.

ad Cap. LXXXI.

οφιος) Arch. Vind. Ask. οφως antea. post
 βωμβ comma Ald. Camer. I. II. itemque post
 ειδοθησαν.

εξεγενετο) εγενετο Arch. Vind., fortasse ve-
 rius comma post vocem Ald. Cam. I. II. idem-
 que post διαφρεοντο. post εκαστοι, & post των,
 punctumque post εσαν. comma post χρηματα τε,
 colon post υδαμων.

τε και ειδοθη) tria ista omittit Arch. comma
 post τε, punctum post ειδοθη Ald. Camer. I. II.,
 in quibus cola post γυναικες &c. commaque post
 αυτως.

ταλαιντα) An legendum αμαξας an αρματα?
 Goldbag. sed sine necessitate.

τα αλλα) Arch. & Vind. loco Aldini τ
 αλλα.

ad Cap. LXXXII.

κατασκευην) παρασκευην & iterum, Athen.
 haec describens & multa mutans L. IV. 6. p. 138.

παραπετασμασι) πετασμασι. Ask. tum κα-
 τασκευασμην Vind.

αετοκοπης) αετοποιης Athen. quae duo saepe
 permutantur in codd. Ut apud Herod. alibi
 quoque iunguntur αετοκοποι & οψοποιοι multa
 notantur ad Th. Mag. in Αετοκοπος dubium, quid
 scripserit Plut. T. II. p. 401. E. Valkenar. Post αε-
 τοκοπης comma Ald. Cam. I. II. idemque post
 κατα ταυτα, post χρυσας & αργυρας.

ευ εσθραιμενας &c.) Absunt septem hae voces Arch. & Ald.; ευ defit & Athen.

γελῶσι) γελῶτα Arch.

τις ἐαυτῆ διηκονε) τοις ἐαυτῆ διακονοις Athen.

Comma post γελασσιντα Ald. Cam. I. II. quod post Παυσανιην abest.

ες ἐκᾱτερην) Non legitur es in Arch. Vind., in Athen ἐκᾱτερῃ των δεσπνων. Post παρᾱσκευην punctum Ald. Cam. I. II.

ταδε τε Μηδων) Defit Arch., qui Μηδῃ ἡγεμονος; quorum postremum in Pass. Ask. Vind. Athen. ora Steph. & Valla. Antea βασιλης ex Aldo. Placeret τε Μηδῃ ἡγεμονος ex Arch. modo plures iuberent libri. Alterum dubio caret. *Wesseling.*

οιζυρην) ταλαειπωρον Athen. de scholio & supra ως ημας. Post Ελληνων colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXXXIII.

μετα ταυτα) Negliguntur haec dup ab Askew, nulla capsula; vid. c. 84. & L. VII. 33. Post χρευε comma Ald. Camer. I. II.

επι τετρων) Hoc paullo impeditius & salebrosius. Si esset εφᾱνη δε καὶ τοδε ὑτερον ετι τετρων — tum postea demum, nudatis carne cadaveribus, apparuisse τοδε, sive id, quod de cranio sine futura & de maxilla proditur, sententia declararet. Et sic doctiss. Abresch. *Wessel.* quocum *Larcher.* inre optimo sensit. Post σαρκας punctum Ald. Camer. I. II. quae post χωρον comma habent.

θαφην) Indicavit Pollux II. 37.

αυα) Med Pass Ask. Paris A., alii cum Ald. επᾱνω. comma post τε οδορτας. Ald. Camer. I. II.

τις

τὲς γομφίαι) Abest τὲς Pass. Brit. Arch.

ad Cap. LXXXIV.

Ἐπει τε δε) ἐπει δε Vind. ἐπὶ δε Arch.

δευτέρη) non est in Ask.

ἠφάνισα Med. Pass. Ask. Arch. Vind. antea cum Ald. ἠφάνισαι.

ὑπο τευ) Arch. Vind. ὑπ' ὅτευ Pass. Ask. Brit. ὑπ' ὅτευ Ald. denique ἀνθρώπων Arch. placuerunt priores. Vid. lib. 6. 5.

εἰπαί) εἰπὲν Arch. Pass. Ask. supra quoque. Post ἔργον punctum Ald. Cam. I. II.

Post ὑπελομενος τε comma Ald. Cam. I. II. ὑπονοεμενος Arch.

Φατιν) Φατις Arch. & ΔιονυσιοΦάνης cum Valla, antea cum Ald. ΔιονυσιοΦάνης. Post ΕΦεσιος abest comma Ald. Cam. I. II., in quibus comma post ὁ μὲν.

ad Cap. LXXXV.

διελοντο) διελαιτο Arch. Vind. mox εἰσαφαι Ask. post ἐαυτῶν abest comma Ald. Camer. I. II. habent comma post Λακεδαιμόνιοι μὲν, colon post Θηκᾶς.

τὲς ἱερεῖς) Summ etiam in expeditionibus habebant μαντιν, qui per extispicinam Deorum mentem scrutaretur; sed nusquam alibi, opinor, in historia Graeca Spartiatæ memorantur ἱερεῖς, sacerdotes, qui praeliis interfuerint. Visus mihi semper est Herod., aliam hic primitus vocem posuisse; sed quaenam illa fuerit, mihi quidem non liquet. Memoratur in Glossar. Herod. Εἰρην, quibus alibi nusquam locus est in Musis, hic Grammaticum legisse suspicabar in suo cod.

198-

ἱερνᾶς & paullo post ἱερνῆς. Coniecturam memorare dignatus est Westeling in Diss. Herod. p. 206, & removit difficultatem, quae opponi posset. Neutrum fortasse, nec ἱερνᾶς, neque ἱερνῆς, sed scripsisse potius alicui videbitur Herod. ἱππεᾶς, & οἱ ἱππεῖς, quia distinguuntur a ceteris Spartiatis, Nostro autem memorantur VIII. c. 124. τῆς τοιαύτης Σπαρτιατῶν λογάδες, — ὅτι περ ἱππεῖς καλοῦνται. Valkenar. Acquiesco in elegantissima Valkenarii, ἱερνᾶς sine εἰρηνᾶς corrigentis, conjectura, eoque promptius, quod ἀρξῶν Herodotus collector vocem hic invenisse videatur. Eadem mens Paviō sic commentanti: Locus est depravatus & sacerdotem requirit, qui thure & ossa piationem faciat; quō certe officio ego nunc fungor hic, qui inter Divae Criticae sacerdotes fortasse locum aliquem mereri possum. Scribe, & scribe emendatione certissima, εὐθὰ μὲν τῆς εἰρηνᾶς εὐθὰ ψαν — & similiter statim post, εὐ μὲν — εὐθὰ οἱ εἰρηνῆς. Plutarch. audiendus est in vita Lycurgi p. 50. D quo nemo melius εἰρηνᾶς nobis depinxit: Εἰρηνᾶς δὲ καλεῖται, τῆς ἑτοῦς ἡδὲ δευτέρου ἐκ παίδων γεγενοτάς. — ἑτοῦς ἐν ὃ εἰρήν, εἰκοσι εἰρη γεγονῶς, ἀρχὴ τῶν ὑποτασσόμενων ἐν τοῖς μαχαιαῖς. — Quid censes? quiquamne certius aut accommodatius? Εἰρηνῆς erant ordinum ductores, hos in uno tumultu tumularunt una cum quatuor illis praestantissimis Heroibus Quae, quantumvis pluscula, placuit describere, ut confidentiae & dictionis genus viri juvenis, nam admodum adolescentis sunt, in obscuro ne maneret. Westel. εἰρηνᾶς quoque probavit recepitque Larcherius, sequente Degenio.

καὶ

καὶ Περσίδωνιος) defit καὶ Arch. Vind. Commata post ταν, post Περσίδωνιος, post -σαν, & Φιλοκυων τε Ald. Cam. I. II. in iisdem colon post ἰρεες, punctum post Σπάρτηται.

ἔτοι μὲν ἔτω) ἔτω μὲν ἔτοι εἰσαφθῆν Arch. Valla.

εἰσαπτον) Med. Pass. Ask., ceteri εἰσαψαν interferant, neque illi perperam.

παντας αἰλας καὶ) tria haec non legit Arch. Post Μεγαρεες τε, & post δὴ παντων commata Ald. Cam. I. II. idemque post αἰλων.

ταν δὴ αἰλων — ταφῶι) Haec decem neglecti socors Arch. scriba: Plutarch. Malign. p. 872. F. descripsit. Post τῆτες δὴ abest comma Ald. Cam. I. II. neque habent post πυνθανομαι. Ablegatam hinc longissime cupiunt voculam, ὥς, ficti & L. II. 8, nullo iure, uti admonitum ibi. Wessel.

ἐπαισχυνομεν) αἰσχυνομεν Plut. ἐπαισχυνομεν Arch. Vind. Brit. Paris. A. B. Ald. ἀπαισχυνομεν Med. Pass. Ask. quod recipi non debuerat a Gronovio, sanequam intolerabile, atque Plutarcho multisque aliis damnatum. Attigit non absque censura Abresch. Dilucid. Thocyd p. 6 Wessel. ἀπαισχ. non alibi repertum hinc etiam eiicietur, restituto Herodoteo ἐπαισχυνομεν. Valkenar.

τῇ ἀπεσοι) fortasse suo more scribendi posuerat τῇ ἀπεσοι: vid supra notata P. 42 Valken. ἀποσοι τῆς μάχης ἐγενοντο ἑκάστος Arch.

χωματὰ χῶσαι κεῖν) Suidas in χωματὰ attigit. Tum κεῖν Plut. Vind. Arch. Ask. Paris. B. olim ex Ald. κεῖν. Multo plausibilis & veritati adfinitus κεῖν. Aliorum sepulcra caesorum

cada-

cadavera habebant recondita, erantque adeo *ταφοὶ πλήρεις*. Contra ea *κεῖναι ναυαῖα & ἱμανία*, quae deinceps fuerunt aggesta, meraque adeo cenotaphia. Atque haec Scriptorem voluisse, res clamat, agnita a Galeo & D'Orvillio ad Charit. p. 47. & quis in tanto codd. scriptorum consensu haesitaret? *Wesseling*.

εἵνεκα) *εἵνεκέν* Vind. Arch. Pass. Ask. levi discrimine. Post *ταφος* colon, post *τὸν* comma Ald. Camer. I. II. abest comma post *μετὰ ταῦτα*.

Αργινητεων) *τῶν Αργινητεῶν* Pass. Ask.

Κλεαδὴν) *Ἀλεαδὴν* Med. Ask. Pass. vicinia litterarum A. & K. lapsi. Praeter alios contra venit Plut. Malign. p. 873. A. ubi *Κλεαδᾶς ὁ Πλαταιεύς*. *Wesseling*.

αὐτῶν) Arch. Vind. Pass., rectius opinor; *ἑαυτῶν* alii cum Ald. vid. VII. 5.

ad Cap. LXXXVI.

τρατευεσθαι) Arch. Vind. Ask. Brit. Paris. A. B. Ald., quod pelli non oportuerat: *τρατευεν* Med. Pass.

εξαυτεῖν αὐτῶν) Quia mox sequitur, *ἐν πρῶταισι δὲ αὐτῶν*, vere mihi Koenius correxisse videtur, *εξαυτεῖν αὐτῶν τῆς μηδισσαντος αὐτῶν*. Jonico flexu legitur infra c. 93. Idem vitium a viris doctis saepe sublatum, velut a Leopardo Em. I. c. 16. ff. Vossio ad Melam II c. 3. Jo. Pierfsono Verifim. p. 38. hic illic veterum scriptis etiam nunc inhaeret: in fragm. Orat. Isaci apud Dyionys. Hal. T. 2. p. 176, 28. scribendum: *ὅτι ἡ μητὴρ αὐτῆς ἐστὶ, καὶ ὁ πατήρ* &

& v. 39, ἣν ἔτοι ὁμολογεῖσιν αἴσιν εἶναι, pro vulgatis αὐτῇ & αὐτῇ. In Epicharmi loco apud Diog. Laert. II. 16. procul omni dubio corrigendum: nihil mirum, αἰδομένην αἴσιν αἴσιν. Reliquit mendam Grotius in versu Moschionis, excerpt. e Stobaei Eclog. p. 147, αὐτῇ δ' ἐπυργώσαντο: urbes postulare sententiam Poetae unicuique patebit attendenti, atque adeo etiam reponendum, αἴσιν δ' ἐπυργώσαντο, καὶ παρισκεπέεις ἔτευσαν οἴκους. Valkenar cui adſentimus. Post μηδισαύτας punctum Ald. Cam. I. II.

ἀπο τῆς πόλεως — ἐξελώσι) desiderantur ista sex in Arch.

Post ἀπικομένοι comma, idemque post σταίμον Ald. Cam. I. II.

προσεβαλὼν) προσεβαλὼν Arch.

ad Cap. LXXXVII.

Abeſt comma post καὶ Ald. Cam. I. II.

σίνομενοι) σύννομενοι Arch. Post ταῦτε punctum Ald. Cam. I. II., quibus abest comma post ἔλῃσι.

ἡ ἐξελώσι) Med. Pass. Ask. Vind. Arch. Paris. Brit. Alii cum Ald. πρὶν ἢ.

αὐτοῖσι) non est in Arch.

πλεω) Omittit idem, qui & ἀναπλησῇ cum Med. Pass. Ask. Ceteri cum Aldo ἀνατλήσῃ.

εἰ μὲν) ἦν Arch. Vind.

ἐξαίτερονται) ἐξαίτωνται Arch. Vind., haud quidem prave.

εἰ δὴ) εἰ δὲ Ask. Post παρεξομεν punctum Ald. Cam. I. II.

ad Cap. LXXXVIII.

Colon post αἴσος Ald. Cam. I. II.

αὐτε) non novit Arch. post απαχθέντας comma Ald. Cam. I. II. idemque in his post αἰδώς, & τες, & post οἱ μὲν.

επεποιθεσαν) επεποιθεσᾶν διωσασθαι. Arch. Vind. prius etiam Edit. Genev. 16. 8. επιπειθεσαν Ald. Paris A. Brit. επεποθεον Med. Pass. Ask. Divinationem Aem. Porto, audacter abs Genevensi editore insertam textui, veram schedae praestant. Itaque de Aldino & nupero επεπυθεον, alibi invisitato commentabor nihil. Wesset.

την συμμαχων) την των συμμαχων Ald. Camer. I. II. in iisdem post απηκε colon, & post Κορηθεν comma.

γνομενα) Arch. Pass. Vind., commodius quam γνωμενα Ald. & aliorum.

ad Cap. LXXXIX.

εγινετο) εγενετο Arch. Vind. Ask.

επι τε) επει τε ex errore typorum Ald. Camer. I. II.

αιαρωτευ) Ask. Vind. αναρωτων Arch. Pass. in aliis ανηρωτευ. Post ο δε Αρταβραζος abest comma Ald. Cam. I. II.

εθελει) εθελει Arch. Vind. ειπεν iidem & Pass. Ask.

αυτος τε) ωυτος τε Ask. post απολεσθαι comma Ald. Cam. I. II.

οιετο) ωιετο Pass. Ask. Brit. post ταδε punctum Ald. Cam. I. II., sed nullum comma post εγω μὲν.

κατα την ταχισην) καταταχισα Arch. κατα ταχισην Pass. Ask, τῃν Arch. ελαν, uti Med. Pass.

Pass. Vind., ελθων Ask. Brit. ελθεν Ald. Laudatore Gronovio recte hoc ελων es gloria-
tur. εξ οτε βασιλευς Καμβυσης ηλασε es Αιγυπτον
L. III. 63. Wesfel. post Θρηικην colon Ald. Ca-
mer. I. II. abest comma post εχω.

Post Μαρεδονιος abest comma Ald. Cam. I. II.
quod positum in his post αυτε

ετες κατα ποδας) ευθυσ κατα ποδας Herodo-
tum dedisse suspicabatur Koenius, teste Valke-
nario, quod nobis quoque perplacet.

εμευ) Med Pass. Ask., με, quod Arch. non
habet, alii cum Ald.

τητον και ξευζετη) Med. Pass. Arch. Vind.
Ask., και deerat Ald. &c.

υμιν) ημιν Ald. Cam. I. II. in queis & com-
ma post ποιενσι.

Θρηικης) Θρηκης Arch. Ask. & iterum.

Θρηικων τε) τε non legitur in Ask. Pass.
Comma post συσαντας Ald. Cam. I. II.

αυτος) ετος Arch. Vind.

ad Cap. XC.

Post ημερης comma Cam. I. II. in quibus &
Edd. συνεκυρσε ex errore typographi. Vulgatum
habet Arch. Pass. Ask.

Μυκαλη) Μυκαλλη Arch. Mox επει γαρ δε
elegantem Pass.

εκατεατο) κατεατο Pass. Ask. Brit. sine aug-
mento. vid. lib. III. 144.

Θρασυκληος) ο Θρασυκλεος Arch. Vind. po-
sterius & Ask. Post Περσεων comma Ald. Ca-
mer. I. II.

Θρομητορος) Θρομητορος Arch. Θρομητορος
Med Ask. prave. vid. lib 8. 85. In suo cod.

Appar. Herod. Vol. V.

Q

Val-

Valla reperit Θεομνητορος. In Med Gronov. Θεομνητορος. Sed ut hic supra 8. 85. idem ille dicitur Θεομνητωρ, ubi narratur, quam ob causam Sami fuerit a Persis tyrannus constitutus Valkem. Comma post sequens τον Ald. Cam. I. II.

αἱ Περσῶν) duo ista non novit Ask. Post πολλὰ comma, post παντοία punctum Ald. Camer. I. II.

αποσητονται) Arch Ald. αποσητωνται alii. Ecce iterum negligentiae specimen. Veritatem, quam sollertissimi viri, Aldus & Camerarius, tenuerunt, insecuti neglexerunt omnes. Tantumne molestiae eos inspicere? praesertim cum illam verbi formam res ipsa postulare. Eadem in proximis socordia. Wesseling Post ὑπομενεσαι punctum Ald. Cam I. II.

ὑπομενωσι) Med. Pass. Ask Arch. Vind Ald. petperam postea ὑπομενωσι. Sequens ἂν negligit Arch.

νηας) νεας Arch. Vind. post εἶναι comma Ald. Cam. I. II.

προαγουσιν) προαγαγουσιν Arch. Vind. tum εἰσὶν εἶναι εν τησι νηυσι τησι id. & Pass.

ad Cap. XCI.

καὶ κατὰ) Abest καὶ Arch. Ceterum Eutychedes supra & deinceps Valla, male. Commanulum post συντυχίην Ald. Cam. I. II.

το ἔνομα) neque hoc legit Arch. & Vind. Comma post ὁ δὲ Ald. Cam. I. II. quae colon post ἀπερονant.

ἄρμητο) ἄρμητο Arch. & Vind., non ἄρμητο, ut plures.

Ηγη-

Ηγησιζατον) Ηγησιζατον Arch. Valla, antea Ηγησιζατη cum Ald. — Vid. L. VIII. 114. ubi Aristophanem Δεχῶ τον αἰδρα, και τον ορνιν τε θεε stabilire τον Ηγησιζατον Arch. videtur. In hominis nomine, exercitus ductore, bonum omen erat. Wessel. Non, quod vulgatur, τον Ηγησιζατη, sed τον Ηγησιζατον Galeus exhibet ex Arch., neque aliter legit Valla. Hoc si Herod. adiecit, scripsisset potius, me iudice, δεκομαι οἰωνον τον Ηγησιζατον velut omen accipio nomen Hegeſistrati: ut paullo post dicitur οἰωνον το ενομα ποιευμενος in Plauti Pseud. II, IV. 22. χαρινον οἰωνον ποιω. Eurip. Phoen. 865. Οἰωνον εθεμην καλινικα το εσφη. sed e vicinis notissimum forsan ab alia manu nomen fuit adiectum Hegeſistrati, ab Herodoto autem scriptum, δεκομαι τον οἰωνον, ω ξενη Σαμια. Romanorum illud, accipio omen, sic solet Graecis simpliciter dici δεχομαι τον οἰωνον, sive τον ορνιν την κληδονα το μαντευμα το χρησθε. — Valken. Nos Arch. & Vallae Ηγησιζατον recipiendum duximus. Post Σαμια punctum Ald. Cam. I. II. in his comma post πισιν.

ὅπως) lego ὅπως, & post πισιν interpono πριν η. Neque tamen haec mutatio necessaria. Goldwag.

η μην) η μην & μη μην formulae iurandi affirmativae & negativae, pro quibus Jones η μὲν & μη μὲν, Gregorio Corinth. teste, usurpari solebant. Quare η μὲν hic emendandum censuit Larcherius, librariis tribuens η μην.

προθυμως) Pass. Ask. Arch. Vind. ora Steph. Valla; προθυμως alii conf. c. 60.

ad Cap. XCII.

Post οἱ μὲν comma Ald. Cam. I. II.

πλεον) Med. Pass. Ask. Arch. Vind. Valla;
ποιεῖν prius ex Ald. τὸν Ἠγησιστράτον non hic no-
runt Arch. Vind. Valla. Post ποιεύμενοι colon
Ald. Cam. I. II. sed nullum in his comma post
Ἑλληνες.

ἐν Ἰωνίῳ) Ἰονικῶ Arch. Valla. τῷ Ἰωνίῳ Ald.
Cam. I. II. quod rectum putamus.

ad Cap. XCIII.

Τετῶ) Τε Arch. Vind. quod non aspernor.

ἐσι ἐν τῇ) Attigit haec Eustath. ad Hom.
p. 1717. 44. Post γαῦτη comma. post περιβρα
colon. post τὰ comma Ald. Cam. I. II. quae
punctum post πεταμοι ponunt.

Δακμαιος) Δακμονος Arch.

Ὡρικον) Spectavit Eustath. ad Dionys. v. 389.
Post ἀνδρες comma Ald. Cam. I. II.

γὰρ) τε Arch. Post ταῦτα abest comma
Ald. Camer. I. II. in quibus colon post τινος
ἀπο) deest in Brit. Post ἀραιρημένοις comma
Ald. Camer. I. II.

τὴν φυλακὴν) Omittunt Pass. Ask.

ἐπῆσε) ἐπῆσε Ask. ἐπείσε Arch. quod ex
Reuchliniana ortum videtur pronunciatione.

ἐφραζε) ἐφραζε Arch. & mox εἰω loco
ἐν γοῶν.

ἀλλ' ὥς) ὥς δὲ ἐπυθόντο Arch.

ὑπο δικάστηριον) Med. Pass. Ask. Arch. Vind.
Parif. B. Alii cum Aldo ἐς τὸ δικάστηριον. Aliis
passim dicitur ὑπαγεῖν εἰς δίκην & εἰς δικάστηριον.
ut hic olim legebatur ἐς τὸ δικάστηριον. optimo
tamen consilio Gronov. ex Med. cod. reposuit
ὑπὲρ

ὑπο δικάστηριον quippe Herodoteum: ὑπο δικάστηριον ὑπαχθεὶς exstat lib. VI. 72, & ὑπο reperitur in eadem locutione VI. c. 81, 108, & 136. ubi Xanthippus Miltiadem θανάτῃ ὑπαπαγών ὑπο τον δῆμον ἐδίωκε. Pro ἀπήγον scribendum ὑπήγον θανάτῃ in Xenoph. Hellen. V. p. 333 27. *Valkenar.* post κατεκριναν abest comma Ald. *Cammer.* I. II.

κατακοιμισαντες) Consentunt scripta exemplaria, atque iterum proxime. Rectius tamen cum Reiskio κατακοιμισαντος την φυλακην id enim, ubi vigiliae dormiendo transmittuntur, suum sibi locum capeffit. Aelian. de Animal. III. 13. Grues ὑπερ τε μη κατακοιμισαι την φυλακην, ἵσασι μὲν ἀσκολιαζεσθαι, ne vigiliae tempus edormiant, alternis pedibus nituntur, & L. I. 15. προτιμότερον τροφῆς καὶ περισυτερον το μη κατακοιμισαι την φυλακην. Quod alibi την φεραν & κατανυσαζεν scribit. His autem prope vicinum ὑπαγαγεντες μὲν ὑπο δικάστηριον Herodotei moris est. Alii aliter, de quibus Ruhnkenius ad Timaei Lex. p. 188. *Wesseling.* Qui somno sopitus ovium neglexerat custodiam eleganter dicitur κατακοιμισας την φυλακην nam pro κατακοιμισαντος recte mihi rescripsisse Reiskius videtur, καὶ κοτε αὐτὲ κατακοιμισαντος την φυλακην, & deinceps, ὡς την φυλακην κατακοιμισαντα idem illud vel hinc sumtum, vel ex ipso Hecataeo praebebat Aelianus de N. Anim. XIII. 22. *Valken.*

καρπον) Praeteriit hanc vocem Arch., sed adi III 65. Idem deinceps προβατα δε cum Vind. & Valla, qui pecora verterat, expresso; quod scriptus illi liber ostendebat. Consimile in Arch. & Vind. errorum P. Leopard. Emend VIII. 1.

& Palmerius iudicarunt, *Wesseling*. Post Δωδώνη comma Ald. Cam. I. II. in quibus post εγγεγέτο colon.

εγγεγέτο) Arch. & Vind., quod melius quam εγγινετο Ald. & aliorum.

επειρωτευν) επειρωτων Ask Arch. επωρωτευ Ald. &c επειρωτευν correctio Reiskii postulat. *Wessel*. Post οι δε & εφραζον, commata Ald. Camer. I. II.

εκεινω) abest Arch. qui τιμαρρεντας prave, & δωσειν cum Pass. Commata post δωσι & των Ald. Cam. I. II. in his commata quoque post ταυτας & τας & post εληται, eademque post τοιαυτην & post την in iisdem.

ad Cap. XCIV.

αζων) αζων Ask ut supra. Post εποικουντο comma Ald. Cam. I. II.

ερωτεον) Arch. Pass. Ask. Vind. Alii cum Ald. ηρωτεον. Abest comma post ελοιτο Ald. Cam. I. II. commata in his post δωσειν & των, sed nullum post ειλετο, habent autem id post αγρες, & Απολλωνιη, itemque post την.

τη πολι) abest articulus Pass. Post πολι colon in Ald. Cam. I. II.

επιβολος) επιβολος Arch. Post εναι punctum Ald. Cam. I. II. Comma in his post και ο μεν & punctum post υπολαβοντες.

τοι) τε Arch. male. Colon post γενομενα, comma post ο μεν Ald. Cam. I. II. quae comma post ταυτα non ponunt, neque post λογον, sed habent post τα ante ειλετο.

ενομαζον) ονομαζον Arch. post γεγεθα colon Ald. Cam. I. II.

ad

ad Cap. XCV.

δη ο) duo haec non leguntur in Arch.

αγοιτων) αγαγοντων Arch. Vind.

εργα) εργω Ask. επιων την Ελλάδα. Graeciam obiens, Reiskius ex suspitione plautibili, si scripti codd. ad stipularentur. Valkenar. Quam cum Larcherio, vel sine codd. recipiendam censemus. Deiphonus enim nunquam, praeo conductus, contra Graecos varicinalle videtur.

ad Cap. XCVI.

Post Σαμον colon Ald. Cam. I. II.

Καλαμισοισι) Λαμισοισιν Arch. Valla neglect. — Alexis Samius, ap. Athen. Deipnos. XIII. c. 4. p. 572. F. Veneris hac in insula templum memorat, dictum εν Καλαμοις, unde iocum in insula fuisse patet, Καλαμοι appellatum. Ex quo Larcherius εν Καλαμοισι emendandum censuit, quam doctissimi Herodotei interpretis emendationem ad certitudinem quam proxime accedere putamus. Post οί μιν comma Ald. Camer. I. II. ορμησαμενοι Pass.

ες ναυμαχίην) Med. Pass. Ask. Arch. Vind. Paris. B. Brit., antea ex Ald. ως ες ναυμ. Exterminavit Wessel. ως, alioqui haud intolerabile, addi quippe & omitti solitum c. 97, Codd. conspirante imperio: non item απεπλεον, ad sententiam necessarium. Poterat utique, si quid prae se incommodi ferret, ex cap. seq. επιπλεον lenissima fingi medicina. Geminum lib. 8. 74. ως ες την Πελοποννησον χρεων ετη αποπλεων Wessel. Omissam in Med. voculam ως, si praebent alii codd., sed non moverem, qua apissime haeret:

ret: παρσκευαζοντο ὡς ἐς ναυμαχίην* ut Xenoph. Hellen. II. p. 27. 33. πάντα παρσκευασαμενος ὡς ἐς ναυμαχίαν* p. 269. 4. ὡς ἐς πολιόρκιαν παρσκευαζεν την πολιν* Thureyd. VI. 67. παρσκευαζοντο ὡς ἐς μάχην* idem saepe dicitur ὡς ἐπὶ ναυμαχίαν. Valkenar.

νηας) νεας Arch. Ask., etiam superius. Post αλλας colon, post Φορικων comma, idemque post σφι Ald. Cam. I. II.

απεπλεον) hoc verbum abest ab Med. Pass. Ask., comma abest Ald. Cam. I. II. conf. Wesselingii annotat. proxime praecedens.

Μυκαλη) Μυκαλλη Arch. semper. Comma post τε ante πληθος Ald. Cam. I. II.

πληθος) πληθεος Arch. μεν ην ἐξ Ald. Camer. I. II.

ὑπο τῆτον) Med. Vind. Pass. Ask. Arch. Paris. B., prius ἐπὶ. Post τῳτον comma Ald. Camer. I. II.

οἱ τε ναυτικῶς στρατηγοὶ) Absunt quatuor haec Arch. qui perperam mox ἑρημα των.

ad Cap. XCVII.

Comma post βελευσαμενοι, colon post ανηγοντο Ald. Cam. I. II. in his comma post τη ante Δημητρος.

ἱερον) εἰν ἱερον Arch. Vind. Comma post το ante Φιλιππος Ald. Cam. I. II. nullum post ἰδρυσσαστο, sed adest post Κοδρε.

ἐπισπομεις) ἐπισπομενῶς Med. Pass. Ask. male, melius Eustath. ad Dionys. v. 821. citans.

κτισιν) Sic edit. Genev. 1618. Arch. Vind. Med. Pass. Ask., κτισην Ald. ἐπὶ τῇ Μιλητῇ κτισιν; velut Herodoteum, legitur apud Eustath.

in

in Dionys. 823. qui sinceram nobis formam κτι-
 συν servavit ad Hom. II τ. p. 1245. 40, quam
 illinc Herodoto iam restituit Portus: alia huius
 moduli supra prostant P. 42. Ad κτισυν accedit
 Hesychii Δωμητος, κατασκευη. Eidem Φραγς &
 σκεψις, εννρια apud Suidam αΦραγς sunt ασυν-
 εσται. ad Hesych. quaedam notata sunt in αποδα-
 ς. σωΦρονιστος. miror, apud Platonem reperiri
 T. 2. p. 139. E. Valkenar.

και λιθων) και abest Arch., post λιθων com-
 ma Ald. Cam. I. II.

νικησόντες) νικησόντες επ' αμφοτερα. sic Ald.
 Arch. Vind. Paris. A. B. & priores editi, non
 item Valla, quam distinctionem Reiskius laudat,
 & praefert, nescio cur? Wesscl. Post επιλεγομενοι
 γαρ comma Ald. Cam. I. II.

παρεσκευαδατο) παρεσκευαζοντο margo Steph.
 Arch. Vind. Pass. Ask.

ad Cap. XCVIII.

αποριη τε εχοντο) εν αποριη δε Arch. Vind.
 Praepositio, quam schedae offerunt, locum
 recipere poterit. Τελος Δαρειος τε εν αποριησι
 εχεντο lib. 4. 131. Alibi tamen abest, vid. lib. 3.
 129. Wesscl. Post αποβαθρας comma Ald. Ca-
 mer. I. II. idemque post και αλλα.

και αλλα) και τα αλλα Vind. Arch.

παρεκεκριμενον) παρεκεκρυμμενον Arch.

πρωτον μεν εν) Dúas litteras male repetitas,
 legendumque suspicor πρωτον μεν τη νη Valken.

εγχειμψας) Med Arch. Pass. Paris. B. εγ-
 χειψας Ald. Ask. Paris. A. Vind. Brit. Nihil qui-
 dem interest εγχειμψας scribatur, an εγχειψας,
 prius tamen tamquam suavius posuisse videtur,

ut II. 60.; *εγγυμψαντες την βαρυν τη γη*, ubi non variant codd. *Valken*. Contra se, tamquam in acie, codd. consistunt scripti; partis prioris *εγγυμψας* vinceret, si vetustatis ratio duceretur, quod antea lib. 2. 60. animadversum. *Wesset*.

Post *Ιωσι* comma Ald. Cam. I. II. idemque post *τα* ante *λεγω*, & post *των* ante *εγω*.

συμμιτγωμεν) *συμμιτγωμεν* Arch. Vind.

παντων) desideratur in Arch.

ακυστας) *επακυστας* Pass & mox *επακυσσαντο*

Arch. Vind. haud quidem pravè. Comma post *πηγματος* Ald. Cam. I. II.

επειτα) *επει τε* Arch.

ad Cap. XCIX.

δη ταδε) Med. Pass. Ask. Vind. Aberat *δη*. Post *Ελληνες* punctum Ald. Cam. I. II. comma in his post *της* ante *ελαβον*.

οι Ξερξεω) *υπο Ξερξεω* Arch. Valla, quod Galeus inconsulte pro sincero habuit.

τας Αθηνας) Omittunt *τας* Pass. Ask. Comma post *των* Ald. Cam. I. II. omittunt comma post *εχον*.

ες κορυφας) *ες τας* Arch. Vind. Pass. Ask. post *Ιωνων* abest comma Ald. Cam. I. II.

τοις και κατεδοκων) Cuncta Persas cum spectent, de sermonis adfuerudine expectasses, *της και κατεδοκων* — *επιλαβομενης* — quam etiam in sententiam Diodorus XI. 33. ac Polyaeus VI. 35 abierunt. Valla ad Jonas, res novas animo agitantes, adplicuit, quasi *τοις και κατεδοκεν* — quibus videbatur, sequacemque Pavium impetravit. Equidem Valkenario calculum adposuerim, mancam arbitratu structuram,

ram, ope quidem ingenii, ſed ob Mſſ. taciturnitatem dubia ſanandam. Nullam vero νεοχμον αν τι hic eo colore & c. 103. fingi, quod νεοχμος ſemper in ſubſtantivis nominibus ponatur. Adeſſe mutaturo debuerat βασιλευς χωρας Κερων ο Μενονικων νεοχμος, h. e. νεος, νεωσι καταſταſſεις, ut Critici in Sophocl. Antig. V. 164. Weſſeling. Aliud quid requiri videtur, a quo pendant iſti dativi: forſan excidit vox ob praeſequentis ſimilem terminationem. Dici, ni fallor, potuit, τοιſι και κατεδοκειν ενεν νεοχμον αν τι ποιειν δολαμιος επιλαβόμενοιſι: quibus & ineſſe putabant, ut facultatem adepti nova molirentur. De Samiis & Mileſiis, quos ſibi ſuſpectos iuſſerint Perſae τα της Μυκαλης ακρα Φυλαττειν I'olyaen. VI. c. 45. Valken cuius in ſententiam abiit Larcherius, ſequentē Degenio.

γερρα γερρα Arch. ſuo more, ſed pravo. Poſt σφι colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. C.

προſηſαν) Med. Ask. Pariſ. B. προſηſαν Ald. Vind. Paſſ. Pariſ. A. Brit. προſηſαν Arch. Comma poſt σφι Ald. Cam. I. II.

Colon poſt παν Ald. Cam. I. II.

κοματωγης) Reſpexit Euſtath. Hom p. 1540. 25 Poſt ωδε colon Ald. Cam. I. II. in his comma poſt πρηγματων & poſt Πλαταιηſι, itemque poſt τρωματος, colon poſt και δυνευεν.

της αυτης ημερης ſυμπιπτης) Inconcinna & impedita videntur. Quid quaero ημερης ſυμπιπτης & της αυτης in primis? Non equidem obliviſcor lib. 8. 15. ſυνεπιπτε δε ως τε ταῖς αὐταῖς ημεραις τὰς ναυμαχίας γινεσθαι ταύτας, ſed diſcon-

convenit, uti apparet, sicuti quod sequetur mox c. 100. Porus has verborum difficultates animadvertens ex arbitratu accessiones adiunxit, quae fastidium movent. Justior eiusdem admonitio, Vallam συμπιπτοντος, aut συμπεσοιτος legisse videri: vertisse quippe; *et si tunc eodem die contigit utraque clades, ea, quae ad Plataeas &c.* Idemque ego ambabus amplector. Belle distincta της αυτης ημερης, συμπιπτοντος τε τε — και τε εν Μ. μελλοιτος εσθδαι τραματος, Φημη τοις — decurrent, atque ad Plataeas acceptam & ad Myealem futuram Persarum cladem, utramque eodem die iungent. Qua loci in medela, sive malis coniectura, suffragatores viros doctiss. *Pavium & Reiskium* produco. Res autem ipsa suadet, neque Diodor. lib. XI 35 aut Polyen. lib. I. 33. infitiantur, Leorychidae in sparso de parva ad Plataeas victoria rumore imperatorem eminnisse fraudem. *Wesseling.* Recepit emendationem hanc verissimam *Larcher.* & sequutus est *Deginius.*

ad Cap. CI.

Δημητριον εγενετο) Arch. Vind. Pass. Ask. in Ald. & aliis ε εγενετο, quod importunum delevit *Wesseling.* & Valkenario quoque vocula & ex syllaba videtur praecedente nata, & delenda cum Reiskio & Koenio.

ερεηται) ερεητο Brit. post εσεδαι colon Ald. Cam. I. II.

Post Πλαταιησι comma Ald. Cam. I. II. Πλαταιη Arch. πρωι Ald. Cam. I. II.

εγενετο) Ask. rectius, antea εγνητο cum Ald.

πειν

πριν την) πριν η Arch. Vind nec necessario,
nec male. Absit comma post 'Ελλήνων Ald.
Camer. l. II. itemque post 'Ελλήνες & βαρ-
βαροι, post ἡσσοι & post 'Ελλησπόντος.

ad Cap. CII.

Comma post Αθηναίοισι Ald Cam. I. II. Vir
doctus; aut προσεχώς legendum, aut delendum est
τεταγμένοις. Nimis pro imperio Amo lenia
in adfectis remedia, si qua opus. Tale hic nihil:
omnia enim Herodotei moris, & obvia Wessl.
κς) Med Pass. Ask. Arch. Vind. ante ex
Ald. κατά των. κς ex schedis bene Gronov. Μα-
λιστα κς lib. VII 21. & consimilia non latent.
Wessl. Comma post αργιαλον τε, & post χα-
ραδην, itemque post περιήσαν Ald. Cam. I. II.

κεραι) Med Pass. Ask., κεραϊ Ald. Vind. Arch.
Brit.

ορθια ην τα γερα) ορθια & γερα Arch.

των προσεχων) των non est in Arch.

γενοιτο) γενηται Arch. Ask Pass. Vind mar-
go Steph. Post εργον comma Ald. Cam. I. II.

γαρ τα) δε τα Arch Vind Post γερα com-
ma Ald. Cam. I. II. idemque post οι δε, post
Αθηναίοι δε, post Κορινθιοι & Σικυωνιοι.

ετοι) ετω Brit. Pass. Ask. Steph. ora, satis
tolerabile, tum οι επεξης Arch Vind. bene. hinc
articulus, qui aberat Ald. & Edd.

συνεσπιπτον) Pass. συνεσπιπτον Med Paris.
B, συνεπιπτον Arch. Vind. Ask. Brit. Ald. Quod
praebuit Med. Cod., aliis etiam usitato more
scribendi posuerat Herod. siue συνεσπιπτον es
το τεχος ut Ill. 78. οι συνεπιπτητι, nempe es του
ανδρωνος. plura dedit Abresch. in Dilucid. Thu-
cyd.

cyd. p. 656. Hic ante vulgatum το in eundem sensum reperitur apud Polyæn. II. c. 35. οὐδὲ κατόπιν ἐπομένοι συμπεσόντες τῆς πολέως ἐκρατήσαν· III. 9. 45. συνηκολέθησεν αὐτοῖς καὶ συνεπέσαν εἰς τὴν πόλιν· VI. 1. 2. εἰσέδραμε πρὸς τὴν μητέρα, δι' αὐτοὺς ἱεσβε, αὐτῶ συνεπέσαν· hic συνεπέσαν Casanbon., primo loco συνεπέσαντες, corrigebat Koenius. Valken.

καὶ τὸ τεῖχος) Vind. Med. Ask. Pass. καὶ abest Ald. &c.

κατ' ὀλίγους) κατ' ὀλίγον Arch., κατὰ λόγον Pass. Comma post Περσικῶν, Ald. Camer. I. II. idemque post Ἀρταύτης μὲν.

Ἰσχυρίτης) Med. Pass. Ask Arch. Valla. Ἰσχυρίτης alii cum Ald. Redit ad lib. 8. 130. Punctum post ἀποφύγῃ Ald. Camer. I. II. comma in his post μαχόμενοι.

ad Cap. CIII.

Post αὐτῶν abest comma Ald. Cam. I. II. τῶν Ἑλλήνων) non habet Arch. neque Vind. Comma post αἰδοί τε Ald. Cam. I. II. Perilous in Vallae Latinis ex Περιλῶς.

τῶν δὲ) Arch. Vind. verius: alii τῶν τε. Post στρατευόμενοι nullum comma Ald. Cam. I. II.

εὐόντες τε εν) Arch. Vind. cum Pass. Ask; quod placuit, εὐεόντες praeterea Ask. τε non habet Ald. &c.

ἑτεράλκεα) ὑπεράλκεα Arch. Vind. & ἡδυνάτο. Nequidquam codd. quidam innovant. Veritur pertinacior. Praeferrem, Stephano monitore, in alteram partem inclinantem, qualis Ἀρτετεράλκης five νικοφόρος, uti Schol. Aeschyl. Pers. 956.

956. Sed relege observata eruditissimi viri ad VIII. 11. *Wessel.*

ad Cap. CIV.

Μιλησιοις) Μιλησιοι Arch.

προσεταικτο μεν των Περσεων) Superius c.

98. Persae τας διοδους — προστασσει τοις Μιλησιοις φυλαττειν. Ergo προς των Περσεων, nisi ex composito verbo pendere iubeas, praesliterit. Namque διοδους Περσεων quis iunxerit? *Wessel.*

ενεκα, ει εκε Ask. Arch.

ηγεμονας) ηγεμονας margo Steph.

τω στρατοπεδω) εν τω Arch Vind.

τηναντιον) το εναντιον idem.

αι δη εφεροι) αι διεφερων Pass. Arch. ortum

ex pronunciatione Reuchliniana.

ad Cap. CV.

Post Αθηναίους punctum Ald. Cam: I. II.

Ευθυνης) Ευθους Med Pass Ευθυνη Ask. Ευθυνη Arch. Valla, & vere: Ευθους Ald. Paris. A B. Licuit semper in ambiguis, a forte fortuna oblatum arripere. Ευθυνη, sed obscuri hominis, meminit Aristot. rhetor. II. 19. p. 92. Δεινόν εναί, inquiebat Socrates, es ο μεν Ευθυνης εμαθεν, αυτοι τε μη δυνασται εἶρεν. Neque ignotus Ευθυνης ex vetere responso, Ευθυνης περαι μοιριδιω θανάτω i. e. Cicerone interpretante, Euthynous positum, fatorum numine, Ietho Disp. Tusc. I. 49 Hermolycum παγκρατιασιν non Pausan. lib. I. 13. ignorat. *Wesseling.* Post Αθηναίους τε comma, post Γερατω colon, post Κορηθιο comma, idemque post Τριζήνιος Ald. Camer. I. II.

ad

ad Cap. CVI.

Commata post τὰς μὲν & τὰς δὲ Ald. Camer. I. II.

ἡσας) νεας Arch. Ask. Vind., facpius. Post αὐγιαλὸν punctum Ald. Cam. I. II. comma habent post τειχος.

ὁπη) Med. Pass. Ask. Vind. Arch. antea ὁποι. Dederunt plures manu exarati ὁπη L. V. 87. pessum absque cussa a Gronovio datum. Wesscl.

κατοικισαί) Med. Pass. in ceteris κατοικησαι. Comma post τῆς Ald. Cam. I. II. Justum κατοικισαί iudicat Wesseling. recte.

ἀπειναί) Arch. Vind. recte, non ἀφειναί uti Ald. Post προκατησαι comma Ald. Cam. I. II.

εχόν) εχόν Pass. Arch. Ask. Quid hoc neutrum? an scribendum εχοντάς? Nequaquam. εχόν pro εχόν imperfect. Jon. Goldbag.

ἐν τέλει εἶσι) Med. Ask. Pass. Arch. Vind., antea ἐν τέλει, comma post εἶσι Ald. Cam. I. II. Nemo de scripturae veritate dubitabit in posterum. Οἱ ἐν τέλει qui in Magistratu sunt. Sic lib. 3. 18. τιθεναί τὰς κρεατὶς ἐν τέλει ἑκάστου εἶσιν, singulos civium magistratus. Ismene in Soph. Antig. 66. τοῖς ἐν τέλει βιβῶσι πεισομαι, & Philoct. 384. ἔκ αὐτιωμαι κείνῳ ὥς τῆς ἐν τέλει. Sed abstineo. Vide tamen Schol. ad Gregor. Naz. Stelit. I. p. 13. Wesscl. Scripsisse videtur, ut est in Med. cod. Πελοπόν, γησιῶν μὲν τοῖσι ἐν τέλει εἶσι, Principibus civitatum Peloponnesi. In editione Gronovii memorati magistratus Peloponnesiorum nulli fuerunt: magistratus Lacedaemoniorum Vallae nitebantur verbis Schol. Thucyd. p. 40. 97., quibus etiam plus semel abusus

us est Mearsius; vere monuit Dukerus, non Lacedaemoniorum tantum, sed & aliorum magistratus τελη fuisse dictos. Magistratus autem & viri principes, οἱ ἐν ἀξιώματι, saepius etiam dicuntur οἱ ἐν τέλει ὄντες meminit Thucyd. V. 27, τῶν ἐν τέλει ὄντων Ἀργείων. Syracusanorum magistratus οἱ ἐν τέλει ὄντες apud eundem VII. 73., paullo post vocantur ἀρχόντες· hinc Philoni Jud. inter Aegyptios & Persas viri principes sunt Αἰγυπτίων οἱ ἐν τέλει & οἱ ἐν τέλει Περσῶν, p. 363. B. & p. 778. B. Ut Herodoto Πελοποννησίων τοῖσι ἐν τελεῖ, Aeschyl. ab Stob. p. 63. 31. Κλυεὶν τὸν εὐθλόαν ἀνδρᾶ χρητῶν ἐν τέλει· Soph. Philoct. 922. τῶν ἐν τέλει κλυεῖν. Valkenar.

τα ἐμπορία) τα ἐμπολία Pass. Ask.

ἐξανασησαντας) ἐπανασησαντας Arch. Post ανοικησαι punctum Ald. Cam. I. II. commata in his post Σαμῖος τε & post Χίος.

εὐστρατευόμενοι) εὐστρευόμενοι Arch.

πίσι τε) Arch. Vind. Brit. Ald., ultimum non habet Med. Pass. Ask. Sive adfix, seu deficiat enclitica, parum intererit. Adest lib. 3. 74. ubi vide, Wessel. post ὀρκίοις abest comma Ald. Cam. I. II.

ἐμμένειν) ἐμμενεῖν aut ἐμμενέειν ob adiunctum μη ἀποσησισθαι aequius melius, quod Portum haud praeteriit. Wesseling

εὐρησάν) εὐρησά Steph. Brit. mox ἐπ' Ἑλληνισκόντων Arch.

ad Cap. CVII.

Post βαρβαρων comma nullum Ald. Camer. I. II.

ἀκρεῖα της) ἀκρεῖα τε Arch. Vind. post Μικα-
 Arrat. Herod. Vol V. R λης

λης comma Ald. Cam. I. II. idemque post αλλο
τε, sed abest post κακε, & post Περσησι.

γυθαικος κακιω) Eustath. in Hom. p. 668. 44.

ποιεσμενος) Med. Pass. Ask. Arch. Vind.,

antea ποιησασμενος.

δελων) deest Arch.

Φρασθεις) Eton. Ask. Pass. Arch. Vind. Brit.
ora Steph. Antea cum Ald. φθας. Quod sen-
tentiae congruere, largior atque agnosco ultro.
Sed enim tanta codd. apparet consensio, iussus
adeo urgens, ut obedientiam relinquere ab-
niam. Φρασθεις advertens, Φραζεσθαι & επιΦρα-
ζεσθαι c. 19. & in Porti penu copiosissima sunt.
Wessel. Irruentem cernens. Valla: non ille φθας,
sed legit in suo cod. Φραθεις, quod in Arch. &
Eton inventum exhibet etiam margo edit Steph.
Φραθεις, επιΦραθεις, & καταΦραθεις Herodo-
to in istum sensum adhibentur; sed neque alte-
rum φθας hinc alienum est, hac etiam usurpa-
tum structura; vid. ad Phoen. Eurip. 982. φθας
si qui dant codd. videri forte poterit, utrumque
posuisse Herodotus: και μιν, επιθροντα Φρασθεις,
φθας Ξεναγορης — αρπαζει μεσον, και εξαρας
παυει ες την γην: quem, cum accurrentem cerneret,
praevertens Xenagoras, — medium arripit, & subla-
tum in terram statuit: ut apud Terentium subla-
tum medium arriperem, & capite primum in terram
statuerem: συναρπασας εξηρη est in Xenoph. Cyrop.
p. 35. 340., Λρας μετεωρον εις το βαρεαθρον εμβασ-
λω Aristoph. Equit. 1359. Valken.

Πηξιλω) Πηξιλω Ask.

Αλικαρνησσεus) Αλικαρνησσεus Arch. Vind.

οι Μασσιτω) Pass. Ask. Brit. Steph. margo,
iuste

iuste arbitror: deerat articulus Ald. &c Comma post τιθμενος Ald. Cam. I. II

πάσης ηρξε Κιλικίης) Κιλικίης πάσης ηρξε Pass. Arch. Ask.

πορευομένων) Desideratur in Med. Ask. Pass. Paris. B. Brit. βαρβαρων vox ante ἔδεν, bene, legitur βαρβαρων in Ald. &c. Dedi schedis Gronovioque, & βαρβαρων vocem in exilium egi, necessarium minime esse, praecedentia commonstrant, Wessel.

τάτων) abest Med. τάτων Pass. Ask. Arch. Vind. Post Σαρδισ colon Ald. Cam. I. II.

ἐν δὲ τῇσι Σαρδίσι) ἐπὶ δὲ Arch. Vind., post Σαρδίσι comma Ald. Cam. I. II.

Ἀθηναίων) Valla & Edit. Genev. 1678. verissime. Ἀθηναίων codd. post ἀπικετο colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CVIII.

ἦρα) ἔρα Arch. Vind. sine αὐξησαι, non item mox.

Post προσφερετο abest comma, προσφερε Arch. Vind. Sequens exscripsit Priscian. L. 18. p. 1204. Praestabilius videtur προσφερε, uti in duobus Mss.; sic sane αἰαγκαιὴν προσφέρειν L. 7. 172. Wessel. Post Μασίση comma Ald. Cam. I. II. idemque post εχε.

εχε) ειχε Arch. Pass. Ask. Vind., & εὐ γὰρ tantum Pass. Ask.

πῆσσει τὸν γαμὸν τῆτον) Haec salebrofa doctis viris. Reiskius addit distinguitque πῆσσει τὸν γαμὸν τῆτων τῷ παιδί — Δαρειῷ μνεσται θυγατέρα. Abresch. vero, πῆσσει τῆτο, τὸν γαμὸν λαμβάνει τῷ παιδί — θυγατερος τῆς γυναίκος

ταυτης. Quorum auxilium manu descripti libri averfantur. Sextio θυγατερα της γυναικος — per adpositionem, quam vocant, aptanda ad τον γαμον, neque adeo sollicitanda esse. *Wesseling.* Commata post Δαρειω, post ταυτης & post Μασισω Ald. Camer. I. II. in his punctum post ποιηση.

εκατε) εκατε Pass. Ask. Comma post ηρα τε, punctum post θυγατρος Ald. Cam. I. II.
Δεταυντη) Δεταυντη Pass.

ad Cap. CIX.

Post ταιφδε punctum Ald. Cam. I. II. commata in his post μεγα τε & post ποικιλον, idemque post περιβαλλεται τε.

παρε την) προς την Ask.

ταυτη) αυτη Vind. Arch.

οι γονεθαι — υπεργημενων) Omittuntur sex ista in Arch.

Post τη & δε commata Ald. Cam. I. II. Ex vetere Aldi scriptura formabatur, την δε, κακως — επαι. Recepta probior, neque ulla necessitudo, ut η δε, κακως γαρ — επε, fingatur. In formulae enim frequentissimo usu multiplex variatio, notata ad lib. I. 8. *Wesseling.*

επει) Med. Arch. Pass. Ask. Brit., επαι Ald. post Ξερξη colon Ald. Camer. I. II. comma post το in iisdem.

αν σε) εαν Arch. Vind. & mox παντα.

πεινη) Pass. Ask. Vind. melius. εκατην Ald. &c.

αιτησαι) αιτησεθαι Arch. Post υπισχυετο comma Ald. Cam. I. II.

εγνε-

εγινετο) εγινετο Arch. Pass. Ask. Vind. post
 θανατ punct. Ald. Cam. I. II.

και πριν) και negligunt Arch. Vind.

κατεκαυθη) κατεκαυθη Pass. Ask.

επευρεθη) επερευθη Arch. male post πρησσαν
 colon Ald. Cam. I. II. in quibus comma post
 εδιδε, post τρατον, & post τε, και τρατον omit-
 tit Ask. Comma post αρεzen Ald. Cam. I. II.
 idemque post επειθε & εφορε τε.

ηγαλλετο) αγαλλετο Pass. Arch. Vind., more
 Jonum: ηγαλλε το alii cum Ald.

ad Cap. CX.

ταυτη) αυτη Arch. Comma post vocem
 Ald. Camer. I. II. in his post εγχοτον punctum.

Φυλαξασα δε) citat Suidas in v.

Post ημερη τη comma Ald. Cam. I. II. εν ημε-
 ρη Arch. Vind. Athen. excitans lib. IV. 10. p.
 146. C. Intererit parum, five praepositio acce-
 dat, seu tacita relinquatur. Wesset.

τυκτα) τικτα Arch. Brit. την in seqq. negli-
 gunt Vind. & Arch.

σμεται) habet & Athenaeus: noster forte
 scripserat σμεται. Sic in nullo cod. legitur κασ-
 μεται, neque legisse videbitur illud Valla, cu-
 ius ornatur eam mihi moverat superius niemo-
 ratam coniecturam. Casaubonum σμεται hic
 explanantem sequitur Gronov. Valkenar. Omnes
 σμεται, nec Vallam suspicor. etsi laxius expres-
 serit, aliud ob oculos habuisse. Magnum Athe-
 naei animadversorem laudo vehementer, de
 smegmate, nisi fragrantius oleum praetuleris,
 quo regium caput fuerit delibutum, & deinde
 defricum, coniectantem. Omnium aptissima

sunt a Gronovio itidem signata, haec de lib. IV. 73. ubi Scythae, a funere recentes, *σμήσαντες τὰς κεφαλὰς, καὶ ἐκπλύναντο, οὐτις κεφαλὰς, five foedati antea, seu quomodocumque liti, defricantes atque abluentes.* Huc referre mihi posse videor Strabonis verba, *ὅταν δὲ βασιλεὺς, Indorum rex, λην τὸν περὶ αὐτὸν, μεγαλὴν ἐσθρὴν ἀγασσιν, καὶ μεγαλὰ δῶρα πεμπῇσι* L. XV. p. 1046. A; habent certe quidem ad finem aliquid. *Wesseling.*

ὁ βασιλεὺς) Vind. Arch. Aberat ὁ Ald. & c. tum Περσας Med. Brit. Ask. Pass. prius Περσῶν cum Ald. quo etiam modo Athen., sed τὰς Περσῶν Arch.

χρηζέται) δεσται Arch., in cuius margine vulgatum δεσται minime civile; plures idem si praerberent, in maiore versaretur honore. *Wesseling.* Post *Ξερεξεν* abest comma Ald. Cam. I. II. habent id post ὁ δὲ, & post *εποίητο* punctum; idemque post *παράδωκα*, comma vero post *γὰρ τε*.

ad Cap. CXI.

μὲν τοὶ) μὲν τοὶ γε Arch. Comma post *τῆς* μὲν & post *τα*, punctum post *βηλεται* Ald. Camer. I. II. in quibus colon post *ταδε*, punctum post *ἀδελφός*, colon post *ἀγαθός*, commata post *ταυτὴ* & *τῇ*, itemque post *τὴν* ante *δε*.

ἐμοὶ) μοι Vind. Arch.

ἀποθωμάσας) ἀποθωμάσας iid. cum Ask.

με γυναῖκα) Arch. Vind. Alii μοι cum Ald.

Proxime consequens *ταυτὴν με κελευεὶς* hoc ad sanitatem revocat *Wesseling.* Post *ἐκ τῆς* comma Ald. Cam. I. II.

τρεις) Praetereunt hanc vocem Arch. Vind. Pass. Ask. Valla. quae absentia in tot bonae notae

tae membranis considerationem meretur, siquidem sine ea filum sermonis cohaeret, & filiarum quoque nullus finitur numerus. Superat eius tamen praesentia scribarum captum, videturque approbanda. *Wessel.* Comma post τῶν Ald. Camer. I. II. idemque post γυναῖκα, & post αἰσα.

μετεντα) Arch. Vind. quibus dialectus favet, & Calliope c. 61., μεθεντα reliqui cum Ald. την σην iidem & Pass. Ask. Brit. ora Steph. Satis ex uso, etiam in vicinis. Post εγω δε abest comma, neque abest post ποιουμεν Ald. Cam. I. II.

μεγα μεν) μεγα Arch. Vind. Alii μεγαλα. Ne hac in dictione Scriptor a se fecederet, primas Arch. & Vind. concessi, qua super re in L. II. 42. *Wessel.* Hic certe placet lectio Arch. In istiusmodi formulis μεγα ferme tantum reperitur eadem, qua hic structura positum in Xenoph. Cyrop. V. p. 76. εγω μεγα ποιουμεν Φιλον τατο το χωριον, τοις ενθαδε συμμαχοις καταλιπον, ut est in eod. ms. pro καταλιπον ut μεγα ποιουμεν frequentatur & μεγα ηγουμεν, & μεγα τιθεμαι. Merito tamen dubitat vir celeb. probandumne sit ap. Herod. III. 42, quod vulgatur μεγα ποιουμενος ταυτα an, quod offerunt duo codd. μεγαλα ποιουμενος ταυτα. *Valkenar.*

εδετρα) εδετρον iidem. Post δεομενος punctum Ald. Cam. I. II. abest his comma post θυγατρι, & abesse debet.

ησαν) Arch. Vind. Pass. & Ed. Genev., prius ησων, uti Ald. Post ο μεν comma Ald. Camer. I. II. ησαν pluribus in coniecturam incidit, ante omnes Porto. Nunc nihil eo certius. *Wessel.*

τοις τοις αμειβετα) τε τοις αμειβετο Arch.
Vind. Post θυμωδεις comma, post ταδε punctum
Ald. Cam. I. II.

δη τει) δη abest Arch. Vind. Pass. Ask
δωην) δων Ask. Brit., in Pass. iunctis tribus
αντιδωην, & Thomas Mag. olim, qui nunc opo
Oudendorpii prioribus consentit in Διδωη. Alii
δωην, cui supra suus locus saepissime.

γημα) γυιακα Arch. Vind.

πλευνα) Med. Pass. Ask. Paris. B. ετι πλευνα
reliqui cum Ald., quod nec necessarium est.
Post συγοικησεις comma Ald. Cam. I. II. in his
colon post εξω, & post απολεσας.

ad Cap. CXII.

Commata post χρενω & εν τω Ald. Cam. I. II.
εν ω Arch. Vind.

Αμητρις) Αμητρις Ask. saepeque.

την Μαισιτω) τη Μαισιτω Pass., & dein-
ceps μαισις Arch. Vind. quod ubi volueris, ad-
erit e scriptis facultas, modo ne adscripta lib.
IV. 204. flocci feceris. Wessel. Post διαλελυμα-
στην colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXIII.

Abest comma post Μαισις Ald. Cam. I. II.
Βασιληα) βασιλεια Ask. Vind. Arch. com-
ma post vocem Ald. Cam. I. II. nullum post
εγνητο.

δοκεν) Arch. Vind. Pass. Ask. Antea cum
Ald. δοκει. Formulae veterum cultum membranae
reddunt. Eadem lib. IV. 168. aliisque locis.
Εμοι δοκεν Sophocles, Thucydides, Philostratus
&c. Adi Abresch. Diluc. Thucyd. p. 5. Wessel.
κα-

κατεκτείναν) κατεκτείναν Ald. Camer. I. II.
κτείναν Arch. Mox τῆς παιδὸς αὐτῆ Ald.

τὴν στρατὴν τὴν ἐκείνη) Suspicio vocem στρα-
τὴν, ex proximis inhaerentem memoriae scri-
bentis, alterius vice male fuisse repetitam: qui
Susis abierat cum liberis, καὶ ὅτι καὶ τισὶ καὶ ἀλλο-
λοις, quique necdum pervenerat ad suam prae-
fecturam, is minus commode dici poterat, iam
nunc secum habuisse exercitum. Multo mihi vi-
deretur accommodatius, si a Xerxe missi in via
dicerentur interfecisse αὐτὸν τὴν ἐκείνην, καὶ τῆς
παιδὸς αὐτῆς, καὶ τὴν στρατὴν τὴν ἐκείνην si hoc
aliunde firmamentum acciperet. Valkepar. Post
Θάνατον comma, post ἐγένετο colon Ald. Ca-
mer. I. II.

ad Cap. CXIV.

Post ὥρμεον abest comma Ald. Camer. I. II.
ὥρμεον Arch. Vind., cui augmentum, Jonico more,
abest. Comma post ἐνθροῦν δὲ Ald. Cam. I. II.
idemque post τὰς ante εἰσάκου.

ἐνεκα) εἵνεκεν Vind. Pass. Arch. Post Πελο-
ποννησιοῖσι comma idemque post οἱ μὲν Ald. Ca-
mer. I. II.

διαβαίντες) διαβαλόντες Arch., satis con-
cinne, si qua necessitas. Vide c. 88. διαβαλόν-
τες, quod ex Arch. memorat Galeus, proba-
rem, ut aliquoties adhibitum Herodoto VI. c.
44. V. c. 33 & 34. In eundem sensum διαβαλ-
ων posuit Thucyd. II. 83. VI. 30. Aristides T.
3. p. 577., εἰς Φθίας διαβαλόν. Eunapius in Pro-
aeres, p. 129. διαβαλὼν ἐξ Ἀσίου εἰς τὴν Εὐρώπην.
Valkepar. Post ἐπὶ τοῦ ὅρου colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXV.

Nullum comma post ταυτην Ald. Cam. I. II.
 ισχυροτατα) ισχυροτερη Brit. ora Steph.
 Nullum comma post συνηλθον Ald. Cam. I. II.
 των περιοικιδων) non est in Arch. Ask.
 Οιοβαζος) Οιαβαζος Arch. Valla, & ος εκ,
 sine τα medio.
 εχον) ειχον id. Vind. Pass. Ask.
 επιχωριοι) οι επιχωριοι Arch. post Διολεσθ
 punct. Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXVI.

Post δεινος δε comma Ald. Cam. I. II. idem-
 que post Αθηνas.
 Ελαμιντος) Med. Pass. Ask. Paris. B. Alii
 cum Ald. Ελεβντος, Ελεβντι, Ελεβντα. Adi ad L.
 6. 140. 7. 21, tum αιτησας loco υφελομενος Arch.
 Vind. Valla; non illi quidem absurdi, εξεπαι-
 τησε tamen obest. Scripserat υπελομενος, sicuti
 c. 83. Wesseling. Quum Xerxem circumvenit Ar-
 tacytes, nondum dici poterat Protefilai τα χρη-
 ματα υπελομενος hoc itaque e sequentibus huc
 ab alia manu videtur illatum, ab Herodoto au-
 tem scriptum αιτησας Vallae lectum dat Arch. —
 Nomen urbis Cherfonefi Thraciae diverse scri-
 bitur Ελεος & Ελαιος, docente Wesseling. ad
 Diodori XIII. 39. Mihi quoque legitima scri-
 ptio videtur Ελαμιντος. Prope Elaeunta, atque
 huius templi Protefilai reliquias, scenam con-
 stituit suorum heroicorum Philostratus, de Ar-
 tacyte nostro narrata respiciens p. 672, ubi
 templum memorat, εν ω κατα τις πατεραις ο Μη-
 δος υβριζε iuxta Herod. spoliato templo quum
 Elaeun-

Elacunta venerit Artayctes, εν τῷ αὐτῷ γυναιξὶ
εἰσισγέτο· conf. VII. 33 Valken.

ση) ην Arch. Vind. Ask. Comma post χει-
ρα Ald. Cam. I. II. idemque post τα ante Δε-
ταύκτης.

Ξερχεα διαβαλετο) Ξερχην Arch. Ask. Vind.
& διαβαλετο Arch. colon post vocem Ald. Ca-
mer. I. II.

γην την ση) γην την Arch. Vind. την Ald. &
alii omittunt, tum στρατευσαμενος Arch. Med. Pass.
Parif. A. στρατευομενος Ask. Ald. Vind. Parif. B.
Post απεθανε punctum Ald. Cam. I. II. in his
commata post υποτοπηθεντα & των.

νοεων) ποιων Arch.

Περσαι ειναι) ειναι Περσαι idem Pass. Ask.

και το τεμενος &c.) Ald. Ask. Pass. & ceteri
cum Edd. Aberat ab ultima Editione Gronovii.
προσδεκομενος) Arch. Ask., prius προσδεχο-
μενος contra morem.

αφυκτως) αφυλακτων Arch. Vind. quibus ad-
dit Parif. D. in cuius margine a manu recentio-
ri: αφυλατω τε κως — Larcher. qui probavit, una
cum Degerio Litem voci schedae movent. Age,
intueamur. Αφυκτον, omne, quod evitari qui-
tum non est. αφυκτος θανατος Simonidi in Con-
sol. ad Appollon. Plutarchi p. 107. B., αφυκ-
τες αναγκη Philosopho de Pythagorae schola ap.
Stob. Ecl. Phys. p. 8, το πεπωμενον αφυκτον Al-
ciph. lib. I. Ep. 25. Sed Artayctes, modo pro-
vide & consulto egisset, aut vitare obsidio-
nem, aut apparatu ad eam tolerandam sese
potuerat instruere. Neutrum observavit; unde
ex inproviso, uti Valla, αφυλακτων, non αφυ-
λακτως, membranae Arch. & Vind., superven-
erunt,

nerunt. Simile Polyæni VIII, 36. ἐπιθεσθαι τοῖς πολεμίοις — καθυδῆσι καὶ ἀφυλακτοῖς. Plut. T. 2. p. 261. C. καὶ τὸν Ἀριστοδήμον ἀοπλὸν καὶ ἀφυλακτὸν παρεστῆσαντες διαφθάρῃσι. Herodiani VI. 5. ἔγω γὰρ αὐτο — ἀφυλακτῶς καὶ ἀπροοπτῶς αὐτοῖς ἐπελευσεσθαι. Quæ cuncta, ut vetustis libris paria faciam, a me impetrant; alia opinatis præscribitur nihil. Wessel. Post ἐπεπασσὸν colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXVII.

καὶ ἡσυχάλον) Deficit καὶ Arch. Vind. ἡσυχάλον Pass. & antea ἐπὶ γινετο idem atque Ask.

ἀπαγοῖεν) Med. Pass. Ask. Brit. quod bonum. vid. Gronow, qui: ἀπαγοῖεν Mf. longe convenientius est, vel magis necessarium, quum vulgata lectio fere supponat, id iam factum esse, ut c. 113. Antea cum Ald. ἀπαγαγάειν. Post οἱ δὲ comma Ald. Cam. I. II. quod abest post εφασαν.

ad Cap. CXVIII.

τερχεῖς πᾶν) Tria ἀμφὶ τῶν Ἀρταῦκτηα post τερχεῖς non sunt in Brit. Med. Pass. Ask. Paris. A. B. Interposita ἀμφὶ τὸν Ἀρταῦκτηα, adprobata priscorum codd. & Gronovii sententia, ablegavi, unde venerant, quippe scribarum insititium glossema Wesseling.

πᾶν ἤδη) πᾶν δὴ Arch.

δὴ ὑπο) δὴ non novit Arch. Vind., qui οἰχοντο. Post ὁ Ἀρταῦκτης comma Ald. Cam. I. II. idemque post τῇ ante πν.

τῶν πολεμίων) Pass. Ask. inde articulus, qui aberrat Ald. &c. Commata post τῶν δὲ & πλεῖς, colon

colon post *ἰδιωκον* Ald. Cam. I. II., in queis comma quoque post *οἱ* de.

ad Cap. CXIX.

ἐκφυγοντας) *ἐκφυγοντας* Arch. Vind. & *Θρηκην*, *Θρηκας*. Post *σφετερον* punctum Ald. Cam. I. II. *ὑπεροι*) *ὑπερον* Arch. Vind & *μοχ και ως* cum Pass. Ask.

ολυγον εοντες) Pass. Ask. Vind. Brit. Ald. & priores editi, *ολυγοι* Arch. Valla. Placuerunt priores. Ignotum, unde *ολυγοι εοντες*, quave auctoritate in postremam (Gronovii) venerint editionem. An de Vallae Latinis? nam de Arch. scriptura Gronovio notitia nulla. Pristinam *ολυγον εοντες* ad viciniam Aegosi fluminis, paululumque ultra id progressos ducit. Paucos autem admodum fuisse, qui fugerunt, liquido haec patet. Sarius erit, illibatum illud servare. *Wess.*

ποταμων) Med. Pass. Brit. Ask., olim cum Ald., *ποταμς*.

Comma post *οἱ μιν* Ald. Cam. I. II.

ηγον) *ηγαγον* Arch. Vind. Comma post *κωτων* de Ald. Cam. I. II. idemque post *αυτον τε*.

ad Cap. CXX.

Χερσονησιων) Arch. Vind. rectissime *Χερσονησιωτων* prius ex Ald. Comma post *και μεντοι* Ald. Cam. I. II.

επαλλοντο τε) Excitarunt Athen. III. p. 119. E. & Eustath. ad Hom. p. 1728, 35. sed ambo *ησπαιρον*, quod pati possem, si quae gravis urgeret causa. Simile Apollodori Bibl. III, 12. 6. *και ασπαιροντα τον παιδα ιδων επι τη πυρος*, *εβωσε*. Aeschyli Pers. 983. Eurip. Iphig. Aul. 1587. Sed Apol Rhod. IV. 874. *εσπαινεσε Παιδα Φιλον σπαιροντα δια φλογος*. Junge Valken. observata L. 8. 5.

Wess.

Wesseling. Quam verbo formam induit VIII. 5. ησπαιρον hinc excitat Eustath. in Odysf. M. p. 497. 30. Valkenar. Post επαλλοιτο τε comma Ald. Cam. I. II.

νεοαλωτοι) Med. Pass. Ask. Paris' B. Alii cum Ald. νεαλωτοι Opportunum adest Dion. Cass. XLIX p. 473. E. των τε νεοαλωτων τινες και Δαλμαται συν αυτοις επανεστησαν, de recens captis Wesseling. Post εφη punctum Ald. Cam. I. II.

το τερας) deficit το Arch.

Ελαιεντι) Ελεβντι Ald. &c. vid. supra.

ρων) Omitte't Arch.

τινεδαι) σινεεδαι Arch. σινεδαι Vind Colon post vocem Ald. Cam. I. II. Haereo, servemne τινεδαι, an σινεδαι praeoptem: hoc Eustathiom vidisse, ipsius βλαψαι testificatur. Enimvero conspectius inter variantes, quas dicunt, exstet. Wesseling. Suum hic τινυδαι, id est τιμωρεδαι, probabiliter posuerat historicus. Hoc spectans Pansan. III. p. 213. Πρωτεσιλαος, ait, εν Ελαιεντι, εδεν ηρας Αργε φανερωτερος, ανδρα Περσην ετιμωρησατο Αρταυκτην. Valken.

αποινας οι) de Ραυω αποιναι μοι ταδε — quoniam τιμημα επιδεναι in multa irroganda teritur; qui mihi quidem oblitus inter coniectandum videtur, αποιναι Nostro praemia esse, quae pro capite penduntur, L. 6. 79. Wesseling.

επιδεναι) επιχθηναι Pass. Commata post χρηματων, & των Ald. Cam. I. II. idemque post δ' σμεωυτε, & post διηκοσιας.

Αθηναίοισι) Non est in Arch. nec Valla.

υποσχομενος) υπισχομενος Pass. Ask., υπισχνημενος Arch. ora Steph., quorum elige, quod lubet.

Ελαιε-

Ελακιστοι) Med. Pass. Ask., ceteri cum Ald. Ελακντιοι, tum Πρωτεσιλαω Arch. Vind. Brit. Pass. Ask., vnde: Πρωτεσιλαω Ald. Med. &c. Post καταιχρησθηναι colon Ald. Cam. I. II.

ὁ νοος) desideratur in Pass. Arch. Ask. Brit. Comma post ακτην & ες την Ald. Cam. I. II.

Comma post οί δε Ald. Cam. I. II.

πολιος) Vind. Ask. Pass. non πολεις, quod olim. Porro στανιδας Pass. margo Steph. & Brit. Vid. Eustath. Hom. p. 1923, 46. Reiskius στανιδι Frustra. Noster lib. 7. 33. ζωνται προς στανιδας προς διεπασσάλευταιν, quod geminum: considerandum enim, ανεκρεμασσαν προς στανιδας παταπλευσαντες. Vide ibi. Wesseli. Post ανεκρεμασσαν punctum Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXXI.

Post ποιησαντες comma Ald. Cam. I. II.

ες τα ισα) Pass. Ask. Arch. Brit. Ald. neglexerant articulum recentiores. Post εγενετο colon Ald. Cam. I. II.

ad Cap. CXXII.

Αρεμβαρης) Αρεβαρης Arch. prave. vide lib. I. 114. Comma post τον ante εκανοι Ald. Camer. I. II. in his colon post ταδε.

σοι) συ Arch., & Ασυαγην cum Vind. Pass. Ask. Post φερε colon Ald. Cam. I. II. idemque post τρηχην, & comma post ταυτης.

εχωμεν) σχωμεν Arch. Vind. Post αμεινω punctum Ald. Cam. I. II.

και εκατερω) deficit και Arch. qui εκατερω. Vid. VI. 108. VII. 49. 2. Commata post των & σχοντες Ald. Cam. I. II. εχοντες Arch. Vind. tum πλειοσι Pass. Ask., nulla causa.

οικος δε) Arch. reliqui οικος. οικος toties lau-
datum, ex Arch. remigravit. *Wessel*,

αρχοντας) εχοντας Arch.

κοτε) κοτερα id. Vid. l. 91.

Θωμαισας) Θωμαϊσας Arch Habet sua hinc
Plut. T. 2. p. 172. E.

παρηγε) παραινε idem Comma post πα-
ρασκευαζεσθαι Ald. Cam. I. II. idemque post χωρων.

μαλακας ανδρας) Vind. Arch. Valla; alii αν-
δρας non legunt, nec Ald. Addita vox robur
Cyri dicto conciliat. *Wessel*.

Post Περσαι comma Ald. Cam. I. II. οι Περ-
σαι Arch., cuius scriba librum claudit ita: Ηρο-
δοτοιο βιβλος κλειναισ περας λαβεν ωδι.

Post αποσαντες comma, quod abest post
ειλοντο, insertumque post μαλλον Ald. Cam. I. II.
in quibus in fine libri: Τελος των ιστοριων 'Ηροδο-
του. In Pass. & Med. ΗΡΟΔΟΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΩΝ Θ.
XX. ΗΗΠΛ.

Ad Vitam Homeri.

Herodoto, cuius Musas haecenus iucundissime versavimus, Εξηγησιν hanc seruditissimi viri, Jo. Ger. Vossius, Tan. Faber, Th. Ryckius, Jo. Jonsius, Ez. Spanhemius, Steph. Berglerus, alique abiudicant, contra illi maximopere asserentes nituntur Jo. Alb. Fabricius, Jos. Barnesius, quique eam Londini eleganter descriptam publicavit, Jo. Reinoldius. Me, in partem cum sit eundum, priores trahunt. Dictionis sane tenor & filum vocabulaque complura Herodotea non sunt. Abest Jonismi perpetua suavitas, nec de sola scribarum culpa, quod Berglerus in praefatione ad Homeri Odysseam bene docuit, atque Herodoti studiosos fugere non potest. Adsunt opiniones praeterea, Herodoteis valde pugnantes. Et quis veterum, qualium de Homeri origine, patria, fatis, carminibusque commemorantium, magna utique corona, Herodoto contribuit unquam? Non nescio, sollertissimum Fabricium in medium collocasse Tatianum, Orat. ad Graec. c. 48. tradentem, *περι της ποιησεως τε Ομηρου, γένους τε αυτου, και χρονου, και ου εν ηκμασσε* sedulo Theagenem Rheginum, Stefimbrotum Thasium, Antimachum Colophonium, Herodotumque Halicarnassensem investigasse. At quid Tatianus

Appar. Herod. Vol. V,

S

con-

contra tam pertinax priscorum & aequalium scriptorum silentium? Immo verba eius, ubi penitus inspexeris, tantummodo requirunt, ut Herodotus de Homeri aetate & tempore, quo vixerit, commentatus fuerit, quod eum in Euterpe c. 53. sedulo factitasse novimus. Primus, nisi valde fallor, Vitam Homeri obiter Herodoto tribuit Stephanus Byzantinus, tum Suidas, Eustathius, Tzetzes, omnes nimis feri. Laudant, fateor, suavem exordii huius simplicitatem, & cum Clionis principio contendunt Fabricius asseclaeque: sed acumulario mera est, neque perfecta tamen. Herodotus, bene viri morem si teneo, ταδε απηγησατο, ισορησας επεξελθεν —, quem & Vitae auctor alibi amplectitur, maluisset. Ubi vero in Musis & πολυφορτος, homo fortunae non amplae? Memini πολυφορτον multa sarcina gravem, qualis Moschi πολυφορτος απηνη. item ολκαδα μυριοφορτον Libanii T. 2. p. 154. D. Si & πολυφορτα — εχων optaveris ex manuscripto & naves intellexeris, nexus sermonis oberit. Ut ut est, libello addidi varietates scripturae ex cod. Barocciano a Reinoldio diligentissime excerptas, praeterea ex Palatino Jungermanni, & Amstelodamensi. *Wesslen*. Nos omnes Reinoldianas observationes criticas recepimus.

Tit. MS. Cod. Barocc. *Herodote peri te bis te Omere Rein.*

Αλικαρισησος) Αλικαρνασσης Rein. Ita prima Edit. Florent. cum Homero in fol. 3. Aldi Edit. duae Argentor. Wolf Cephal. Ita nummum Severi ΑΛΙΚΑΡΝΑΨΕΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ cum simplici C. conspiciendum dat Spanhem. p. 626.

lia

Ita cod. MS. Metae Collegii Novi ubique urbem exhibet *Halicarneson*. Et quod magis est, Herodoto I. 144. est Ἀλικαρνησεύς, & urbs Ἀλικαρνησος. (quamquam II. 178. sit Ἀλικαρνησος ut & VIII. 104) unde ex more Jonum scribendum puto Ἀλικαρνησηος. *Rein.*

ad Cap. I.

ὁ Ἀλικαρνασσεύς) Ἀλικαρνασσεύς Cod. Amstelodam. & veteres Edit. *Wessel.* Idem recepit *Reinold*, observans; Ita Edit. Florent. Aldinae & Argentoratenses, nisi quod vitiose cum leni spiritu. Cod. Barocc. Ἀλικαρνασσεύς, vero nomine & ut sibi ipsis vulgo sunt in nummis. Vid. Holsten. ad Steph. in not. p. 26. Spanhem. Edit. Amstelod. p. 789. Harduini Nummi Popul. & Urb. Vaillant Num. Graec. Imp. p. 80. 97. 116. 143. 149. Herodotum vero scripsisse puto Ἀλικαρνησεύς, quo modo scribitur I. 144. ἀνὴρ ὡς Ἀλικαρνησεύς. Nos quoque Ἀλικαρνησσεύς, quod Ionicum est, recipiendum censemus, vel si non sit auctor libelli Herodotus.

πολυφορτος) πολυφορτα Barocc.

ad Cap. II.

Post λαθραῖος comma non habet *Reinold*, qui post συμφορὰν punctum ponit, comma omittit post παντῶν, punctum ponit post πολίτας.

δε) ἐν Palatin & Barocc., quos sequitur *Reinold*, in reliquis, Flor. Ald. 3. & Argentor. 2. δε, quos *Wesseling*. sequutus est.

Post ταῦτε punctum *Reinold*, qui idem post μυχὸν ponit, observans; Edit. Florent. Aldi secunda, & Ms. Barocc. μυχὸν, contra Grammaticor.

maticor. regulas, quibus acutus finalis non nisi in Orationis contextu vertitur in gravem. Aldus primus dedit *μυχόν* in prima & tertia. hunc cum Argentor. prima & aliis ipse sequor.

αὐτῇ) Edit. Flor. *αὐτῇ*. Nobiscum facit Barocc. Ald. 3, & Argent. 2. *Reinold.* qui post *κτισαντων* comma habet.

ταμαλιστα) Edit. Flor. *τὰ μάλιστα*, ut & Ald. tertia & Argentor. 2. duae etiam priores Ald. *τα μαλιστα* divisim, sed cum nullo articuli accentu. *Reinold.*

ad Cap. III.

Post *πρεῖοντος* comma *Reinold.*

τον καλεσμενον) Ita Barocc. At edit. Florent. cum Ald. tribus, & Argent. duobus non repetito articulo. *Reinold.*

ἡδη επιτοκος εἶσα) Ionum est *επιτεξεῖσθαι* Musae primae c. 108. & 111. *Wesseling.* Post *δεδορκοτᾶ* punctum *Reinold.*

τεως μὲν) incipit hic cap. II. *Reinold.*

ἡ Κριθις ἦν) *ἦν ἡ Κριθις* Barocc. Respexit citando Eustath. ad Hom. p. 913. 3. *Wesseling.* Post *λαμβάνεσθαι*, & *παῖδας* commata *Reinold.*

ad Cap. IV.

Post *χρονον* comma *Reinold.*

ων μόνотροπος) *εων μόνотροπος*, in quo multisque aliis dialecti forma spernitur. Bene *solutarius* interpreti. Eurip. Androm. 281. *Βοτρησάτ' αμφι μόνотροπον νεανίαν.* Alibi *asper* & *immitis*, *σκληρὸς καὶ δυσπείθεος* in Casaub. Animadv. Athen. lib. VI. 12. *Wesseling.*

αὐτῶ) *αὐτὴν* Amstelod. & edit. Florent. Sed nobiscum facit Barocc. Ald. 3. & Arg. 2. *Reinold.*

ἔρια τίνα) *ἔρια τίνα* *Reinold.* observans; Ita edit.

edit. Florent. & MS. Barocc. sine inclinatione accentus. Primus inclinavit Aldus Grammaticos secutus, & post eum Argentoratenses, cum aliis. — Post *εἰς τινὰ* comma Reinold, qui nullum comma post *εργαζέτο*.

πολλῶν κόσμῳ) *πολλῶν κόσμῳ καὶ σωφροσύνῃ* de Pauw. Praeferrem *πολλῶν τῶ κόσμῳ* Soph. Elect. 878. *τὸ κόσμιον μεθεῖσα συνταχῆς μόλει* Wessel.

ἀλλὰ τε) *ἀλλὰ τε* Reinold, observans: Ita Florent. & MS. Barocc. *ἀλλὰ τε* coniunctim, neque aliter, ut videtur, Ald. 3. & Argent. prima.

Post *προσαζέσθαι* punctum Reinold, qui punctum post *ποιεμένος*, & comma post *παρ' αὐτῆς*, punctum post *εἰς*.

ἐς τ') Ita edit. Florent. & MS. Barocc. separatim, ut Ald. tertia & Argentor. duae, MS. cum spiritu aspero. Reinold.

ad Cap. V.

ἦν τε) Ita Florent. Ald. 2. priores, & Argent. prima *ἦν τε* — *ἐπιμελήσῃτε* coniunctim MS. Barocc, ut & Ald. tertia separatim. Arg. secunda *ἦν τε* coniunctim, *ἐπιμελήσῃ τε* separatim. Reinold.

ἐπιγενομένων) MS. Barocc. *ἐπιγινομένων*.

καὶ ἡ) ita Edit. Florent. MS. Barocc. & Ald. 3. Primus articulum omisit Lonicerus in Argentor. Reinold, qui in *εὐλευτήν* caput finit.

Post *ἰώρατο* colon Reinold., qui comma post *εὐχωρίαι*.

αὐτοῦ) *αὐτοῦ* Pavius maluit; alioqui *αὐτοῦ* & *εἰς αὐτήν* aptanda per redundantiam erunt. Wessel.

ἐπικειμένης) *περικειμένης* Amstelod. non prave. Wesseling.

ad Cap. VI.

Μεντες) Μεντης Reinold. bene. idem comma post τοπων. post ανηρ & post χρονω, idemque post πλεν colon & punctum post παντα.

οτι χωρας) οτι τε χωρας Reinold. ex Barocc. Palat. Pleonasmō Homero familiari. In edit. autem Florent. deest particula τε ut & Ald. tribus & Argent. duabus, quos cum Wesselingio sequuti sumus. Post αυτω comma Reinold. idem colon post επιθησεωαι, sed omisit comma post διδασκαλιαν.

ad Cap. VII.

Τυρσηνης) Ita MS. Barocc. bene. sed Edit. Florent. Ald. 3. & Argent. 2. Τυρσηνias. sed prior lectio Jonum propria & Herodotea Vid. I. 94. & 163. Reinold. qui punctum post εχεν.

ενεκα) ενεκα Reinold.

καταλειπεν) Ita edit. Florent. MS. Barocc. Ald. 3. & Argent. 2. sed vitiose pro κατελιπεν. Vide supra. Reinold. Fluctuat structura. Aut καταλειπει oportuerat, aut certe κατελιπεν, neque doctiores latuit. Wessel.

επιμελην) επιμελειην Palat. Amstelod. Ita edit. Flor. MS. Barocc. Ald. 3. & Argent. 2. cum Reinold. Nos Wessel. sequuti. Omnia haec attigit Eustath. ad Homer. p. 1404. 24. Wessel. Post εχεν punctum Reinold. qui post επαναπλωσας δε comma non habet.

ενοσηλευσεν) ενοσηλευεν Palat.

και πυθειωαι) Palat. Barocc., Edit. Florent. Ald. 3. & Argentor. 2. vitiose omittunt. και Reinold. Copulam codd. adstruunt: ceteroqui
Ide

de Pavii voluntate εξισορησαντι πυθισθαι. Supra Scriptor καὶ ἰσορεῖον ἐπυνθισαντο. Herodot. autem VII. 195. ταῦτα οἱ Ἕλληες εξισορησαντες τὰ εἰσ-
λοντο πυθισθαι ἀπο τῆς Ξερξέω στρατῆς &c. *Wesseling.*

Post τυφλωθηναι comma *Reinold.*

ad Cap. VIII.

Post Μεντης abest Comma *Reinold.* qui προσ-
εσχεν, & comma post Μελησιγενεα, itemque
post συνεβη, sed nullum post οφθαλμῶς.

ad Cap. IX.

Incipit hic cap. IV. *Reinold.* qui post προῖον-
τος comma habet, sed nullum post πεδισ, po-
nit autem post λεγεται αυτον.

σκυτῆν τι) σκυτῆον τι *Reinold.* & ita Edit.
Florent. & MS. Barocc. non inclinato accentu.
Primus inclinavit Aldus, ut post cum Argen-
toratenses, valiiq̃. *Reinold.* qui post ταυτο
punctum.

Λιδαισθα) Λιδαισθα Amstel.

Εριωπιδα) Barnelius Εριωπιδα κερην, con-
tra tabulas. Haec autem ad Neoteichenſes poe-
ta accinens, quomodo recentem eorum urbem
Κυμην Εριωπιδα κερην appellare potuit? Namque
in Νεον τειχος omnia quadrare, eiusdem po-
ſitio ad montem Sardenen & annum Hermum
manifesto declarat. Cultissime de Pauw Κυμης
Εριωπιδα, κερην, Cnmae formosam filiam, quip-
pe matris eius coloniam, quemadmodum Maſ-
ſilia, Graium filia apud Paullinum Nolanum,
& Tyrus Ἰννα, ἡβ, filia Sidonis, in Eſaiae XXIII.

12. *Wessel.* Quam Pavii certissimam emendationem recipiendam censemus.

Θει8) ρει8 Amstel. Post Σαρδηνη abest comma *Reinold.*

ποταμ8) abest ab Amstel.

αιτεντα) Palat. Barocc. & edit. Florent. Antea αλγεοντα in Ald. 3. & Argent. duab. αιτεοντα melius.

τυφλεν, και μετεξεν) τυφλον, και εκελευσεν εσιεναι τε αυτον εις το εργασηριον, και μετεξεν *Reinold.* ex Barocc. & Palat. In edit Flor. deest, ut & Ald. 3. Argent. 2. Quae codd. liberali manu adspargunt, nec prava sunt, neque admodum necessaria, excepto Barocc. μετεξεν, quod Jonum. *Wesseling.*

μετεξεν) Ita Barocc. recte. Edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2. μεθεξεν. Sed illud magis Jonicum est. *Reinold.*

κατημενος) edit Flor. & MS. Barocc. καθημενος, lectio minus Jonica. Ita Ald. 3. & Argent. 2. *Reinold.* qui post αυτω punctum ponit.

εις το μεσον) Ita Edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2. Sed MS. Barocc. εις, uti videtur, minus recte. *Reinold.* qui post αποφαινομενος comma omisit.

θωυματος) Ita MS. Barocc. Edit. Flor. minus recte θαυματος. Cum Barocc. faciunt Ald. 3. & Argent. 2. *Reinold.*

ad Cap. X.

de oi Neoterχeis) Respexit haec Steph. Byz. in Νεον τερχος; ubi: Το εθνικον Νεοτερχιτης, ως Χωλοτερχιτης, ως Herodotes εν Ομηρ8 βια. Ergone eius

eius hic tempore *Νεότεχται*; non puto. Optime L. Holstenius mutila Stephani sarfit, ὡς Χω-
λοτεχτης καὶ *Νεότεχeus*, ὡς *Ἡεροτος* &c. *Wesseling*. MS. Barocc. δ' οἱ, sed minus Jonice.
 Nobiscum faciunt edit. Flor. Ald. 3. & Argen-
 tor. 2. *Reinold*, qui comma post *χωρον*, & post
τον τοπον.

ad Cap. XI.

Incipit hic cap. V. *Reinold*.

εἰ τι) Ita Palat. & Barocc. cum *Reinold*. Edit.
 Flor. Ald. 3. & Argent. 2. ὅτι, sed ut puto,
 peius. Non enim certo sciebat, sed visurus
 erat, si sibi melius ibi fuerit. *Reinold*, qui post
πορευεσθαι comma omisit, & colon ponit post
ανδραν, nollum vero comma post *πορευομενος*,
 sed punctum post *ευπορωτατον*, comma post *καὶ*
 omittens.

ποιεῖ καὶ) ποιεῖ το Palat. Barocc. e quibus
Reinold. καὶ Edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2. quod
 cum *Wesseling*. praetulimus.

μνηματος τῆ Γορδισω) μνηματος Μιδεω τῆ Γορ-
δισω praestaret. *Wessl*. Recipiendam hanc duci-
 mus emendationem. Post *επιγεγραπται* colon
Reinold.

Χαλκη) Ita Edit. Flor. MS. Barocc. Ald. 3. &
 Argent. 2. nisi quod Barocc. vitiose Καλκη. Aldin.
 prima & tertia Αλκη. Magis Jonicum, fateor,
 quod exhibet Barnes. Χαλκη *Reinold*.

Μιδε) Μιδεω Barocc. ex eoque *Reinold*. Μι-
δα Dio Chrysoft in Corinth. p. 465. & Anthol.
 lib. III. p. 319. *Wesseling*. Edit. Florent. Ald.
 tres, & Argent. 2. Μιδε, quos cum *Wessl*.

sequuti sumus, sed nunc *Μιδεω* ex Jonum mente praeferremus.

ρεη) ναη Plato in Phaedro p. 264. Sext. Empir. Hypot. lib. II. p. 75, nec constanter tamen, ut ibi Fabricius, tum Longin. περι ύψ. Sect. 36. ρεοι & τεθηλοι Barocc. Amstel. & Heresbachii liber. Versus principium in Platone οφραν. Wessal. ρεοι Reinold. ex edit. Flor. MS. Barocc. Ald. 3. & Argent. 2. ut etiam τεθηλοι & λαμποι.

λαμπη) Plato. Dio Chrys. Diog. Laërt. I. 89. alii λαμποι cum Barocc. Amstel. Heresbach. Reinoldo, qui nullum comma post vocem.

και ποταμοι &c) Versum hunc Amst. Barocc. Heresbach. Plato, Dio Chrys. & Anthol. non norunt. Edebatur ποταμοι ρεωσιν. Omisit eum Reinold. Addita a Jungermanno, sed versus modulum posthabente, videntur. In Diogene και ποταμοι γε ρεωσιν — Apud alios και ποταμοι πληθωσιν — Barnesio probante. Sequor Diogenem. Wessal.

πολυκλαυτη επι τυμβω) Plato Barocc. Palat. Amstel. edit. Flor. Reinold. Primus Aldus dedit πολυκλαυτω επι τυμβω, quem sequuntur Argentor. aliique. alibi πολυκλαυτω.

αγγελω) σημανω Certamen Homeri & Hesiodi.

ad Cap. XII.

Post λεγων comma Reinold.

θελοιεν) θελεσεν Amstel. Post ακεσσι abest comma Reinold.

και αυτοι παρηγεον) Ad aures ingrata accidunt ob vicina και αυτοι εφασκιν quam insuauitatem

tatem Pavius ſcribendo καὶ αὐτῷ παρηνεον immi-
nutum ivit. *Weſſel.* Poſt παρηνεον comma. *Rein.*
qui comina quoque poſt βελευτεων & poſt συλ-
λεγομενης, ſed nullum poſt βελειον.

ελθων ἐπὶ το βελειον) Quo modo excuſa-
bitur? Βελειον de ſenatoria dignitate dextre H.
Valeſius ad Harpocrat. p. 105. illuſtravit; ubi,
quaefo, βελεον pro curia & ſenatorum con-
ſeſſu in Herodoto? *Weſſeling.*

αὐτον) Palat. Barocc. e quibus *Weſſel.* Sed
Edit. Flor. Ald. tertia & Argent. 2., uti *Reinold.*
dedit, αὐτόν, qui & comma poſt καὶ ante εἶπε
non habet, ſed ponit comma poſt λογον.

ad Cap. XIII.

εβουλευοντο ὅ, τι) εβουλευοντο, ὅτι *Reinold.*

ἀλλὰ τε) Ita edit. Florent. & MS. Barocc. Ald.
autem τε fine accentu, ut & Argent. *Reinold.*

ἐξῆσαν) ἐκῆσαν *Reinold.* quod error videtur
typographi. Poſt Ὀμηρος colon *Reinold.* &
Weſſeling. Nos in fine capitis punctum ma-
luimus.

ad Cap. XIV.

Poſt Ὀμηρον colon *Reinold.* ?

καὶ τῇ ἀλλῇ) καὶ addidit ex ſcripto Galeus.
Florent. MS. Barocc. Ald. 3tia & Argentor. duae,
καὶ non habent, quod ideo omiſit *Reinold.*

τῇ χρεμῇ) Attigit Suidas in v. Poſt εὐμ-
φορην τε comma *Reinold.* qui colon poſt ταδε.

ἦν ποτ' ἐπυργωσαν) Vexat iſta Leo Allarius
de Patria Homeri c. 12. Quae enim erant illa
γυναικα μητρος ἀειδοις, genva matris reverendae;
in quibus Juppiter ἀταλα, nutriebat; quibus
poſtea

postea inconcinna sententia addit, ἤν ποτ' ἐπυργάσαν λαοὶ Φρικωνος, quam populi Phriconis aedificaverunt. Sane quid sibi velit Auctor non capio: quid debuisset dicere, iam percipio. Haecenus ille. Vexatio cessabit fortasse leni medicina, ἢ πῦρ ἐπυργάσαν, ubi olim condiderunt, formando. Λαοὶ Φρικωνος Cumani, ex Locrensi monte Phricio; Φρικω, Poeta Φρικωνα vocat, prope Thermopylas olim in Asiam progressi apud Strabon. XLII. p. 422. A. Consule L. Holsten. ad Steph. Byz. Φρικιον Wessél. Post ἰππων colon Reinold., qui comma post Ἀρηα, post Σμυρηνῆ & ἀλιγεστονα, itemque post πόντιαθακτον, punctum post Μελητος.

κῆρα Διός, ἀγλαα) κῆρα, Διός ἀγλαα Reinold.

δῖαν) δῖαν MS. Barocc. & Reinold. qui, recte, inquit, nam a Zeus vel Δις, Διός fit Δίος, Δία, Δίον, contracte Δίος, Δία, Δίον. Aldus primus, dedit δῖαν, quem sequuntur Argentor. & alii. Post ἀνδρῶν punctum Reinold.

ονεσδεσιν) Edit. Florent. MS. Barocc. Ald. tres & Argent. duae omnes vitiose ονεσδεσιν. Reinold., qui post δ' ἐγὼ comma, idemque post τλησμαι.

ἀκράαντα) Barocc. Edit. Flor. Reinold. Ald. 3. & Argent. 2. ἀκράαντον, sed male. Vid. Odyss. τ. 365. Reinold. Ἀκράαντον versus modum iugulabat, quod Pavium Barnesiumque fugere non potuit. Wessél. Post ὁρμαινεσι punctum Reinold.

ὁ με) ita MS. Barocc. Vitiose Edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2. μοι. quod in Amstel. & Heresbach. quoque, invenit Wessél.

αλλο-

αλλοδαπων) ita Barocc. & Florent. edit., αλλοδαπον, Ald. 3. & Argent. 2, ſed minus recte. Reinold. Praeſtat αλλοδαπων. Barneſiana inſpice ad ll. ω. 481. Weſſel.

ad Cap. XV.

Incipit hic Reinold. cap. 6. qui poſt γενεθου comma ponit.

ὅς τις) ὅτις Barocc. edit. Florent. Ald. 3. & Argent. 2. non male, eſt enim Jonicum. ἐπαγλαίει) ἐπαγλαίει Reinold. qui comma poſt Φωκαιην non habet.

τις ην) Habet accentum τῖς tum in edit. Florent. tum in MS. Barocc. niſi quod in priorē vitioſe ſit τῖς. Primus ſine accentu dedit Aldus, quem ſequuntur Argentor. & alii. Reinold., qui comma poſt ποιησιν omiſit.

εθελου) Ita Edit. Florent. Ald. 3. & Argent. 2. ſed MS. Barocc. εθελει. Poſt ποιων comma Reinold.

ad Cap. XVI.

Poſt ακησαντι nullum comma Reinold.

γαρ ην) Ita Edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2, MS. Barocc. & Palat. εναι, quod ferri poſſet. Reinold. qui comma poſt Θετοριδη.

εὐπωλον) εὐπωλον Reinold. obſervans: ita Edit. Flor. & MS. Barocc. cum Spondaeō in quinto loco. Primus dedit Aldus εὐπωλον cum dialyſi, quem ſequuntur Argent. 1. & alii praeter Argent. ſecundam.

πολλὰ παθον) Ita edit. Flor. Ald. 3 & Argent. 2. πολλ' επαθον MS. Barocc. & Palat. ſed alterum magis eſt ex Jonum uſu Reinold.

ἤν φασιν) Edit. Flor. ἤν φασιν, sed nobiscum faciunt MS. Barocc. Ald. 3. & Argent. 2. & Grammatici. *Reinold.*, qui comma nullum post απαλλασσασθαι, sed comma post εξιδιωσασθαι ponit.

Θεστοριδης) Θεστοριδη *Reinold.*, qui observat: Edit. Florent. MS. Barocc. Ald. 3. & Argent. 2. omnes Θεστοριδης. Sed illum Atticismum vocativi non novit Homerus.

νοσ) Edit. Flor. MS. Barocc. Ald. 3. & Argent. 2. νοον, omnes vitiose. *Reinold.*

και διδασκαλιν) Amstel. Palat. Barocc. recte, cum edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2. και την διδασκαλιν alii. *Wessel.* & *Reinold.* qui post κατεσκευασατο comma habet, idemque post επιδαικνυμενος & post ειχε.

ad Cap. XVII.

Incipit Caput. 7. *Reinold.*

εμπορει) Ita MS. Barocc. Amstel. Sed edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2. omnes male εμπειροι. *Reinold.* Erunt fortasse, quibus εμπειροι arridebunt. Sed enim Jungermannum adi ad Polluc. VII. 7. commentantem *Wessel.*

Post Όμηνε comma *Reinold.* idemque post εξηγγελλον, & post επεα ταυτα.

καρτα πολλον επαινον) Edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2. καρτα πολλον ειχε nullo cum substantivo. MS. Barocc. & Palat. ωφελημα καρτα πολλον επαινευ, uti dedit *Reinold.*, forte nimis, observans, cum unum sit satis, quamquam ferri potest per appositionem ωφελημα επαινον ειχε. Sed cum sexta ante linea legatur επαινον τε πολλον ειχε και ωφελαιτο, videtur scribendum ωφελημα

ὠφελιμα κέρτα πολλον και επαινον εχει. — ὠφελιμα και κέρτα — Barneſius. Equidem Reinoldio, modo acceſſione locus indigeret, calculum apponerem. *Wefſel.*

Ποι κατανοησεν comma Reinold, qui nullum post λιμενα.

Ερυθραιην) Ita MS. Barocc. Sed Edit. Flor. Ald. 3 & Argent. 2. Ερυθραιαν, minus ex Jo- num proprietate. *Reinold.*

επι ξυλη) melius επι ξυλον, uti c. 6. καταπε- πλευκως επι σιτον. Vise Valkenarii scripta ad Polyinn. c. 193. *Wefſel.*

και προσαγωγας) Palat. Barocc. Amstel. re- cte. και deerat Edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2, quos sequitur *Reinold.* qui colon post πεσεν ha- bet. Idem comma post αυτες non posuit, sed punctum post εσεβη & post ταδε.

καλον) MS. Barocc. recte distinguit puncto post καλον. Non enim est dos ιδεσθαι κρον καλον, sed dos κρον καλον, και ιδεσθαι απημονα νοσον. *Reinold.*

ιδεσθαι) αρεσθαι Suidas in Ὁμηρος.

αιδοιαν) Barocc. αιδοιον veteres editi Flor. Ald. 3. & Argent. 2. cum Hereſlach., neque ab- surde illi. *Wefſel.* Editos sequitur Reinold. οσιων γε Edit. Flor. MS. Barocc. Ald. 3. & Argent. 2.

Φῶτά τε) Φῶτα τε edit. Flor. & MS. Barocc! non inclinato accentu τῷ. Primus inclinavit Ald. quem sequuntur Argent. & alii. Reinold., qui Barocc. sequitur, & post ηπεροπευσας comma omittit.

Ξενιην τε τραπεζην) Ita Edit. Flor. MS. Barocc. Ald. 3. & Argent. 2. Ξενιην deficit Amstel.

ad

ad Cap. XVIII.

την αυλιν) Palat. Barocc. Sed edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2. αυλην. Herodoti Musae dictio- nem averfantur. Praestabilius tamen est prae olim recepta. Maximus, Philos. περι καταρχων V. 343. και εν τεμενει κρυφην ποιευμεος αυλιν. Wessel.

δε 'Ομηρος) MS. Barocc. δ', sed altera magis Jonismum sapit, quam dedere edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2. Reinold., qui post 'Ομηρος comma, sed nullum post Ερυθραιης.

τα επεα) Ita MS. Barocc. & Palat. Ita fere alibi, vid. p. 9. Sed edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2. ταδε επεα sine articulo. post επεα punctum Reinold. qui comma post γη.

απικομενος δε) Ita Edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2. sed MS. Barocc. δ', sed altera magis est Jonica. Reinold. qui post Φωκαη comma omittit.

ad Cap. XIX.

αποστολον) Aliis πλοιον adiungere mos est. conf. Ruhnken, ad Timaei Lex. p. 31. Wessel.

τισι) Ita non inclinato accentu Edit. Flor. MS. Barocc. Ald. 3. Argent. 2. Reinold. qui nulla comma post οι δε & ποιησαμενοι, punctum post επεα.

συγερη αναλογικιοι ατη) συγεραι & ατη Suidas. πτωκασιν αιθυησι) πτωκασιν idem, prius πτωχασιν. Porro τον δυσζηλον Suidas prave. Pavidī mergi sunt: πτωκαδες, non utique πτωχαδες sive mendici. Consimilis in scriptione, sicuti Kusterus animadvertit, variatio in Soph. Phil. 1121. Wess.

Wessel. πτωχασίν Reinold. αἰθυσίσι optime MS.
Barocc. Edit. Flor. αἰθεσιτί. Ald. 3tia αἰγυῖστην
prima & secunda, item Argent. 2. αἰθυσίσι
omnes vitiose Reinold.

μετ' οπίς) ita legendum pro μετοπίς, quod
est in MS. Barocc. Ald. 3. & Argent. 2. Pessime
edit. Flor. μετοπίν. Reinold. Suidas μετοπιθεν οπίς
ξενίων, ὅς κ', versum luxans. *Wessel.*

Post συνεβη abest comma Reinold., qui nec
id ponit post γενομένου, & colon habet post κυ-
ματώγης, punctum vero post ταδε, & post γε-
νομένος. Pedestri sermone ne Homerus loque-
retur, fingere Barnesio libuit.

Ἵμεας, ὦ ξενοί, ἀνεμος λαβεν ἀντίος ἐλθών.
Ἀλλ' ἐμὲ νυν δεξασθε, καὶ ὁ πλοος ἐσσεταί υἱ μιν.
Quos ego versus illi redono. Vitae auctori
non illa fuit sapientia. *Wessel.*

οἱ δ' αἰλας) MS. Barocc. οἱ δὲ edit. Flor.
Ald. 3. Argent. 2. quod magis Ionicum. Reinold.
ideoque sequutus est.

μεταμελῆν) μεταμελεῖα Palat. Barocc. Amstel.
Florent. Ald. 3. Argent. 2 Reinold.

ad Cap. XX.

Incipit. Cap. 8. Reinold.

πορευόμενος) πολευόμενος Barocc. Amstelod.
Edit. Flor. Sed rectius Aldus dedit πορευόμενος,
quem sequuntur Argent. & alii cum Reinold. &
Wesseling. Absunt commata post πορευόμενος &
πλευόμενος Reinold. idemque post χωρίον, sed
abest post τὴν νύκτα.

σεβίλον) Prodit recentiore aetate scri-
ptor Ionica aemulatus. Prisci Graecorum pini
fructum sive nucem constanter κωνον, seriores
appar. Herod. Vol. V T σεβίμ

φρεβίλον nuncuparunt. Testis isto in genere gravis Galenus Comment. IV. in Hippocr. de Rat. Vict. Sect. 53. ὁ μὲν γὰρ κοκκαλὸς ἵπ' αὐτῷ λελεγμένος, ἔχ' ἔτως, ἀλλὰ ΚΩΝΟΣ μάλιστα ὑπὸ τῶν παλαιῶν Ἑλλήνων ὀνομαζεται, καθάπερ ὑπὸ τῶν νεωτέρων ἰατρῶν σχεδὸν πάντων ΣΤΡΟΒΙΛΟΣ & lib. II. de Alim. Facult. c. 17. καλεσι οἱ νῦν Ἕλληνες ἔ ΚΩΝΟΣ, ἀλλὰ φρεβίλος αὐτῆς. Quae quidem Galeni Ez. Spanhem. Diff. VI. de usu & praest. numism. p. 309 significans, verissime adiunxit, ut vel inde; etsi non alia id arguerent, longe recentiore, quam vulgo etiam creditur, existuisse liqueat vitae illius (Homeri) Scriptorem &c. Wessel.

τά επσα) Ita MS. Barocc. & Palat. ex Jonum proprietate, toties supra confirmata. Edit. Flor. Ald. 3. Argent. 2. ἐπη minus recte. Reinold. post ταδε punctum Reinold.

τίς σθ) Ita Edit. Flor. MS. Barocc. Ald. 3. & Argent. 2. post σθ & πενκη commata Reinold.

ἡσιν) ἀνησοι Suidas. Post ηνεμοσεσθς punctum Reinold.

Δρηος) ἀριτος Suidas.

ad Cap. XXI

Φωνήν τινά) Ita Edit. Flor. Aldin. 3. & Argentor. 2. sed MS. Barocc. Φωνήν τινά Reinold. qui post Γλαυκος comma habet, nullum post ἀνεκαλεστο.

ἐπεδραμεν στράλεως) Pavius, quo nitidior sermo procederet, ἐπεδραμὼν στράλεως. Quem in modum si plura huius ἐξηγήσεως, mala apta, συνειννanda forent, quis finis? Οτράλεως Homeri

meri sibi scriptor habeat, Herodotus usurpare noluit. *Wessel.*

δ, τι) ὅτι Reinold, qui punctum post *Θελαν*, comma δ de *Ὀμηρος*.

ἑωῦτε) Amstel. Barocc. Edit. Flor. *ἑαυτῆς* quos sequitur Reinold. Fateor, inquit, *ἑωῦτε*, quod dedit Aldus & post cum Argentor., magis esse Jonicum. Sed mihi relegio est, discedere a MSS. Reinold. Nos cum Wesselingio *ἑωῦτε* Aldinum praeferendum censuimus. Post *καταλεγ-
μενος* comma non habet Reinold, neque post *ἢ
γὰρ* & *ὡς εἰσικεν* posuit.

πυρ τε) Palat. Barocc. *πυρ* de Edit. Flor. Ald. 3. Argent. 2. cum Reinold., qui comma non habet post *ανακαυσας*, neque post *παραθεῖς*.

ad Cap. XXII.

Post *δερπνεντα* abest comma Reinold, qui post *ταδε* punctum.

ἐπιων το επος &c) Ita hunc versum habent Edit. Flor. MS. Barocc. Ald. 3. & Argent. 2. tantum distinctiones sunt a nobis, Reinold, qui post *επος* & *θησω* commata posuit. Ex scripto Lipsiensi Berglerus apposuit *ἐπιων τοι επος τι τοι
ενι*. In Suida *βρωτων επιοπτα, επος τι σοι εν φρ*. Maluit ob cod. Lipsi, Berglerus *ἐπιων τοι επος τι
ενι φρεσι θησω*. Aliis alia placuerunt. Praeferrem ex Suida, praeclare ex Kustero adiecto, *Γλαυκε, βοτων επιοπτα, επος τοδ' ενι φρεσι θησω*. Erat enim Glaucus caprarum custos. Barnesius non dissentit. *Wesseling.*

ὡς γὰρ) *τως* Suidas.

δ γὰρ) Ita edit. Flor. MS. Barocc. Ald. 3. & Argent. 2, tamquam pro *ὅτι γὰρ*. Reinold, qui post

post Γλαυκος comma non habet, neque post
 δεσπνήσαντες δε, sed ponit post εἰωυτε.

ακχων) Ita edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2.
 sed Barocc. & Palat. εσακχων, quod minus pro-
 bat Reinold. quia praecefferat εσαπικαιτο Comma
 nullum post τοτε μεν Reinold.

ανεπαυετο) Ita edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2.
 sed MS. Barocc. & Palat. ανεπαυε, quod minus
 recte opinatur Reinold. damnavitque Wessel.

ad Cap. XXIII.

Post προευθηναι abest comma Reinold. qui
 omisit idem post αργας.

δια τα χεων) Ita divisim edit. Flor. MS. Ba-
 rocc. Ald. 3. Argent. 2.

τε χερει τστυ) Pavius πλησιον τε χιη τστο,
 quod Bolissus hand procul Chio, me invito &
 minime laudante. χωριον praedium est, ubi Glau-
 cus pecudum custodiae invigilabat. Wessel. Post
 δεσποτη abest comma Reinold.

αφιξις) Ita edit. Flor. MS. Barocc. Ald. 3.
 & Argent. 2.

ποιευμενος) Ita edit. Flor. MS. Barocc. Ald. 3.
 & Argent. 2. Jones enim contrahunt eo pro &
 in eu Reinold. ποιευμενος quoque Palat. Amstel.
 olim ποιωνμενος. Wessel.

ηρωτες τε) ηρωτα τε Palat. Barocc. Sed edi-
 tum magis Ionicum, quod habent Edit. Flor.
 Ald. 3. & Argent. 2. οτι Reinold.

ε δε) Edit. Flor. & MS. Barocc. εδε coniu-
 ctim, sed minus recte. Separavit Aldus, quem
 sequuntur Argent. & alii. Reinold.

ad Cap. XXIV.

ἐκέρυτε) ἐκέρυς Palat. Post ὁ Χίος abest comma Reinold. ponit comma post ἐμπερον.

Βολισσῶ) In MS. Barocc. μελισσῶ, at supra μ scribitur κ. Reinold. qui post ποιησε comma.

ad Cap. XXV.

Incipit caput. 9. Reinold.

πρῶτοντος) πρῆσιοντες Amstel. Post καταστέν-
ασαμενος abest comma Reinold. abest quoque
post ἰκάνον, insertum post ἐγήμεν.

ad Cap. XXVI.

Post ποιησε abest comma Reinold.

ενοσηλευν) Palat. Barocc. Edit. Flor. Ald. 3.
& Argent. 2. Reinold. alii ενοσηλευσεν Wessel.

ἐκτενας) Ita edit. Flor. MS. Barocc. Ald. 3.
& Argent. 2. Reinold.

ες την) Ita edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2.
sed MS. Barocc. εις minus recte. Reinold., qui
post ποιησας nullum comma.

ποδακχη) ποδακκη Reinold. error forassee
typographi.

εσκόαν) εσκόαν Barroc. Olim εσκόην Edit.
Flor. Ald. 3. & Arg. 2., sed ut opinatur Reinold.,
minus recte; cum Jones α nonnisi cum pro-
ductum fuerit, in η vertunt.

Οδυσσει) Ita Palat. & Barocc. ex Jonicae
dialecti genio. Edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2.
Οδυσσεα. Post επεσι colon Reinold.

ὅς δ᾽ η) Barocc. & edit. Flor. quos Reinold.
& Wesseling. sequuti, ὅς τε Heresbach. cum
Ald. 3. & Argent. 2., sed peccante metro, uti

Reinold. observavit. ὅς τις editi, teste *Wesseling.* sed quinam? cum in Aldinis & Argentorat. ὅς τις *Reinold.* invenit; qui post καὶ πάλιν colon posuit — Cur καὶ πάλιν, cum versus iste praescriptis artissime adhaereat? *Wessel.*

εκπεριεπλευσε) Ita Barocc. sed edit. Flor. Ald. 3. & Argent. εκπεριεπλευσεν, minus recte, sequente consona. *Reinold.*

αὐτὸς) αὐτὸς Amstel. Post τοιαῦτα colon *Reinold.* απεδωκε δε) Ita edit. Flor. Ald. 3. & Arg. 2, sed MS. Barocc. omittit δε. *Reinold.* qui post Νεωτερχει comma non habet, sed colon ponit post ταῦτα, & comma post ἐπταβοειον.

ad Cap. XXVII.

εὐδοκιμαῖ) Ita edit. Flor. MS. Barocc. Ald. 3. & Argent. 2. & post Ὀμηρος comma *Reinold.* qui nullum ponit post Ἰωνίαν, neque post Χιωσκεων & εὐδοκιμῶν nominativi, ut videtur, absolute sumti. *Reinold.*

ἀπικεομένων) Ita edit. Flor. MS. Barocc. Ald. 3. & Argent. 2.

ad Cap. XXVIII.

Comma post μεγαλυων, nullum post καταλογω ponit *Reinold.* qui colon post ταῦτα habet. Quis vero laudibus feret εμποιεῖς ἐς τὴν ποιήσιν, ἐς μὲν Ἰλιάδα τὴν μεγάλην — ἐν νεῶν καταλογῷ; Censuitne, lectores ignoraturos, Νεῶν καταλογὸν partem Iliados absolvere? Prudentius & simplicius post pauca Σαλαμινίς ἐν νεῶν καταλογῷ εἶταξεν. Herodotus semel duntaxat, neque absque disputatione ad eum modum, ἐπιμεμνηται
δε

δε αὐτῆς ἐν Διομήδεος αἰετίζει L. II, 116. ubi Valken. Wesseling.

Post εἴπε colon Reinold.

ἡγεμονεὺς υἱός) ἡγεμονευεν Barocc. Heresbach. Edit. Flor. Ald. 1. 2. & 3. & Argentor. 2. omnes uno ore quod Reinold. excellentius decernit. Receptum servat Wesseling., quod & in Poeta. Apud Gronov., inquit Reinold., & in Homeri editionibus ἡγεμονεὺς υἱός. υἱός autem non raro priorem corripit apud Homerum, ut Il. Δ. 473. Εὐθ' ἔβλαλ' Ἀνθιμῖανος υἱός Τελαμῶνιος Αἴας. Post Μενελάους comma apud Reinold. idemque post ἰππας τε, sed punctum post ταδε.

Οδυσσεὴν) Ita Edit. Flor. MS. Barocc. Ald. 3. Argent. 2. Reinold. Οδυσσεῖαν Amstel. Post μάστιγα punctum Reinold.

ἐς Ἀθῆνας) ἐς deest Heresbach. Haud reminiscor, qua ex εκδοσεῖ ista fluxerint. Nostri aliter, nihil varietatis Eustathio adferente, Odys. H. 81. Wess. Post Ἀθῆνας comma Reinold.

ad Cap. XXIX.

Incipit caput 10. Reinold.

ποιεσθαι) ποιησασθαι Palat. Barocc. post πλεν abest comma Rein., qui post Ἀπαυγρία colon posuit, sed comma nullum post διηγῆσάτο. punctum vero post ἀγεῖν αὐτὸν, & comma nullum post ὁ δὲ, neque post Ὀμηρῶ, colon vero post ἐλεξεν.

συνεσφασσεντα) Ita Edit. Flor. MS. Barocc. Ald. 3. & Argent.

ηει) ειη Barocc. Amstel. cum vitio.

ad Cap. XXX.

εγχειριπτεται) εγχειριπτεται Amstel. Post
 προς αυτον abest comma Reinold., qui id posuit
 post Ανερ.

es θυμον τα εβαλε το ρηθεν) Non improbo.
 Herodotus es θυμον εβαλετο mavult L. VII. 51.
 VII. 68. &c. Wesseling. MS. Barrocc. εμαλε nec
 tamen cum vitio. μ enim in medio vocum in
 Graecis codd. usurpatur pro β, nec diversa est
 litera. Vide Alphabetum Graecum ex codd.
 quartae classis ap. Wetsten. in Proleg ad N. T.
 Graec. Edition. accuratiss. pag. I. Reinold., qui
 post αγοιτα comma ponit.

ιερα) Ita edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2.
 ita & MS. Barrocc., non ιεα, ut monuit Barne-
 sius: quamquam ιεα magis esse ex Jonum usu
 fateatur Reinold., qui post διγησατο comma habet.
 De Κεροτοφα multa hic Alex. Politus. Wessel.
 Post ο δε & ακισας commata non habet Reinold.,
 sed posuit comma post σιχομενω.

μεν ανηνασθαι) απανηνασθαι Suidas. Post ευνη
 punctum Reinold.

ωρη μεν απαμβλυνται) ουραι μεν απημβλυν-
 ται Suidas & Eustath. ad Hom. p. 1968. 41., αν
 ισχυς μεν απημβλ. Athen. L. 13. p. 592., απαμ-
 βλυνεται cum Barrocc. & Heresbach. Edit. Flor.
 Ald. 3tia & Argent. 2. legendum censuerunt,
 quod editum est, Reinold. & Wessel. polysyl-
 laba oxytona in υω, prior inquit, producent
 penultimam in praesenti & imperfecto. — Ve-
 rius απαμβλ. Wessel. ait, nisi απημβλυνται prae-
 ponatur. Pristinum syllabae penultimae modu-
 lus recusat. Suidae vero & Eustathii αν ουραι —
 quorum caudae saeae, διττογραφιαν sistant,
 sicuti

sicuti ὁν ισχυς —, uti Athenaei codd.; glossam. Fuisse olim, qui Sophoclis, admodum senis, epigramma perhiberent, esse tamen ἐκ τῶν αἰετῶν Ὀμηρον ἀναφερομένων, ex eodem Athenaeo discimus.

ad Cap. XXXI.

δε ηλθεν) MS. Barocc. επες δ' ηλθεν, sed alterum, quod exhibent Edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2., magis Jonismum sapit. Reinold, qui comma habet post αἰετῶν.

ἐδαινυντο) ἐδαινυντο Amstel. Barocc. edit. Flor. Ald. 2da & Argent. 2. quos Reinold. sequitur: cum simplici, primus dedit Ald. in 1ma & 3tia, quem sequutus Wesseling. Post λεγσαι comma non habet Reinold, qui post επεν punctum posuit, omisit comma post τεφανος, posuitque post παιδες, nullum vero post πρῆγει δε, & colon post πολλος, comma post κοσμος, nullum post κηες δε, & punctum post θαλασσης.

οικον αυξες) E cod. Lips. qui teste Berglero sic legit, adscivit Wessel. Par Burnesii institutum. αυξες οικον Reinold. cum edit. & punctum post οικον.

αταρ) Edit. Flor. contra metrum αυταρ. ceterae omnes αταρ. Post βασιλῆες comma Reinold., idemque post πυρος.

Λιθομεν) Utitur versu Plut. 2. p. 762. Huic autem annectit Certam. Hom. & Hesiod. Ἡματι χειμερῶ, ὁποτας νιφῆσι Κρονίων.

Post εισελθῶν δε comma nullum ap. Reinold, καὶ κατακλιθεις) Copulativam optime dedit. Barocc. & Palat. male omissam ab Edit. Flor. aliisque. Reinold.

ἐδαιτυτο) sic Ald. in 1ma & 3tia. Iterum
eum duplici v Barocc. & Amstel. Edit. Flor. Ald.
2da & Argentor. 2.

ad Cap. XXXII.

εὐκαίοντες) Suidas & Barocc. bene. *Wessel.*
Ita scriptum est supra καίοντες πυρός. Ita saepe
Herodotus, εὐκαίοντες, quod exhibent Edit.
Flor. Ald. 3. & Argent. 2. magis Atticum est
Reinold. qui comma post εἰη habet.

καὶ ὁ, τι) sic primus Aldus in 1. & 3, quem
sequitur *Wessel.* καὶ ὅτι coniunctim Barocc. edit.
Flor. Ald. 2. Arg. 2. & *Reinold*, qui post καίοντες
punctum posuit.

αἰσῶ) αἰσῶς Suidas, plura prave exhibens.
Post αὖ comma, sed nullum post Ἀθηναίη
Reinold.

μελαιθεῖεν) μαραιθεῖεν Suidas. περανθεῖεν
Pollux X. 85. Interpres Suidae μαραιθεῖεν sequi-
tur, non bene. Μαραινεσθαι vasis fictilibus, in
fornace excoquendis, vix convenit. Μελαιθεῖεν,
nigrescant, ferri poterit, quamquam commo-
dius ex Polluce περανθεῖεν, absolvantur probe.
Wessel.

μαλ' ἱερά) μαλ' ἱερά Amstel. ἱερά | Barocc.
edit. Flor. μαλ' ἱερά Suidas, Aldus, qui primus
dedit, quem sequuntur Argent. alique, & recte
eum dactylus aut tribrachys non locum habeant
in sexto pede hexametri, & ἱερά pro ἱερά Joni-
cum est, ut ex Herodoto discitur, frequenti-
que in usu Homero. πάντα μαλ' ἱερά πάντα sacra
admodum, neipe vasa. *Reinold.* πάντα καινὰ
Pollux. Variarum doctorum fluctuationes. Por-
tus μαλ' ὕγρὰ ad Suidam, quorsum Latina ver-
gunt;

gunt: Barnesius, levi ſed audace mutatione, *μαλ' εὖρω*. In vulgato acquieſcunt, in verſione diſcordes, *Reinoldius* &, qui, *omnia eximia vaſa*, *Pavus*. Equidem *παντα καλασσα* Pollucis unice laudo. *Καλασσα*, quæ docta Hemſterhuſii ad Pollucem obſervatio, & ex vimine plectebantur, & vaſa erant fictilia, forte ad caniſtro- rum formam. Nihil certe his aptius. *Weſſel.*

Post *καλως* comma *Reinold.*

τιμης ανων αρεσθαι) *τιμη ονεας ελεσθαι* *Suidas.*

πωλευμενα) MS. Barocc. male *πολυμενα*.

δ' αργυριας) *δενεργυριας* *Amſtel. Barocc. edit. Flor. male.* Metro conſuluit *Aldus*, quem *Argent.* & alii ſequuntur. *Reinold.*

Post *περδηναι* comma *Reinold.* Ita edit. *Flor. MS. Barocc. Ald. & Argent.*

σφι) Edit. *Flor. & MS. Barocc.* iterum male *σφιν*. primus reſtituit metrum *Aldus*, *Reinold.*

νησσαι) In omnibus his infinitivis, ne quis offendat in modi mutatione, ſubintelligitur *ειη*, vel *εσω*, vel *δος*, aut huiusmodi aliquod verbum. *Reinold.* *Suidæ* *ως σφιν αεσσαι* *Barnesio*, tam quam modicum ſummi poetæ votum arrisit. In edito intelligi cum *Reinoldio* *ειη*, vel *εσω*, vel *δος*, aut iſtiusmodi aliud, poterit. *Weſſeling.*

αναιδετην) Ita *Barocc. edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2.* ex *Jonum* more. *Reinold.*

ψευδε' αρεσθαι) Sic *Suidas*, *ψευδη* *Barocc.* *Heresb.* itaque omnes quatuor prædicti. quamquam *ψευδε'* fateor magis eſſe *Jonicum*. *Reinold.*

δ' ηπειτα) Omnes quatuor prædicti habent *δ' ηπειτα*, non recte, cum præcedat *δ'* verſu pro-

proximo, & *ἡπειτα* nusquam legatur; nisi praefixa litera *δ*, quare legendum, uti damos, *δῆπειτα* per Crasin, pro *ἡπειτα* Reinhold, qui punctum post *δηλητηρας*.

συντριβ' ὁμως &c.) *συντριψαι σμαραγγον* Suidas, in Barocc. Amstel. Heresb. Florent. *Μαραγγον* — In his fictis *δηλητηρων*, *fornacibus pestiferorum & nocentium nominibus* vox nauci est *μαραγγος*. initialem literum *σ* evanidam fecit praecedentis dictionis *ὁμως*, in MS. Barocc. cum vitio *ὁμος*, finalis. *σμαραγγος* autem, unde Homero & Hesiodo in usu est, *σμαραγγεω*, Hesiodo etiam *σμαραγγίζω*, est ingens ille sonitus, quem dat fornax in incendio: Hesiod. in Theog. 693. *αμφὶ δὲ γαίᾳ φρεσibus ἐσμαραγγίζε καίομεν*. Reinhold. — Fornacis turbatores turbas etiamnum cient. Posset Suidae *συντριψαι Σμαραγγον* — sine causa in *συντριβεῖν* a Barnesio conversum placere, nisi *ὁμως*, cui constans in schedis sedes, officeret. Pavii acumen *συντριβ' ὁμως*, ficto, uti *Σμαραγγε* & *Λαβετε*, titulo, ex *Συντριψ* procedit, obtritorum videlicet vasa fictilia, adprime, me quidem arbitro, eleganter. Idem sicuti paene absolutis, animadverto, in mente Peregrini Allii fuit, primi omnium *Εξηγήσεως* huius interpretis; neque dissentit Alex. Politus, cuius nitida libelli versio Eustathii in Hom. Commentario T. 2. praefixa cernitur. *Λαβετον* Barnesius, quandoquidem inter Centauros, ab Hercule caesos, *Arbolus*, *Λαβολον* audacter, ut lenissime dicam, fingit. Ex *σβεώ*, *σβεσω*, non incommode *Λαβετος* gignitur. Suidae *Σαβακτην* repudiant scripti codd., *ἡδε γ' Αβακτον* repraesentantes: id vero cognomen ex *βαζω*, ad figurarum

lorum ex fornacis incendio stuporem, cum verbum proloqui nullum possent, indicandum, Reinoldius derivavit. In re valde obscura detestabilem infelicitate mallem. Hesychius, Ἀβακτον καὶ Ἀβοκτον, το μη μακαριτον. Cyrilli Glossae Mss. Ἀβακτον, το μη μακαριτον. Junge Adnotationes Hesychianas Jo. Alberti. Wesseling.

Ἀσβετον) Ἀσβεσον Amstel. Heresb. Suidas. Flor. & Ald. 3. contra metrum, Vulgatum Barocc. & Argent. ἀσβεσον magis usitatum fateor. Sed ut ab σχω, σχεσω, fit ασχετος; ab σπεω, σπεσω ασπετος; ita ab σβεω, σβεσω, formari etiam potuit ασβετος, quod, ut ασβεσος, est inextinctus, & proprie refertur ad ignem, unde satis frequens in scriptoribus πῦρ ασβεσον. Reinold.

ἡδε γ' Ἀβακτον) Barocc. Amstel. Heresb. Ed. Flor. Ald. 3. Argent. 2. Σαβακτην Suidas & Editi, de quo praeced. Wesseling. observatio. Ἀβακτον formatur a βαζω loquor, & proprie est, qui potest verbum nullum proloqui, eoque denotatur figulorum in incendio stupor, quo se vertant nescientium Reinold.

ωμοδαμεν) epitheton est eius ignis, cuius vi etiam cruda domantur, argilla non excocta consumitur, Reinold.

κκα πολλα) Ita MS. Barocc., contra metrum edit. Flor. Ald. 3. & Argent. 2.

περιζοι) Ita Barocc., sed minus recte, cum desit κε vel κεν, quod postulat. Reinold. Alii περιζες teste Wessel. quos sequitur Reinold.

περδε πῦρ αιδεσαν καὶ δωματα) Σειλαι Suidas. ceteri omnes περδε πῦραιδεσαν. Perplacet Barnesii emendatio. Porius aeque eleganter,

περδε

πειθε πυρ αιδεσαν, ure igne atrium; laudante Alex. Polito. Fuit & in correctione docti viri πειθε πυρ αιδεσαν facili ex πειθε metamorphosi. At ubi πειθεν de igne? Wessel. Ita damus cum Barnesio, sed MS. Barocc. Edit. Flor. Ald. 1. 2. & 3. & Argent. duae πειθε πυραιδεσαν, male. Reinold. qui post βρυχοι δε καμινος comma non habet, sed habet post δευρο καμ.

Δυγατες) Δυγατης Reinold., qui comma post Κενταυρες posuit.

οι 9') Ita cum MS. Barocc. & Edit. recentioribus separatim edimus, non cum edit. omnibus vetustioribus coniunctim οιθ', οιτ' cum hic loci serviant divisioni, non usurpentur pro simplici qui. Reinold.

τυπτοι δε καμινον) Ita MS. Barocc. Amstel. Heresh. Edit. Flor. Ald. 1. 2. & 3. & Argent. 2. omnes uno ore, nempe χειρων. Ceteri Centauri figulina opera male verberent, tundant; ipsum caminum dux eorum Chiron. Pro hoc tamen recentiores cum Suida πικτοι δε καμινος. Reinold. Ad Suidam Πικτοιν L. Kusterus, mala causa. Advocantur ad vasorum perniciem Centauri, neque incongruens τυπτοι δε καμινον, nempe Chiron ipse. Habet tamen πικτοι δε καμινος suos sibi patronos, neque malos Wessel.

οιμαζοντες) οιμαζοντο Suidas. Editiones, omnes vetustiores neglexerunt punctulum ω subscriptum in ορωατο. In fine etiam vocis πονηροσ gravem habent MS. Barocc. & Edit. Flor. item Argent. prima. Primus acuit Aldus. Reinold.

οσδε χ' υπερκυψας) Ita recte Barocc. & Suidas. male ο δ' εκ' υπερκυψας Edit. Flor. & Ald. 1 & 3., ο δ' εκ' υπερκυψας Ald. 2. οδ' εκ' υπερκυψας Ar.

Argent. 2. utraque peius, peccante metro, Reinold.

περι τετρα) MS. Barocc. Heresb. Editt. Flor. Ald. 1. 2. 3. & Argent. 2. περι ταυτα, ut cum υπερκυψαι coniungantur, contra metrum. Pro περι Barnesius πυρι, emendatione haud necessaria, cum περι a φλεχθει per Tmesin abstrahatur. Reinold. Suidas & Editi melius. περι τετρα — φλεχθει Poetae diris respondent. Voluit τετρα παν το προσωπον περιφλεχθει. Barnesius imprudenter πυρι τετρα παν — Wesseling.

ad Cap. XXXIII.

Incipit caput 11. Reinold qui post ευδαιμονεσας comma non habet, sed posuit comma post ταδε, & αδηγαν δε — εγγωριων parenthesi inclusit, commaque posuit post αυτον, nullumque post εγγωριων.

δυναται) αυτε Suidas. A censantur ταυτολογιας propter vicina ανδρος μεγα δυναμενιο. a Kustero ad Suidam. Absolvunt alii, & facile queunt excusari. Suidae αυτε alia venit aut ex εκδοσει aut correctione, neque in ευχα uti abiret, opus erat. Wessel. Post βρεμαι abest comma Reinold.

ανακλινεσθε) Attigit Suidas in voce, qui mox απεισι in voce Ομηρος Wessel. comma post ανακλινεσθε posuit Reinold.

εισει) Ita recte Barocc., Edit. Flor. omnesque vetustiores εισει contra metrum. Reinold.

ευφροσυνη τε θαλυια) Ita recte Barocc. Edit. Flor. ευφροσυνη τε θαλυια. Ald. 2da & Argent. 2. ευφροσυνη τε θαλυια. Ald. 1 & 3. ευφροσυνη τε θαλυια,

λοια' omnes male. peccante metro. *Reinold*, qui comma in fine versus non habet, neque post αγγεα.

καρδοπη ερπει) Barocc. Amstel. Heresb. Lips. & prisci edii, ut sit versus σπονδαίων, non ερπες cum recentioribus, & melius convenit modo & tempore cum praecedenti εη. *Reinold*, κατα δερπη ερπει. Suidas, qui versum insuper, quem vide, adstruit. Suidas Κυρκαιη. Neutrum obvium, aut in aperto. Succurrebat Barnesii explicatio, ετι Κυρβων δικην ην τετραγωνος maza ista, sed arcessita & arbitraria. Placuit Polito aut Κυρβαιη, a Cyrba, urbe Pamphyliae apud Stephanum, ob mazarum istius loci praestantiam, qua de nemo: aut εκταιη, ut grandis sit maza, sex choenicum, opinione fallace admodum. Ingeniosior de Pauw, ex Suidae vestigiis, πυρ καιη δ' αιε, κατα δερπη ερπη μαζα. Semper luculentus sit focus atque ad coenam maza veneat. Quae quidem, si non vera, vulgatum longissime exsuperat elegantia. Poterit & ερποι, scriptis volentibus, manere, ut σπονδαίων sit versus. *Wessel*.

διφραδα) διφρα καταβησεται υμιν Suid. κατα διφρακα, auctoritate Hesychii, Διφραξ, θεον γυναικος, Barnesius, favente quodammodo, ubi corrigatur, Suida. Nimium sane διφρων επιβησεται Kustleri abit, etsi belle idem de Graecorum prisca consuetudine ex Grammatico Ζευγος ημιονικον. *Wesseling*. Post υμιν comma *Reinold*.

κραταιποδες) κραταιποδες Barocc. perperam, ut edit. Flor. αξειν. Recte, uti editur, Aldina ceteraeque omnes. *Reinold*.

ισον

ἰσονύφαινοι) ὑφαιν' ἰσον Suidas. ὑφαινοι ἰσεν Heresb. & alii, male transpositis verbis. Bene Barocc.

ἐπ' ἡλεκτρῶ βαβαίνῃ) Interpretis, Haec pre-
mat electrum pedibus, velut inconcinna, J. M.
Gesnerus Comment. Soc. Reg. Goett. T. 3. p.
85. repudiavit: sedentem enim in sella matro-
nam, & telam detextentem describi, idque βαί-
νεν saepiuscule dici; verissime, adfirmantque
proxime iuncta, Wessl. Post νεύματι ante ἐνίσταστος
comma Reinold.

προθυροῖς) προθυροῖσι. καὶ εἰ δάσεις τι, καὶ εἰ μὴ,
Οὐ μένω. εἰδ' ἡλθομεν ἐνθα συνοικήσοντε. Retn. obser-
vans: MS. Barocc. καὶ εἰ μὲν τι δάσεις, εἰ δὲ μὴ, — Edit.
Flor. καὶ εἰ μὲντοι δάσεις, εἰ δὲ μὴ consentientibus
Ald. 1. & 2. & Argent. 2, nisi quod comma in
fine additur. Ald. vero 3. καὶ εἰ μὲντοι δάσεις, εἰ
δὲ μὴ, — ad primum Lectio, quam damus,
proxime accedit. — Idem ad alterum versum:
Barocc. εἴχ' ἐτήξομεν· εἰ γὰρ συνοικήσοντε ἐνθαδ' ἡλ-
θομεν. quicum consentit edit. Florent, ceterae-
que omnes nostrae vetustiores. εἴχ' ἐτήξομεν vi-
detur esse substitutum ex superiori versu ἐτήκ' ἐν
προθυροῖσι, pro quo εἰ μένω magis est Homeri-
cum; ceterorum fere verborum tantum ordō
est inversus. — μὲν τι Palat. Barocc. Suidas, ce-
teri μὲντοι. Omnes autem ἐτήκ' ἐν προθυ-
ροῖσι· καὶ εἰ μὲν — una serie. συνοικήσοντες
ἐνθαδ' ἡλθ. Suid., recte, in Barocc. ἐν-
θαδ' ἡλθ. quoque: olim συνοικήσοντε ἐν-
θαδε. Sudores Pavii, Barnesii, aliorumque, ut
heroico pede versus progredierentur, quid me-
morem? Jambi puri sunt, atque a praecedenti-
bus, uti factum cernis, Valkenario, primo om-
nium

nium monstratore ad Herodoti VIII, 62. p. 646. sciendū. *Wesseling*. Unum hic ponam exemplum, inquit vir κριτικότητος, ex Herod. de V. H. 33. ubi velut Eirefiones Homereae posuerunt hos enormes duō versus editores: (de Barnesii nihil hic dico licentia) Ἔσηκ' ἐν προθυροῖσι· καὶ εἰ μὲν τρεῖς δώσεις, εἰ δὲ μὴ, Οὐχ' ἐσηζόμεν'· ὃ γὰρ συνοικησόντες ἐνθαδ' ἤλθομεν. Ad priora pertinent ista: Ἔσηκ' ἐν προθυροῖσι· tum sequitur aliud fragmentum, cuius indicium praebet καὶ, constans duobus senariis legitimis, si sic redintegrentur: Εἰ μὲν τι δώσεις —, εἰ δὲ μὴ, ὃχ' ἐσηζόμεν, Οὐ γὰρ συνοικησόντες ἐνθαδ' ἤλθομεν· conf. *Athen.* VIII, p. 360. c. *Valken.*

Post Σαμῶ & χρόνον comma *Reinold.*
ἀγειροῖεν) ἀγειροῖ *Amstel.*

ad Cap. XXXIV.

Incipit cap. 12. *Reinold.*, qui nullum habet comma post ἑγχώριον, sed comma posuit post *Ien.* Plura, Herodoteo sermoni pugnancia, ac male concinnata, ne nimium Criticus grammaticusque censeret, illibata transmissi. Enimvero ubi μάλα κωὶς εἶναι de graviter aegrotante? & μάλα κωὶς morbus letalis? In mollibus, effeminatis & animi mollitiae talia apud seculum prius: recentiores aliter, etiam in gravi aegrotatione, sed parce. Nusquam Herodotus. Conf. *Eustath.* in *Hom.* p. 1592. 22. *Wessel.*

ἐκβας δὲ) δ' ἐκ *Palst.* Barocc. Sed Edit. *Flor.* cum ceteris omnibus δὲ, quod magis *Jonicum* est. *Reinold.*

ἀπλοῖην) Ita edit. *Flor.* & omnes vetustiores, *MS.* Barocc. cum recentioribus ἀπλοῖην. *fed*

sed illud alterum magis est Ionicum *Reinold.*, qui comma post πολιος non habet, sed habet post αὐτον.

ad Cap. XXXV.

Post ναυτεων comma nullum *Reinold.*, qui habet comma post προσελθοντες αὐτοις, & colon post ειπον, nullum vero comma post Αγετε, quod posuit post διαγωναι, & punctum post λεγειν, colon autem post ειπαιν, commaque post ημεις.

αἶσα) In MS. Barocc. scribitur αἶσα, superscriptis σσ, utrumque eadem manu scriptum. *Reinold.*

οἱ δὲ φασι) Sic Barocc. & Suidas, sed Edit. Flor. cum ceteris vetustioribus φασιν, male frequente consona. *Reinold.*

Ἄσσ) MS. Barocc. αἶσ male, cum sequatur τα, & φθαρτες sunt masculini generis. *Reinold.*

αἶ δ' εἰχ) Ita edit. Flor. cum ceteris vetustioribus, & MS. Barocc. lectio τα magis est Ionica, receptaque a *Reinold.*, qui post εἰσας comma habet, quod omisit post εν γη. Posuit idem comma post Ὀμηρος, punctum post ταδε.

ad Cap. XXXVI.

Post ρηθεν comma *Reinold.* non posuit, qui ως οἰονται τινες uncis inclusit, commaque post τη Ιω omisit.

πολιτεων) Ita Barocc. Palat. pro των πολιτεων, quod est in edit. Flor. ceterisque omnibus.

διαλογη) Ita MS. Barocc. Edit. Flor. ceterisque omnibus, praeter Barnesium, qui διαλογη habet. *Reinold.*

εγγενηντο) Palat. Barocc. Amstel. confir-
 mante edit. Flor. nisi quod typographico erro-
 re edetur εγεννητε, unde tamen Ald. & omnes
 post eum dederunt εγενοντο Reinold. Denuo ma-
 num iniicit ac moratur εν διαλογη εγγεγειντο, pro
 quo Barnesius, non molliens, sed sermonem
 asperans, εν διαλλαγη, de colloquii usu, & ητα
 ποιησις εξεπεπτακεε, ροβις publicata fuit. Magno
 mercabor. ubi ea Herodoto asserentur Wesseling.
 Post εξεπεπτακεε comma non habet Reinold.
 καλυψεν) Ita Barocc. Palat. iuxta illud Ho-
 meri Iliad. ζ. 114. 1. Edit. Flor. ceteraque
 omnes καλυπτε.

ad Cap. XXXVII.

Incipit Cap. 13. Reinold., qui post εκος ες
 comma posuit.

ανθρωποις) Ellipsis est vel praepositionis
 εκ, vel nominis τινα. Reinold. Prave labuntur,
 & turbide fluunt. Ne balbutiret Scriptor, τα νομι-
 μα, τα παρὰ τοις ανθρωποις, — Pavius. qualia
 iure expectasses. Jam quoniam suspicio libera
 est cuius, suspicor iterum ex Ephoro, qui Ho-
 merum Aeolensibus suis magno conatu vindica-
 vit, testificante praeter alios Plutarcho, haec
 adscita videri. Wesseling.

εξευροντα) id est, aut quam pulcherrima
 potuit invenire. Reinold. qui post εωυτε nullum
 ponit comma.

ακροντες) ακροσάντες. Amstel. Post ιεροπολην
 γαρ comma Reinold.

πατριδι) Ita optime Palat. Barocc. male edit.
 Flor. πατριδα, & qui eam sequuntur omnes us-
 que ad Gronovium, qui vix melius τη πατριδι.
 oppo-

ορροφίτας enim habemus *ἱεροποιήν την κρατίστην*, & την ἐαυτῆ πατρίδι προσηκυσάν. *Reinold.* qui post *οὐδε* punctum.

ἢ ες) ἢς *Amstel.* post *επεσεν* comma *Reinold.*
ων) ἢν *Amstel.* post *ων* nullum comma *Rein.*
qui post *εχρητο* punctum idemque post *λειβε.*

επι πεντε) *Eustath.* ad *Iliad.* p. 135. 40. respexit. *Wessel.* post *τρίων* colon *Reinold.*

ad Cap. XXXVIII.

τα μὲν ἐν) *abest* μὲν *Reinold.*, qui post *τελευ-
της* & *βίη* commata posuit.

περι δε ἡλικίης) Incipit cap. 14. *Reinold.* idem comma post *επισκεπτομενος* non habet, quod ponit post *τριάκοντα*, post *εἰκοσι*, & post *Κυμη*, & *καλεομένη*.

Φρικωτίς) Herodoto, sicuti oportebat, *Φρικωνίς*, L. I. 149. Eadem & vicina *Larissa* *Straboni* *Φρικωνίς* lib. XIII. p. 922. 13. Ex *Tzetze* quidem in *Hesiod.* p. 143. ed. *Heinf. L. Holsten.* ad *Steph. Byz.* advocavit *Κυμην*, την νυν *Φρικωτί-
δα* καλεσμένην, verissimeque *Φρικωνίδας* rescripsit. *Tzetzes* ipse *Commentarii* principio, καλεσται δὲ νυν *Φρικωνίς*. Idem & hic redire debet, aut *Φρικωνίτις*, quod in *Ethnicographi* *Κυμη*. *Wessel.* Post *Κυμην* comma non ponit *Reinold.*

οκτωκαιδέκα) *οκτώ και δέκα* Barocc. separatum. post *ὑπερὸν* & post *κατωκιοδή* commata *Rein.*

ετέα εἰν ἑξακοσίαι) Sententiam Herodoti de tempore, quo fuerit *Homerus* lib. II. 53., haec arietant validissime. Pagnam sedare *Scaliger* ad *Ensebii Chron. Ann.* 1548. p. 102. scribendo: *ετέα εἰν τετρακοσίαι εἰκοσι δύο*, anni quadringenti viginti duo sunt, adnexus est. Quadrat ita numerorum ratio. Considera verò, quid consequi

neceſſe ſit. Homerus primam lucem anno ab Ilii clade 168. adſpexit: inde ad Xerxis in Graecos expeditionem anni, ſi ſtabilis correctio manſerit, 412. Itaque rex Perſa anno ab everſa Troia 550 in Graecos movit: movit autem ſub initium Olympiadis 75. Ergo prima Olympias Ilii αλωτες annis 296. poſterior erat. Atqui urbis eius excidium de Apollodori, Eratoſthenis & aliorum calculis in Petavii Doctrina Temp. IX. 29. annis ferme 408. primam Olympiadem anteverit. Neque iſtud vir maximus, ad incommoda emendationis parum attentus, negavit. Durant proinde illi annorum numeri, nec termini, a Scriptore conſtituti, moveantur. Quam quoque in partem, aliis motus cauſſis, Boucherius Diff. Herod. cap. XI. conceſſit, verum talia machinatus, unde Herodoto, quod monitum alias, illata viſ fuit. Quid verò, inquires, Vitae Auctore, ſi annis ſexcentis & viginti duobus auctoritas adſit, fiet? Quid aliud? Quam temporum rationes ab illo everſo ad Xerxiſ tranſitum in Graeciam aliter, ac priſci ſolebant chronologi, inſiſſe eum, ab Herodoto in Homerì ſignanda aetate vehementer diſcrepare, neque adeo, quod & aliunde apparuit, eundem videri ac Muſarum iucundiffimarum parentem. Atque haec haecenus. Plura hunc in Scriptorem minatur A. Kluitius. *Weſſeling.*

Comma poſt ἢν ante στρατευſαμενος *Reinold.*, idemque poſt Ἐλλήνας.

διεβη) MS. Barocc. διεμῆ. nec tamen vitioſa MS. lectio eſt, vide ſupra iam animadverſa *Rein.* qui poſt χρόνον & ζήτην commata poſuit, idemque poſt Ομηρος habet.

εξηκοντὰ εκτω) εξηκοντα *Amſtel.*

Ad

Ad CTESIAE FRAGMENTA.

Animadversiones e Weffelingiana editione criticae omnes
H. Stephani, D. Hoefschelli, A. Schotti.

I. Ad Photici Eclogas Persicas.

ad Cap. 1.

Κτησιμ) Ανεγνώσθη βιβλίον Κτησιμ τε Κνιδίετα
Π. εν βιβλίαις κγ'. D. H.

Ψευδην αυτον αποκαλων) Videtur prius hoc
participium esse expungendum H. S.

αποκαλων) al. ελεγχων.

ετως) ετω D. H.

ad Cap. 2.

Ατυρων) Max. Marg. codex Ατυϊων.

κρισκρανοις) alii κρισκρανοις.

Αμυτιος) Αμυντιος D. H.

Αμυτιν) Αμυντιν D. H.

Αμυτιν) Αμυντιν & sic passim. D. H.

ad Cap. 4.

Περσων ειδωλα) Scholion m. f. ορα την των ει
δωλων εμφανισιν.

καταφευγει) καταφευγει ο Κροισος, κ. θ. D. H.

ad Cap. 5.

δε διαλαμβανει) δε και λαμβανει D. H.

U 4

Πε.

Πετισάκων) Max. Marg. Πετισακῶν.
 ἡμαρτηρία) γὰρ εὐνεχόν μεγαλῶς sic & in aliis
 omnibus locis, in quibus ἡμαρτηρία habes. H. S.

Πτισάκα) Πετισάκων D. H. & ad oram Πε-
 τισακῶν. Πετισάκα Max. Margunii.

αὐτὴ (Φασι)) γὰρ αὐτὴ, Φησι μ. Πετισάκα.
 D. H. & ad oram Πετισακῶν.

Πετισάκα) Puto legendum Πετισακῶν, ut
 sit accusativus. H. S.

ad Cap. 6.

συνεμαχόντο) συνεμαχεν D. H.

ad Cap. 7.

δε καὶ ὁ) δε ὁ D. H.

Αμορῶος) alii Αμορῶατος.

ad Cap. 8.

καθίστη) καθίστησε.

ἐπέστησε) ἐπέστη D. H.

Βαερκανίων) Βαερηκανίων.

ad Cap. 9.

πατέρες δια Βαργαπατε) π. νεκρον δ. B. T. η. ε.
 Π. ταφῆναι (νεκρον) καὶ τ. D. H.

Ιξαβαυτης) Ιξαβατης D. H. Max. Marg.
 Ιξαλβατης.

μαγισ) μαγ. ην. D. H.

τον Αιγυπτίων &c.) των Αιγ. τον βασ. Αμυρ-
 ταιον καὶ νικῶ Αμυρταιον. Κομφαβεως D. H.

Ιξαβατε) Ιξαβατ. τε Κομφαβ. D. H.

ζωγριαν) id est ζωντα Num. 21, 35. Deuter.
 2, 34. Hesych, sed ζωγρια εἶπεν Zofim. D. H. ad.
 p. 41. Phot. in illa Theoph. Simocati verba
 ζωγριαν εἶλεβον.

δυο)

δυο) επτακισχιλιοι δυο D. H.

ad Cap. 10.

Μαγος) al. μεγας.

Σφενδαδατης) Σφανδ. D. H.

ταυς διαβολαις) δε ταυς D. H.

Αμυτις) sic & D. H. ut & post.

εδεν δε ηττον) [επει] εδεν δ. D. H. Max.

Marg. επει εδεν ανελων εμελοτα.

αποτμηθηνα) ανατμηθηνα. ως δε.

Βαγαπατε) l. Βαγ. κ. Ιξαβατε. at C. Vatic.

Ιξαβατε D. H.

Ιξαβατε) Ιξαβ. D. H.

ad Cap. 11.

Λαβυζον) alii Λαβυζον.

ημιαρρενων) των ημ. D. H.

υποδειξας) και υποδειξας D. H.

Σφενδαδατην) Σφανδ. D. H. & in not. idem

l. Σφενδ.

ad Cap. 12.

ε καταλειψει) εκ εγκαταλειψει D. H.

ad Cap. 13.

τελευτησει) melius τελευτησῃ & in seq. pro
εβασιλευσαν legendum puto εβασιλευσεν. nimirum
ὁ μαγος. nam illos duos regnasse, falsum
comperietur. H. S.

Ιξαβατης) Ιξαβανης Hic. D. H. & alterum
ad oram.

ad Cap. 14.

Εντευθεν) Aut addendum την κεφαλην, aut
subaudiri dicendum est. H. S.

U 5

Νορον-

Νορονδαβάτης) Νορόδ. D. H.

Βαρίσσης) Βαρίσης D. H.

ad Cap. 15.

τθ ἱππθ) Herod. Thalía, & Themist. Or.
12. ἐπανηκεν δὲ αὐτοκράτωρ, ἔχ. ἱππθ χρηματι-
σαντος, ὥσπερ Δαρείος, ἔδε κύνη [sic legendum in
editis, id est, περικεφαλαια, non noví] σπείσας,
ὥσπερ Ψαμμιτιχός D. H.

πρωτθ) πρωτον μ. D. H.

ἐπειδθ) ἐπεὶ δ' αὖν. D. H.

Σφειδαδάτης) sic & D. H. hic.

ἐπειδθ) ἐπεὶ D. H.

εἶδον) εἶδον [οφεικ] οἱ α. D. H. In veteri libro
inter εἶδον & οἱ insertum erat superne οφεικ. sed
locus hic neque emendari, nec intelligi nisi ex
aliorum historia potest. H. S.

ad Cap. 16.

Λειαρκμνη) Λειαμμη D. H.

Μαρσαγέτην) Μαρσαγ. D. H.

ad Cap. 17.

Σκυθαρχης) alii Σκυταρβης, & Σκυταρης.
Σκυθαρχης, & in marg. Σκυθαρβης. Max. Marg.

ἐπικρατεσερα) ἐπικρατεσερον δ' ἦν το των Σ.
D. H.

Σκυθαρχη) Σκυταρων D. H. & in ora: alii
Σκυθαρβειαν. ισ. Σκυθων.

Χαλκηδονιαν) Καρχηδ. D. H.

ad Cap. 18.

Μηδίκθ) Ποντικθ D. H.

ad

ad Cap. 19.

ιβ') In altero exemplari, non sine magno errore, scriptus est inusitato modo numerus οά, pro quo hic ιβ', ubi etiam mendum esse, quis suspicari possit. H. S.

ad Cap. 20.

Λετάρπανος) Λεταπάρνος D. H.
 Νατακάς) Ατακῆς & Νατακάς.
 Αμισριν) Αμασριν & Δημειριν,

ad Cap. 21.

Χαλκηδονιοι) Καρχηδ. D. H.

ad Cap. 22.

ἔτως καὶ) ἔτω D. H.
 ἔτως μὲν) ἔτω D. H.

ad Cap. 23.

στρατιαν) στρατειαν D. H.

ad Cap. 24.

Θωραξ) Max. Marg. Θάραξ.
 Θεσσαλος) Θεσσαλος καὶ Τραχηνίων, οἱ δ. D. H.
 στρατιαν) στρατειαν D. H.
 Ἥγιαν) Max. Marg. Οὔγιαν.
 Τρηχινίων) Τραχηνίων, οἱ δ. D. H.

ad Cap. 25.

αὐτοῖς) (de) αὐτ D. H.
 στρατια) στρατεία D. H.

ad Cap. 26.

αἶρες) ἀναίρες D. H.

εμπιμα

εμπιμπρησι) Max. Marg. εμπιπρησι;
 συνεφλεξαν) συνεφλεξεν D. H.
 σενοτατον) σενωτ. D. H. Codex Bavaricus &
 Max. Margonii etiam σενοτατον.

ad Cap. 27.

Ματακάς) Ματάκας.
 έτως) έτω D. H.

ad Cap. 29.

Αρταπανος) Αρταβας D. H. Max. Marg. Αρ-
 ταβανος.

Αρτοξερξην) Αρταξερξ. D. H.
 Δαρειαιος) Αρταξερξης D. H.
 Αρταπανα) Sic tamen hic & D. H. ut & post.
 Αρτοξερξε) Δαρειαια D. H. Max. Marg.
 Δαρειαια.

απαρνημενος) παρνημενος D. H.

ad Cap. 30.

Αρτοξερξης) Αρταξ. & sic semper per α in
 antepen.

Δαρειαια) Max. Marg. Δαρειαια.

Αμισεις) Idem Αμυσεις.

Απολλωνιδα) Απολλωνος D. H. in utroque
 exemplari legitur hic Απολλωνια, & contra in iis
 locis, qui sunt cap. 41., utrumque Απολλωνιδης &
 Απολλωνιδην scriptum habet. H. S.

ad Cap. 31.

Αρταπανος) Αρταβανος D. H. & sic etiam
 edit. H. Steph. prima.

ad Cap. 32.

και μελετα) (και) μελ. D. H.

Χαρι²

Χαριτιμυδα) Χαροτιμυδα Max. Marg.
εχρηματιζε) εχρηματισε D. H.

ad Cap. 33.

Ορισκον) Ωρισκον D. H.
προς την) ες την.
ισχυρα) δε ισχ. D. H.

ad Cap. 35.

Σαρταμαν) Σαρταμαν D. H.
αυτων σωτηριας) αυτε σ. D. H.
τρατια) τρατεια D. H.

ad Cap. 36.

τιμωρησαιτο) τιμωρησαι τον I. D. H.
βασιλευ) βασιλεῖ D. H.
ἐπιδιδωσιν) Pro ἐπιδιδωσιν reponendum puto
ἐπιδιδωσιν H. S.
ανεξασυρωα) ανεξασυρισε. M. Marg.
ἐπι τρεισι) A. S. sic legit, ἐπι γ' ασυροις πεν-
τηκοντα των δ' Ελληνων, οσες. D. H.

ad Cap. 37.

Ουσιρις) Οσιρις D. H. & sic semper post fine v.
Αρτυφιος) Αρτιφους D. H.
τατον) τατο D. H.

ad Cap. 38.

Μενοςαινης) Μενοςαιτης D. H.
Μενοςαιτης) Lege Μενοςαινης. aut, ut hic,
ita etiam ante, Μενοςαιτης, nam duplex est scri-
ptura H. S.

ad

ad Cap. 39.

αὐτον) αὐτὸν D. H.

ἐαυτῃ) αὐτῇ D. H.

Ἀρτοξάρης) Ἀρταξάρης.

εὐνεχος) [εὐνέχος] D. H.

Ουσίριος) Οσίριος D. H.

λογοῖς καὶ ὀρεοῖς) ὀρεοῖς καὶ λογοῖς D. H.

ἡμαρτημένων) ἡμαρτηκοτῶν.

ad Cap. 40.

• Ἀμισριός) Ἀμυριος D. H. Ἀμισρ. etiam Max.
 Marg., ut & μοκ.

ὁ εὐνεχος) [ὁ εὐνέχος] D. H.

ad Cap. 41.

ἐν τῇ [ἐν] D. H.

τον πισταγαγ) [εἰς] τον πισ. D. H. & in ora:
 πισαγαγ.

Ἀμισριος καὶ δι') Ἀμυριος καὶ [δι'] Ἀμ. D. H.

ad Cap. 41.

Ἀμισρις) Ἀμισρ. D. H.

βληχρως) αβλησχρως D. H.

ad Cap. 43.

εκετι) εκ ετι; D. H.

ἐτως) ἐτώ D. H.

ἢ Ἀμισρις) [ἢ] D. H.

τελος της δεσ.) ex edit. D. H.

ad Cap. 44.

Κοσμοετιδηνής) γυναῖκος Μαετιδηνής D. H.

βασιλευει) βασιλευει, ετι D. H.

ad

*ad Cap. 45.*Φαρνακυαν) Max. Marg. Φαρνακιαν.
τον συνυχον) [τον συν.] D. H.*ad Cap. 46.*

ἡ ἡτρατια) ᾧ 58. D. H.

*ad Cap. 48.*Μανουσανης) μεν Οσανης D. H.
βασιλευσας μηνας ἐξ &c.) βασιλευει εν μοτος
Ωχος, ὁ και Δαρειαιος μηνας 5, ἡμερας 16, συν-
χοι &c. D. H.*ad Cap. 49.*Λετοξαρης) Λετοξανης D. H.
Λετιβαρξανης) Λετιβαζανης D. H.
τικτες Λετοσην) [τικτες] D. H.*ad Cap. 50.*

οικειος) ὁ οικειος D. H.

*ad Cap. 51.*Λετυφια) Λετυβια D. H.
Λετυφιος) Λετυβιος D. H.
απολεσαι) απολεσθαι D. H.
Φαρνακυας) Max. Marg. Φαρνακιας.*ad Cap. 52.*Τισσαφερης) Τισαφ. D. H.
Σπιθραδατης) Σπιθαραδ D. H.
χεημασι) χεηματα D. H.
Τισσαφερη δε την) Τισσαφερειδης την Π. D. H.*ad*

ad Cap. 53.

ονομα) [ονομα] Ter. D. H. & ad oram alii
 Περιτυχμης.

ad Cap. 54.

εμελετησαν) μελετησασα D. H.
 αλλα τις Ουδιασής) αλλα τις Ουδιασής D. H.
 αποκτεοντα) αποκτεινοντα D. H.

ad Cap. 55.

Μιτραδατης) Μιαριδατης D. H.
 Τεριτυχμη) Sic in utroque exemplari, & in
 utroque rursus statim post Τεριτυχμew. Illud lin-
 guae communis, hoc Ionicae terminationem
 habet. H. S.

ad Cap. 56.

πολλα την μητρα) Max. Marg. πολλα τον πα-
 τερα και την μητρα.
 εξιλεωσμενος) εξιλεωμενος D. H.
 η Παρυσαις) [de] η Π. D. H.
 αυτην) ex edit D. H. rectius dicetur αυτη
 H. S.

ad Cap. 57.

Βασιλευς δε) βασιλευς δε και Αρσακης. D.
 H. in Not.
 Ουδιασής) Ουδιασής D. H.
 Μιτραδατης) sic & D. H. & ad oram Μια-
 ριδατης.
 Τισσαφηνς) Τισαφ. D. H.
 Οροντην) Ορονδην D. H. & mox Ορονδης.

ad Cap. 58.

Συνενσεις) Συνενσεις D. H. Συνενσεις etiam
 Vatic. & Max. Margunii.

ερα-

φρατία) φρατεία D. H.

ὁ βαρβαρος) Ἀρταβαριος D. H. alii Ἀρβαριος.

ακισμοι) ακισμος D. H.

ad Cap. 59.

ανεσσυρισθη) ανεσαιρωθη D. H. ανεσσυρισθη

etiam Max. Marg. & Cod. Bavaricus.

αὐτη) αὐτή D. H. ταυτη cod. Vaticanus.

ὡς τον &c.) ὡς τον δοκεοντα βαλεν παρα Κυρον,

Max. Marg.

Κᾶρα) Κάρα D. H.

Κυρον) βαλεν Κυρον Ἀρ: D. H.

Κᾶρα) Κάρα D. H.

Μιτραδατην) Μιαριδατην D. H. Max. Marg.

etiam Μιτραδατην.

τον Κυρον) τὸν D. H.

ανελε) [αν] ανελε D. H.

ad Cap. 60.

περιεληπται) διεληπται D. H. & ad oram
δη περιεληπται.

Τισσαφερνης) Τισαφ. D. H. & mox Τισα-
φερην.

ελυσεν) alii ελασε. Cod. Bavar. & Max. Marg:
ελαβε.

αυτοματος) αυτοματως D. H.

ad Cap. 61.

ὅσον) alii ἰσον.

αὐτη) αὐτή D. H.

ευνεχων) ὑπηρετῶντων ευν. αὐτῇ D. H.

κρῖσις) κρῖσις D. H.

ad Cap. 62.

των ευνεχων) δια [ευνεχων] των υπηρετητων
αυτη καταχ.

ad Cap. 63.

Αβελιτε) Αβελιτε D. H.

ad Cap. 64.

Ροδω) λογω D. H.

Βακτρων) A. S. M. M. μακτρων. illud (βακτρ.)
C. B. 2. & H. St.

2. Ad Photii Eclogas Indicas,

ad Cap. 1.

Τα Ινδικά) ανεγνωσθη δε αὐτὴ καὶ τὰ Ινδικά ἐν
ἐν β. D. H. In alio libro m^f. Bavarico, Δηγη-
ματα Κτησις Κνιδίᾳ περὶ τῶν ἐν τῇ οὐκίμηνθ θαν-
μαστων.

ἐν ἐν β.) C. Vat. ἐν βιβλίῳ.

πλατυτάτον) πλατυτερον D. H. sic & C. V.

ad Cap. 2.

πανταρβας) Vide Philostr. lib. 3. de Apol-
lonio. καὶ Ἡλιοδωρος ἔτω φησι περὶ τῆς πανταρ-
βης παραδοξά. Max. Marg.

τῷ Βακτριαν) Malim te sine accentu, pro
τῶν H. S.

αὐτῇ) αὐτῇ D. H.

τειχοκαταλύτων) τειχοκαταλυτῶν D. H.

ad Cap. 3.

βιττακῆ) Haec ψιττακῆ est Plinio, qui lib.
10. c. 42. docet, quae aves imitari possent ser-
monem humanum, ut & Suidas in voc. Psitta-
cus. Naz. praecept. ad Virg. 624. Καὶ κορακὲς
κλεπτήσιν ὁμῶς οὔσα· ὡς δ' ἐρατοχρῶς ψιττακῆς
αἰγυλοχαιλὸς ἐσὼ πλεκτοῖο δομοῖο Ἀνδρομέαν φωνήσε,

X 2

καὶ

και ηπαφεν ανδρες ακσην. vide Olympiodori excerpta apud Phot. p. 112. D. H.

πορφυρεον) B. lib. υποπορφυρεον. causam varietatis colorum tam in psittacis, quam aliis nonnullis avibus, adfert Diod. Sic. lib. 2 D. H.

κιναβαρ.) κιναβ. D. H. C. B. A. S. etiam per duplex νν.

Ινδισι) Bavaricus liber, ex eodem Ctesia excerptus, οίαν γλωτταν εκδιδασχθη D. H.

ad Cap. 4.

αυτο) αυτον D. H.

η δε κρηνη) Φιλοστρατος εν τω εις τον Απολλωνιον [lib. 3.] βίω. ψευδος αυτο φησι. Max. Marg.

αποτρεπαιος) αποτρεπαιον.

αυτον ταυτα) αυτον ταυτα. D. H.

ad Cap. 5.

ορων) ορεων.

αδεν ελαττον) alii εκ.

ad Cap. 6.

ανδρε) C. B. A. S. M. M. ανδρες

[μολις]) e cod. Bavarico.

εντεριωνην) εντερίονην D. H.

ad Cap. 7.

περι της μαρτιχορα) και τοτο ψευδος ο Φιλοστρατος φησι Max. Marg.

το κεντρον) και το D. H.

μει-

μεῖζω) μεῖζων ὑπαρχεσθαι A. S. C. B. M. M.
& H. S. μεῖζω ὑπαρχεσταν. I. B. μεῖζον πηχεως.

ὑπαρχεσταν) ὑπαρχεσθαι D. H.

μεν εαν) μην D. H.

βαλη) βαλῃ D. H.

μαρτιχορα) B. lib. μαρτιχορας.

βαλλοντες) alii βαλλεσι.

ad Cap. 9.

γαρ φησιν) γὰρ φησὶν, D. H.

ε και) η και D. H.

αυτον) αὐτόν, D. H.

πεντε ανδρας) ανδρ. πεντε D. H.

ad Cap. 10.

ῥέον τὸν) ῥέον, τὸν D. H.

οντα) alii οντων.

(αλλα και —) haec B. liber addit.

(ὁμοιως —) & haec B. lib.

ad Cap. 11.

μεση) εν μεση D. H.

μεγαν) μεγα D. H.

αυτοι δε σιμοι) αυτοί τε σ. τ. D. H.

κτηνη παντα εδεν) παντα ζωα, εδ. D. H.

νομοις) νομοισι D. H.

λαγωας δε και) λαγωάς τε και D. H.

πνεοντας) πνεοντος, επ. D. H.

[ὡς το ἡμετερον] c Bav. lib,

καὶ πλοιαρίοις) B. lib. καὶ διὰ πλοιαρίων τὰτε
ἀπαρτυροῦνται, καὶ χρωτῶνται.

σησαιμις) σισαμις D. H. C. Vat. σισαμῖνοι.

εχει δε) Videntur haec verba, εχει δε ἡ
λιμνη καὶ ἰχθ. non suo loco esse posita: δε
pro σησαιμιν non dubito, quin legendum sit ση-
σαιμῖνοι H. S.

αυτοθι αργυρες πολυς) B. lib. αυτοθι καὶ αργυριον
πολυ, καὶ μεταλλα αργυρια.

σιναι φησι) εἰναί φασιν. D. H.

ad Cap. 12.

καθ' ὅση πολλα) E. lib. καθ' ἐν μεγαλοῖς ὅρεσιν
καὶ τραχεῖσιν. εχει εἰσι καὶ εἰ γρυπες.

ad Cap. 13.

εχουσι θρας) εχουσι δε θρας D. H.
[ὡς το καὶ θ ημας] Bav. lib.

ad Cap. 14.

πηγη εστι) B. lib. πηγη· ἥς το ὕδωρ ἐν ἀγγείᾳ
βληθὲν, πηγνυται ὡς.

τρεις οβολος) B. lib. τρεις κοτυλας.

εθεληση) εθελησας D. H.

ad Cap. 15.

Φησιν ὡς Ἰνδῶν) Φησι τῶν Ἰνδῶν D. H.
 ἔλκεται) alii ἔλκος.

ἔσχει) alii εἶχε

ἡ δὲ ζῶη) In B. lib. initium harum narratio-
 num admirandarum est hoc: λεγονται οἱ Σηρες
 &c. nos id inter Fragmenta collocavimus mox,
 quoniam hic non ita commode inserendi lo-
 cus fuit.

ad Cap. 16.

εἰς ὅλως) εἰς ὅλως εἶχ. D. H.

σησαμον) σισαμον D. H.

ad Cap. 17.

σησαμη) σισαμη D. H.

ad Cap. 18.

αὕτη ἡ ριζα) μιὰ γὰρ ἐκ τῶν ριζῶν ταύτη,
 ὅσον δακτυλὸς λαμβανομένη, ὡς αὖν &c. B. lib.

ἀπαντα) πάντα D. H.

καὶ ὄρνεα) καὶ βοας καὶ τὰ λοιπὰ R. lib.

καὶ ὕδωρ) [καὶ] D. H.

αὐτον) αὐτὸ D. H.

ad Cap. 19.

τα αγαθα [τα] D. H.

πιτυς) πιττη.

σιπταχορα) σιπαχορα D. H. alii σιπτα-
χωρα.

ad Cap. 20.

τρογγυλωτρες) τρογγυλος. D. H.

οις επιμιγνυται) οις [και] επ. D. H. και μι-
γνυται C. Vet.

αεργη) αεργη Plutarcho etiam idem, quod
υλακη Luciano, ut αερόμας, idem quod υλακ-
τω Luciano, Xiphilian. Theoc. Idyll. 2.
D. H.

αλαλαι) Philo p. 217.

Κυνοκεφαλοι) Ψευδος αυτο φησιν ο Φιλοστρατος,
Max. Marg. Cynocephalos inter animalia nume-
rat Diod. Sic. lib. 3. culta in Aegypto, Lu-
cianus.

(εσθησις — ωμα) Bav. lib.

ad Cap. 21.

τας φοινικιδας) τες φοινικας A. S. M. M. C. B.
και εισι βελτιω) εισι δε και β. D. H.

ad Cap. 22.

εταν δε) οτ' αν. [δε] απ. D. H.

ονες) οίς D. H.

σιπτα-

σιπταχορε) σιπαχορε D. H. alii σιπτα-
χωρε.

γαρ.) γαρ εστι D. H.

αυτης) alii αυτον εν σφυριδασι συναγχει.

αταφιδα) ταφιδα D. H.

καθαρον) αγαθον.

ετω) ετω D. H.

ad Cap. 23.

χρεονται) χρωνται D. H.

λινα φορεσιν) λινα D. H.

ad Cap. 24.

τετες) τετων.

ετοι) αυτοι D. H.

παχυν) alii πχυ, αλλα θολερως.

τρωγοντες) Malim interpunctionem ponere
post εσπεραν, quam post τρωγοντες. nam ut πρωι
και εις μεσον ημερας πινει τε γαλακτοι, ita εις
εσπεραν τρωγχει την ριζαν. H. S.

ad Cap. 25.

εχουσι) εχει D. H.

παλαισαις) ο παλαισης S. Emp. LXX. inter-
pretibus, Philoni, Laertio & aliis dicitur το
παλαισαιων μεγεθος D. H.

πιοντες) πινοντες D. H.

τω φαρμακω) alii τε φαρμακα.

X 5

τα

τα ἄλλα) ταῖς μ. D. H.

αἰσραγαλῶς εκ εχθσιν) αἰσραγαλῶς εὐδὲ χ ε. τ.

ἡπατος εχθσι· αυτοι δε κ. D. H.

ὡς εγω) alii ὄν.

δε τρεχον βραδυτερον) δε τρεχον, βε.

D. H.

πλεονα) πλεον D. H.

ad Cap. 26.

κερασι και λακτισμασι) κερατι και λακ-
τισματι.

ζωντας) ζωντα D. H.

ad Cap. 27.

πηχσον) alii πηχσις.

αν εντυχη) αν τινι εντυχη.

αγρευσαυκτες) εγω φησι περι τετη και ο Φιλο-
σοφος. Max. Marg.

κρεμασιν αυτον) κρεμασι αυτον. D. H.

ιποτιθεασι) alii υποτιθεντα.

[ὡς πυρ] Bav. lib.

εφ' ω) εφ' ο D. H.

ad Cap. 28.

κυπαριττος) κυπαρισσος D. H.

αυτων) αυτα D. H.

ελαιω)

ελαμῶ) εἶτω Φησι περὶ τῆ ελαμῆ τετῶ καὶ ὁ
Φιλοφρατος, γωμικὸν αὐτὸ χρίσμα καλὸν. Max.
Marg.

ἀναψώντες) ἀναψάοντες D. H.

Φησιν) Φασιν D. H.

ἐκκασαυ) alii ἀκῆσαι.

ad Cap. 30.

περιμετρος) Videri posset, legendum esse
τὴν περιμετρον, nisi & antea ita loquutus fuisset.
H. S.

[πρὸς κάθαρσιν — ἀποτροπήν] Bav. liber.

ἢ ζῶον) [ἢ] D. H.

ἀργυρεῖ καὶ χρυσεῖ) χρυ. καὶ χαλ. καὶ ἀργ.
D. H.

ad Cap. 31.

Ἔσιν ἐν τοῖς &c.) alii ἐσιν ἐν τοῖς κ. τ. λ.
ἀνθρώπων.

καὶ τὰ κατῶ) καὶ κατῶ D. H.

καὶ τοῖς τριχῶς) καὶ τριχ. ἐν τῇ τῇ D. H.

πολλὰς εἶχει) * πεπολιωμένους ε. D. H.

γενομένων) γενομένης D. H.

μελαινας) μελ. τριχῶς. εἶχ. D. H.

ἐκατέρω) ἐκάσῃ D. H.

ad

ad Cap. 32(Εξ; — &c.) Sequitur in libr. Bav.
κοινως δε) Diodor. Sic. lib. 3.*ad Cap. 33.*

[δε] lib. Bav.

συγγραψεν) συγγραφειν εν οἷς καὶ ταῦτα

D. H.

Ad

Ad

F r a g m e n t a

ex Persicis, Indicis & aliis scriptis Ctesiae.

Ε*κ τῆ πρώτης λογιᾶς*) Laudatum hunc librum invenio & apud Arnobium lib. I. advers. gent. Verba eruditiss. auctoris sunt: Age nunc veniat, qui super igneam zonam, magus interiore ab orbe Zoroastres, Hermippo ut assentiamur auctori. Bactrianus & ille conveniat. cuius Ctesias res gestas historiarum exponit in primo. Armenius Hosthanis nepos & familiaris Pamphylus Cyri, Apollonius &c. ubi Critici tamen hodie ita interpungendum aiunt: Zoroastres (Hermippo ut assentiamur auctori) Bactrianus. Et ille conveniat, cuius &c. Sed quisnam ille? cuius nomen omisisse Arnobium verosimile non est. de quo liquido constaret, si Ctesiana exstarent. Libet interim saltem coniectare leviter, si forte ita distinguendum: Et ille conv. &c. primo. Armenius Hosthanis nepos, &c.

ἐν παρ...) Supplendum arbitror Παφλαγονία. in Paphlagonia. Utrum vero in prioribus verius *Τριζιφανες*, an *Τριζιβανες*, quod in ipsis Ctesiae verbis adfert, iudicare alios sinam.

ad

ad pag. 886.

ἐξ τε καὶ τρεῖς κοσίων ἤδη) Non dubitavi, eundem locum Agathiam respexisse, quem & Diodorus, itaque fidenter ad lib. II. Perficorum, unde Diodorus sua laudat, retuli. Vide vero an non ex Diodoro fit ἐξ ἡκοντα τε quoque pro hoc ἐξ τε apud Agathiam legendum.

Σακεας προσκυρομενης) De Sacea vel Sacaorum festo isto, eiusque origine Casaubonus ὁ πανν 14. Athenaicorum 10. vide & Strabonem lib. XI.

Ζογανην) Falsus itaque Dalecampius, qui de veste capit, ita vertens: vestem indutus regiae similem, quam Zoganam vocant. & inde adnotat forte tractum Sotanne Italorum nomen. Clariss. Casaubonus observat eodem loco, quosdam mss. Ζογανην per ο scribe parvum.

ad pag. 887.

καὶ ἕως νῦν) Edit. Commelin. καὶ ἕως νῦν ἔνδον κ. τ. λ. non tam recte. Monuit & Casaub. 12. Athen. 7. his verbis. Melius, καὶ ἕως. Non enim solus Ninyas: sed & alii plerique omnes reges Assyrii ensarii fuerunt, & domi latuerunt. Malim ergo vertere: Hic itaque, vel similiter.

Ανακυνδαραξω) Ανακυνδαραξω. edit. Commelin.

τας οφρῦς) Casaub. d. l. ita: non est obscurum, deesse participium cum illis iungendum τας οφρῦς. nisi malimus in alium locum eas voces transferre, & scribere mox, καὶ ὑπεγεγραπτο τῆς οφθαλμῶς καὶ τας οφρῦς. ubi vide & de hoc more mollium veterum, pingendi supercilia

percilia & unguentis illinendi. Continuo autem haec Athenaci iunxi, ut & in Latinis supplementum e Dalecampi versione mutando, quod in iis Ctesianum quiddam subodoratus fui, ut statim indico.

επαναλαβων τοις οφθαλμοις) Gratia scilicet magna Casaubono, qui e membranis haec notis parentheseos inclusa descripsit, ut expressit Commelinus. Sunt enim tantum non Ctesiae verba ipsa: modo emendentur. quod non infeliciter forte nos doceat Pollux noster cuius fragmentum statim adiecimus p. seq. inde scribe hic επαναβαλων.

πλεθρων) Πλεθρων· aliis stadia centum, aliis mille pedes. Dalechamp. ad Athen.

εκατομπεδον) Vel longitudinis, quod arbitror, vel latitudinis. Dalech. ibid.

ad pag. 888.

θυσιας) θυσιας edit. Commel. sed Stephanus edidisse videtur rectius. Alias de veterum exemplis, qui vivicomburium omnibus morbis generibus praetulerunt, accurate anquirat Casaub. 12. Athen. 7.

αναβαλεν) Ad lib. 3. Ctesiae haec pertinere, patet ex praecedenti fragmento apud Athen., ubi hinc emendandum dixi επαναβαλων. Subiicit autem Pollux ista statim his, quae potulit de oculis patrantibus & distortis, quales effeminatorum sunt & cinaedorum, βλεμμα, ait, υγρον, θηλυπρεπες, γυναικειον, αχρειον, ανατετραμμενον, και τα ομοια, κτησιας κ τ. λ.

φανερον) Sequitur in Harpocr. εφοριων. οϊον τ' εσμενης υποκυδεις. ubi forte non tam corruptum

ptum auctoris alicuius nomen latet, quam Ctesiae verba mendosa. Apud Hesychium vero, ubi ὑποκυδες, ὑποφρυδιόν, forte legendum ὑποβρυχιόν.

τρίτω Περσικῶν) Exstant haec apud nostrum Ctesiam excerptum. supra in Persicis cap. 39., ubi tamen urbis nomen Κυρεται. & viri semper Μεγαβυζος. Inde etiam facilius colligas, ex libro decimo tertio Persicorum haec deprompta, quam ex tertio. Sed ex quoto libro, ego non coniectem hercle: ex tertio tamen, qui Assyriaca inter alios sex priores continuit, non fuisse credam.

πρεσβυτερα) Euseb. lib. X. praep. Evang. contractius: πρεσβυτερα των Ελληνικων Κτησιαις λεγεται. mox idem sat magnum defectum ita supplet, Φανησεται τῷ δευτερῷ καὶ τετρακοσιοτῷ εἰς της Ασσυριων αρχης, της δε Βυλαρχ (Belochum vocat Eusebii chronicon) τῇ ογδοῇ δυνατειας τῷ δευτερῷ καὶ τριακοτῷ. Haec ex Fr. Sylburg. Annot. ad Clem. Alex. mihi Eusebius non ad manus; alias illa ipsis fragmentis interposuissim.

Διοδώρον Σερρασις) lib. I.

ad p. 889.

Ὁ δὲ τροχῶν &c.) Interpres non distincte cepit; nos interpunctiuncula utrimque adiuvavimus sensum.

Σιμοκατος,) Extat in hist. Theophylacti illius lib. 6. c. 11., quae nuper in publicum editae.

ad p. 890.

Δραγκῶν) γρ. Δακῶν. Δραγγῶν gens Persidis Straboni & Stephano, Δραγγῶν itaque scribendum

dum, L. Rhodom., cuius notas in h. l. vide, ubi & de Dacis, eos ē Persia in Europam transiisse.

Ρομνῶν) γρ. Χορωναίων. Mutilatum est e Χορωναίων, ut Stephanus e Ctesia annotat, L. Rhod.

αἵματα δε) Hunc locum, curruum falcatorum inventum, quod Cyro Xenophon adstruere videatur, Assyriis regibus vindicare, ait Briffon, lib. 3. de reg. Pers. quem vide.

το δ' ευρος) το δε πλατος.

τη πολαι [Βαβυλωνι] De isto dissensu auctorum in muris Babylo-niis dimetiendis, vid. doctiss. Briffon, lib. 3. de reg. Pers. v. & eruditiss. J. Capellum in accuratiss. tractatu de mensuris lib. I. non longe ab initio, ubi de pede Babylo-nio, examinat enim ibi praesertim Diodori vel Ctesiae haec, & emendat, ut iudico,

ad p. 891.

πεντε) Vox πεντε superflua est, ait Capellus, quem vide haec plane explicantem; perturbate, ut ait, a Diodoro tradita.

οργυιων) Perficas οργυιας intellige. Capellus,

ως δ' ενιοι) lege, το δε πλατος, ως ενιοι των νεωτερων εγραψαν, πηχων πενηκοντα κ. τ. λ. Murorum Babylo-nis latitudo erat Babylo-niorum cubitorum 45, Persicorum 90, Atticorum 60. Haec idem Capellus,

ad p. 892,

πολλην υλην) υελον.

ad p. 893.

πεντηκοντα μυριαδες) γρ. εκκοσι μυριαδες.

ισον) lege ισοι L. Rhod.

αενανθωσα μνη) De quo Diodorus eodem libro paullo ante,

ad p. 894.

ισορηκεν) Quem itaque Diodorum tota ista narratione de Semiramide lib. 2. sequentem verisimile est. ego tantum excerpfi, ubi Ctesiae nominatim mentio.

Μαδαυκη) μανδαυκην.

Λετιαν) Λετυκαν.

ad p. 895.

παρ οἷς ην εκδεδομενος) γρ. vero Καδυσσιους. ην δε εκδεδομενος την. — Hanc lectionem reposuimus iubente L. Rhodomanno. alias vulgati εκδεχομενος.

ετη πλειον) ετη δυο.

ad p. 896.

Λεμβαρα) An Λετιβαρενα, uti supra hunc regem appellat.

Λσπαδαν) Απανθαν.

ad p. 897.

εδεδοκτο) Fortasse scripsit και εδεδοκτο. H. St.

σημαινες) Sic Ald. edit. sed scribendum πιστο σημαινεν. Ceterum non inepte posse hic locum obtinere ista de Stryaglio inter Fragmenta putavi. Videntur enim in isto eodem bello, de quo praecedentia, quae ex Ctesia retulit Diodorus, accidisse. Certe utrobique vides, de Sacidarum virilitate

ritate eadem narrari, quod istae & in Martis
alea viris fidae & assiduae sociae.

Στρυαλιος) Στρυαγλιος e prioribus Phaleraei
apud Tzetzen reponendum videtur potius.

ad p. 898.

Εν δε τη εννατη Κτησιας) Ita optime ὁ μακαρι-
της avus ad oram restituit, & in versione sua
expressit, cum alias mendose legeretur κτησις.
Est vero elegans hoc fragmentum, cuius men-
tio etiam historiae in Excerptis Photii supra
Perfic. c. 4.

ορνεοις) Supra in excerptis Perficis in Pho-
tio cap. 5.

ad p. 899.

αυτον προσκεται) Suspecta haec non iniuria
Cl. Salmasio, quae facile possent ex iis, quae
praecefferant, intelligi, ait, si haberentur.

και διωκων τας ελαφους) Salmasius emendat
ως και διωκοντα ελαφους καταλ., non quod τας
ελαφους improbet. vetustiss. enim Graecos vo-
cem ελαφος sive de masculo, sive de femina lo-
querentur, fere extulisse: inscitiaeque damnan-
dos Grammaticos, qui mirantur, apud poetas
cervis feminis cornua attribui, cum exploratiss-
imum sit, eas cornibus carere. Sed haec ipse
ad suum Stephanum plus sexcentis locis resti-
tutum nos docebit: quem paratum ad editio-
nem habet, ut nos publice quam primum ha-
beamus, id optamus summopere: immo docuit
ante tres annos in suis ad Callimachum lectio-
nibus, quae ipsae quoque lucem publicam non-
dum viderant, puto. Alias de hac re & ad

Y 2

Pollu-

Pollucem nostrum in Nobis, quas brevi, *συμθεω*, dabimus, erit dicendi locus. nec enim ista, quae *κεμηλιων* loco servo, mihi soli servata velim.

εν τη χωρα) Sed quatenam illa regio? nam quod praecessit apud Apollonium de monte Pelio ex Heraclide, ad eum locum haec de camelis non pertinere arbitror, lateat itaque his mendum.

Την μεν τε Κυρη) Ante haec nimirum Tzetzes multa de Cyro *ιστορει* e Xenophonte desumpta.

ad p. 900.

τετρακοσία) Haec effecere, ait Athenaeus, *Ιταλικη νομισματος εν μυριασι διακοσιας τεσσαρακοντα*, ducentas & quadraginta myriadas denariorum Italicorum, id est, aureorum sexaginta millia, ut ad eum locum Dalechampius, qui Budacum lib. 3. de asse istum locum diligentissime exposuisse ait.

απο τε Χοασπεος) De aquae huius potu, quoniam utebantur soli reges Persarum, v. copiose Briffon. lib. 1. de rep. Pers.

μοχθεν) Ita scripsi. vulgo *μοχθα*.

ad p. 901.

Ψαλλισα) v. Th. Marcil. interpr. ad Sueton. Tit. in c. 3. ad ista: ut qui cantaret & psalleret, adi & in primis de his *μεσογειαις* mulieribus Briffon. lib. 1. de reg. Pers.

Αγβατανων) Non facit Stephanus Ctesiae mentionem de hac urbe. Ex eo tamen cum A. Schotto puto, & epitomator quidam nomen

men Ctesiae omiserit v. Excerpta Perficorum supra c. 4.

δια τῆς α γραφῆς) De huius nominis διττης γραφῆς plura ibi ἑθνικῶν scriptor.

Δερβικῶν) Ita scripsi, male vulgo Δερβικῶν. quod notavit & H. Stephanus supra p. 630. suadet id & series nominum in Stephano. Et ait, Apollonium per duplex κκ scribere, quod alii nimirum per unum Δερβικῶν, ut primum itaque posuisse videtur Stephanus.

ad p. 902.

ὁ Κνιδίος) Potuit hoc & ex Indicis Ctesiae excerptisse Aelianus, e quibus fere, quae ex hoc auctore apud eum legas. Ut itaque hoc non nego: ita hic sequi libuit A. Schottum, qui ad Perfica haec quoque retulisse videtur.

τῆς ἡλίου) Supra in excerpt. Perf. c. 48. v. Briffon. lib. 2. de reg. Perf. non longe a fine, ubi errorem Suidae notat in huius nominis etymo.

Ἀρσικῶν) Ἀρσικῶν supra excerpt. Perf. c. 48 & 56.

Δεινῶν) Δ. Φασιν ὁ Ἀρσῆς cod. Vulcob.

πυλαίαν) in quibusdam mss. Plutarchi hoc adnotatur, ut puto, scholion: πυλαίαν, τὰς ψεύτας Ροδίοι, τὰς μηδὲν ὕγιες, μητὰ λεγόντας, μητὰ πραττέντας.

ad p. 903.

ὅς τις ἐστίν) Vulcob. cod. ἐστίν.

ad p. 904.

εφίππειον) sic & Vulcob. cod. alias εφίπ-
πειον.

περιπλεω) περιπλεον Vulc.

αναμιχθάντες) συναναμιχθ. Vulc.

αυτω δε) Xyl. vertit. Ipsi cadavera visa
haud pauciora XX. millibus esse ait. & annotat
αυτω. Locus est ambiguus & obscurus. Nam
neque satis liquet, de Cyriae an regis exercitu
perierint, qui hic numerantur: & quo illud αυ-
τω pertineat, non constat. ego ad Ctesiam po-
tius retulerim. Minime quidem Lapo assentior,
qui alterum numerum ad Cyrianos, alterum ad
regios retulit. Diodor. Sic. de regio exercitu
plures αν millibus, de Cyri autem circiter tria
millia cecidisse refert.

Φαῦλα) In variis lectionibus ad Plutarchum
adnotatur Φαλλην, Φαλληλα e Vulcobii codice.
Apud Diod. Sic. sane lib. 14. Φαλλες ap-
pellatur.

ad p. 905.

μνησκται) μεμνησκται Vulcob.

γλυφην) γλυφιδας Vulc.

ιασθαι) ιασασθαι Vulc.

ad p. 906.

πεισθεντα) de his & seqq. excerpt. Perf.
c. 59 & 60.

Γιγν) Γιγνη supra in excerpt. c. 60.

υπεργεισθαι) υπερεισθαι Vulc.

ad p. 907.

ευντακης) ευνδακην habes in excerpt. c. 60.

θανα-

θανάτου) Addit Plutarch. supplicium Ginges quali nimirum venefici apud Persas affiebantur. λιθος ἐστὶ πλατύς, ἐφ' ἣν τὴν κεφαλὴν καταθέντες αὐτῶν, ἑτέρῳ λιθῷ παύσιν καὶ πιέξουσιν, ἀχρις ἢ συνθλασθῆσαι τὸ πρόσωπον καὶ τὴν κεφαλὴν.

ἀπρᾶχθη) γρ. προεταχθη. Vulc.

ad p. 908.

γινόμενα ἐκ ευθους) mutandum in γενομένα
H. S.

Περσικός) vid. Briffon. lib. 2. de reg. Pers. de hac veste, ubi non sine causa suspicatur, apud Pollucem hanc vestem mendosam esse, cuius vulgati libri σαράνης habent. Suspicionem confirmat egregie pervetustus Ms. Palatinus, qui diserte istum Pollucis locum (lib. 7 Onomast. c. 13. sub fin.) ita scribit. ὁ δὲ σαρανίς, Μηδῶν τὸ φορήμας πορφυρεν, μεσολευκος χιτῶν, quod & in notis meis ad Pollucem monebo.

ετέλετο τε) Coniecturam sequor, quam manu Sylburgii adscriptam inveni Hesychio, scilicet legendum ἐτίλλετο τε. Adposui autem hoc loci istud fragmentum, quod alicui non ita vero absimile videri queat, ista de Parysatidis luctu ob interfectum filium a Ctesia scripta fuisse, de quo Excerpt. Pers. c. 58.

Ad

Fragmenta Indica Ctesiae.

ad p. 911.

Ινδικήν λεγόντος) Ibi & aliorum sententias; ut Onesicriti, Nearchi, Megasthenis, & Deimachi sententias maxime discrepantes refert; quarum nullam probat, v. & Arian. in Indie.

ad p. 912.

καὶ ἑκατὸν τὸ πολὺ) An forte hic locus defectus, viri docti videant: mihi, credo, libere suspicionem meam indicare licet. Habes enim diserte initio Excerptorum ex Indicis a Photio eadem quidem de latitudine τὴ σεντ' αὐτῆς sed de eo ubi latissimus sit, καὶ διακοσίων σταδίων ait. quid itaque? Facile potuit excidere in Arriani libris numeri dūcenarii nota σ', quae reponi debeat. Sicque adhuc etiam plenius Ctesiae sententiam expositam ibi habebimus, nimirum ubi Indus angustissimus, XL. stadiorum esse; ubi latissimus, CC; ubi medius, id est, nec angustiss. nec latiss. plerumque C. stadiorum esse. Sic ego suspicabar, alii diiudicent.

ἐμπροσθεν ὅταν) Ista innuunt saltem excerpta Indic. supra c. 3., ubi περὶ τῶν τευχῶν καταλυ-

καταλυτῶν) (ita enim cum Hoeschelio nostro malim) ελεφαντῶν.

αὐτοῖς, κελουσι), ἴσ. αὐτῶς.

ad p. 912.

Χρυσωπες τε καὶ κυαναυγεις) χρυσωπὸν τε καὶ κυαναυγῆν.

ad p. 914.

κυανόμολγοι, κυνές) De Polluce (nostro quid dicam, mehercule nescio. Aelianum certe rectius inspexisse Ctesiam credam. Et alii etiam certe auctores hos Cynamolgos populos tradunt, eosque canum feminarum lacte victitasse, unde iis nimirum nomen: in illis etiam Cnidius Agatharchides, apud quem paria habes cum Ctesianis excerptis. Cur itaque Pollux canes cum gente sua, canina licet & ipsa, confundat, causam non comminiscor.

Αραβῶν) narravit vero ex Vranii lib. 3. Αραβικῶν Tzetzes de cataneis ibi, in quibus mortuos reges, & eorum uxores, fratres ac filios sepeliant ἐν γένῳ τι κοιλαννάντες illorum calamo-
rum, & calamum μηκυψάντες, πάλιν εἰσι φέουσιν. quibus Ctesiana subiicit, talia scilicet illa ψευδ-
πινυτέρῃ, quibus delectati scriptores vani.

διοργυιες γράφοντες) vid. Excerpt. Indic supra c. 6.

μαντιχωρα) Notanda diversitas scripturae in huius beluae vocabulo. Excerpta Indica supra c. 7. habent μαρτιχωρα, vel cum Bav. lib. μαρτιχωρας, ut etiam Aelianus & Philostratus habet. Aristoteles μαντιχωραν vocat, & Plinius etiam mantichoram, sicut & Aeliani varia lectio.

Υ 5

no

notavit & Brodaeus V. miscell. 24. Ctesiam super his graviter vanitatis arguens.

ad p. 915.

ανδροφαγον) ανθρωπωφαγον habent excerpta.

ἑτερων) ἑκατερων mavult Sylburg, ut & interpretatur, utraque mandibula cript.

εγγυθι εναμυνισθαι) εγγυθεν αμυνισθαι, vel αμυνεται mavult idem Sylburg.

μαστιχορας) alii μαντιχαρας.

ad p. 916.

συνχας ειους) ὁμοιες.

ad p. 917.

ἑτι συμβαλλει) Haec, ni fallor, e Callimachi Cyrenaei εκλογη των παραδοξαν affert Antigonus, ut & quod sequitur.

φορτιον) emendo φορευτον, fimum, vel quisquilias, quae alias naturalis potius alimentum & fomes. patet ex nostri Ctesiae Excerpt. Indic. supra cap. 10.

Ψυλλαις) Pygmaeis haec tribuunt Exc. supra c. 11.

ad p. 918.

Θηρωσιν οι Ινδοι) Pygmaei in Exc. c. 11.

και χρησθαι αυτω) Ubi hic Ctesiae mentio, ais? fateor. sed lege supra Exc. Ind. fine c. 11. & dices, lac lacti non tam simile.

το Ινδικον τετραπην) vid. Exc. Ind. c. 12.

ad p. 919.

Χρυσωρυχεν) χρυσοχοεν.

ad p. 920.

αγριος σου) Excerpt. Ind. c. 13. adde & fragmentum paullo ante ex Aeliani lib. 16. c. 37. allatum, ubi de eadem re.

προβατα δε) Exc. Ind. supra c. 13.

τα σ' ετη) Notat D. Hoeschel. ex Luciano Σηρας μεν ισορροσι μεχρι τριακοσιων ζην ετων. Et A. Schottus: De Seris Lucian. quoque proditum refert, ad 300 eos virae annum pertingere.

των σατυρων) De his puto esse e Ctesia excerpta, quae Aelianus lib. 16. de nat. animal. c. 21 quae adscribere non vacat. Et Pliniana lib. 7. c. 2. Sunt & Satyri subsolanis indorum montibus &c. quae videntur cum aliis e Ctesia deprompta.

Ελληνες δε) v. Exc. c. 17.

ad p. 921.

παρευρον) παρηβον est supra in Excerpt. Ind. c. 18.

δενδρα τε) v. Excerpt. c. 19.

κυνοκεφαλεις) v. Excerpt. c. 20.

Κυνοκεφαλοι) v. Excerpt. c. 20.

κανθαροι) Excerpt. c. 21.

εκτερεψαι) alii εκτερεψαι.

ad p. 922.

τες εχοντας το κερας) Ista pleraque in Excerpt. supra c. 25.

ad

ad p. 923.

μονος δε εν αυτω) Excerpt. Ind. c. 1. & descriptio vermis c. 27.

ad p. 924.

αυτω και αποφραζας) alii αυτῷ.

ad p. 925.

Κτησιας ταυτα) Excerpt. Ind. c. 11.
των εν Ινδοις) forte id tradidit idem Callimachus Cyrenaeus, ni fallor, e cuius παραδοξαν εκλογη & mox sequens fragmentum Antigonus decerpsit.

καταδεχασθαι) A. Schottus Notis ad Excerpt. Ind. c. 30. ubi haec quoque habes, emendat inde hic μη καταδ.

ελαιον) supra, puto, Exc. Ind. c. 11.

μιλτωδης υδωρ) ex Artemidoro de mari rubro tradit haec Strabo.

παραφροναι γιγνεσθαι) forte pertinere ad c. 14. Ind. Exc. coniecat ibi A. Schottus.

ad p. 926.

viginti millia) Excerpt. Ind. supra c. 20.

confestim canescere) Exc. Ind. c. 31.

Sciopodas) Ctesiae fragmentum existat apud Harpocrationem in σκιαποδες. quod mox addemus.

nigrescat) Excerpt. c. 31.

ad p. 927.

ἐνοτικτοντων) monstra hominum monstro-
fo in mendo cubant; atque in auribus debe-
bant. emenda itaque mendum ἐνοτκαίτων (nisi
ἐνοτκαί των rectius) ἢ Enotocaetis in versione.
Strabo lib. 13. ἐνωτκαίτας - δε ποδηρη τὰ ὠτὰ
εχοντας, ὡς ἐγκαθυσδεν κ. τ. λ. ubi statim &
Μονομματας subiicit.

diligenter exequatur) Haec descripta ex Ae-
nea accepimus a M. Goldasto.

ad p. 929.

Κτησίας εν β') Non additur ex περιόδοις esse
in illis scholiis: inde tamen, unde & alterum,
depromptum suspicor.

ΠΕΡΙ ΟΡΩΝ, ΕΙ ΜΗ) Opto saepe Graece
illos iudices auctorum in Stobaeo ad oram ex-
stare: & non nemo, credo, mecum alius.
Latinus saltem hic exstat, Ctesiae Cnidii lib. 2,
de Montibus, quem interim cum Brissonio se-
quuti sumus.

ελαιον ακανθινον) Casaub. 2. Athen. 25, ubi
inter alia, Oleum, ait, acanthinum, ex quo spi-
nae genere conficerent Carmani, tam incer-
tum mihi, quam illud est certum; falli eos, qui
emendant Ctesiae locum hunc, & scribunt,
οινανθινον, ostenditque, eodem modo haec Athe-
naci ab Eustathio adferri.

ad

ad p. 930.

Ταπυρων) Tapyrorum Φιλαινιαν & Aelianus commemorat, ut indicat Casaub. 10. Athen. 12.

ΜΟΝΩ ΤΩ ΘΕΩ ΔΟΞΑ.

005651357

